Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

SLÆGTEN
WEINREICH
FRA BJERGSTED

AF
CHRISTIAN WEINREICH

2. Udgave

BIND 1
De første generationer i Bjergsted
og en amerikansk slægtsgren.

UDGIVET AF FORENINGEN
SLÆGTEN WEINREICH
1994

Hvert år vi mødes på denne plet jord,
hvor et minde om fædrenes arbejde bor,
dette sted skal en spore os være
til at huske vort slægtsnavn at ære.
Der vort motto vi sammen kan favne:
Vi vil glæde, højne og gavne.

Carl A. Dørffler.

Slægten Weinreich, bind 1.
Copyright 1994 by Christian Weinreich
ISBN 87-89306-03-1

Mohrdieck Tryk Aps

FORORD

I 1958 udkom "Slægten Weinreich" første gang. Det var en bog på 118 sider om slægten Weinreich fra Bjergsted. Et stort forskningsarbejde var gået forud, og trods et omfattende arbejde var der stadig en del "huller" i slægtstavlen.

Når nærværende værk i 10 bind nu udgives som 2. udgave, så er det på en måde den samme slægtsbog, og dog er det noget meget mere. Værket ligner den gamle bog på den måde, at generationsnummereringen stadig er den samme, skønt det er lykkedes, at få oplysninger om yderligere et par foregående generationer i Tyskland. Som i den gamle slægtsbog er det Johan Daniel Weinreichs efterslægt, at værket drejer sig om. Dog således, at datteren Mette Maries efterslægt heller ikke i denne nye udgave er blevet udforsket. Desuden har oplysningerne fra den gamle bog og den inspiration, som forfatteren har fået derfra, været af uvurderlig betydning.

På alle måder har det været forfatterens agt at øge oplysningerne om slægten Weinreich. Slægtstavlen er således ikke bare søgt ført a'jour med oplysninger helt op til idag, men oplysningerne om de enkelte personer er også øget, så det i en del tilfælde er blevet til små biografier, og der er medtaget lidt kulturhistorie, ikke mindst om Bjergsted.

Selv om en beskrivelse af Bjergstedslægten er det egentlige formål med værket, så har det for forfatteren været naturligt at undersøge, om der var forbindelse til de andre Weinreich'er i Danmark. Der er dog en væsentlig forskel i behandlingen af slægterne, idet der for Bjergstedslægtens vedkommende er søgt udarbejdet en fuldstændig efterslægtstavle, mens der for de andre Weinreichslægter kun er udarbejdet stamtavler over de efterkommere, der fører slægtsnavnet Weinreich videre som enten efternavn eller mellemnavn. Noget slægtskab mellem de danske Weinreichslægter har ikke kunnet påvises.

Ikke i alle tilfælde er det lykkedes at finde frem til de ønskede oplysninger, og der er derfor også i dette værk huller i slægtstavlen. De ældre oplysninger stammer næsten udelukkende fra forskellige arkivalier som kirkebøger, folketællingslister, skifteprotokoller, matrikelprotokoller m.v. Oplysninger fra de sidste ca. firs år stammer derimod for en meget stor del fra de pågældende slægtninge eller deres nærmeste familie. I enkelte tilfælde har der i de øvrige danske Weinreichslægter været personer, der ikke ønskede oplysninger om dem selv og deres nærmeste familie med i værket her. Dette ønske har forfatteren naturligvis respekteret og efterkommet.

Værket er opbygget således at bind 1 omfatter de ældste generationer af Bjergstedslægten, det dertil knyttede kulturhistoriske stof, omtalen af de andre danske Weinreichslægter samt en mere generel omtale af de tyske Weinreich'er. De øvrige bind omfatter Bjergstedslægtens forskellige grene begyndende med 4. generation. Bind 3, 5 og 9 er allerede udgivet, og manuskriptet til bind 10 ligger på nuværende tidspunkt færdigt.

Forfatteren takker hjerteligt de mange mennesker, der har bidraget til bogen. Nogle har bidraget med oplysninger, andre har i forbindelse med selve udarbejdelsen af bogen hjulpet med oversættelse af tyske tekster, korrekturlæsning m.v.

Økonomien har været et særligt problem, idet værket kun har interesse for en begrænset kreds af mennesker, og det lille oplag ikke vil kunne indbringe tilstræk-

keligt til dækning af udgifterne ved udgivelsen. Der skal derfor bringes en stor tak til Alfred Good's Fond, som ved en god støtte til trykningen har været med til at sikre udgivelsen.

Aakirkeby, den 8. juli 1994,
Christian Weinreich.

INDHOLD

Første del
Foreningen "Slægten Weinreich"

Slægtsforeningen side 9

Andel del
De første generationer i Bjergsted

1. generation side 41
2. generation side 43
3. generation side 54
4. generation side 98
Det gamle Bjergsted side 102
Familien Splittorf og Kongens Møller side 132
Edeline Frederikke Bilsteds aner side 137

Tredie del
En amerikansk slægtsgren

4. generation side 149
5. generation side 150
6. generation side 153
7. generation side 169
8. generation side 188
9. generation side 199
Adoptivbørn og deres efterkommere side 200
Weinrick'er, der ikke tilhører slægten side 202

Fjerde del
Andre danske Weinreich-slægter

De første Weinreich'er i Danmark side 205
En soldat fra Stralsund side 208
Skoleholderne og præsten side 210
Blytækkerens slægt side 225
Slægten fra Rendsburg side 235
Slægten fra Østpreussen side 251
En familie i Slesvig-Holsten side 265
Karl Weinrich Larsen side 267

Femte del
Weinreich i Tyskland

Johan Daniel Weinreichs tyske familie side 271
Smedeslægten i Mecklenburg side 275
Andre Weinreich'er
i Mecklenburg og Lübeck-området side 281
De tyske Weinreich-slægter side 285

Nogle få kendte personer side 292

Register til bogens fem dele

Oversigtstavler side 303
Personernes numre side 306
Personregister side 307

Første del

Foreningen "Slægten Weinreich"

SLÆGTSFORENINGEN

Foreningens oprettelse

Det var i årene 1934-35, at Carl Weinreich (7-17), slægtsforeningens stifter og mangeårige formand, fik den tanke at henvende sig til genealogerne og få opklaret, hvordan det egentlig forholdt sig med hans slægt og afstamning. Han fandt frem til genealogen Axel Nørlit ved landsarkivet for Sjælland, som fik til opgave at indsamle det grundlæggende materiale til en slægtstavle for slægten Weinreich fra Bjergsted.

Axel Nørlit og Carl Weinreich var på fuldstændig bar bund; der eksisterede ikke, som i så mange andre familier, ældre stamtavler, man kunne bygge videre på. For at gøre det yderligere indviklet, var slægtens stamfader, Johan Daniel Weinreich indvandret fra Tyskland omkring år 1800. Noget tydede på, at andre bærere af slægtsnavnet fandtes i Danmark, uden at det var muligt at etablere forbindelse.

For at løse de mange tvivlsspørgsmål rettede Axel Nørlit forespørgsel til forskellige tyske arkiver og også myndighederne i Mecklenburg; i slægten blev det antaget, at stamfaderen Johan Daniel, havde sine forfædre her. Navnet var almindeligt på de kanter, men efterforskningen gav ikke positive resultater. Heller ikke direkte forespørgsel til tyske bærere af navnet Weinreich gav det ønskede resultat. De var alle villige til at fortælle om deres egen slægt, men ingen forbindelse med Weinreich'erne i Danmark kunne påvises.

Med det formål at føre slægtsarbejdet videre blev der oprettet en forening. Flere har måske samtidig syslet med en sådan plan. Ihvertfald fik Carl Weinreich en skønne dag besøg af Niels Juel Pedersen, der også syntes, at det var en god idé med sådan en slægts- og familiebog. Hans moder var født Weinreich. Det var to energiske mænd, der hermed havde fundet hinanden. De fik kontakt med andre, der var villige til at ofre tid, penge og arbejde på en slægtsbog.

Tirsdag den 13. juni 1944 mødtes ti af slægten på hotel Postgården i Holbæk, og linierne blev trukket op. Til stede ved mødet var fabrikant Carl Weinreich (7-17), Holbæk, hans søster Marie Olsen (7-20), malermester Peter Johannes Weinreich, Holbæk, fabrikant Niels Juel Pedersen, København, fru Gertrud Mortensen, København, fru Bodil Hansen, Charlottenlund, fru Mary Nielsen, København og skovfoged Peder Weinreich Pedersen, Kongsøre (alle seks: se bind 2), samt bogholder Jacob Weinreich, Roskilde, og hans søn, barbermester Carl Weinreich (begge: se bind 4).

Der nedsattes et arbejdsudvalg med Carl Weinreich som formand. Udvalget bestod desuden af Niels Juel Pedersen, Jacob Weinreich (kasserer), fru Bodil Hansen, fru Gertrud Mortensen og fru Mary Nielsen. De 10 tilstedeværende indbetalte hver 50 kr. til en grundfond til udgivelse af en slægtsbog. Carl Weinreich havde gennem en årrække haft en del udgifter, bl.a. til genealog Axel Nørlit, som han ikke ønskede betalt, ligesom papir, porto m.m. foreløbigt ville blive betalt af ham, så de 500 kr. kunne stå urørt. Beløbet blev indsat på en konto i Roskilde Bank. Den 24.6. 1945 betalte fru Karin Kronbo (5-17), Aalborg og murermester Marius Andersen (gift med 5-8), Hvidovre ligeledes hver 50 kr., så startkapitalen var på ialt 600 kr.

På mødet vedtog man desuden at sende meddelelser og spørgeskemaer ud til bærere af navnet Weinreich. Der viste sig at være betydelig interesse for sagen. På

et møde lørdag den 7. juli 1945 på Centralcaféen i Roskilde blev foreningen "Slægten Weinreich" så endelig stiftet med følgende vedtægter:

§ 1.

Foreningens navn er "Slægten Weinreich", dens hjemsted er Bjergsted pr. Jyderup.
Foreningens Domicil er, hvor formanden bor.

§ 2.

Foreningens formål er at virke for udgivelse af en slægtsbog samt ved gensidig støtte at værne om det arvede slægtsnavns anseelse og ære og ved møder, brevveksling eller på lignende måde opretholde og styrke forbindelsen mellem slægtsgrenene.

§ 3.

Som medlem kan optages enhver, som nedstammer fra væver Johan Daniel Weinreich, Bjergsted, født 1776, og hustru Barbara Kirstine, født Splittorf, født 14/5 1783, og som anerkendes af bestyrelsen. Medlemslisten forelægges på hvert års generalforsamling til godkendelse. Et medlem kan ekskluderes, når dette foreslås af bestyrelsen og godkendes af generalforsamlingen.

§ 4.

Det årlige kontingent fastsættes af generalforsamlingen efter forslag fra bestyrelsen. Bestyrelsen bør dog nedsætte kontingentet, evt. helt lade det bortfalde, for de medlemmer, hvis økonomiske kår giver anledning dertil. Regnskabsåret er fra 1. juli til 30. juni. Kontingentet betales forud for 1 år og opkræves i juli måned. Udmeldelse af foreningen skal ske skriftligt til foreningens formand med 1 måneds varsel til en 1. juli. Medlemmer, der er udmeldt eller ekskluderet af foreningen har intet krav på tilbagebetaling af eventuelt indbetalt kontingent. Medlemmer, der er i restance med kontingent udover 2 år, slettes af foreningen, idet der dog sendes anbefalet meddelelse til vedkommende forinden.

§ 5.

Foreningen ledes af en på den ordinære generalforsamling valgt bestyrelse på mindst 10, højst 15 medlemmer. Generalforsamlingen vælger endvidere 1 suppleant for hvert bestyrelsesmedlem samt 2 revisorer. Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne er til stede. Beslutningen træffes ved stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed er dog formandens stemme afgørende.
Alle tillidshverv indenfor foreningen er ulønnede, og kun de efter bestyrelsens skøn til foreningens trivsel nødvendige direkte udgifter betales af foreningen. Samtlige valg gælder for et år ad gangen. Bestyrelsen vælger selv sin formand, kasserer og sekretær.

1. Foreningens stifter og første formand Carl Weinreich.

Bestyrelsen varetager foreningens interesser i alle forhold til gavn og glæde for slægten, administrerer foreningens pengemidler, opretholder forbindelsen mellem de forskellige slægtsgrene, arrangerer møder, når det kan passe, i forskellige landsdele. Bestyrelsen har ret til af foreningens midler at yde trængende af slægten en mindre, økonomisk hjælp, samt vise opmærksomhed overfor ældre af slægten ved festlige lejligheder.

Samtlige medlemmer må være bestyrelsen behjælpelig med at fremskaffe oplysninger angående slægten.

§ 6.

Generalforsamlingen afholdes hvert år i Bjergsted, hvis det ikke på den foregående generalforsamling er besluttet at holde den et andet sted. Generalforsamlingen indkaldes af bestyrelsen hvert år i juli måned og er foreningens højeste myndighed. Indkaldelsen, der skal ske skriftligt med mindst 14 dages varsel, skal udvise dagsordenen. Forslag, der omhandler vedtægtsændringer, skal være indsendt skriftligt til formanden inden den 15. juni.

Ekstraordinær generalforsamling indkaldes, når bestyrelsen finder anledning dertil, eller når mindst 15 medlemmer til formanden fremsender skriftlig anmodning derom, i hvilket sidste tilfælde generalforsamling skal indkaldes inden 1 måned.

§ 7.

Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes antal (dette gælder dog ikke for ændringer af vedtægterne og ophævelse af foreningen, jvf. § 8), og simpel stemmeflertal er gældende. Afstemningen kan ske ved håndsoprækning, men skal ske skriftligt, hvis et medlem forlanger det. Et medlem, der er forhindret i at deltage i generalforsamlingen, kan lade sig repræsentere ved et andet medlem, når dette medbringer skriftlig fuldmagt.

§ 8.

Ændringer i vedtægterne kan ske og foreningen ophæves, når 60 % af foreningsmedlemmerne på lovligt indvarslet generalforsamling stemmer derfor. Såfremt der ikke på denne generalforsamling opnås 60 % stemmeflertal af medlemstallet, skal bestyrelsen sammenkalde til en ekstraordinær generalforsamling 1 måned efter, hvor ændringerne af vedtægterne eller ophævelsen af foreningen kan vedtages ved simpelt stemmeflertal, uanset de mødtes antal. Indvarsling til disse generalforsamlinger skal ske ved anbefalet brev til medlemmerne.

Vedtages det at ophæve foreningen, skal dennes midler anvendes til fordel for ældre, trængende af slægten Weinreich.

Disse vedtægter, som altså blev vedtaget 7. juli 1945, kom til at gælde indtil 5. september 1976, hvor man vedtog de nuværende vedtægter (se længere henne i bogen).

Det første slægtsmøde

Lørdag den 27. juli 1946 samledes i Jyderup et lille hundrede af slægten Weinreich til foreningens første sommerudflugt.

Efter at deltagerne var fordelt i de 17 biler, som var stillet til rådighed, gik turen til Holmstrup kirke, der blev beset under lærer Dørfflers (gift med 9-102) kyndige vejledning. Man fik et godt indblik i det liv, der i gamle dage rørte sig omkring Holmstrup, hvor der i omegnen fandtes flere helbredende kilder. Desuden oplystes det, at enkelte af slægten havde fået udført kirkelige handlinger i Holmstrup kirke.

I den landskendte krohave ved Bromølle Kro indtog selskabet den medbragte mad i skyggen af de tusindårige takstræer, og i de gamle krostuer stod kaffebordene dækkede. Efter nogle morsomme - i dagens anledning forfattede sange - var deltagerne imidlertid blevet godt sammenrystede, og der var kommet den helt rigtige stemning, der ikke lod sig påvirke af de uhyggelige beretninger om mordene i Bromølle kro i gamle dage.

Snart sad man igen i bilerne og kørte en smuk tur igennem det bakkede og skovklædte landskab. Man gjorde holdt ved de gamle "Kongens Møller", der i sin tid blev anlagt, da man benyttede Halleby Å til at flåde tømmer fra de midtsjællandske skove til Storebælt. Man kiggede på den delvis nedbrændte Rangle Mølle, beså Strids Mølle og det borglignende landsted Regstruplund, der af en københavnsk grosserer var indrettet til et landskendt hestestutteri. Turen gik forbi Astrup gods og forbi den blinkende Skarridsø til Bjergsted Bakker, hvor man samledes på den højeste, Langbjerget. Foreningens formand, fabrikant Carl Weinreich, Holbæk, fortalte lidt om slægtens hjemsted, Bjergsted by, og lod derefter en "bombe" springe, idet han oplyste, at han kort tid forinden havde købt en del af bakken, og at den nu ville blive overdraget til foreningen. Bakketoppen, der her blev foræret til slægtsforeningen, har et areal på 7070 m².

Endvidere meddelte formanden, at den granplantage, der ligger på bakken, til sin tid ligeledes ville blive overdraget til foreningen af ejeren fru Martha Nielsen (10-4), Jyderup, der også var medlem af foreningens bestyrelse. Denne overdragelse fandt dog aldrig sted, og plantagen hører idag under Astrup gods.

Tiden på bakken gik ellers med at synge et par sange, der ligeledes var forfattet til dagen, samt med et lille intermezzo, hvor to slægtsmedlemmer, klædt ud som slægtens grundlæggere, kom møjsommeligt på deres gamle ben op ad bakken og satte sig i græsset, mens de snakkede hyggeligt om deres børn.

Det var Inger Weinreich (7-34), senere gift Hessellund Andersen og Carl Andreas Dørffler (gift med 9-102), der agerede Barbara Kirstine og Johan Daniel Weinreich, og samtalen lød således:

Daniel: - Åh, ja, det var strengt at komme helt her op, men jeg ville gerne se ud over egnen endnu engang.

Barbara: - Du kommer nok herop mange gange endnu. Du er da kun i halvtredserne.

Daniel: - Det er sandt nok, men jeg har det nu sådan, at det lakker mod enden med mig.

Barbara: - Hvad er det da for en tale, du fører i dag, Daniel; du skal se, at vi får lov at fejre guldbryllup sammen.

Daniel: - Nej, Barbara, vort sølvbryllup fik vi lov at fejre sammen; men jeg oplever ikke vort guldbryllup, men det gør heller intet. Vorherre ved bedst, hvad der tjener

2. Inger Weinreich (7-34) og Carl Andreas Dørffler (gift med 9-102) optrådte i 1946 som Barbara og Johan Daniel Weinreich.

os mennesker, og han vil hjælpe både dig og mig.
Barbara: - Vi har også grund til at takke ham, men jeg ville gerne beholde dig noget længere.
Daniel: - Du skal ikke være bedrøvet: Vorherre vil nok sørge for dig. Det er da godt, at der er to af drengene, der har stiftet hjem, så du kan være hos en af dem.
Barbara: - Det siger du nok, Daniel, men det lyder ellers ikke af ret meget, at Conrad bor i Sultekrogen, så det bliver vist ikke så fedt for ham, og endnu mindre for mig.
Daniel: - Nå, ja, det kan måske være sandt nok, men så er der jo Daniel.
Barbara: - Ja, så er der jo Daniel, og han er også en god dreng ligesom Conrad, men hvad mener du om hende, han har fået. Hun er nok lidt for fin på det. Tror du en Bilsted kan få noget ud af at være gårdmandskone? Nu kan du jo blot se, hvordan det gik forleden. De kærnede og kærnede, og de fik intet smør, hvor meget de så kærnede.
Daniel: - Det er jo rigtig nok, men det kan konen jo ikke gøre for. Der må have været en heks, som har forgjort køerne, så de ikke kunne få smør.
Barbara: - Ja, det er sandt, sådan sagde den kloge mand også, ham Per Anton fra

Stokkebjerg. Han var inde i stalden og læse over køerne, men ingen måtte følge med, så vi ved ikke, hvad han lavede.
Daniel: - Hjalp det så med smørret?
Barbara: - Ja, det blev til smør, så snart de prøvede igen.
Daniel: - Gjorde han ikke noget ved fløden?
Barbara: - Nej, han rådede blot til, at de skulle lægge en varm hestesko under kærnen, så kunne trolden ikke få magt, og så skulle der nok blive smør, og det blev der.
Daniel: - Det er forunderligt, at der kan være gemt sådanne kræfter i en hestesko. Ja, ja, vi forstår så lidt af livets hemmeligheder. Hvad er det nu, du sidder og tænker på.
Barbara: - Åh, det er børnene, jeg sidder og tænker på. Nu er så de to drenge gift og hjemfaren, så er der Christian, som vi må se at finde en god kone til.
Daniel: - Ja, det har du ret i, men han er da kun 20 år, så lad ham først få trådt sine børnesko, så kan vi altid ordne det, og Mette Marie er ikke mere end 17 år, så hun skal helst vente nogle år endnu. Men tiden går, vi bliver snart ene tilbage, nu er der kun et par år til lille Bine skal konfirmeres. Barbara: - Ja, hvor er det underligt, at vi er ved at være gamle, og børnene flyver fra reden; men hvor er det skønt, at vore børn er så gode og flittige.
Daniel: - Ja, Vorherre skal have tak, og vi håber, at de vil holde sig til ham, så skal det nok gå dem godt. Vi ønsker velsignelse over dem og over deres børn igen, og håber det må blive en stor slægt, der må gøre et godt arbejde for vort skønne Danmark, og at slægten må stå sammen til gensidig hjælp i fremtiden. Nå lille Barbara, nu har den snak nok været lang nok. Lad os nu liste hjem.
Barbara: - Ja, lad os det. Det var en dejlig tur herop.

Senere samledes man på Bjergsted kirkegård, hvor flere af slægtens ældste ligger begravede, og derefter gik turen til Snertinge kro, hvor middagen indtoges, og hvor foreningens første ordinære generalforsamling blev afholdt om aftenen.

Formanden Carl Weinreich åbnede generalforsamlingen, og man valgte skovfoged Weinreich Pedersen, Kongsøre til dirigent.

Efter nogle praktiske oplysninger om betaling for lejede biler oplæste formanden en hilsen, der var indløbet fra Jens Christian Weinreich (7-37), der opholdt sig ved den danske legation i Madrid. Han sendte en hilsen til slægten, der her var samlet til årsmødet, og han hyldede formanden, på hvis initiativ foreningen var dannet.

Endvidere meddelte formanden, at foreningens sekretær, Willy Weinreich (bind 8), desværre på grund af overvældende arbejde var forhindret i at være til stede.

I forbindelse med formandens beretning mindedes man to slægtninge, der i årets løb var døde, pensioneret distriktsjordemoder Caroline Mortensen (3-2) og murermester Marius Andersen (gift med 5-8). Derefter omtalte formanden en stor festdag, idet Hans Weinreich (1-26), Ubby, var blevet 80 år og udnævnt til foreningens første æresmedlem. Foreningens medlemstal var nu 60, og formanden talte i beretningen en del om foreningens økonomi i forbindelse med slægtsforskningen, udarbejdelse og trykning af slægtsbøger. Kontingentet var fra starten blevet fastsat til 10 kr. årligt, dog således, at personer med små midler kunne være medlemmer for 5 kr. årligt. I kontingenter var der ialt indgået 440 kr, hvilket var lidt mere end årets udgifter.

Grundfonden til udgivelse af slægtsbogen var således stadig indtakt på 600 kr.,

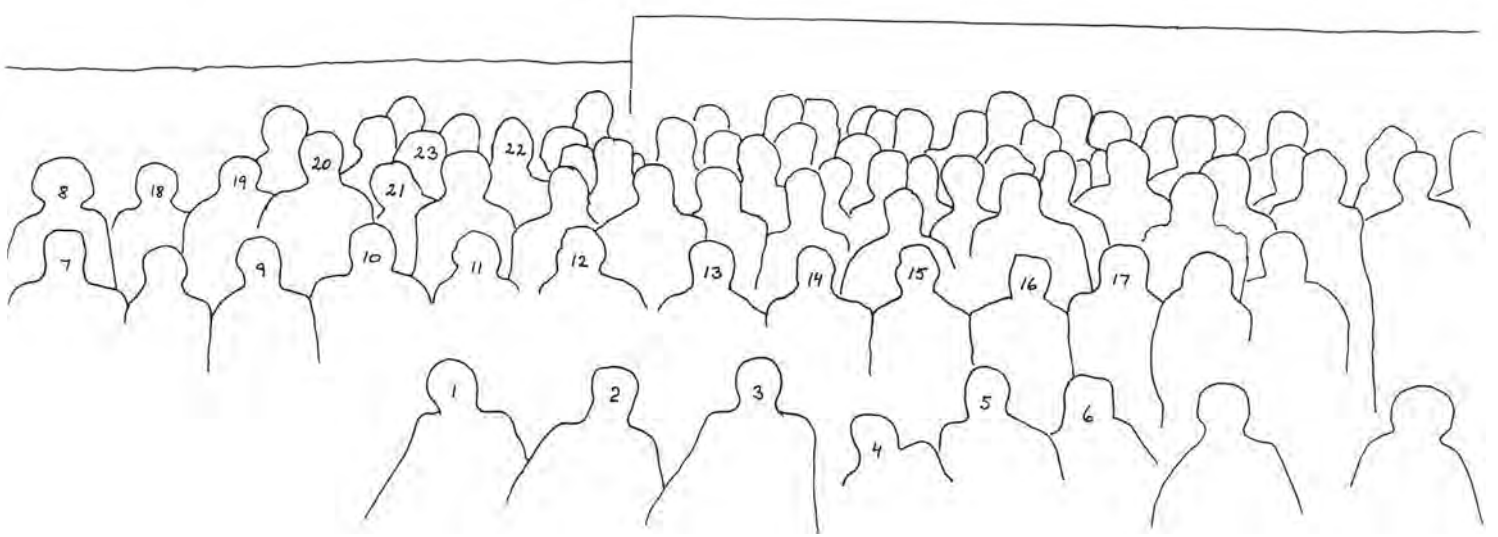

3. Deltagerne i slægtsforeningens første udflugt 1946. Billedet er taget før middagen på Snertinge kro. Blandt deltagerne ses 1: Karin Kronbo (5-17). 2: Sine Weinreich (gift med 5-18). 3: Emmy Jensen (5-20). 4: Carl Weinreich (7-17). 5: Peder Weinreich Pedersen (bind 2). 6: Ellen Nielsen (7-35). 7: Niels Juel Pedersen (bind 2). 8: Karen Pedersen (gift med Niels Juel Pedersen). 9: Else Weinreich (gift med 5-11). 10: Søren Weinreich (5-11). 11: Ottine Andersen (5-8). 12: Thorvald Weinreich (5-9). 13: Christian Weinreich (bind 8). 14: Ottomine Weinreich (gift med 1-26). 15: Hans Peter Weinreich (1-26). 16: Peter Nielsen (gift med Johanne, bind 2). 17: Carl Weinreich (bind 4). 18: Gertrud Mortensen (bind 2). 19: Christine Weinreich (gift med Christian W., bind 8). 20: Frederik Weinreich (7-13). 21: Kamma Weinreich (gift med 7-13). 22: Henry Weinreich (5-18). 23: Grethe Bjerregaard (bind 7).

4. Fra middagen på Snertinge kro 1946.

og den blev på generalforsamlingen øget, idet blomsterhandler Henry Weinreich (5-18) indbetalte 50 kr. Senere indbetalte fru Laura Rosen (7-21) 30 kr., så fonden blev på ialt 680 kr.

Foreningens første bestyrelse, der var valgt 7. juli 1945 i Roskilde, bestod af følgende:

Formand: Carl Weinreich (7-17), næstformand og sekretær: Willy Weinreich (bind 8), kasserer: Jacob Weinreich (bind 4), og desuden: Peter Johannes Weinreich (bind 2), Ottine Andersen (5-8), Ebba Dørffler (9-102), Inger Weinreich (7-34), Martha Nielsen (10-4).

Et enkelt bestyrelsesmedlem, Ottine Andersen, ønskede ikke at fortsætte i bestyrelsen, i stedet nyvalgtes ejendomsmægler Poul Weinreich (bind 2), der blev ny kasserer, fru Bodil Hansen (bind 2), fru Karin Kronbo (5-17), maskinarbejder Søren Weinreich (5-11) og fru Ruth Dolberg (10-16). Bestyrelsen blev således udvidet med 4 personer.

Som revisorer valgtes værkfører Egon Weinreich (bind 8) og Carl Christian Weinreich (bind 7). Formand for festudvalget blev lærer Dørffler (gift med 9-102), og til at samle minderne og tilrettelægge de skriftlige arbejder valgtes lærer Poul Nielsen (gift med 7-35) og Willy Weinreich (bind 8).

Generalforsamlingen sluttede med en diskusion om tid, sted og længde for næste årsmøde, som man vedtog at holde på en søndag.

Om søndagen samledes deltagerne ved Snertinge kro, og denne gang gik bilturen mod nord til Høve, Veddinge Bakker, Skamlebæk og over Bjergene tilbage til Snertinge. På turen standsedes i Fårevejle, hvor man beså museet og i kirken det velbe-

varede lig af jarlen af Bothwell.

Søndag aften sluttedes igen med middag på Snertinge kro, og efter at have overværet forskellige af festudvalget udførte sketches, spredtes slægten igen ud over hele landet efter to herlige dage.

Årsmøderne 1947-49

Foreningens andet årsmøde fandt sted søndag den 27. juli 1947. Mødet startede om formiddagen i konditoriet i Jyderup, og der var ca. 100 deltagere, deraf mange fra Jylland. Til dirigent valgtes statsskovfoged P. Weinreich Pedersen, Kongsøre (se bind 2). Formanden Carl Weinreich aflagde beretning om foreningens arbejde og trivsel i det forløbne år. Desuden omtalte han de triste kår, som Olaf Weinreich (9-204) levede under. Olaf Weinreich havde i mange år været blind. og nu var hørelsen også begyndt at svigte. Man vedtog derfor på forslag af formanden, at 12 slægtninge på skift skulle sende ham en månedlig hilsen. Søren Weinreich (5-11) foreslog, at foreningens motto skulle være "Glæde - højne - gavne" og at man i fremtiden skulle se at få et forenings-emblem. Carl Weinreich, Espergærde (se bind 4) blev valgt til foreningens æresmedlem, og generalforsamlingen sluttede med de vedtægtsmæssige valg. Den siddende bestyrelse blev genvalgt og udvidet med en ekstra person, idet statsskovfoged P. Weinreich Pedersen også blev valgt.

Efter at have spist den medbragte frokost kørte man til Bjergsted. Her samledes man på bakken, hvor skovfoged Weinreich Pedersen havde plantet egetræer. Ved det efterfølgende kaffebord i forsamlingshuset var der taler, sang og underholdning. Efter besøg på kirkegården kørte man over Torbenfeldt og Løvenborg til Holbæk, hvor man sluttede med middag.

Årsmødet i 1948 fandt sted søndag den 25. juli, og programmet lignede det fra året før. Man mødtes mellem kl. 9 og 10 i konditoriet i Jyderup, hvor generalforsamlingen blev afholdt kl. 10. Bestyrelsen blev udvidet med 2 medlemmer, Stinne Roelsgaard (5-14) og Dally Weinreich Nielsen (5-29). Desuden trak Jacob Weinreich sig fra bestyrelsen og blev erstattet af sin søn, barber Carl Weinreich (se bind 4). Efter at have spist den medbragte frokost gik turen til Bjergsted, og man sluttede med middag om aftenen på hotel Skarridsø i Jyderup.

Også i 1949 blev slægtens årsmøde holdt i Jyderup og Bjergsted. Det var søndag den 24. juli. Ved generalforsamlingen blev de tre bestyrelsesmedlemmer Martha Nielsen, Ruth Dolberg og Stinne Roelsgaard erstattet af fire nye: Axel Bøgelund Pedersen (10-201), Helge Philip Petersen (10-20), Poul Weinreich (5-70) og Hugo Weinreich (5-48). Et af dagens højdepunkter fandt sted om eftermiddagen på Bjergsted kirkegård, hvor man afslørede en mindesten for slægtens stamforældre Johan Daniel Weinreich og Barbara Kirstine Splittoft. Den rå natursten findes stadig lige syd for kirkens tårn, omtrent på det sted, hvor man mener, at de ligger begravet. Middagen om aftenen var henlagt til hotel Strandparken i Holbæk.

Pinseturen 1950

Slægtsforeningens første tur til Jylland fandt sted i pinsen 1950. Nogle sjællændere var kørt i bil over Fyn og op gennem Jylland lørdag aften, mens andre tog med natbåden fra København til Aalborg, så de 60-70 deltagere kunne starte søndag med fælles morgenbord i Aalborg. Om formiddagen kørte man i to lejede rutebiler

5. Ved pinseturen 1950 mødtes man foran banegården i Aalborg.

over Hammer Bakker og Hjallerup til Jerslev. Turen forløb livligt og festligt med harmonika og sang. Ved frokosten på Jerslev kro var man nået op på henved 90 deltagere. Om eftermiddagen gik turen videre over Vrejlev og Børglum kloster til Løkken og langs stranden til Blokhus. Ved middagen om aftenen i Aalborg blev der holdt mange taler. Bl.a. talte Thorvald Weinreich (5-9) på ægte vendelbomål, som sjællænderne næsten ikke forstod.

Selv om man havde haft udflugt til Vendsyssel i pinsen, skulle man også have årsmøde. Det fandt sted søndag den 30. juli 1950, og programmet lignede det fra de foregående år.

Foreningen i 1950'erne

Ved årsmødet den 22. juli 1951 var deltagertallet faldet til omkring 50, og man vedtog, at det følgende møde skulle afholdes søndag den 7. september 1952 i håb om, at dette tidspunkt ville passe bedre end midt på sommeren. Siden 1952 har næsten alle slægtens årsmøder været afholdt på første søndag i september.

Ved årsmødet den 6. september 1953 modtog foreningen som gave en smuk dirigentklokke. Den var skænket af Ottine Andersens seks døtre: Frida Holm (5-30), Ella Houlberg (5-31), Nete Jensen (5-32), Laura Clausen (5-34), Juliane Siiger (5-35) og Johanne Dannerfjord (5-36). Ellas mand, repræsentant Richard Houlberg overrakte den til formanden med ordene: "Jeg er selv gift med en af familien, så jeg ved, at slægten Weinreich har gode talegaver. Man kan nok have brug for en klokke, når de skal holdes lidt i ave."

Da man om eftermiddagen kom til bakken, var der flere gaver. Statsskovfoged P. Weinreich Pedersen (se bind 2) havde foræret en flagstang til foreningen. Ce-

6. Udsigt over Bjergsted søndag den 7. sept. 1952.

mentstøber Johan Daniel Weinreich (5-10) havde foræret sokkelen. Maskinmester Bodi Hansen (gift med 5-21) gav et stort dannebrogsflag. "Onkel" Søren (5-11), der gav beslagene til flagstangen, havde også smedet et bomærke med en vindrueklase, og han fik selv æren af at sætte det på flagstangen. Derefter gled flaget til tops, mens man sang "Der er ingenting, der maner...". Siden 1953 har det været tradition at hejse flaget hvert år, når slægten afholder årsmøde. Nogle dage efter festen modtog foreningen en vimpel som gave fra Niels Juel Pedersen (se bind 2).

I 1954 fejrede man slægtsforeningens 10 års jubilæum, idet man regnede starten som værende mødet den 13. juni 1944 på hotel Postgården i Holbæk, selv om den egentlige stiftende generalforsamling først fandt sted i 1945 i Roskilde. For at gøre årsmødet den 5. september 1954 mere festligt blev der derfor arrangeret forskellig underholdning. For første gang var der amerikansk lotteri ved årsmødet, og for første gang var der dans efter middagen om aftenen. Begge dele er senere blevet fast tradition ved årsmøderne.

Også slægtens lille sanghæfte blev taget i brug i 1954. Foruden 10 danske sange og salmer indeholder sanghæftet 9 slægtssange. Nogle var skrevet til slægtssammenkomsterne de foregående år, og nogle med hæftet for øje. Carl Dørffler (gift med 9-102) og Poul Nielsen (gift med Ellen, se bind 7), havde begge skrevet flere af sangene. "Onkel Søren (5-11) og Christine Weinreich (gift med Anders, bind 8) havde også bidraget. Til en enkelt sang er det idag ikke muligt at finde en forfatter. Sanghæftet blev redigeret af Dally Weinreich Nielsen (5-29).

På bakken var der i 1954 blevet opsat en bænk, så de ældre kunne hvile benene. Den var en gave fra Kamma Weinreich, Alleshave (se bind 7). Der deltog omkring 100 personer i årsmødet 1954.

Slægtsmøderne var i 1950'erne kommet ind i en fast rytme. Møderne kom til at ligge fast første søndag i september. Programmet var næsten en tradition. Man

7. Fra slægtsmødet 7. sept. 1952. Foran: Poul Bodi Hansen (gift med 5-21).

samledes klokken halv ti i Jyderup. Generalforsamlingen blev holdt under ledelse af skovfoged P. Weinreich Pedersen, der plejede at blive valgt til dirigent. Senere var man på bakken (Langbjerget i Bjergsted), og derefter på kirkegården og i kirken, hvor bødker Jacob Petersen (10-7) stod for en kort andagt. Variationen fra år til år bestod i en evt. udflugt om eftermiddagen, f.eks. besøgte man i 1958 Lerchenborg og Asnæsværket. Desuden kunne valget af hotel/restauration til middagen om aftenen være forskelligt fra år til år. Nogle æresmedlemmer af foreningen blev også udnævnt i disse år.

Undtagelsen skete i 1957. Den 1. september dette år holdt man årsmøde i Aalborg. Nordjyderne stod for programmet, der om eftermiddagen bød på udflugt til Hals, Hadsund, Mariager, Hobro og Rebild. Det var første gang, at selve årsmødet ikke var i Bjergsted, men ikke sidste!

Slægtsbladet

Bladet "Nyt fra Slægten Weinreich" udkom første gang i begyndelsen af juli 1947. Den første redaktion bestod af ejendomsmægler Poul Weinreich, værkfører Egon Weinreich og assistent Willy Weinreich med sidstnævnte som ansvarshavende redaktør. Første nummer var på 3 sider og indeholdt referat af den 1. slægtssammenkomst i 1946 og indbydelse og program for det 2. årsmøde, som fandt sted søndag den 27. juli 1947.

Disse emner - referater og programmer - har lige siden udgjort en væsentlig del af slægtsbladets indhold. Bladet har desuden bragt hilsener i forbindelse med slægtninges festdage, og forskellige artikler vedrørende nyt og gammelt om slægten.

De første år indeholdt bladet meget om forberedelserne til slægtsbogen. De seneste år, hvor fotokopiering og ny teknik har holdt sit indtog, er der gengivet mange avisudklip vedr. de enkelte slægtninge.

Bladet udkom i begyndelsen hvert kvartal og blev sendt gratis til alle medlemmerne. Efter formandsskiftet i efteråret 1959 blev antallet sat ned, og de fleste år er der kun udkommet to numre, så det samlede tal i 1992 er nået op på 111.

8. Onkel Søren (5-11) sætter slægtens bomærke på flagstangen bistået af formanden Carl Weinreich.

Den første slægtsbog

Udarbejdelsen af den første slægtsbog gik noget langsommere, end de involverede personer havde håbet og regnet med. Redaktionsudvalget bestod af foreningens sekretær Willy Weinreich og formanden Carl Weinreich samt dennes svigersøn Hans Bjerregaard. Carl Weinreich havde jo som tidligere omtalt allerede midt i 1930'erne haft forbindelse med genealog Axel Nørlit vedr. indsamling af det grundlæggende materiale til en slægtsbog, og Willy Weinreich havde rejst og samlet oplysninger ved besøg hos slægtninge i København, Aarhus og Vendsyssel. Både Carl Weinreich og Willy Weinreich arbejdede aktivt på indsamling af flere slægtsoplysninger.

Et prøvetryk på 10 sider, der var trykt på Samlerens Forlag i København, blev forelagt på generalforsamlingen i 1952, og man meddelte, at bogen ville blive udgivet i 1953. Dette viste sig dog senere at have været en alt for optimistisk vurdering, da man stadig manglede mange oplysninger til slægtstavlen, især vedr. de yngste generationer.

Redaktionsudvalget blev i 1953 udvidet med formandens datter Grethe Bjerregaard og Jens Christian Weinreich (begge: se bind 7).

Omkring 1955 overtog Grethe Bjerregaard arbejdet med indsamling af de sidste slægtsoplysninger. Året efter knyttedes der igen forbindelse til genealog Axel Nørlit på Landsarkivet for Sjælland. Han gennemgik igen arkivmaterialet vedr. de ældste personer i slægtstavlen. En række nye oplysninger kom frem, men intet om vor stamfader Johan Daniel Weinreichs oprindelse.

Redaktionen af slægtsbogen sluttede i efteråret 1957. Der læstes korrektur mellem jul og nytår, og i foråret 1958 forelå den færdig, dels i 100 eksemplarer, der var nummererede og pænt indbundne med skindryg og -hjørner, dels i en billigere hæftet udgave. Salget gik trægt (eller var oplaget for stort?), og formanden Carl

Weinreich ydede sit bidrag for at få balance i økonomien. Først i slutningen af 1980'erne var der udsolgt.

Bestyrelsen

I løbet af 1950'erne blev bestyrelsens sammensætning naturligvis ændret lidt, idet der fandt nogle udskiftninger sted, men længe var de væsentligste tillidsposter besat med de samme personer. Carl Weinreich var formand, Willy Weinreich var sekretær og redaktør af bladet, og Poul Weinreich var kasserer. Redaktionsudvalget for bladet bestod af de to sidstnævnte samt Egon Weinreich (se bind 8).

Sidst i 1955 overtog Grethe Bjerregaard (se bind 7) posten som redaktør og sekretær, og i 1956 meddelte Poul Weinreich, at han ikke ønskede genvalg som kasserer. Det viste sig at være vanskeligt at få nogen til at overtage kassererposten, og resultatet var, at formanden Carl Weinreich og hans kone Dagmar Weinreich klarede arbejdet indtil generalforsamlingen i 1957, hvor skovfoged P. Weinreich Pedersen blev valgt som ny kasserer.

Den 7. august 1959 døde slægtsforeningens skaber og formand Carl Weinreich efter få dages sygdom. En epoke var slut. Nu skulle andre føre arbejdet videre.

Perioden 1959 til 1976

Slægtsmødet i 1959 blev som sædvanligt afholdt i Bjergsted den første søndag i september. På generalforsamlingen valgtes som ny formand Carl Weinreichs fætter, direktør Jens Christian Weinreich. Som ny næstformand valgtes blomsterhandler Henry Weinreich, Nørresundby, mens kasserer og redaktør fortsatte. Dette og de følgende år var desuden præget af, at godsejer Paul Bergsøe på Astrup gods opkøbte mere jord, og at de fleste jordbesiddere i Bjergsted solgte til ham. Slægtsforeningen modstod de mange overtalelsesforsøg, og bakketoppen ejes stadig af foreningen, men Langbjerggård blev i 1960 købt af Paul Bergsøe, og to af de fire længer blev nedrevet.

Alle slægtssammenkomsterne i perioden 1959 til 1964 blev holdt på Bjergstedegnen. Mødestedet, hvor generalforsamlingen blev holdt, var forskelligt fra år til år. 1960 var det Bromølle kro, 1961 mødtes man på restaurant Maglesø ca. 8 km fra Holbæk og 1962 på Jerslev kro. Både 1963 og 1964 begyndte man på Møllebakkens restaurant i Kalundborg.

Efter generalforsamlingen besøgte man i disse år Bjergsted, hvor man var på bakken, og senere på kirkegården og i kirken. Om eftermiddagen kørte man som regel en tur. I 1961 var der besøg på Astrup gods, og i 1963 besøgte man Lerchenborg med H. C. Andersens mindestuer. I 1964 gik turen til Vesterhavegård i Alleshave. At dagen sluttede med middag i Strandparken i Holbæk blev i disse år nærmest en fast regel, og deltagertallet var omkring 50 til 60 mennesker.

Bestyrelsens sammensætning blev ændret en del i 1963. Villy Weinreich Olsen (se bind 6), der havde været i bestyrelsen siden 1957, blev ny kasserer. Dette viste sig at være et godt og rigtigt valg. Villy har været den mest stabile arbejdskraft i bestyrelsen og er i skrivende stund (1993) stadig kasserer. Poul Messerschmidt (bind 2) blev valgt til næstformand. At næstformanden Poul Messerschmidt var fra Jylland, fik den virkning, at der i de følgende år blev holdt flere slægtsmøder i Jyl-

9. Slægten samlet på bakken engang i 1950'erne.

10. Flaget hejses på bakken. Sidste halvdel af 1950'erne.

land. Kjeld Juel Pedersen og Erik Mortensen skulle bistå (aflaste) formanden. Ny sekretær blev ikke valgt, i praksis betød det, at formanden også fik ansvar for bladet.

Slægtsmødet i 1965 blev afholdt i Aarhus. Mødestedet var hotel Regina, hvor et af slægtsforeningens medlemmer, Erik Therkelsen (se bind 7) var direktør. Herfra var der udflugt i turistbus til nogle af Jyllands skønneste egne. Man kørte over Skanderborg, syd om Mossø, over Vrads og Gludsted plantage til Dollerup bakker. Generalforsamling og frokost var på "Niels Bugges Kro". Derefter fortsatte man over Viborg og Randers til Djursland med rundvisning på det gamle historiske Rosenholm Slot. Middagen om aftenen var på hotel Regina i Aarhus.

I 1966 mødtes man på Lyngkroen mellem Nykøbing Sjælland og Rørvig. På generalforsamlingen her blev Gyda Weinreich (gift med 3-20) valgt til redaktør af bladet, en post som hun derefter havde i mange år. Efter frokost kørte man tur i omegnen, og derefter til Bjergsted, hvor stenen på toppen af Langbjerget var blevet forsynet med en inskription: "Slægten Weinreich". Dagens afslutning var middag

11. I 1957 var man på bustur i Nordjylland. Her ses 3 af deltagerne på torvet i Mariager. Det er formanden Carl Weinreich, hans søster Laura Rosen og bogens forfatter Christian Weinreich.

i Strandparken i Holbæk.

Søndag den 3. september 1967 var der igen slægtsmøde i Jylland. Man startede kl. 11 på "Pøt Mølle" kro i Frijsenborgskovene ved Hammel. Her blev man en stor del af dagen. Om aftenen sluttede man på hotel Royal i Aarhus, hvor direktør Erik Therkelsen lige som to år tidligere stod for middagen.

I 1968 startede man for første gang slægtssammenkomsten allerede om lørdagen. Man mødtes lørdag den 31. august kl. 19 til en platte i Strandparken i Holbæk. Om søndagen holdt man generalforsamling kl. 11 på Snertinge kro, hvor man også spiste frokost, og man sluttede sammenkomsten med en tur til Bjergsted om eftermiddagen.

Søndag den 7. september 1969 holdt man slægtsforeningens 25 års jubilæum. Dagen startede med generalforsamling kl. 14 i Bjergsted forsamlingshus, hvor næstformanden Poul Messerschmidt ikke ønskede genvalg, men blev erstattet af hovmester Poul Weinreich, Aalborg (5-70). Efter generalforsamlingen var der tur til bakken og kirken, Og om aftenen var der festmiddag i Strandparken. For at få så mange med som muligt og derved gøre jubilæet mere festligt, havde man fastsat prisen for festmiddagen til kun 20 kr. Foreningens kasse betalte resten. Der deltog 120 personer, hvilket var det største fremmøde gennem mange år.

I 1970 gik turen igen til Nordjylland. Man mødtes i Aalborg, men såvel generalforsamling og frokost som middag om aftenen var på Jerslev kro. Eftermiddagsturen gik med turistbusser til Jyske Ås og Voergård Slot, hvor der var rundvisning.

Møderne i 1971 og 1972 var begge meget korte. I 1971 mødtes man på bakken kl. 13. Derefter var der kaffe og generalforsamling på Bromølle kro, og om aftenen middag i Strandparken. De fleste år har det været fint vejr på slægtsdagen, men dette år blev traditionen brudt. Det var øsende regn og blæst.

I 1972 mødtes man kl. 10.30 til generalforsamling på Snertinge kro, hvor man senere spiste frokost. Om eftermiddagen kørte man til bakken, hvor sammenkom-

12. Slægtsturen 1973 gik til Fyn. Her er deltagerne fotograferet ved herregården Skjoldemose. 1: Magda Weinreich Larsen. 2: Gudrun Jensen. 3: Inger Weinreich. 4: Gyda Weinreich. 5: Kathrine Weinreich Olsen. 6: Hanne Weinreich Wichmann. 7: Egon Weinreich Olsen. 8: Dorthe Olsen. 9: Marie Cadovius. 10: Jacob Henrik Weinreich. 11: Jette Olsen. 12: Finn Dastrup Johansen. 13: Paula Eistrup. 14: Emma Sørensen. 15: Zenia Weinreich Pedersen. 16: Marianne Weinreich Olsen. 17: Grethe Palsteen. 18: Birgit Weinreich Olsen. 19: Lars Ole Weinreich Olsen. 20: Jette Kaae Johansen. 21: Anne Sørensen. 22: Viggo Eistrup. 23: Marie Sørensen. 24: Søren Weinreich Wichmann. 25: Anne-Grethe Weinreich. 26: Søren Weinreich Enggaard Jensen. 27: Helene Mortensen. 28: Helle Hytting Johansen. 29: Albert Mortensen. 30: Benny Enggaard Jensen. 31: Henry Sørensen. 32: Anna Kyvsgaard. 33: Anna Olsen. 34: Helle Cadovius. 35: Mette Cadovius. 36: Børge Vingaard Larsen. 37: Lizzi Caovius. 38: Villy Weinreich Olsen. 39: Pernille. 40: Trine. 41: Poul Cadovius. 42: Dan Weinreich. 43: Karl-Hans Wichmann. 44: Kjeld Juel Pedersen. 45: Uffe Bendix Pedersen. 46: Birthe Weinreich Jensen. 47: Jens Weinreich Jensen. 48: Jim Weinreich Jensen. 49: Kurt Birkemose. 50: Gert Weinreich. 51: Karl Weinreich. 52: Erik Dastrup Johansen. 53: Jane Dastrup Birkemose. 54: Bo Weinreich Olsen. 55: Anna Johansen. 56: Jens Jensen. 57: Sine Weinreich Jensen. 58: Ingelise Weinreich. 59: Erik Mortensen. 60: Birgit Weinreich Wichmann. 61: Birger Weinreich. 62: Villy Bendix Pedersen. 63: Bente Mortensen. 64: Ragnhild Juel Pedersen. 65: Karin Vingaard Larsen. 66: Karsten Vingaard Larsen. 67: Anne Weinreich. 68: Verner Vingaard Larsen. 69: Henry Vingaard Larsen. 70: Erik Weinreich. Fotograferet af forfatteren.

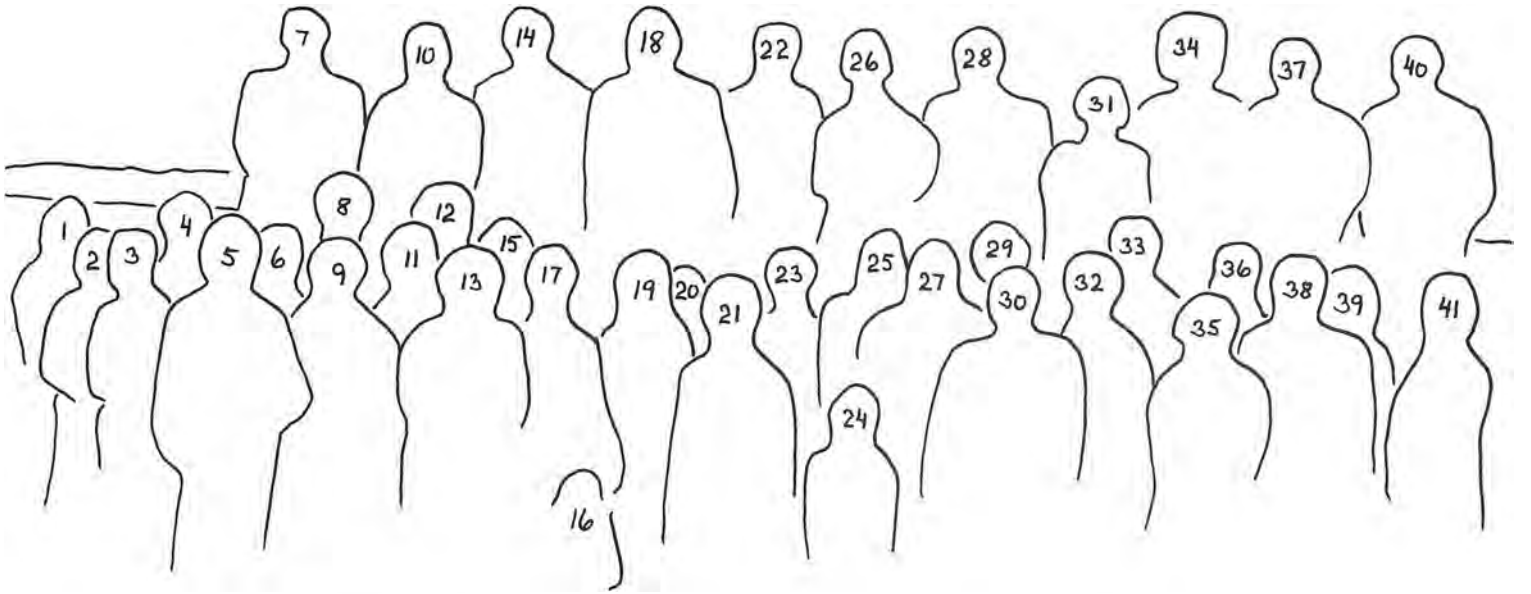

13. Slægtsturen til Ebeltoft i 1975. 1: Lis Cadovius. 2: Helene Mortensen. 3: Lizzi Cadovius. 4: Verner Vingaard Larsen. 5: Albert Mortensen. 6: Marie Cadovius. 7: Villy Weinreich Olsen. 8: Bjarne Høier Calusen. 9: Anna Weinreich Olsen. 10: Laura Høier Clausen. 11: Agnethe Weinreich Jensen. 12: Charles Jensen. 13: Magda Weinreich Larsen. 14: Gunnar Høier Clausen. 15: Jette Olsen. 16: Marianne Olsen. 17: Kathrine Weinreich Olsen. 18: Lars Ole Weinreich Olsen. 19: Bigit Weinreich Olsen. 20: Anna Johansen. 21: Emma Sørensen. 22: Finn Dastrup Johansen. 23: Inger Weinreich. 24: Kurt Ivan Weinreich. 25: Jacob Henrik Weinreich. 26: Jette Kaae Johansen. 27: Henning Weinreich. 28: Christian Weinreich. 29: Gyda Weinreich. 30: Carl Vilhelm Weinreich Sørensen. 31: Ingelise Weinreich. 32: Sofie Lysdal. 33: Birger Weinreich. 34: Bo Weinreich Olsen. 35: Oda Messerschmidt. 36: Hanne Albrethsen, ledsager til Bo Weinreich Olsen. 37: Poul Cadovius. 38: Poul Messerschmidt. 39: Inger Hessellund Andersen. 40: Kjeld Juel Pedersen. 41: Ragnhild Pedersen.

sten sluttede. Der var således ikke spisning om aftenen. Der var ca. 60 deltagere dette år, og der blev valgt ny formand, Kjeld Juel Pedersen (se bind 2) samt flere nye bestyrelsesmedlemmer.

I 1973 gik turen til Fyn. Man mødtes til frokost på Ringe Hotel. Efter generalforsamlingen var der arrangeret bustur til den gamle herregård Skjoldemose, og man sluttede ca. kl. 18.

Traditionen blev brudt i 1974, hvor slægtssammenkomsten lå en uge senere end sædvanligt. Søndag den 8. sepember mødtes man kl. 10.30 på Snertinge kro til generalforsamling med efterfølgende frokost. Datoen gav anledning til en del kritik, og man vedtog fremover at holde fast ved 1. søndag i september. Efter generalforsamlingen så bestyrelsen således ud: Kjeld Juel Pedersen (formand), Villy Weinreich Olsen (kasserer), Gyda Weinreich (redaktør), Jens Christian Weinreich, Gentofte, Folmer Weinreich, Viskinge, Viggo Weinreich, Rugtved, Erik Mortensen, Bagsværd, Erik Weinreich, Ugerløse ved Kalundborg, Inger Petersen, Rørvig, Birger Weinreich, Roskilde, Willy Weinreich, København og Finn Dastrup Johansen, Søndersø. Efter frokost var man som sædvanligt en tur på bakken og besøgte også kirken, men det var øsende regnvejr, og på bakken blev man nærmest skyllet væk. Det var 200-året for slægtens stamfader Johan Daniel Weinreich, troede man, og i den anledning var årstallet 1776 på mindestenen blevet rettet til 1774, og stenen var blevet fikset op.

Som i 1968 holdt slægtsforeningen også i 1975 årsmøde over en weekend. Det skete den 6. og 7. september i Ebeltoft. Man startede lørdag kl. 18 med middag og krobal med ca. 35 deltagere, fortsatte søndag formiddag med generalforsamling og sluttede mødet med frokost. De følgende år blev det til mange weekendarrangementer.

Også i 1976 startede man lørdag aften, denne gang på Bromølle kro, og fortsatte næste dag på Snertinge kro og i Bjergsted. På generalforsamlingen blev Erik Weinreich, søn af slægtsforeningens stifter Carl Weinreich, valgt til ny formand, og nye vedtægter blev enstemmigt vedtaget.

De nye vedtægter

Gennem nogle få år havde man talt om vedtægtsændringer, og Willy Weinreich, København var kommet med sine forslag til ændringer, men det blev nok den nye formand, Erik Weinreich, og hans broder, Christian Weinreich, der tydeligst satte deres præg på de nye vedtægter. Vedtægterne, som blev vedtaget på generalforsamlingen i 1976, kom til at se sådan ud, og de er stadig gældende for foreningen:

§ 1.

Foreningens navn er "Slægten Weinreich fra Bjergsted", og dens domicil er, hvor formanden bor.

§ 2.

Foreningens formål er at holde slægtsbogen a'jour, eventuelt at udgive en ny, at forske i slægten bagud og som det vigtigste at opretholde og styrke forbindelserne

mellem slægtsgrenene ved møder, udgivelsen af et slægtsblad og ved samtidig med generalforsamlingen at afholde en slægtsfest. Ligeledes er det et formål for foreningen at sende hilsener til medlemmernes mindedage (runde fødselsdage, bryllupper, også sølv- og guld-), samt vise deltagelse ved dødsfald.

§ 3.

Alle efterkommere (herunder adoptivbørn) af væver Johan Daniel Weinreich, Bjergsted, død 24. februar 1830, samt disses ægtefæller, kan optages som medlemmer af foreningen.

§ 4.

Det årlige kontingent fastsættes af generalforsamlingen efter forslag fra bestyrelsen. Kontingentet betales forud for eet år og opkræves samtidig med indkaldelsen til generalforsamlingen. Udmeldelse af foreningen skal ske skriftligt til formanden mindst een måned inden generalforsamlingen. Generalforsamlingen kan på bestyrelsens forslag udnævne æresmedlemmer, og disse er kontingentfrie.

§ 5.

Generalforsamlingen er foreningens højeste myndighed. Den vælger foreningens formand og 8-12 bestyrelsesmedlemmer, samt en revisor. Valgene gælder for 2 år, således, at formanden og halvdelen af bestyrelsen vælges det ene år, og revisoren og den anden halvdel af bestyrelsen det andet år. Et bestyrelsesmedlem, der i sin 2-årige valgperiode ikke har vist sig til bestyrelsesmøder eller generalforsamlinger, uden gyldig grund, kan ikke genvælges. Desuden vælger generalforsamlingen et passende antal suppleanter. Alle tillidshverv indenfor foreningen er ulønnede, men direkte udgifter i foreningens interesse betales af foreningens midler.

§ 6.

Foreningen opretholder et slægtsarkiv, der skal indsamle og opbevare dokumenter, fotos, papirer og bøger vedrørende slægten. Bestyrelsen udnævner en arkivar til varetagelse af arkivet. I tilfælde af foreningens ophør overdrages arkivet til Landsarkivet for Sjælland.

§ 7.

Foreningen udgiver et blad "Nyt fra Slægten Weinreich". Til redaktør vælger bestyrelsen et af sine medlemmer. Bladet skal udkomme så ofte, der er stof dertil, dog højst 4, mindst 2 gange om året. Referater af generalforsamlinger skal altid offentliggøres i bladet.

§ 8.

Ordinær generalforsamling holdes hvert år den første søndag i september, hvis andet ikke vedtages på den foregående generalforsamling. Tid og sted bestemmes

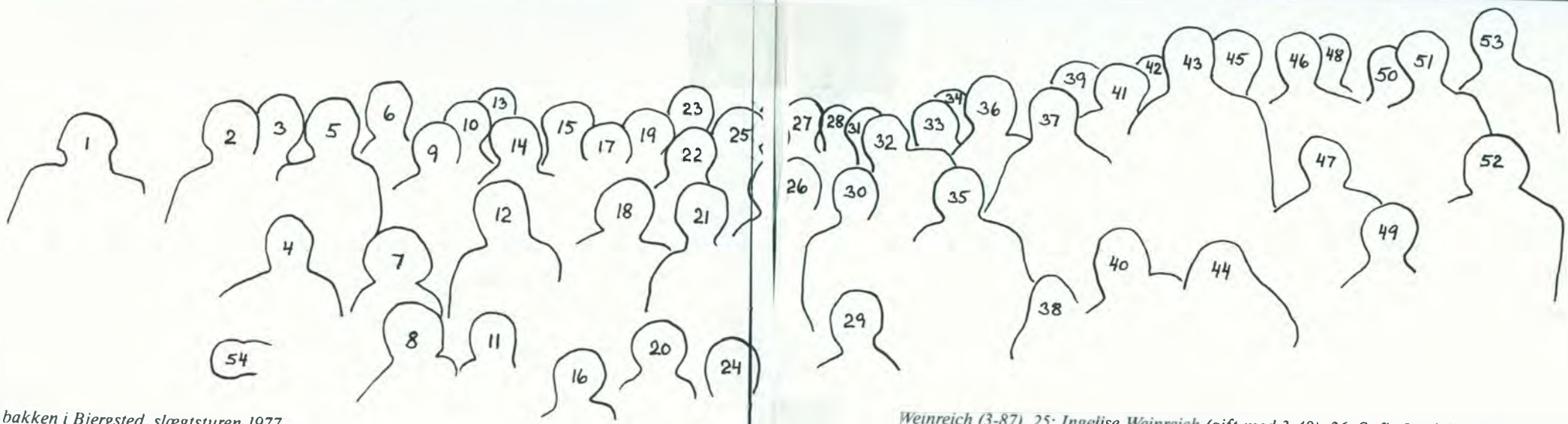

14. På bakken i Bjergsted, slægtsturen 1977.
1: Erik Møller Larsen (gift med 3-13). 2: Randi Weinreich (gift med Erik W., bind 7). 3: Finn Dastrup Johansen (9-8). 4: Jane Dastrup Birkemose (9-9). 5: Erik Weinreich (søn af Folmer, bind 7). 6: ? 7: Jette Kaae Johansen (gift med 9-8). 8: Helle Cadovius (bind 4). 9: Gudrun Jensen (bind 4). 10: Hanne Grethe Mortensen (3-33). 11: Mette Cadovius (bind 4). 12: ? 13: Mogens Hansen (gift med Alfhild, bind 8). 14: Lizzi Cadovius (bind 4). 15: Kamma Larsen (3-13). 16: Bo Dastrup Johansen (9-18). 17: Alfhild Weinreich Hansen (bind 8). 18: ? 19: Dagmar Weinreich (gift med 7-17). 20: Eva Weinreich Birkemose (9-20). 21: Emma Sørensen (3-6). 22: Zenia Weinreich Pedersen (3-23). 23: Gyda Weinreich (gift med 3-20). 24: Linnea Weinreich (3-87). 25: Ingelise Weinreich (gift med 3-48). 26: Sofie Lysdal (boede sammen med 3-24). 27: ? 28: ? 29:. Kurt Ivan Weinreich (3-86). 30: ? 31: Helene Mortensen (bind 4). 32: Henning Weinreich (3-20). 33: Anna Olsen (gift med Villy, bind 6). 34: Lis Cadovius (bind 4). 35: Anna Johaftnsen (9-4). 36: Ellen Nielsen (7-35). 37: Carl Vilhelm Weinreich Sørensen (3-24). 38: Henriette W. Mortensen (3-71). 39: ? 40: Poul Nielsen (gift med 7-35). 41: Villy Bendix Pedersen (gift med 3-23). 42: ? 43: Albert Mortensen (gift med Helene, bind 4). 44: Ulla Weinreich (bind 7). 45: Birger Weinreich (3-48). 46: Inger Hessellund Andersen (7-34). 47: Niels Petersen (gift med Inger, bind 7). 48: Jens Christian Weinreich (7-37). 49: Inger Petersen (bind 7). 50: ? 51: Marie Cadovius (bind 4). 52: Dan Weinreich (bind 7). 53: Villy Weinreich Olsen (bind 6). 54: Jan Kaae Johansen, 3 uger gammel (9-19).

af bestyrelsen efter indstilling fra den foregående generalforsamling. Indkaldelse skal ske skriftligt med mindst 14 dages varsel og skal indeholde dagsorden. Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være indsendt skriftligt til formanden 8 dage før generalforsamlingen.

Ekstraordinær generalforsamling indkaldes, når bestyrelsen finder anledning dertil, eller når mindst 15 medlemmer til formanden fremsender skriftlig anmodning herom. I sidste tilfælde skal generalforsamlingen indkaldes inden een måned.

§ 9.

Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes antal (dette gælder dog ikke ændringer af vedtægter og ophævelse af foreningen, jvf. § 10), og simpelt stemmeflertal er gældende. Afstemningen kan ske ved håndsoprækning, men skal ske skriftligt, hvis flere medlemmer forlanger det. Et medlem, der er forhindret i at deltage i generalforsamlingen, kan lade sig repræsentere ved et andet medlem, når dette medbringer skriftlig fuldmagt.

§ 10.

Ændringer i vedtægter kan ske og foreningen kan ophæves, når over 50 % af foreningens medlemmer på en lovligt varslet generalforsamling stemmer derfor. Såfremt 50 % ikke opnås, kan bestyrelsen inden een måned indkalde til en ekstraordinær generalforsamling, der træffer afgørelse ved simpelt stemmeflertal. Indvarsling til disse generalforsamlinger skal ske ved anbefalet brev til medlemmerne.

Vedtages det at ophæve foreningen, skal den generalforsamling, der ophæver foreningen, tage stilling til anvendelsen af foreningens midler.

Slægtens seneste årsmøder

Sammenkomsten i 1977 var et kort arrangement, der startede kl. 11 i Bjergsted forsamlingshus med generalforsamling og frokost, og som sluttede hen på eftermiddagen efter en tur på bakken og i kirken. Selv om arrangementet dog var kort, var der mødt næsten 60 deltagere.

Til gengæld blev slægtsarrangementet i 1978 til et weekendarrangement. Det blev i Aabenraa, hvor man mødtes lørdag kl. 19 på Grand Hotel. Om søndagen var der bustur over grænsen, og ved generalforsamlingen blev nærværende slægtsbogs bind 3 præsenteret som først udkomne bind af den reviderede og udvidede slægtsbog. Foreningens medlemstal var nået op på 127, heraf 80 på Sjælland, 38 i Jylland, 4 på Fyn og 5 på Bornholm. Gyda ville gerne trække sig tilbage som redaktør af bladet, og resultatet blev, at formanden også påtog sig at redigere bladet, men at Gyda fortsat skulle stå for forsendelsen.

De følgende år skiftede man mellem søndagsmøder omkring Bjergsted og større arrangementer, der nogle år startede om lørdagen. I 1979, 1981, 1983 og 1985 var slægtsmøderne således søndagssammenkomster, der alle blev holdt på Bjergstedegnen. I mellem disse var der større slægtsfester. I 1980 blev festen holdt som weekendarrangement på hotel Lammefjorden i Hørve med søndagstur til Bjergsted. I 1982 var det på Fyn, hvor man mødtes på Ørbæk kro og senere havde bustur til

Egeskov Slot. I 1984 fejrede man foreningens 40 års jubilæum. Her begyndte man lørdag aften med middag i Strandparken i Holbæk, og om søndagen var man i Bjergsted.

I 1986 blev slægtsmødet afholdt den 14. september. Lige som i 1962 og 1976 gav det også denne gang anledning til kritik, da man jo havde en fast aftale om første søndag i september, og siden 1986 har dette princip da heller ikke været fraveget. Mødet var et éndagsmøde i Bjergsted, og det foregik mod sædvane i silende regn, og med kun 30 deltagere.

I 1987 startede slægtsmødet kl. 14 på bakken i Bjergsted og sluttede med middag på hotel Postgården på Reersø. Siden har alle årsfesterne været weekendarrangementer, der gerne havde et vandrerhjem som ramme for begivenheden. I 1988 var det i Blokhus, i 1989 Hjembæk vandrerhjem, i 1990 Skanderborg vandrerhjem og i 1991 igen Hjembæk vandrerhjem. Slægtsfesten i 1992 foregik i Rinkenæs ved Flensborg Fjord, og i 1993 samledes man i Struer. I 1994 skal der være 50 års jubilæum på Sjælland med besøg i Bjergsted.

Bestyrelsen i de seneste år

I 1980 blev Jens Weinreich (se bind 7) valgt til ny næstformand. Tidens tand havde efterhånden tæret på flagstangen på bakken i Bjergsted, og i 1983 bekostede foreningen en ny af glasfiber. Det var Jens Weinreich, der klarede det praktiske i denne forbindelse. Efter skiftende redaktører af slægtsbladet siden 1982, blev Kurt Weinreich (3-86) i 1986 valgt til ny redaktør, og hans far Birger Weinreich (3-48) blev i 1988 valgt til foreningens formand, da Erik Weinreich ikke ønskede at fortsætte på formandsposten.

Der er i årenes løb udnævnt flere æresmedlemmer af foreningen. De fleste har været ældre personer med særlig interesse for foreningens arbejde. To gange i foreningens historie har man dog udnævnt personer, der stadig var aktive i bestyrelsesarbejdet. Således blev foreningens mangeårige kasserer Villy Weinreich Olsen i 1989 æresmedlem som påskønnelse for sit store arbejde for slægten, lige som foreningens første formand Carl Weinreich var blevet det mange år tidligere.

Medlemstallet i foreningens første 20 år kender vi ikke meget til idag. Fra midten af 1960'erne til 1984 lå medlemstallet stabilt på ca. 100, derefter steg det, og de seneste år har der været omkring 140-150 medlemmer.

Den nuværende bestyrelse, der både i 1992 og i 1993 blev genvalgt, ser således ud:
Formand: Birger Weinreich (3-48), Valby
Næstformand: Jens Weinreich, (bind 7), Løjtved
Kasserer: Villy Weinreich Olsen (bind 6), Aabenraa
Redaktør: Kurt Weinreich (3-86), Roskilde
Ole Noer (bind 7), Holme-Olstrup
Christian Weinreich (bind 7), Aakirkeby
Erik Weinreich (bind 7), Svallerup ved Kalundborg
Dan Weinreich (bind 7), Dalby ved Gørlev
Anne-Grethe Weinreich (5-129), Spentrup
Alice Weinreich Hejndorf (5-108), Aarhus

Anden del

De første generationer i Bjergsted

1. GENERATION

(1-808) Jochim Hinrich Weinreichs barn med
Maria Elisabeth Harder

1-1. JOHAN DANIEL WEINREICH

Konfirmeret Palmesøndag 17.4. 1791 i Ribnitz. Alderen er ved konfirmationen angivet til 15¼, år, hvilket betyder, at han må være født omkring januar 1776. Fødsel og dåb er ikke anført i kirkebogen i Ribnitz, der er en lille by i Mecklenburg på grænsen til Vorpommern. Kaldenavn: Daniel.

Formodentlig er han kommet til Kalundborg omkring år 1800. Han kom i tjeneste hos væver Unmack, Skibbrogade 12, Kalundborg. Ihvertfald er han på folketællingslisten herfra i 1801. I samme gade nr. 222 tjente i huset hos færgeskipper Lars Hansen en ung pige, Barbara Kirstine Splittorf (kaldenavnet var formodentlig Kirstine), der var født 14.8. 1783 "på Ore" (d.v.s. overdrevet) i Kalundborg og døbt i Kalundborg, som datter af Conradt Splittorf, der var skytte under Lerchenborg, og hans 2. hustru, Mette Mortensdatter. Johan Daniel Weinreich og Barbara Kirstine Splittorf blev gift 17.6. 1803 i Kalundborg. Her blev han i kirkebogen betegnet som væversvend. Om deres giftemål hedder det i tidens stil: "For ham lovede Borger og Handeler Christian Nyrop, for hende lovede Stiffaderen Hendrick Clausen, Muursvend".

Efter at have fået deres første barn flyttede Johan Daniel og Barbara Kirstine til Slusholms Hus (Slusehuset) i Holmstrup sogn i 1805 eller 1806. Ved sønnen Frederik Daniels dåb i 1806 er Johan Daniel i kirkebogen angivet som "Huusmand i Slusholm, Daniel Johan Weinreich" og ved næste dåb i 1810 kaldes han "væver og huusmand i Slusholms Huset, Daniel Johan Weinreich". "Slusholms Hus" eksisterer stadig, men er måske ændret noget. Det er beliggende i Holmstrup sogn umiddelbart ved siden af slusen (goldbroen) ved Strids Mølle, der dog ligger på den anden side af sognegrænsen. Det gamle stråtækte hus kaldes idag "Slusehuset" (Se kortet, billede nr. 81).

Johan Daniel Weinreich flyttede fra Slusholmshuset i 1811. Fæsteprotokollen viser, at Christian Jensen fik Slusholmshuset i fæste "13.4. 1811 efter Daniel Weinreich". Daniel flyttede da med sin familie til Bjergsted, hvor han fortsatte som væver og husmand. Om hans hus i den nordvestlige udkant af landsbyen Bjergsted kan læses i kapitlet "Det gamle Bjergsted" andet sted i bogen.

Det har været et jævnt og beskedent liv i huset ved indkørslen til Bjergsted. Hverdagen har været hårdt arbejde, man kan vist godt sige slid. Fritid kendte man ikke meget til den gang, og Johan Daniel måtte selv afsætte sine vævede bomuldsvarer, dels direkte til hjemmene, dels på kildemarkederne i Hjembæk, Holmstrup, Jerslev og Ubby. Til disse store kildemarkeder kom de handlende langvejs fra, og væveren fra Bjergsted har ikke været uden konkurrence fra bl. a. de berømte vævere i Odsherred. Men han kom med en vare, der dengang måtte kaldes nymodens - nemlig tvistlærred - bomuldslærred. Det var hvidt eller indfarvet og kunne give spændende materialer til kjoleliv, linned og dækketøj. Ellers havde det været den hjemmekartede uld, man havde brugt til dækketøj, klæder og pynteting. Alt i de tider var hjemmegjort: sokker, muffediser, klædevadmel. Det sidste var ikke bare hjemmevævet, men også hjemmefarvet. Det var i mangfoldige år et armodstegn

for børn fra små hjem, at de var blå om håndleddene af dette hjemmefarvede grove tøj.

Bomuldsvævere, der på den tid havde lært kunsten længere sydpå, kunne i Danmark få god brug for deres færdigheder, og Johan Daniel Weinreich kendte den rette behandling af "tvisten". Hos sin kones familie, Splittorf'erne ved mølleværkerne, hvortil der også hørte farverier, kunne han sikkert få sit materiale behandlet, så det spillede i de rette kulører. Væveren er kommet en del rundt på gårdene med sin kollektion, og det fortælles om hans søn, Frederik Daniel Weinreich, at

15. Slusholms Hus (Slusehuset) ved Halleby Å nord for Strids Mølle. Fotograferet 1993 af forfatteren.

han solgte varer fra sin faders virksomhed.

Han døde 24.2. 1830 i Bjergsted. Foreningen "Slægten Weinreich" har senere sat en mindesten for ham og hans kone på Bjergsted kirkegård.

Barbara Kirstine døde 21.2. 1866 i Bjergsted hos sin datter Jacobine, hvor hun levede sine sidste år.

Billeder nr. 15 og 66.

7 børn: nr. 1-2 til 1-8.

2. GENERATION

(1-1) Johan Daniel Weinreichs børn med
Barbara Kirstine Splittorf

1-2. CARL CONRADT WEINREICH

Født 18.9. 1803 i Kalundborg. Kaldenavn: Conrad(t). Ved hans konfirmation 1818 i Bjergsted er i kirkebogen skrevet: Temmelig god kundskab, flink, beskeden opførsel. Væver og handelsmand i Daurup. Gift 27.10. 1826 i Bjergsted med Karen Pedersdatter, der var født 24.10. 1807 i Bjergsted som datter af Peder Larsen og Anne Offersdatter, der var husfolk i Bjergsted. Ved Conradts og Karens bryllup står som forlovere angivet vævermester Weinreich (Johan Daniel Weinreich, 1-1) og husmand Mads Christiansen (Karens stedfar).

16. Carl Conradt Weinreich.

17. Kongens Mølle Hus kaldes idag Fiskerens Hus og hører under Astrup gods.

Det nygifte par kom tilsyneladende til at bo i huset, der hørte til Kongens Mølle, idet sønnen Lars Peter (1-9) blev født 20.8. 1827 i "Kongens Mølle Huus" (Se kortet, billede nr. 81).

Ved folketællingen 18.2. 1834 angives Conrads stilling som væver. Foruden Conrad og Karen og de tre børn, som de på dette tidspunkt havde fået, omfattede husstanden Jacobine Weinreich (1-7), 17 år og ugift tjenestepige, Jens Olsen, 23 år og ugift væversvend, Karen Jensdatter, 52 år, enke og indsidderske, samt Dorthea Olsdatter, 13 år og datter af Karen Jensdatter.

Ved folketællingen 1.2. 1860 boede familien i et hus i Daurup, og husstanden omfattede foruden Conrad og Karen de tre børn, Carl Frederik, Maren Kirstine og Søren Offer Weinreich, samt et 1 år gammelt plejebarn Niels Christian Nielsen, født i København.

Karen døde 13.4. 1870 i Bjergsted, og Carl Conradt Weinreich døde 18.1. 1877 i Bregninge.

Billeder nr. 16 og 17.

9 børn: nr. 1-9 til 1-17.

1-3. FREDERIK DANIEL WEINREICH

Hjemmedøbt 20.10. 1806 i "Slusholms Hus" i Holmstrup ved Jyderup. Kaldenavn: Daniel. Ved konfirmationen 1821 i Bjergsted står i kirkebogen anført: God kundskab og opførsel. I 1826 ses det af Bjergsted kirkebog, at Daniel Weinreich er tilflyttet sognet fra Frihedslund, og i 1829 er han igen frafyttet til Viskinge. Formodentlig drejer disse flytninger sig om forskellige pladser på omkringliggende gårde, hvor han har tjent.

18. Frederik Daniel Weinreich (1-3).

Gift 1. gang 19.5. 1829 med Edeline Frederikke Bilsted, der var født 28.10. 1805 på Kathrinedal i Svinninge som datter af landinspektør Ole Severin Bilsted og hustru Cathrine Marie Selchau.

Daniel var på session i 1836, hvor hans højde blev angivet til 61 ¼ tomme, hvilket svarer til 160,2 cm. Da Daniel stod anført som husmand, skulle han ikke i fredstid aftjene værnepligt. I følge lægdsrullen blev han udskrevet til kystmillitsen, der var en reservestyrke.

Ved folketællingen 18.2. 1834 boede Daniel og Eline i et hus i Bjergsted. Hans stilling blev angivet som væver, og husstanden omfattede desuden sønnen Peter på 4 år, Maren Rasmusdatter, der var en tjenestepige på 16 år, Anders Christensen, der var enkemand og almisselem på 81 år, samt Christen Andersen, der var hans søn på 39 år og ligeledes almisselem.

Edeline Frederikke Bilsted døde 29.7. 1850 kun halvanden måned efter sin sidste barnefødsel, og Frederik Daniel Weinreich giftede sig 2. gang 24.3. 1854 i Bjergsted kirke med den godt 23 år yngre Ane Mette Pedersdatter, der var født 16.2. 1830 i Løgtved, Viskinge sogn, som datter af indsidder Peder Jensen og Ellen Kirstine Kristiansdatter.

Af sogneforstanderskabets forhandlingsprotokol for Bregninge-Bjergsted 1842-1861 (Landsarkivet for Sjælland m.v.) ses, at Frederik Daniel Weinreich var sogneforstander i perioden 1848-1853. Sogneforstanderskabet, der bestod af et antal sogneforstandere, holdt sine møder på Bregninge skole. Sogneforstanderskabet valgte for et kalenderår ad gangen en sogneforstanderformand. Frederik Daniel Weinreich var aldrig formand.

Ved folketællingen 1.2. 1860 blev Daniel angivet som gårdmand i Bjergsted, og husstanden omfattede foruden ham selv og Ane Mette de tre børn Cathrine Marie (1-22), Eline Frederikke (1-23) og Christine Henriette på 4 år (1-24) også Christine Pedersen, der var en tjenestepige på 22 år, Jens Christian Rasmussen, der var en tjenestekarl på 16 år samt endnu en tjenestepige Karen Marie Jensen på 16 år. Om hans gård ved kirken, se senere under afsnittet om "Det gamle Bjergsted".

Carl Weinreich (7-17), der fra sin barndom kunne huske Frederik Daniel Weinreich, karakteriserede ham som en lille trivelig mand.

Frederik Daniel Weinreich døde som aftægtsmand 30.8. 1890 i Bjergsted, og blev begravet samme sted 6.9. 1890. Alle børnene af 1. ægteskab samt Christine Henriette (1-24) gav afkald på arv, og Ane Mette Pedersdatter fik derefter lov at hensidde i uskiftet bo, til hun døde 10.1. 1892 i Bjergsted. De sidste år boede hun hos datteren Louise (1-25) og svigersønnen, gartner Julius Hansen på Bjergsted

19. Billedet på siden overfor viser slægtens ældste dokument, Frederik Daniel Weinreichs eksamensbevis. Ordlyden er følgende:

Ved Examen i Biergsted Skolen den 18. April sistafvigte er Daniel Weinreich Søn af Væver Daniel Weinreich i Biergsted, som er født den 20. Octobr 1806 og vaccineret Aar 1810 - udskreven af Skolen som han stadigen og med Flid havde søgt, saaledes erhvervet god Kundskab og stedse beviist et stille og sømmeligt Forhold.

Biergstd SkoledistriktsCommission d. 16 Maj 1821.

Øvre J.Øwre Garff

Bemeldte Daniel Weinreich er paa den 1 ste Søndag efter Paaske d.A. konfirmeret i sin Daabs Pagt og Bregninge Kirke, communicerede med Menigheden i Biergsted Søndagen.

Bregninge dat. ut Supra

Øvre
Stedets Præst

Daniel Weinreich har under sit Ophold hos sine Forældre i Biergsted, som Væversvend, vedvarende Beviist et meget anstændigt Forhold og var sidste Gang til Guds Bord Allehelgensdag d. A.

Bregninge d. 6 November 1825 Øvre

Foreviist Søbye d. 8 Nov. 1825 Fl. Lasson

Sieur Daniel Weinreich, som haver Skudsmaal fra sin Mester paa en Lap Papir af Dags Dato, hand har opført sig vel, saavidt vides. Søbye d. 4. Martii 1826.

Fl. Lasson Sognepræst

Forevist i Bregninge den 13. Maj 1826.

Øvre

Formeldte Daniel Weinreich har under sit seneste Ophold i Biergsteds Menighed saavidt mig er bekendt ført en anstændig Vandel, communicerede sidstegang i Bjergsted Kirke dend 1 Søndag efter Trinitat. 1828. - Er her ført til Afgang. Bregninge den 21 Maj 1829 - Worsøe Foreviist, Vidskinde den 2den Maii 1829

G. Heineth

1835

No. 4. Syv og Tyve Rigsbankskilling Selv.

Betales med 4 Skilling

Inden Klasse
for Sum fra 300
til 400 Rbd. Selv. incl.

Hiort

1821.

Ebbesen

Daniel Weinreich

Daniel Weinreich

Daniel Weinreich

20. Høstgilde fra omkring år 1830. Det siges i slægten, at Frederik Daniel Weinreich traf sin tilkommende under en høstfest på "Selchausdal".

Mark. Af dødsanmeldelsesprotokollen fremgår, at hun efterlod ikke tilstrækkeligt til begravelsen.
Billeder nr. 15, 18, 19, 20, 21, 22 og 68.
6 børn af 1. ægteskab: nr. 1-18 til 1-23.
4 børn af 2. ægteskab: nr. 1-24 til 1-27.

1-4. CHRISTIAN FREDERIK WEINREICH

Hjemmedøbt 8.1. 1810 i "Slusholms Huset" og fremstillet i Holmstrup kirke 18.2. 1810. Ved konfirmationen 1824 i Bjergsted fik han karakterne: Temmelig god kundskab og sædelig opførsel. Da han i 1828 18 år gammel flyttede til Kalundborg, blev han i Bjergsted sogns afgangsliste benævnt væversvend.

Væver og boelsmand i Stokkebjerg, Hjembæk sogn. I lægdsrullen angives hans højde til 61 tommer, hvilket svarer til 159,4 cm. Da han var anført som husmand, skulle han ikke i fredstid aftjene værnepligt.

Gift 16.10. 1833 i Hjembæk med Ane Margrethe Olsdatter (kaldenavn: Grethe). Hun var født i Svinninge, Nr. Asmindrup sogn, Odsherred, og døbt 17.2.1788 i Nr. Asmindrup kirke. Grethe var datter af fæstegårdmand Ole Pedersen og hustru Anne Larsdatter og enke efter vejopsigtsfører (vejbetjent) og boelsmand i Stokkebjerg Lars Olsen, der døde 13.9. 1831 i Hjembæk, ifølge kirkebogen "af den grasserende Syge".

Ved folketællingen 18.2. 1834 blev Christian Frederik Weinreich benævnt væver og husmand med lod. Husstanden omfattede foruden ham selv og hans hustru de tre stedbørn Wilhelmine Larsdatter, 14 år, Peter Larsen, 7 år, og Ane Cathrine

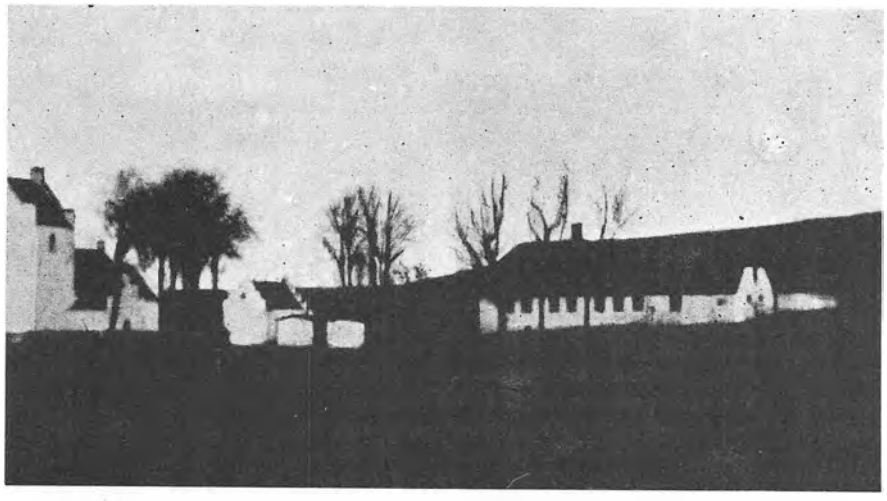

21. Gården ved kirken, som den så ud, da Frederik Daniel Weinreich boede der.

Larsdatter på 4 år samt to tjenestefolk Christian Andersen, 21 år, og Else Hartvigsdatter, 19 år, samt endelig daglejer Peder Hansen og hans hustru Stine Mathiasdatter, der begge var 37 år.

Foruden Christian Frederik Weinreichs tre stedbørn, der blev nævnt i folketællingslisten, havde Ane Margrethe Olsdatter haft yderligere et par børn, der var døde: Ole Larsen, født 17.7. 1822 i Hjembæk og død 20.4. 1823 samme sted, og ligeledes Ole Larsen, født 1.11. 1824 i Hjembæk og død 27.10. 1831 samme sted. Den nævnte Ane Cathrine blev heller ikke ret gammel, idet hun døde 3.2. 1836 i Hjembæk.

Ved folketællingen 1.2. 1860 bestod husstanden kun af fire personer. Det var Christian Frederik Weinreich, hans hustru Ane Margrethe, en plejedatter Ane Kirstine Christensen (eller Kristoffersen?) på 11 år og en tjenestepige Maren Sofie Jørgensen på 17 år.

Ved folketællingen i 1870 er plejedatteren blevet til tjenestepige, og i 1880 kaldes hun husbestyrerinde og bor nu alene med enkemand Christian Frederik Weinreich. Ane Kirstine Christensen blev senere gift med gårdejer og murer Anders Nielsen.

Ane Margrethe Olsdatter døde 21.11. 1873 i Hjembæk sogn, og Christian Frederik Weinreich døde 24.7. 1898.

Billede nr. 15.

Ingen børn.

1-5. METTE MARIE DANIELSDATTER WEINREICH

Født 9.5. 1813 i Bjergsted. Ved konfirmationen 1828 i Bjergsted blev hun karakteriseret således i kirkebogen: God kundskab og meget æresværdigt forhold. Ved folketællingen 18.2. 1834 var hun tjenestepige på Daurup Hovedgård. Gift 5.10. 1839 i Bjergsted med skomagersvend i Kalundborg Carl Christian Cramer, der var født 20.4. 1817 i Kalundborg som søn af smedesvend senere murer Niels Cramer og Maren Mortensdatter. Forlovere ved brylluppet var hendes to brødre væver Conrad Weinreich og gårdmand Daniel Weinreich.

Ved folketællingen 1850 boede Mette Marie og Carl i Kalundborg på adressen

Slotsgraven 231d med deres tre børn Sine, Stine og Christian (nr. 1-28 til 1-30).

Mette Marie døde som fattiglem 14.10. 1852, og Carl Christian Cramer døde 24.8. 1874 på fattiggården i Kalundborg uden at efterlade sig noget.

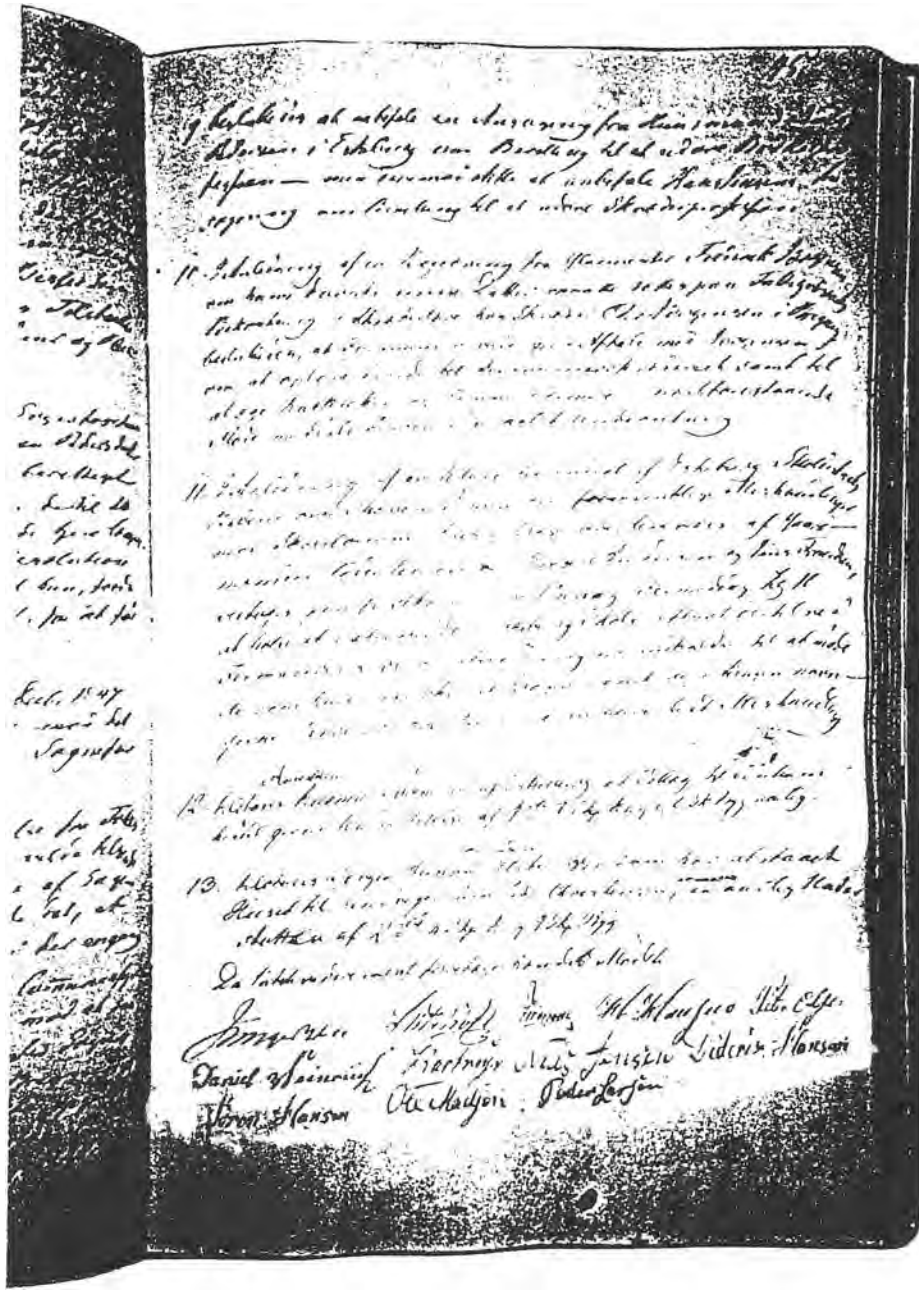

22. En side fra Bjergsted-Bregninge sogneforstanderskabs forhandlingsprotokol. Blandt underskrifterne ses til venstre på næstnederste linie navnet Daniel Weinreich.

Der er bevaret en gammel vise om Mette Marie Weinreich. Marius Kristoffersen i Løgtved indsamlede mere end 50 gamle viser til Dansk Folkemindesamling. Han skrev, at han havde fået denne vise tilsendt fra en dame i Slagelse, men han kunne også huske, at hans forældre, der var født omkring 1850, havde sunget den. Marius Kristoffersen mente desuden, at hans mor havde sagt noget om, at den var skrevet af en møllersvend på Øresø Mølle.

Sangen lyder således:

1.
En Vise vil jeg skrive, og det
af Hjertet her,
alt om en yndig Pige,
som jeg har haft saa kær,
Jeg saa den Pige Dag for Dag
med mine Øjne her
tilsidst jeg også mærkede, at hun
mig havde kær.

2.
Jeg da den Pige spurgte:
"Og vil Du elske mig
af et oprigtigt Hjerte
foruden nogen Svig?"
Hun derpaa mig da svared:
"Her er min Hånd derpaa
at jeg Dig tro skal være
ihvo'n det end monne gå".

3.
Og du min egen Pige,
Og du min Kæreste,
Lad ingen dig forføre
ved ond Bagtalelse,
for det maa du erkende,
at her i Verden er
bestandigen til stede
af onde Mennesker.

4.
Så fældede hun Taarer
for mig af Kærlighed,
saa ogsaa at mit Hjerte
bevægedes derved.
Vi favnede hinanden
af Kærlighed saa stor,
saa Taarer stride trilled
ned paa Guds grønne Jord

5.
Den Tid svandt hen med Glæde
udi et halvt Aars Tid,
men saa kom der en anden,
som sig indsnegede.
Han vilde hende elske
og have til sin Ven,
men det ham ikke lykkedes,
hun kom til mig igen.

6.
Det var udi Maj Maaned,
den første Dag Vi skrev,
min Pige fra mig rejste,
og jeg bedrøvet blev.
Med Sorg udi mit Hjerte
nu straks jeg tænkte paa,
at hendes venlige Tale
nu vil Forandring faa.

7.
Nej, Du skal ikke sørge,
saa sagde Hun til mig.
Om kort Tid herefter
saa kom til mig Du hen,
hjem til min Moders Hus, ja,
kom Du blot hjem til Mor,
for saa skal jeg fortælle Dig,
hvor alle Ting monne staa.

8.
Da jeg didhen var kommen,
fik det en anden Klang,
og jeg da hos min Kæreste
straks en Forandring fandt.
Hun sagde: "Her har Du,
hvad Du forærer' mig.
Jeg vil i Sandhed sige:
"tænk aldrig mer' paa mig".

9.
Der fandt jeg ingen Glæde,
ej heller Sorrig stor,
men jeg da straks paa Stedet
udi mit Hjerte svor:
"At her i denne Verden
af ingen Piger fler'
mit Hjerte aldrig nogen sinde
skal forføres mer'.

10.
Hav Tak min kær' Pige
for hver en Nat saa sød,
at jeg sov ved din Side
udi din Seng saa blød.
Hav Tak for hvert et Kys jeg fik
ud af din røde Mund.
Tak for din Ære lille Ven,
Du den maa savne nu.

11.
Men den som Skylden havde,
det hendes Moder var,
for jeg er ej af Adelstand
og ingen Rigdom har
men Favnen Du er rigere,
tag Du med Glæde den,
saa kan din Tid vel lykkelig
for Dig vel svinde hen.

12.
Til Slut saa vil jeg ønske Dig
til Lykke lille Nor,
saa længe Du skal leve
paa denne Verdens Jord.
Og naar saa du engang
ud af Verden vandre skal,
Du Himlens Glæde nyde maa
i blide Engles Tal.

13.
Hvis nogen nu vil vide,
om hvem den Pige er,
som jeg i denne Verden
engang har haft saa kær.
I Bjergsted er Hun født,
og der jeg hende fandt.
Marie Weinreichsdatter
er hendes Navn for sandt.

4 børn: nr. 1-28 til 1-31.

1-6. JACOB HENRICH WEINREICH

Født 30.12.1816 i Bjergsted. Døbt hjemme 1.1. 1817. Død 4.1. 1817 og begravet 12.1. 1817 i Bjergsted.

1-7. JACOBINE DANIELSDATTER WEINREICH

Født 23.1.1818 i Bjergsted. Ved konfirmationen i Bjergsted den 1. søndag efter påske 1832 var karaktererne for kundskab og opførsel: Udmærket godt. Året efter i 1833 flyttede hun i en alder af 15 år hjemmefra og blev tjenestepige i Kalundborg. Året efter var hun ved folketællingen tjenestepige hos sin broder Conrad i Bjergsted. I 1835 blev hun igen tjenestepige i Kalundborg, vendte tilbage til Bjergsted, men rejste 1837 atter til Kalundborg.

Gift 1. gang 14.11. 1840 i Bjergsted med Peder Larsen, der var født 1809. Forlovere ved brylluppet var Jacobines broder, væver Conrad Weinreich og gårdmand

Henrik Larsen af Flinterup. Indsidder Peder Larsen døde 17.10. 1850 i Bjergsted.

Gift 2. gang 28.2. 1852 i Bjergsted med tækkemand Peder Johansen, der var født 7.1. 1824 i Eskebjerg, Bregninge sogn som søn af husmand Johan Pedersen og Anne Nielsdatter. Forlovere ved Jacobines bryllup med Peder Johansen var gårdmand Thomas Jacobsen af Stokkebjerg og gårdmand Daniel Weinreich (1-3).

Ved folketællingen 1.2. 1860 boede Jacobine og Peder Johansen i et hus i Bjergsted med deres to børn Ane Petroline og Johan Peter Petersen, samt Jacobines mor, enken Kirstine Splittorf. Folketællingslisten har desuden en bemærkning om, at Kirstine Splittorf nød nogen understøttelse af fattigvæsenet.

Jacobine (kaldet Bine) døde 3.9. 1901 i Bjergsted, og blev begravet 10.9. 1901. Peder Johansen levede sin sidste tid hos sin yngste søn, Johannes. Han døde 21.7. 1908, og blev begravet 27.7. 1908 i Bjergsted.

1 barn af 1. ægteskab: nr. 1-32.

3 børn af 2. ægteskab: nr. 1-33 til 1-35.

1-8. en dreng

Den unavngivne dreng døde 20.11.1820, 8 dage gammel. Begravet 27.11. 1820 i Bjergsted.

3. GENERATION

(1-2) Carl Conradt Weinreichs børn med Karen Pedersdatter

1-9. LARS PETER WEINREICH

I Avnsø kirkebog kan læses, at han er født 20.8. 1827 i "Kongens Mølle Huus", og blandt fadderne var jomfru Jakobine Møller, Kongens Mølle. Andre steder er hans fødested angivet som "Tyskemøllehuset" i Aunsø, hvilket blot er en anden betegnelse for samme mølle. Gift 21.8. 1857 i Helligåndskirken, København, med Maren Sofie Christensdatter, der var født 29.5. 1836. Før brylluppet var Lars Peter tjenestekarl og boede på Antoniestræde 239, og Maren Sofie boede på Østergade 72 i København.

Lars Peter Weinreich fik værtshusholderborgerskab i København 1867. Han døde 26.12. 1876 i Sankt Johannes sogn, København og blev begravet 31.12. 1876. Ved hans død står i kirkebogen anført, at han var arbejdsmand og boede Øster Søgade 106. Maren Sofie døde 6.4. 1910 i Spencer Township, Kent County, Michigan, USA.

Billede nr. 17.

1 barn, se 3. del af dette bind: nr. 1-101.

1-10. JOHAN DANIEL WEINREICH

Født 24.1. 1831 i Daurup, Bregninge sogn. Gårdmand og husmand i Arnakke, Ågerup sogn. Gift 16.5. 1857 i Ågerup med Ane Marie Larsdatter, der var født 29.2. 1836 i Arnakke som datter af husmand Lars Larsen og hustru Johanne Marie Jensdatter.

Barnebarnet Niels Juel Pedersen (se bind 2) fortalte følgende om sin morfar Johan Daniel Weinreich:

Min morfar overtog, da han giftede sig med Ane Marie Larsen, hendes fødehjem i Arnakke ved den smukke egn, som kaldes Dejligheden ved Aagerup-Munkholm. Det var en ejendom på 8-10 tdr. land. Bygningerne lå i selve byen, jorden et godt stykke ude. Så brændte huset, og nye bygninger blev opført ude ved markerne. Senere erhvervede morfar sig endnu en ejendom af lignende størrelse i nærheden, og slog de to gårde sammen.

Men det var nu handel, der havde hans største interesse, og vel nok også gav det største udbytte. Han skal have haft en særlig evne for handel. Han handlede med kreaturer, svin, pattegrise, fjerkræ, æg o.s.v. Han slagtede for andre, skar grise - kort sagt - en altmuligmand.

Jeg har som seksårig kørt med ham og den skimlede hest til Eriksholm, hvor vi købte landbrugsprodukter og levende dyr. Han samlede varer til turen, han skulle til Københavns torv - afgang kl. 22. Den ældste dreng, morbroder Lars Peter Weinreich måtte med og skubbe på vognen over den stejle og krogede Elverdamsbakke - så kunne hesten selv klare resten af turen. Der blev bedet på en kro undervejs, men torvet skulle nås næste morgen tidlig - så tømtes vognen for varer, og det gik raskt og let hjemad til Dejligheden.

Morfar var en jovial og gemytlig mand, han havde et yndlingsvers:

Den alvor er kun slap,
som ej til spøgen smiler,
men slappere den spøg,
som ej på alvor hviler.

Morfar havde sat sig det mål, at hans børn skulle giftes ind i gode gårde, der skulle være realiteter i det, sådan så han på det. Derfor passede det ham ikke, da hans ældste datter Marie giftede sig med en fattig og jordløs mejerist. Det blev et særdeles lykkeligt og ideelt ægteskab. Bedriften voksede, der kom 10 børn. I 1885 flyttedes mejeriet ud fra byen og moderniseredes. Og morfar fra Dejligheden affandt sig med forholdene.

De tre andre døtre kom ind i gårde, de to sønner måtte vel undvære en gård, men de klarede sig godt uden, som ølhandler, husejer og som ostegrosserer. Det var endda så helt udmærket, syntes morfar.

Johan Daniel Weinreich døde 1.2. 1891 i Arnakke som boelsmand. Ane Marie døde 24.4. 1915 i Nyrup ved Ugerløse og blev begravet i Ågerup.
5 børn, se bind 2: nr. 2-1 til 2-5.

1-11. ANE KATHRINE WEINREICH

Født 27.8. 1833 i Daurup, Bregninge sogn. Ved vielsen kaldtes hun i kirkebogen Ane Cathrine Conradsdatter. Gift 18.3. 1859 i Helligåndskirken, København, med tømrersvend (senere tømrerformand) Knud Jensen, der var født 18.9. 1834 som søn af indsidder Jens Clausen og hustru Karen Hansdatter. Knud Jensen døde 2.10.1895 i lægeforeningens boliger, Sankt Jakobs sogn, København, og blev begravet 6.10. 1895 på Vestre kirkegård. Ane Kathrine boede sine sidste år i Tømrerstiftelsen, Faxegade 8, hvor hun havde fribolig. Hun døde 17.3. 1907 på Øresundshospitalet (indført i kirkebogen for Sankt Jakobs sogn), og blev begravet 23.3. 1907 ligeledes på Vestre kirkegård.
18 børn, nr. 1-36 til 1-53.

1-12. MAREN KIRSTINE WEINREICH

Født 14.8. 1835 i Daurup, Bregninge sogn. Hjemmedøbt af præsten 20.8. 1835 på grund af sygdom. Død 27.8. 1835 i Bregninge sogn.

1-13. SØREN CHRISTIAN CONRADSEN WEINREICH

Født 31.3. 1837 i Daurup, Bregninge sogn. Væver og arbejdsmand i København. Gift 2.10. 1858 i Bregninge med Ane Marie Jensdatter, der var født 21.9. 1834 på Gammelrand mark, Bregninge sogn som datter af husmand Jens Wulff og hustru. Da Søren Christian i foråret 1859 flyttede fra Bjergsted til Brokøb, blev han på Bjergsted sogns afgangsliste anført som væver, hvilket også var stillingsbetegnelsen ved folketællingen i 1860, hvor familien boede i et hus i Kajemose, Holmstrup sogn. Efter at have boet en tid i Kalundborg, flyttede familien i juni 1862 igen til Bjergsted. I denne forbindelse blev Søren Christian anført som karl.

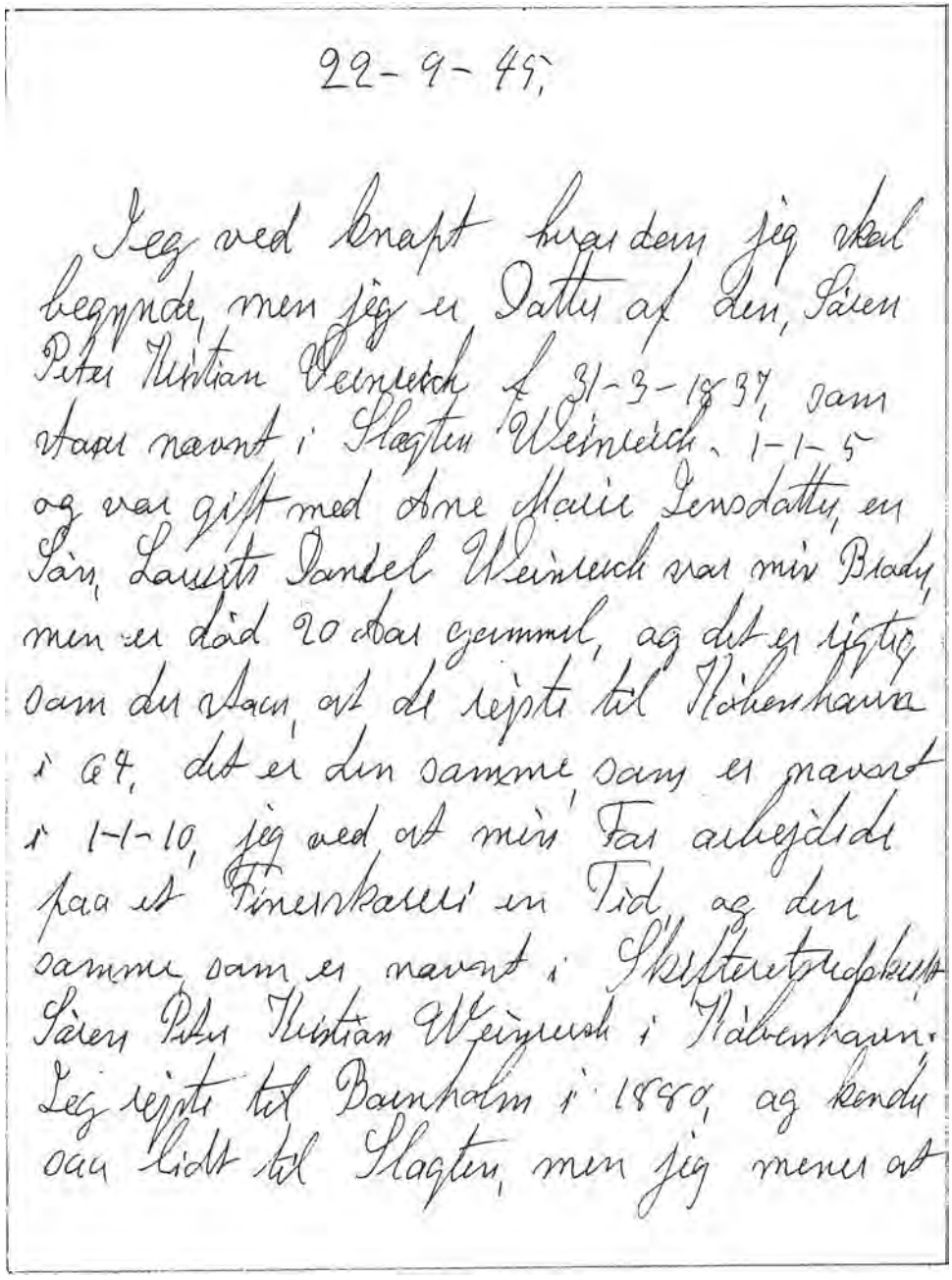

22-9-45.

Jeg ved knapt hvad dem jeg skal begynde, men jeg er Datter af den, Søren Peter Kristian Weinreich f. 31-3-1837, som staar navnt i Slægten Weinreich. 1-1-5 og var gift med Anne Marie Jensdatter, en Søn, Lauritz Daniel Weinreich var min Broder, men er død 20 Aar gammel, og det er sjovt, dem du skal, at de rejste til Kjøbenhavn i 64, det er den samme, som er navnt i 1-1-10, jeg ved at min Far arbejdede paa at Finerfabrik en Tid, og den samme som er navnt i Skifteretsdokum. Søren Peter Kristian Weinreich i Kjøbenhavn. Jeg rejste til Bornholm i 1880, og kender ogsaa lidt til Slægten, men jeg mener at

23. Et brev, som Karoline Mortensen (3-2) skrev 22.9. 1945 til Carl Weinreich (7-17) i forbindelse med udarbejdelsen af den første slægtsbog.

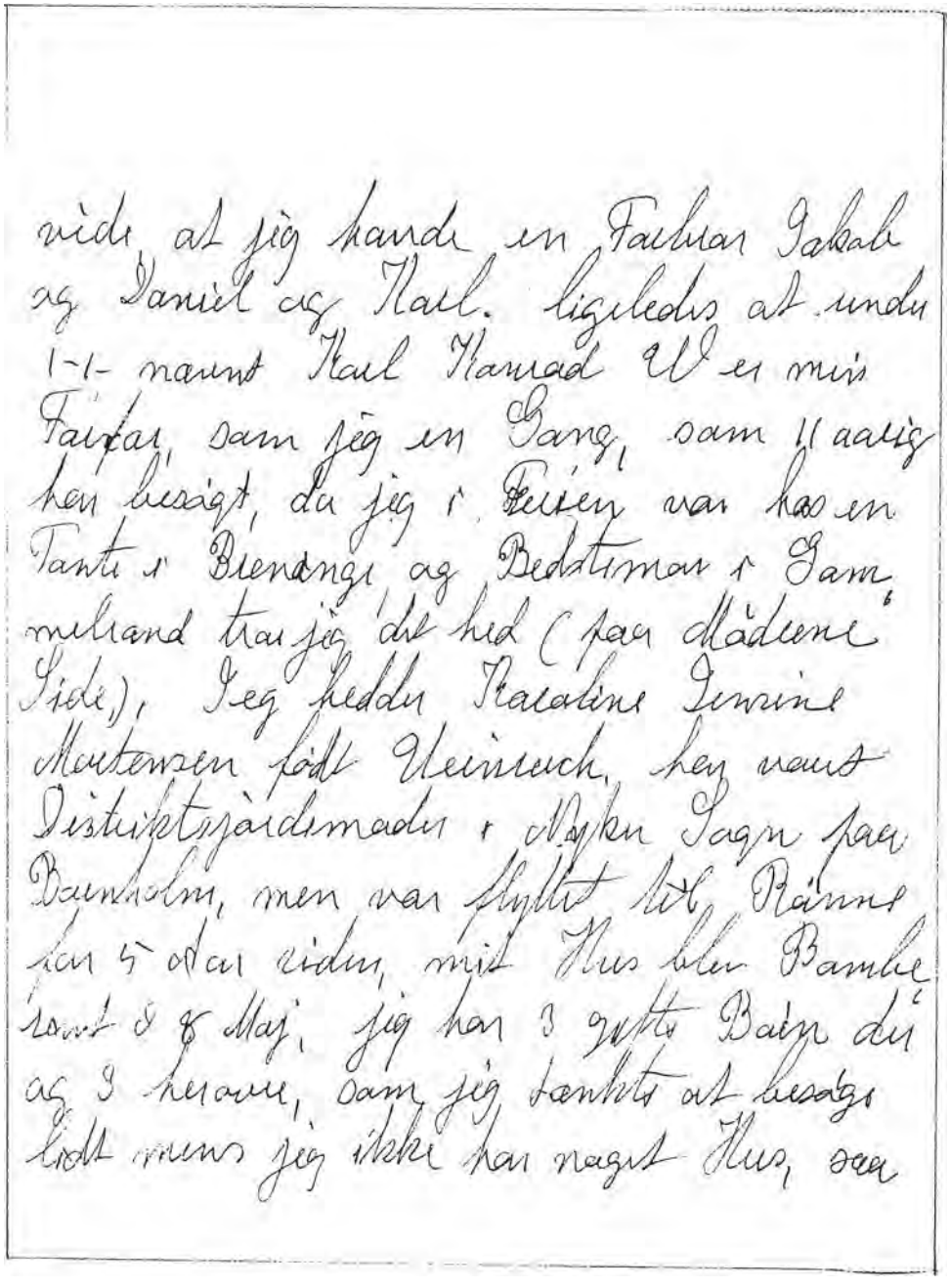

I brevet omtales bl.a. hendes far, Søren Christian Weinreich (1- 13) og hans brødre Daniel (1-10), Carl (1-14) og Jacob (1-15).

var jeg ude at kikke paa mrs Sarles
paalegi Veg. Canadian Pacific
Banegaard 207 Sahaug, som havde
faat tilsendt Skrivelsen, da Dem
dan hun kunde endt tilbage, tilligi
med Oplysning om at hun havde
en Søster boende i Rånns, med
hun altsaa ikke kan gjenoft, neaar
er det jeg di hun ikke kan faa Bain,
da er den meget glemsom, Dag gav
hun mig det at læse, og jeg synes
ikke det var ligtigt. Jeg opholder mig
d. t. hos en Datter i Huderhusene, Frk
Emma Salvesen Nattinesvej 7. og
vi kunde nok bagte en Tur til Kalbak

men det er ikke blevet til noget, og
vilde jeg ikke vente med at skrive, da
jeg kan se paa Poststemplet at det er
noget siden min Søster har faaet det.
Jeg er født i 61, og jeg er efter-
haanden blevet noget gammel, jeg har
jo ikke mine Papirer her mig, men jeg synes
det skal Kjøbmand paa Faabosattesten og
Brokøb paa Nappeattesten, Kalmostemp Sogn,
og født i Sydøstre Kirke,
Om det har nogen Interesse med
mainem Oplysninger, vented jeg mest
at høre fra Dem,
Venlig Hilsen
H. M.

24. Søren Christian Weinreich (1-13) deltog i krigen 1864. Bag på billedet fortælles: "Lusene var så store, at de kunne gå på bagbenene med et halmstrå i munden".

Søren Christian Conradsen Weinreich deltog i krigen 1864. I stambog nr. 403 for 3. infanteriregiments 8. kompagni er han opført som menig nr. 303 og 64 tommer høj (det svarer til 167,4 cm). Han blev forfremmet til underkorporal 18.12. 1863, og forrettede tjeneste fra 10.12. 1863 til 6.10. 1864. Han blev ikke såret under krigen, men var alligevel indlagt på to lazaretter: Sønderborg fattiggård og Hvedholm.

Efter krigen boede Søren i Møllegade på Nørrebro, senere Blegdamsvej og Blågårdsgade. På ansøgningen i 1876 om erindringsmedaille for deltagelse i krigen opgav han at være savværksarbejder boende Gormsgade 10, 3. sal over gården, København N. I visse perioder boede Søren ikke sammen med sin kone.

Søren Christian Conradsen Weinreich døde 6.4. 1889 på Sankt Johannesstiftelsen. Han efterlod effekter til ialt 25 øre, som udlagdes fattigvæsenet, der bekostede begravelsen.

Ane Marie boede til sin død på Store Regnegade 26, 2.sal. Ved skiftet efter sønnen Lauritz (3-1) i 1879 ses det, at Ane underskrev skifteprotokollen "med ført pen", d.v.s. at hun kunne ikke selv skrive sit navn. Hun døde 19.12. 1922.
Billeder nr. 23, 24, 25, 26 og 28.
3 børn, se bind 3: nr. 3-1 til 3-3.

1-14. CARL FREDERIK WEINREICH

Født 27.5. 1839 i Daurup, Bregninge sogn.

Carl Frederik Weinreich blev udskrevet til infanteriet og mødte 3. juli 1862 som rekrut ved 18. infanteribataillon på Sølvgades kaserne i København. I hærens papirer er han opført som menig nr. 216 Carl Frederik Weinreich ved bataillonens 4. kompagni, og hans højde er opgivet til 63¾ tommer (ca. 167 cm). Han deltog i krigen i 1864, og 30. juli 1864 blev han forfremmet til underkorporal.

Under krigen i 1864 blev alle bataillioner omdannet til regimenter, der hver blev

25. Iflg. den gamle slægtsbog skulle dette være Søren Christian Weinreich (1-13). Fotograferet af Andreas Bryndum, der var fotograf i Kalundborg fra 1864 til 1871.

delt i 2 krigsbatailloner. 18. Bataillon blev derved til 18. Regiment og delt i 1. og 2. Bataillon.

18. Regiment var i 1864 en af de første afdelinger, der fik ilddåben, nemlig i kampen ved Mysunde den 2. februar.

Allerede i december 1863 var hæren blevet samlet ved Dannevirke, og 18. Regiment kom til at ligge i kantonnement syd for Eckernförde og skulle sammen med en eskadron bevogte den østlige del af grænsen mellem Slesvig og Holsten med poster langs den gamle Eiderkanal.

Den 1. februar 1864 kl. 7 om morgenen gik tyskerne over Eiderkanalen og rykkede ind i Slesvig. 18. Regiment trak sig tilbage mod nord og gik sammen med 3. Regiment i stilling ved Mysunde, hvor der dagen efter var en 6 timer lang kamp, som de danske soldater vandt. Den 3. februar indfandt kong Christian den 9. sig i Mysunde og takkede soldaterne for deres indsats.

Kl. 5 om eftermiddagen den 5. februar blev der givet ordre til at stille, men først efter 4 timers venten blev der kl. 9 kommanderet afmarch mod nord. Efter 13 timers march i 8 graders frost og en bidende nordøstenvind med sneen piskende i ansigterne nåede man Flensborg næste formiddag, men også de næste dage blev hårde.

Den 22. februar deltog 18. Regiment i kamp ved Bøffelkobbel vest for Dybbøl, og regimentet forblev ved Dybbøl med skiftevis vagt og kamp i skanserne og hvil på Als til krigen sluttede et par måneder senere.

For den, der vil vide mere om disse begivenheder, henvises til følgende bog, hvor også foranstående oplysninger er hentet: Fortællinger af 18. Bataillons historie af oberstløjtnant J. T. Waagepetersen og kaptajn J. W. G. Norrie, Sønderborg 1935.

I 1876 indsendte Carl Frederik Weinreich sin ansøgning om at måtte modtage

26. Skønt billedet er ridset, får vi et indtryk af Ane Marie Jensdatter, der var gift med Søren Christian Weinreich (1-13).

den ved kgl. resolution af 10. juli 1875 indstiftede erindringsmedaille for deltagelse i krigen 1864. Hans ansøgning fandtes berettiget, og medaillen blev tilsendt ham.

Carl Frederik Weinreich flyttede 1.5. 1866 til Bjergsted fra Ballerup. I denne forbindelse blev han på tilgangslisten anført som tjener, hvilket også var hans betegnelse, da han året efter flyttede til Hørve. Gift 1. gang 11.5. 1867 i Hørve med Maren Jensdatter, der var født 19.2. 1841 i Hørve som datter af gårdmand Jens Jensen og Elisabeth (Lisbeth) Pedersdatter. Carl Frederik Weinreich var en tid husmand i Holte, Grevinge sogn.

Maren døde 13.10. 1896 på Sygegården i Tveje Merløse sogn og blev begravet 19.10. 1896 i Tveje Merløse. På dette tidspunkt var Carl Frederik Weinreich arbejdsmand og boede i Smedelundshusene i Tveje Merløse sogn (den sydlige del af den nuværende Smedelundsgade i Holbæk).

Carl giftede sig 2. gang med enke Elna Hansdatter, tidligere gift Jensen. Elna var født 26.1. 1845 i Ljungby i Skåne. Carl og Elna var husejere på Nykøbing Vesterlyng, matr. nr. 123. Carl døde 19.4. 1911 i Nykøbing Sj. og blev begravet 24.4. 1911 på Nykøbing Assistens Kirkegård. Billeder nr. 29 og 30.
9 børn, se bind 4: nr. 4-1 til 4-9.

1-15. JACOB HENRIK WEINREICH

Født 16.3. 1842 i Daurup, Bregninge sogn.

Ifølge lægdsrullen blev han udskrevet til artilleriet, og han mødte 1863 som re-

krut ved 1. artilleriregiment i København, hvor han forrettede tjeneste ved 5. batteri. I batteriets rapportbog nr. 103 for året 1864-1865 er han opført som nr. 23 underkorporal Jakob Henrik Weinreich.

Krigen brød ud 1. februar 1864. 5. batteri hørte til 4. division, der kommanderedes af generalløjtnant C. D. Hegermann- Lindencrone og omfattede 2 kavalleribrigader (1. kavalleribrigade 3. og 5. dragonregiment og 2. kavalleribrigade 6 dragonregiment).

2. februar var batteriet i Flensborg, 4. februar ved Arnholtpasset. Efter rømningen af Dannevirkestillingen deltog 5. batteri den 8. marts i kampen ved Vejle, idet ½ batteri var afgivet til 1. kavalleribrigade i terrænet nord for Jelling, og ½ batteri til 2. kavalleribrigade ved Bredal nordøst for Vejle. Sidst i marts kom 4. division til øen Mors. 1. juli 1864 marcherede 5. batteri fra gården Høiris på Mors til Frederikshavn og sejlede herfra til Nyborg og marcherede derfra til Vestfyn for at deltage ved Lillebælt. I kompagniets rapportbog er det anført, at nr. 23 underkorporal J. H. Weinreich var indlagt på feltlazarettet på Harritslevgård 3 km syd for Bogense den 23. juli, hvorfra han igen blev udskrevet den 30. juli 1864.

Den 19. oktober afrejste batteriet fra kantonnement ved Ringe til København, hvortil det ankom 25. oktober med en styrke af 1 kaptajn, 2 løjtnanter, 1 dyrlæge, 7 linie-underofficerer, 2 trompeterer, 3 reservekorporaler, 3 midlertidige korporaler, 8 underkorporaler, 13 trænkuske, 1 intendanturaspirant, 1 underkirurg, 1 beslagsmed og 111 heste. Nr. 23 underkorporal J. H. Weinreich blev hjempermitteret den 7. december 1864.

Jacob Henrik Weinreich blev gift 17.12. 1864 i Bregninge med Maren Kathrine Mikkelsdatter (kaldenavn: Kathrine), der var født 13.6. 1841 i Vust, Vester Hanherred som datter af gårdmand Mikkel Christensen og Maren Kirstine Andersdatter. Jacob Henrik Weinreich var væver i Gøttrup, senere købmand i Flyvebjerg og derefter i Jerslev, Vendsyssel. Ifølge Jerslev sogns tilgangsliste flyttede han med sin familie 9.4. 1873 fra Gøttrup til Flyvbjerg i Jerslev sogn som væver. De sidste år var han landpost i Jerslev.

På opfordring af Nationalmuseet skildrede sønnen Søren (5-11) for en del år siden sit liv og arbejde. Fra denne beretning er følgende hentet:

Far og mor traf hinanden, da han lå i kantonnement på hendes fars gård under krigen i 1864. De blev gift den 17. december 1864. Far deltog i krigen som befalingsmand ved artilleriet, rejste efter krigen til Flyvebjerg i Vendsyssel og åbnede en købmandsforretning, som han drev op til en rigtig gammeldags købmandshandel, der handlede med alt og købte æg, smør, huder, skind, uld m.m. Der var et stort opland, og han var den eneste på pladsen.

Men det hele fik en sørgelig afslutning, da det hele brændte en påskedag. Så vidt jeg ved, var det sidst i halvfemserne. Dengang var forsikring ikke så almindeligt som det er nu, far led et voldsomt tab og fik samtidig et fysisk knæk, som han vist aldrig helt forvandt. Inden far fik bygget op, blev der åbnet forretninger i de andre byer, så han så ingen anden udvej end at sælge det hele. Han flyttede så til Jerslev, hvor han drev forretning i mindre omfang. Han fik samtidig en postrute, som han kørte lige til sin død den 25. februar 1896.

I mit hjem sad nøjsomhed til bords. Vi var vel ikke just fattige, men fars løn for postturen, 30 kr. om måneden, var jo ikke stor, og foruden det havde han kun indtægten af den lille forretning.

Mit hjem var noget for sig, selv efter datidens forhold. Vi var 11 søskende, hvoraf en pige døde som lille, og i 20 år var vi 10. Fem drenge og fem piger, fem store

Hæren.

Erindringsmedaille for Deeltagelse i Krigen 1864.

Ifølge Kongelig Resolution af 10de Juni 1875 er der indstiftet en Erindringsmedaille for dem, der enten i Hærens eller i Flaadens Tjeneste have deeltaget i Kampene for Fædrelandet 1848—50 og 1864. Der præges en Medaille for dem, som have deeltaget i Krigen 1848—50, med Brystbillede af Høisalig Kong Frederik VII, en Medaille for dem, som have deeltaget i Krigen 1864, med Brystbillede af Kong Christian IX, og en Medaille for dem, som have deeltaget i begge Krigene, med begge Kongers Brystbilleder. Medaillen tildeles Enhver, som i et af Aarene 1848, 1849 og 1850 eller i 1864 har staaet ved en Afdeling (Institution), medens denne var paa Krigsfod (Feltfod), eller som har været udcommanderet med et i Anledning af Krigen udrustet Skib, dog kun forsaavidt den Paagjældende ikke har udstaaet Strafarbeide eller ved Dom er funden skyldig i et i den offentlige Mening vanærende Forhold. Den bæres paa venstre Bryst i et rødt Baand med hvide Striber; Baandet maa ikke bæres uden i Forbindelse med Medaillen. Ved Dødsfald tilfalder Medaillen den Paagjældendes Arvinger.

Enhver, **som i Hæren har deeltaget i Krigen 1864,** og som i Henhold til Foranstaaende anseer sig berettiget til at erholde Erindringsmedaillen og ønsker at modtage den, anmodes om paa omstaaende Schema at besvare de der fremsatte Spørgsmaal saa nøiagtigt som muligt og derefter at indsende Schemaet umiddelbart til Krigsministeriet i medfølgende Konvolut, efterat de paa denne attraaede Oplysninger om Afsenderen ere tilføiede. Er den Paagjældende i Besiddelse af sin Afregningsbog (Skyldbog), ønskes den bilagt Schemaet; den vil da blive tilbagesendt med Medaillen. Schemaets Indsendelse til Krigsministeriet kan ske uden Erlæggelse af Postpenge, dog kun forsaavidt Afsenderen paa Konvolutens Forside egenhændig skriver sit Navn under „Afæsket Erklæring".

Indsendelsen af dette Schema betragtes tillige som en Erklæring om, at den Paagjældende hverken har udstaaet Strafarbeide eller ved Dom er funden skyldig i et i den offentlige Mening vanærende Forhold.

Krigsministeriet, Januar 1876.

27. Vejledning vedr. ansøgning om erindringsmedalje for deltegelse i krigen 1864.

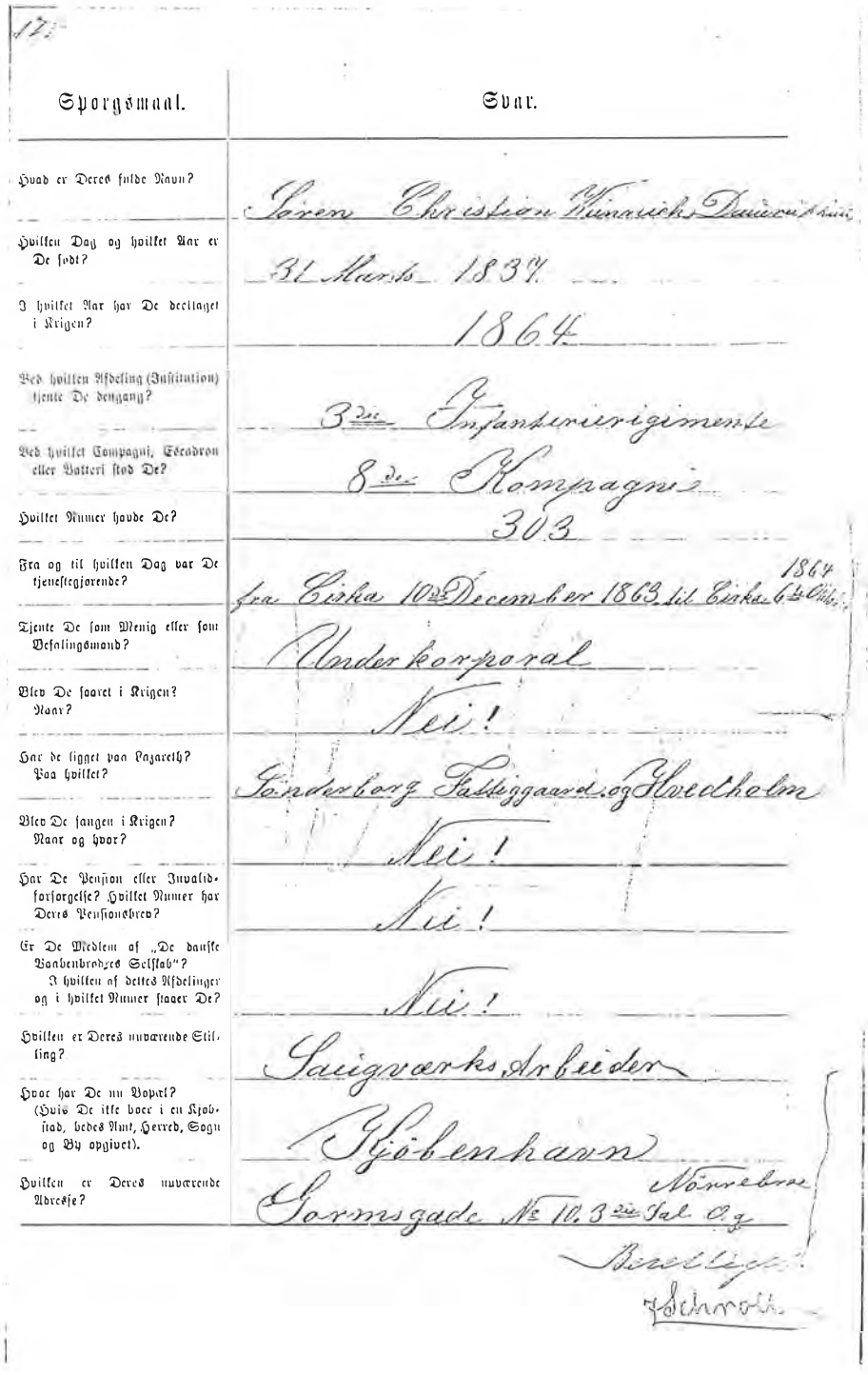

Spørgsmaal.	Svar.
Hvad er Deres fulde Navn?	Søren Christian Weinreichs Daaberstein
Hvilken Dag og hvilket Aar er De født?	31 Marts 1837
I hvilket Aar har De deltaget i Krigen?	1864
Ved hvilken Afdeling (Institution) tjente De dengang?	3die Infanteriregiments
Ved hvilket Compagni, Eskadron eller Batteri stod De?	8de Kompagnie
Hvilket Nummer havde De?	303
Fra og til hvilken Dag var De tjenestegjørende?	fra Cirka 10de December 1863 til Cirka 6te Okt. 1864
Tjente De som Menig eller som Befalingsmand?	Underkorporal
Blev De saaret i Krigen? Naar?	Nei!
Har de ligget paa Lazareth? Paa hvilket?	Sønderborg Fattiggaard og Hvedtholm
Blev De fangen i Krigen? Naar og hvor?	Nei!
Har De Pension eller Invalidforsørgelse? Hvilket Nummer har Deres Pensionsbrev?	Nei!
Er De Medlem af „De dansk Vaabenbrødres Selskab"? I hvilken af dettes Afdelinger og i hvilket Nummer staaer De?	Nei!
Hvilken er Deres nuværende Stilling?	Savigværks Arbeider
Hvor har De nu Bopæl? (Hvis De ikke boer i en Kjøbstad, bedes Amt, Herred, Sogn og By opgivet).	Kjøbenhavn
Hvilken er Deres nuværende Adresse?	Nørrebro Vormsgade № 10, 3die Sal. Og Berettiget! Schrøder

28. Søren Christian Weinreichs ansøgning om erindringsmedalje for deltagelse i krigen 1864. Nederst til højre har ansøgningen fået påtegningen "Berettiget". Hærens Arkiv.

X 561

Spørgsmaal.	Svar.
Hvad er Deres fulde Navn?	Carl Frederik Weinreich.
Hvilken Dag og hvilket Aar er De født?	den 27de Maj 1839.
I Aar har De deltaget i Krigen?	1864.
Ved hvilken Afdeling (Institution) tjente De dengang?	18de Infanteri-Regiment
Ved hvilket Compagni, Eskadron eller Batteri stod De?	4de Compagnie
Hvilket Nummer havde De?	216.
Fra og til hvilken Dag var De tjenestegjørende?	fra 7de December 1863 til først i August 1864.
Tjente De som Menig eller som Befalingsmand?	Underreorporal
Blev De saaret i Krigen? Naar?	Nei.
Har de ligget paa Lazareth? Paa hvilket?	Nei
Blev De fangen i Krigen? Naar og hvor?	Nei
Har De Pension eller Invalideforsørgelse? Hvilket Nummer har Deres Pensionsbrev?	Nei
Er De Medlem af „De danske Vaabenbrødres Selskab"? I hvilken af dettes Afdelinger og i hvilket Nummer staaer De?	Nei
Hvilken er Deres nuværende Stilling?	Arbeidsmand
Hvor har De nu Bopæl? (Hvis De ikke boer i en Kjøbstad, bedes Amt, Herred, Sogn og By opgivet).	Holte By, Gjerninge Sogn, Odsherred, Holbeks Amt
Hvilken er Deres nuværende Adresse?	C. F. Weinreich Holte Gjerninge Sogn pr. Fjællerup

Berettiget

29. Carl Frederik Weinreichs ansøgning om erindringsmedalje for deltagelse i krigen 1864. Hærens Arkiv.

30. Carl Frederik Weinreich (1-14).

og fem små, som min far gerne sagde, når nogen spurgte, hvor mange børn han havde. Jeg kan da som den yngste huske, at vi var fem ukonfirmerede hjemme på een gang. Jeg havde en søster (5-7) på 20 år, der kom hjem og skulle giftes. På vejen hjem blev hun syg. Det viste sig at være hjernebetændelse, hun overlevede ikke sygdommen, og blev begravet på sin bryllupsdag. Far var død ca. 9 måneder før, så der var stor sorg i vort lille hjem.

Jeg mindes endnu en episode fra min fars dødsleje, som giver et bevis på datidens overtro og taktløshed. Jordemoderen i min fødeby var sådan halvvejs læge, hun gav gode råd og gav også folk indsprøjtninger efter lægens ordre. Der var ca. 8 km til lægen, så det var faktisk nødvendigt med lidt nærmere hjælp. Hun var også til stede ved min fars dødsleje, og da far sov stille hen uden dødskamp, "trøstede" hun os med de ord, "Han sov stille hen, så følger der snart en af de nærmeste efter". Det skete desværre også. Mor lå syg, da far døde, og i sin sorg skulle hun høre sådan en bemærkning.

Jeg mindes en tid, vistnok i 1880, da et 8 punds rugbrød kostede 1 kr. Vi spiste et brød om dagen, så fars faste løn for postruten gik alene til rugbrød. Franskbrød og sigtebrød så vi kun til jul, og til påske fik vi et æg - tænk et helt æg hver - så var der højvande. Men hvor holdt vi af vort lille hjem. - Min moder, Maren Katrine, født Mikkelsdatter, var fra Vust i Hanherred. Min ejegode moder var en skønhed, helt mørk med mørk teint. På den egn, mor stammer fra, går der også det sagn, at der for mange, mange år siden var strandet et stort spansk skib, der blev slået til vrag i brændingen. Besætningen blev reddet og bosatte sig på egnen, hvor de giftede sig ind i befolkningen, derfra skulle mors slægt stamme. Det er en kendsgerning, at der findes mange på den egn, der ligesom min mor og hendes broder var af udpræget spansk ydre.

Såsnart de ældste brødre var fyldt otte år, kom de ud at tjene, og pigerne kom ud, da de var en 10-11 år gamle. Mellem os fire yngste søskende var der kun 1 år. Vi var glade for hinanden. Jeg husker så tydeligt, som det var i går, at søster Ottine,

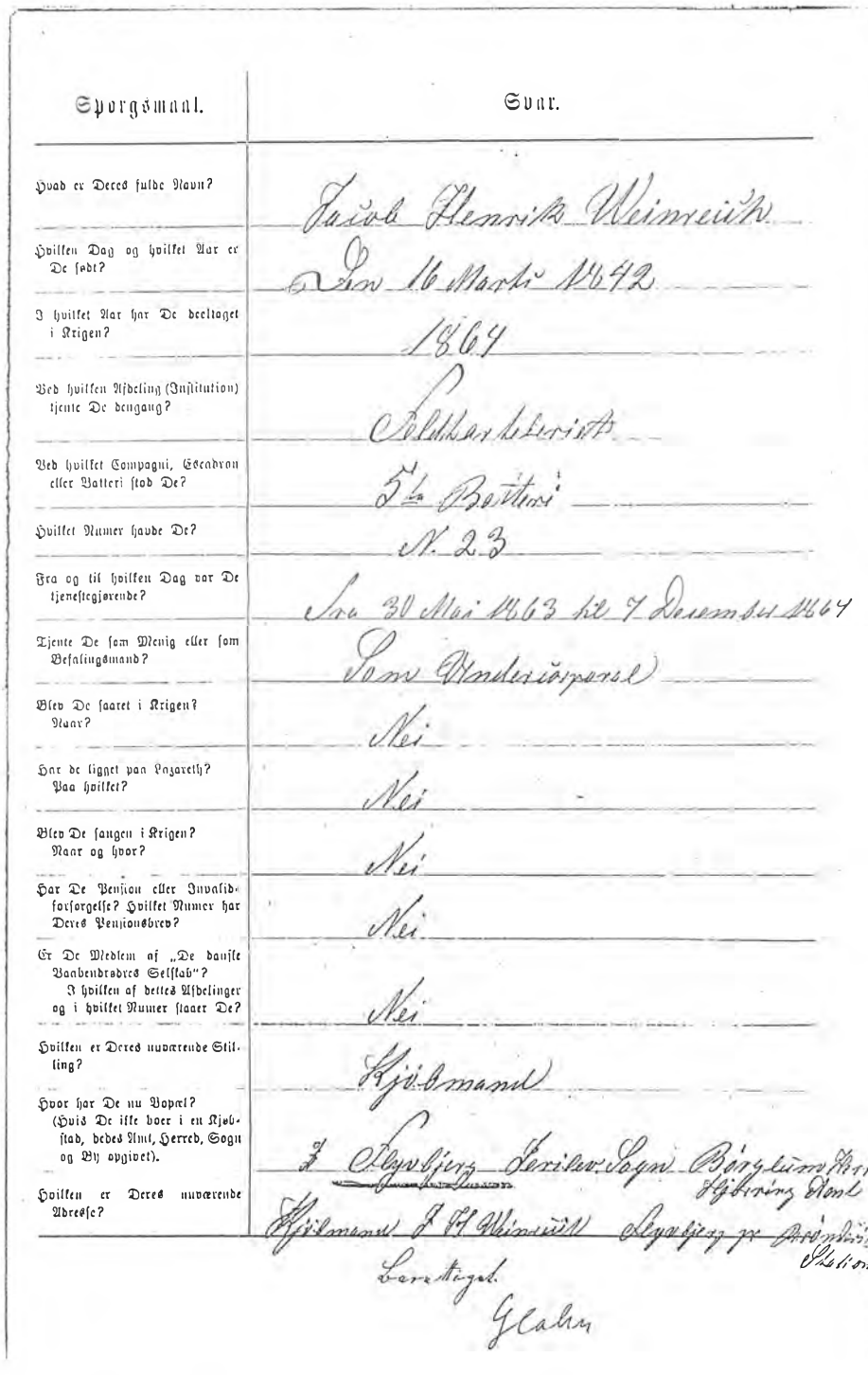

Spørgsmaal.	Svar.
Hvad er Deres fulde Navn?	Jacob Henrik Weinreich
Hvilken Dag og hvilket Aar er De født?	d. 16 Marts 1842
I hvilket Aar har De deltaget i Krigen?	1864
Ved hvilken Afdeling (Institution) tjente De dengang?	Feltbatteriet
Ved hvilket Compagni, Eskadron eller Batteri stod De?	5te Batteri
Hvilket Nummer havde De?	N. 23
Fra og til hvilken Dag var De tjenestegjørende?	fra 30 Mai 1863 til 7 Januar 1864
Tjente De som Menig eller som Befalingsmand?	Som Underofficerspost
Blev De saaret i Krigen? Naar?	Nei
Har de ligget paa Lazareth? Paa hvilket?	Nei
Blev De fangen i Krigen? Naar og hvor?	Nei
Har De Pension eller Invalideforsørgelse? Hvilket Nummer har Deres Pensionsbrev?	Nei
Er De Medlem af „De danske Vaabenbrødres Selskab"? I hvilken af dettes Afdelinger og i hvilket Nummer staaer De?	Nei
Hvilken er Deres nuværende Stilling?	Kjøbmand
Hvor har De nu Ophold? (Hvis De ikke boer i en Kjøbstad, bedes Amt, Herred, Sogn og By opgivet).	I Løgstør Forstad Sogn Børglum Amt. Hjørring Stift
Hvilken er Deres nuværende Adresse?	Kjøbmand J. H. Weinreich Løgstør pr. Aalborg. Sælges.

Lars Nygård.

Glahn

31. Jacob Henrik Weinreichs ansøgning om erindringsmedalje for deltagelse i krigen 1864. Hærens Arkiv.

32. Kathrine og Jacob Henrik Weinreich (1-15).

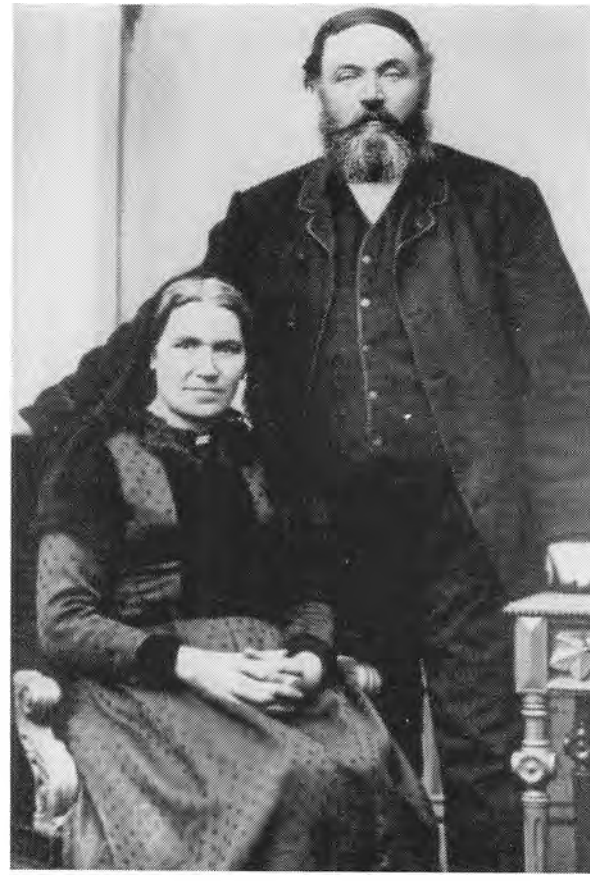

der tjente på et apotek en mils vej fra hjemmet, havde været hjemme en søndag, og vi tre drenge skulle følge hende på vej, så afskeden ikke blev altfor tung. Vi gik med så langt, at vi kunne se den by, hvor apoteket lå. Mor havde sagt til os, at nu måtte vi ikke græde, når vi sagde farvel til søster. Men da afskedens øjeblik nu kom, så begyndte Ottine at græde. Vi tog hinanden om halsen, og snart græd vi alle. Mor var den milde i familien. Far, der var en mand med udpræget ordenssans, virkede måske nok strengere. Han var jo også gammel militær, selvom han ikke brød sig om soldatervæsenet. Noget af befalingsmanden var der i ham. Hvad han sagde, var en befaling.

Hjemmet var et af de gamle grundtvigske hjem, hvor sangen sad i højsædet.

Juleaften spillede far kort med os børn om pebernødder, ellers så vi aldrig kort. Der samledes en del af fars gamle krigskammerater i mit hjem, og så blev der drøftet politik og minder fra 1864. Vi børn måtte synge for dem. Far var en streng dirigent, han skulle nok sørge for, at vi holdt takten, men vi nød jo at være lidt længere oppe sådanne aftener, hvor snakken gik om krigen og gamle dage.

Jacob Henrik Weinreich døde 25.2. 1896 i Jerslev uden at efterlade sig noget.
Maren Kathrine døde 15.5. 1919 i Aalborg.
Billeder nr. 31, 32 og 33.
11 børn, se bind 5: nr. 5-1 til 5-11.

33. Efter Jacob Henrik Weinreichs død giftede Kathrine sig igen. Her ses hun med sin anden mand.

1-16. MAREN KIRSTINE WEINREICH

Født 31.5.1849 i Daurup, Bregninge sogn. Kaldenavn: Stine. Gift 1.6. 1872 i Bregninge med Jens Peter Olsen, der var født 1.6. 1842 i Alleshave som søn af Ole Andersen og Mette Marie Pedersdatter.

Datteren Andrea Møller (se bind 6) skrev før sin død en hel del mindeblade fra barndomshjemmet. Her er par afsnit:

Jeg mindes med stor taknemmelighed mit barndomshjem. Altid var jeg glad for at være hjemme, både som barn og voksen. Vi havde det småt, men vi havde det godt, og selvom vi var husmandsbørn, var vi altid net klædt, på højde med gårdmandsbørnene. Jeg husker, engang vi havde fået nye blå forklæder med hvide blonder, de vakte ikke så lidt misundelse. Men mor var jo en født Weinreich og havde selv både vævet og syet dem. Anna og jeg var meget stolte over de fine forklæder. Det er sådan noget, man husker fra barndommen. Småting, betydningsfulde ting.

Mor var meget økonomisk og i den grad flittig. Da vi var børn, kan jeg huske, vi troede, hun aldrig sov. For når vi gik til ro, sad hun og spandt - og når vi stod op om morgenen - sad hun også ved væven.

Mor var af væverslægt og selv uddannet væverske, og derfor kunne hun skaffe os ordentlige klæder - billigt. Trods dette hadede jeg væven, for den var en plage for os børn, og da mor foreslog, at jeg skulle uddanne mig til væverske, svarede jeg bestemt nej. Jeg skulle nok klare mig her i verden uden en væv, hvilket jeg også har kunnet. Mor skulle præstere sine 10 alen lærred om dagen for at tjene een krone. Og når det drejede sig om vadmel og dynetøj, skulle hun endda arbejde mere for sin fortjeneste. Ja, så var det mig, lille tøs, der i tiårsalderen både måtte føre hus, passe de små, forberede middagen og samtidig være med som håndlanger ved væveriet. Der blev ikke megen tid til leg.

Mine brødre, Søren og Karl, skulle selv stoppe deres strømper - de var jo ude at tjene. Med Karl gik det meget godt, han var ikke så tosset til håndarbejde, men Søren ville hellere handle med duer - og han gav mig to øre for hvert par strømper, jeg

stoppede for ham. Mine store brødre så jeg op til, når bare de ville lade være med at drille mig. For det var navnlig Søren slem til.

Min fader var meget dygtig til håndarbejde, særlig strikning. Han strikkede strømper, vanter, fingervanter og store trekantede tørklæder, og det gik stærkt. Skønt han ikke strikkede over finger, men slog tråden om hver gang, var jeg alligevel ikke helt dristig ved at måle mig i tråd med ham. Når vi så om aftenen hyggede os om stålampen - vi piger med strikke- eller hækletøj, mor ved rokken og fader med strikketøjet og en halvlang pibe i munden - så følte vi, at vi havde det godt, og at det bedste var, at vi havde hinanden. Fader sang til tider viser for os (han kunne een på 34 vers), så gik fingrene, og så var der stemning i hjemmet.

På den tid var der en frygtelig difteriepidemi, som lægerne stod magtesløse overfor. Masser af vore jævnaldrende blev revet bort. Et sted, hvor de havde 11 børn, døde de 9. Vi mistede tre små søskende, og vi havde sygdommen i huset i to omgange. Jeg selv blev meget syg, men kæmpede tappert for mit liv - jeg ville ikke dø endnu. Fire år efter døde to små - en pige på 4 og en dreng på 1½ år. Jeg var ude i plads dengang, og jeg måtte sværge på ikke at gå ind i stuerne derhjemme, ellers måtte jeg ikke komme med til begravelsen. Jeg glemmer aldrig det øjeblik, da vi store børn måtte stå udenfor vinduerne og se vor mor stå der alene og lægge sin lille dreng i kisten. Da hun var færdig, faldt hun ned over kisten og græd.

Vor fader var det muntre element i hjemmet, mor den mere alvorlige. Det var hende, der lærte os at folde vore hænder og bede vort fadervor. Det var også mor, der hørte os i lektierne, og det foregik på den måde: når hun sad ved væven, skulle vi anbringe os med bogen et sted i nærheden og læse så højt, at mor gennem rokkens snurren og vævens banken kunne høre os - hvilket ikke altid var lige let.

Vi havde langt til skole, og tilmed en dårlig lærer, og det førte til, at flere beboere på egnen sluttede sig sammen og holdt en vinterlærer, som skiftevis gav os undervisning i hjemmene. Jeg husker tydeligt - trods det, jeg dengang bare var en tre-fire år - at de sang i skolestuen, og at jeg var ivrig efter at være med. Så stod jeg uden for døren og sang med af fuld hals. Så kunne det hænde, at læreren hørte mig, og jeg kunne smutte med ind.

Andrea Møller har også givet en interessant skildring af sine forældres hjem, som det så ud i slutningen af forrige århundrede:

Hos os, som hos så mange andre, var soveværelset det fornemste. Der var to senge, et bord, en puf til to, en kommode, nogle stole samt mors lænestol. Bord og stole var hvidskurede, det gjorde tit ondt i de små arme, når der rigtig skulle lægges kræfter i. Den første tid, jeg kan huske tilbage, havde vi stengulv. Senere fik vi gulv af fjæl, hvilket var et stort plus, og engang kom fader hjem med en sofa, han havde købt i Sæby. Den var brugt, men hvor var vi glade for den sofa.

Vi havde kun kapper over vinduerne, lange gardiner brugtes ikke ude på landet. Men det, der prægede vort barndomshjem, var blomster. Vinduerne var altid fyldt med blomster, og kun mor måtte røre dem. I den anden stue tog væven plads op. Væven, som jeg jo ikke var gode venner med. Men det var nu lidt tåbeligt og barnligt, for den gav os det gode og billige tøj. Hvor har mor dog slidt ved den væv. I den stue var også bord og stole samt redskaber til væven. Den tredie stue blev brugt til værksted med dør fra gangen.

I køkkenet havde vi de nødvendige ting til daglig brug. Hylderne i spisekammeret var fyldt med mælkefade. I min barndom eksisterede mejerierne endnu ikke, og vi havde et stort arbejde med at skolde fade og passe mælken til smørkærning. Min mor sagde engang: "Vi er nok fattige, men vi er ikke husarme." Det har jeg

aldrig kunnet glemme. Vore senge derhjemme var store og brede, men det værste for mig var, når vi skulle ligge fire i een seng - uha for den, der skulle ligge på tværs forneden.

Jens Peter Olsen døde 31.5. 1925 i Jerslev, Vendsyssel, og Maren døde 11.5. 1927 samme sted.
Billeder nr. 34, 35 og 36.

34. Maren Kirstine ("Stine") Weinreich, gift Olsen (1-16).

12 børn, se bind 6: nr. 6-1 til 6-12.

1-17. SØREN OFFER WEINREICH

Født 7.10.1851 i Daurup, Bregninge sogn. Død 30.12. 1871 samme sted. Ugift.

35. Jens Peter Olsen, gift med Stine (1-16).

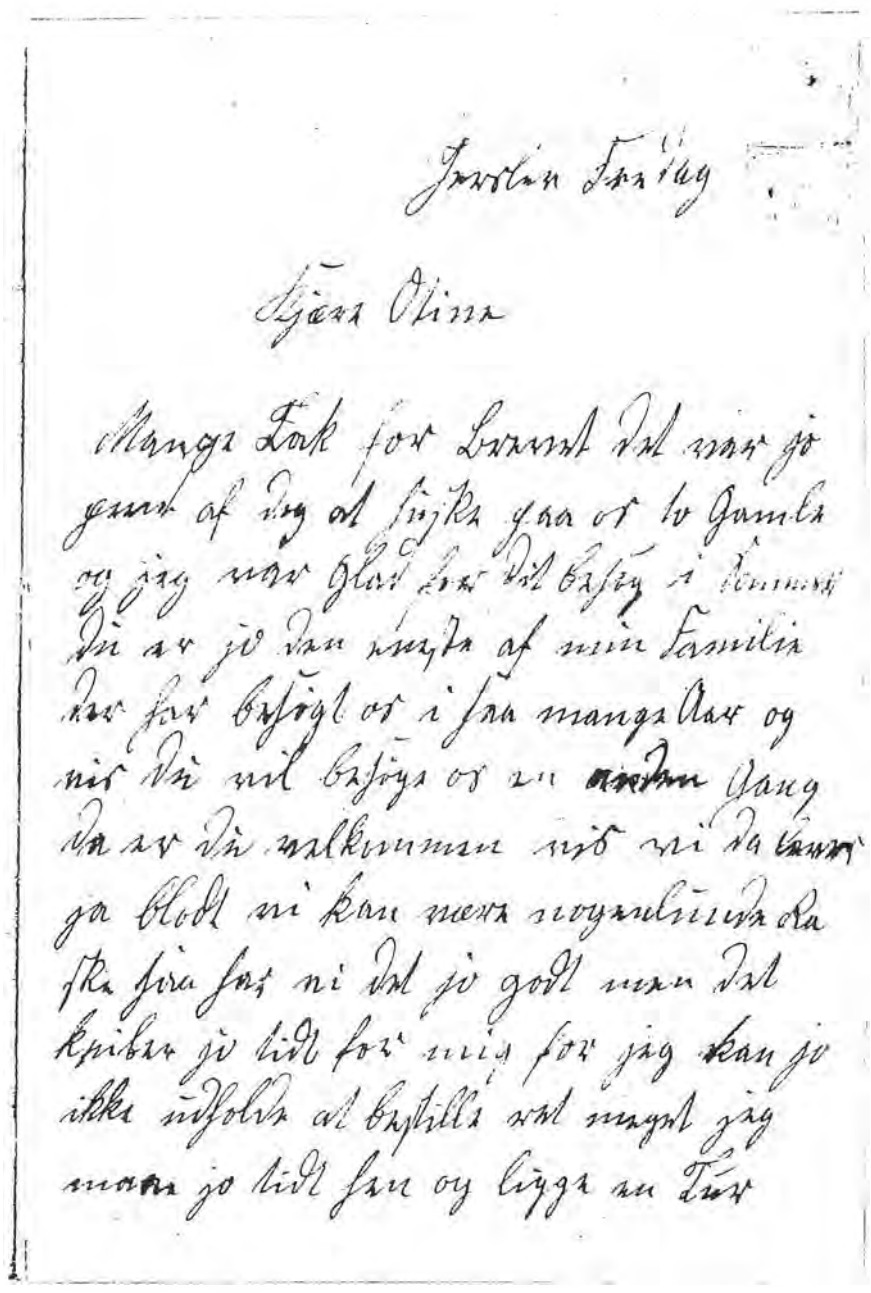

36. Brev fra Stine (1-16) til hendes niece Ottine (5-8). Formodentlig skrevet den 27.12. 1918.
Der står følgende:

Jerslev Fredag

Kjære Otine
Mange Tak for Brevet det var jo
pænt af Dig at huske paa os to Gamle
og jeg var glad for Dit besøg i Sommer
Du er jo den eneste af min Familie
der har besøgt os i saa mange Aar og
vis du vil besøge os en anden Gang
da er du velkommen vis vi da lever
ja blodt vi kan være nogenlunde Ra-
ske saa har vi det jo godt men det
kniber jo lidt for mig for jeg kan jo
ikke udholde at bestille ret meget jeg
maa jo tidt hen og ligge en Tur

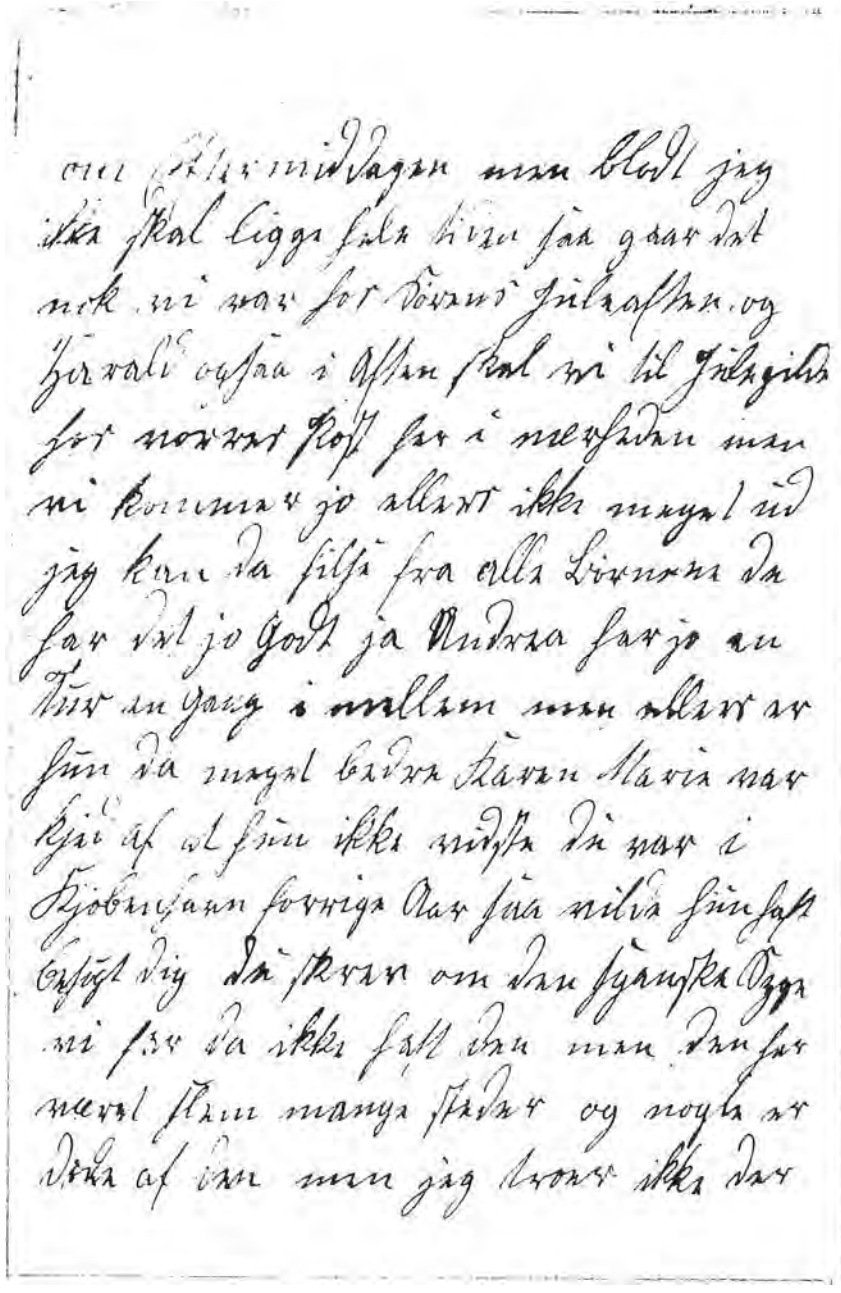

om Eftermiddagen men blodt jeg ikke skal ligge hele tiden saa gaar det nok vi var hos Sørens Juleaften og Harald ogsaa i Aften skal vi til Julegilde hos vorres Post her i nærheden men vi kommer jo ellers ikke meget ud jeg kan da hilse fra alle Børnene de har det jo godt ja Andrea har jo en Tur en gang i mellem men ellers er hun da meget bedre Karen Marie var kjed af at hun ikke vidste Du var i Kjøbenhavn forrige Aar saa vilde hun haft besøgt dig Du skrev om den spanske Syge vi har da ikke haft den men den har været slem mange steder og nogle er døde af den men jeg troer ikke der

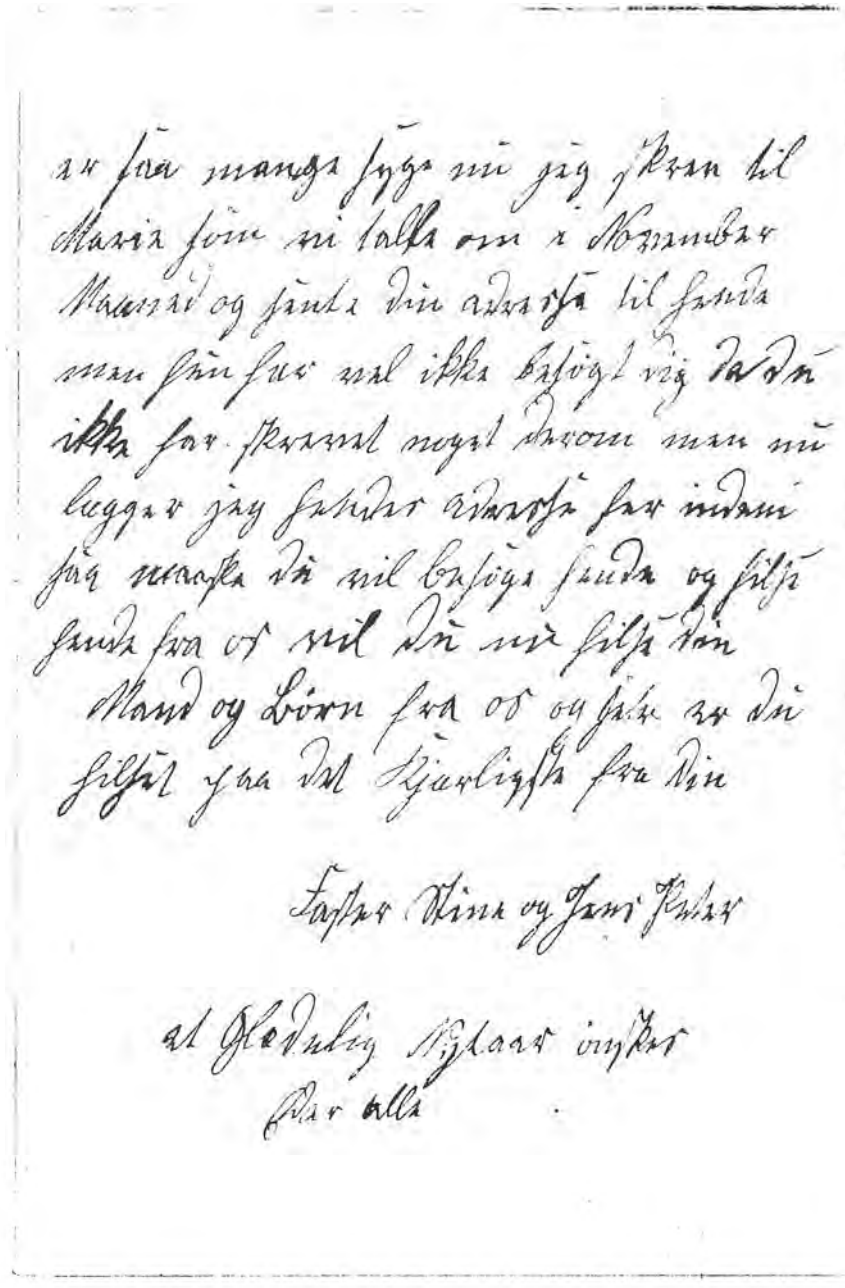

er saa mange syge nu jeg skrev til
Marie som vi talte om i November
Maaned og sendte din adresse til hende
men hun har vel ikke besøgt dig da du
ikke har skrevet noget derom men nu
lægger jeg hendes adresse her indeni
saa maaske du vil besøge hende og hilse
hende fra os vil du nu hilse din
Mand og Børn fra os og selv er du
hilset paa det kjærligste fra din

Faster Stine og Jens Peter
et Glædelig Nytaar ønskes
Jer alle

37. To billeder af Christiane Jørgensdatter, der var gift med Jens Christian Weinreich (1-20).

(1-3) Frederik Daniel Weinreichs børn med Edeline Frederikke Bilsted

1-18. KRISTINE HENRIETTE WEINREICH

Født 10.6.1829 i Viskinge. Død 2.6. 1832 i Bjergsted.

1-19. PETER WEINREICH

Født 10.9.1830 i Bjergsted. Død 7.1. 1836 i Bjergsted.

1-20. JENS CHRISTIAN LUND WEINREICH

Født 26.7.1835 i Bjergsted. Muligvis opkaldt efter sin mormors første svigerfar, værtshusholder Jens Christian Lund i Holbæk, se afsnittet om Edeline Frederikke Bilsteds aner (de første linier om forældrene).

Han blev gift 6.2. 1856 i Bjergsted med Christiane Jørgensdatter, der var født

9.6. 1838 i Bjergsted som datter af gårdmand Jørgen Christensen og hustru Karen Nielsdatter.

Jens Christian Lund Weinreich tilflyttede 7.4. 1856 Bjergsted sogn. Ved folketællingen 1.2. 1860 blev han anført som gårdmand i Bjergsted. Husstanden omfattede foruden ham selv og hustruen Christiane en søn Jørgen Christian Weinreich på 1 år, Frederik Jørgensen, der var Christianes døvstumme broder på 31 år, Jens Peter Jensen og Peter Bjergsted, der var to tjenestekarle på henholdsvis 23 og 18 år, en tjenestepige Sophie Jensen på 24 år samt endelig den 48 årige Karen Nielsdatter, der var aftægtskone.

14.11. 1866 fik Jens Christian Lund Weinreich skøde fra Lerchenborg på gården matr. nr. 16 i Daurup by, Bjergsted sogn af hartkorn 3 tdr. 1 skp. 2 alb. for 3400 rigsdaler og 12 tdr. Byg årlig. Skødet blev kort efter lagt som pantedokument for afgrøden. Gården lå ca. midt imellem Bjergsted by og Daurupgård.

I 1870 købte Jens Christian Lund Weinreich Vesterhavegård i Alleshave. Panteobligationer til Østifternes Kreditforening for 8416 rigsdaler 33 skilling med 1. prioritet også i besætning og inventar er dateret 29.5. 1870, og auktionsskødet på matr. nr. 1a og 15b i Alleshave er dateret 15.8. 1870.

Efter købet af Vesterhavegård, blev gården i Daurup solgt til kaptajn Julius Dons. Skødet er dateret 10.6. 1871.

Om Jens Christian Lund Weinreich og livet på Vesterhavegård skrev Margrethe, gift med hans sønnesøn Magnus Weinreich (7-32) omkring 1958 følgende:

Omkring 1840 løb nogle børn og legede på Bjergsted bakker, og mellem dem var en dreng, der hed Jens Christian Weinreich (1-20). Han var en dreng med lidt kraftig skikkelse og et smukt ansigt med bøjet næse og klart blik. Tit standsede han op i legen og skyggede med sin hånd over øjnene, så ud imod vest til vandet, og i denne lille fyr modnedes et ønske om at komme ud og få jord ved vandet. Han var af væverslægt, vel at bemærke af god væverslægt, men derfor kunne man jo nok ønske sig jord. Denne drengs drøm gik i opfyldelde. Han voksede sig stor og stærk og giftede sig tidligt med en ypperlig kvinde, Christiane.

Ved flid og dygtighed skaffede de midler og købte i 1852 gården her med sine hundrede tønder land. Han døbte den "Vesterhavegård". Dengang var den geografiske viden ikke så stor, og han har muligvis som barn tænkt, når han så mod vandet, at det var Vesterhavet.

Med disse to unge kom noget helt nyt til Alleshave, hvor bønderne, fædre og sønner i flere generationer kun vidste, hvad de selv foretog sig. Jens Christian Weinreich havde været mere omkring, set sig godt for, og han kunne se mulighederne i de mange tønder land, som nu var blevet hans. Han købte plove af jern i stedet for de gamle af træ. Skaffede sig maskiner til at tærske sæden med, før havde man brugt plejle. Hans naboer så til, og de kunne se, det var godt, og gjorde ligeså. Christiane blev mor til atten børn.

Kun de seks, tre sønner og tre døtre fik de lov at se vokse op. Mor Christiane var en stærk og dygtig kvinde, også hun havde lært inde i landet, og disse ting førte hun videre på den store gård, hvor man dengang selv kærnede smørret og bagte brødet. Når bønderne kom og spillede kort og smagte hendes smør og flæsk, fik hun ros med et udtryk, vi bruger idag "Det havde en anden lyd" end det, de fik derhjemme. Det var klart for os alle, at på disse skurede, sandstrøede gulve og ved det tunge bord herskede en vis stout og solid gæstfrihed, der viste, at her boede et par rigtige bønderfolk.

38. Jens Christian Weinreich (1-20).

Dæmningen fra Vrøj til Alleshave blev bygget i Jens Christian Weinreichs allerbedste år, og den østre ende skulle grænse til hans mark. Her var en høj lerklint, som i tørre somre var sparsom i fold. Han solgte nu jord til den flere kilometer lange dæmning, og mange hundrede arbejdere strømmede til den ellers så stille landsdel. De kom til fods den lange vej om morgenen for at begynde ved daggry, og ved mørkets frembrud gik de igen tilbage med få skillinger i lommen for at få lidt hvile til næste dag. Tit stod bonden Jens Christian og betragtede det hårde slid med hakke og skovl i den stive klint. Han tænkte, som alle andre, det kunne ikke være anderledes. Det troede man i hvert fald dengang.

I 1870 var dæmningen færdig og mange tons jord fjernet fra hans mark. Han havde dog af den grund ikke mistet en eneste tønde land, men tjent mange penge. Hvor der før var en klint, var nu en grav, som den dag i dag hedder "Lergraven", men hvor sæd og høst igen kunne fortsætte.

I disse omgivelser voksede børnene til. De blev smukke mennesker med et intelligent væsen. De havde fået fast skolegang og forstod at følge med i tidernes udvikling. Men nu kom der dage, hvor mor Christiane og Jens Christian skulle til at tage afsked. Den næstældste søn Hans rejste til Amerika, og de to gamle, der vinkede farvel på trappen, havde sikkert ikke tænkt, at de skulle ses mere. Det hørte dengang til sjældenhederne, at nogen vendte hjem derovre fra. Derfor blev glæden stor, da Hans mange år efter gæstede sit hjem. Han havde giftet sig derovre og havde fået mange børn og havde med sig hjem sin yngste søn Fritz. Da han rejste tilbage, efterlod han drengen i hans mors varetægt, og Fritz blev hos bedsteforældrene

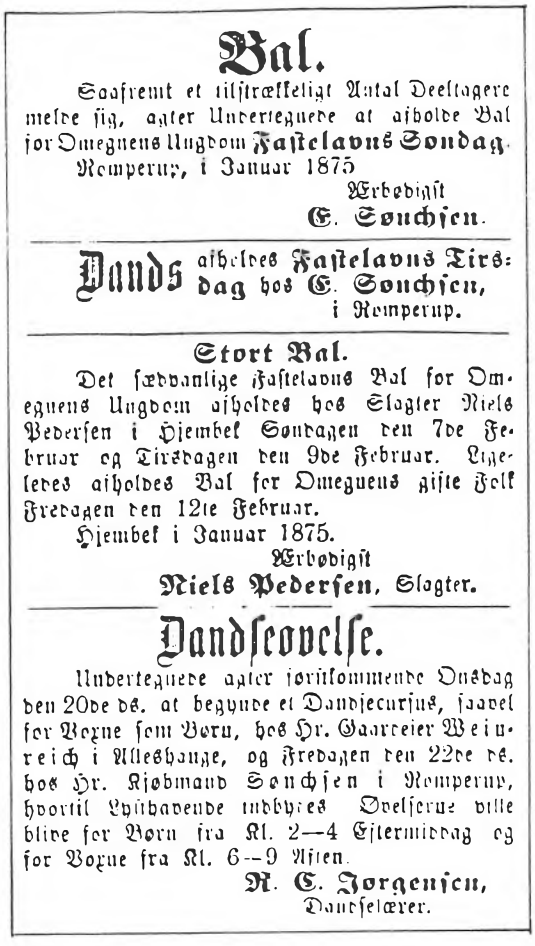

Bal.

Saafremt et tilſtrækkeligt Antal Deeltagere melde ſig, agter Undertegnede at afholde Bal for Omegnens Ungdom **Faſtelavns Sondag**.

Rømperup, i Januar 1875

Ærbødigſt

E. Sønchſen.

Dands afholdes **Faſtelavns Tirsdag** hos **E. Sønchſen**, i Rømperup.

Stort Bal.

Det ſædvanlige Faſtelavns Bal for Omegnens Ungdom afholdes hos Slagter Niels Pederſen i Hjembek Søndagen den 7de Februar og Tirsdagen den 9de Februar. Ligeledes afholdes Bal for Omegnens gifte Folk Fredagen den 12te Februar.

Hjembek i Januar 1875.

Ærbødigſt

Niels Pederſen, Slagter.

Dandſeovelſe.

Undertegnede agter forſtkommende Onsdag den 20de ds. at begynde et Dandſecurſus, ſaavel for Voxne ſom Børn, hos Hr. Gaardeier **Weinreich** i Alleshauge, og Fredagen den 22de ds. hos Hr. Kjøbmand **Sønchſen** i Rømperup, hvortil Lyſthavende indbydes. Øvelſerne ville blive for Børn fra Kl. 2—4 Eftermiddag og for Voxne fra Kl. 6—9 Aften.

M. C. Jørgenſen,
Dandſelærer.

39. Annoncer fra Kalundborg Avis 19.1. 1975. Under overskriften "Danseøvelse" indbydes til danseundervisning på Vesterhavegård. På den tid var det skik, at der på gårdene blev arrangeret "legestue", hvor gårdens familie, medhjælpere, naboer og venner samledes til dans og leg. Annoncen fortæller, at der også blev tænkt på børnene. Musikken blev formodentlig leveret af danselæreren enten på violin eller harmonika.

i 10 år, men så blev hans længsel efter slægten i Amerika så stor, at han rejste tilbage.

Datteren Laura (7-5), den kønneste af alle børnene, blev meget heftig syg og døde efter et kort sygeleje. Een sorg kommer sjældent alene. Sønnen Christian (7-3) var blevet gift med en datter fra "Skingelsbjerggården" i Føllenslev. Christine hed hun, og hun var en meget charmerende kvinde. De havde en gård i Bjergsted, og alt syntes at tegne lyst. Men pludselig fik han en voldsom lungebetændelse og døde fra sin hustru og fem børn, to sønner og tre døtre. Christine giftede sig igen, men det var hendes store ønske, at sønnen Carl (7-17) skulle være landmand som sin far. Nu kom han også ud til "Vesterhavegård", og bedstemor Christiane blev på den måde ved at have børn og unge om sig. Det viste sig dog hurtigt, at Carls interesse var mere ved maskinerne end ved jorden, og han fik lov til at følge sine ønsker. Vi genfinder ham idag i Holbæk som fabrikant Carl Weinreich, med en strålende karriere bag sig.

Den yngste søn, unge Frederik (7-13) blev han kaldt af bønderne derude, overtog efterhånden driften af gården, og Jens Christian Weinreich blev med årene bredere og tungere. Han lignede en høvding, når han sad for enden af det tunge bord. En buldrebasse, det blev han, men når Christiane tog imod ham på trappen, blev han

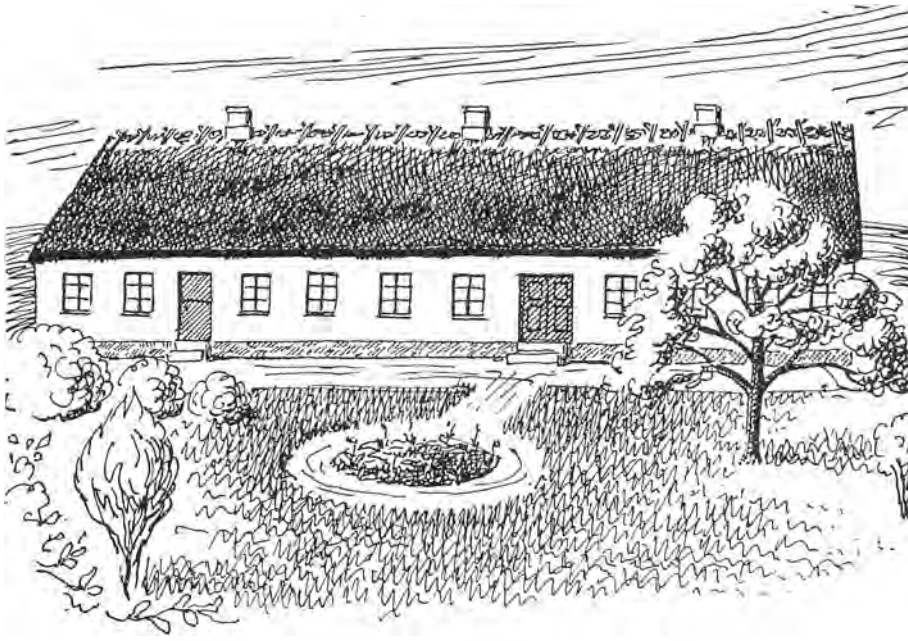

40. Vesterhavegård som den så ud i 1890'erne. Rekonstruktion.

blid som et barn og lod sig lede til sengen.

Kun 69 år gammel i året 1900 faldt han om på sin mark og døde efter et besøg hos sin nabo. Hans indholdsrige liv var slut, og en stout bonde var ikke mere. Men bedstemor Christiane forblev lige stærk, hun samlede ofte børn og tyende om sig, og hun tog den tunge bibel ned fra hylden og læste trøstens ord for dem alle. Endnu nogle få stille år havde hun på gården sammen med datteren Line og sønnen Frederik. Den tredie datter Sofie var imidlertid blevet gift med skovfoged Chr. Petersen, "Ledreborg". De fik en eneste datter Rita, som nu er bosat i København.

Frederik Weinreich opholdt sig som ganske ung på Hindsholm Højskole, og denne tur bragte ham sammen med en ung mand fra "Sognefogedgården" i Skippinge, og ved besøg i hans hjem traf han den kvinde, som senere blev hans hustru. Da Frederik var 30 år, syntes gamle Christiane, at hendes arbejdsdag på "Vesterhavegård" var til ende. Hun købte et lille hus i Bregninge, og da hun sammen med datteren Line flyttede dertil, tog Frederik Weinreich og hans unge frue fat på den gamle gård.

Men omgivelsserne i det lille hus blev Line for små, og hun rejste fra sin mor for at styre hus for gårdejer Søren Jensen, Bredtved. Efter et halvt års forløb giftede de sig, men deres ægteskab blev kort og barnløst, og hun overlevede sin mand med mange år.

Da Line var rejst fra sin mor, blev gamle Christiane alene for første gang i sit liv. Stor glæde var det for hende, når slægt og venner kom, og hun kunne vise gæstfrihed. I sin godhed gav hun næsten alt bort, hvad hun ejede. Havde man dengang kendt slægtens valgsprog: "At glæde, højne og gavne", skulle det være skrevet over hendes dør.

I marts 1915 standsede hendes trofaste hjerte sit slag og hun blev begravet ved siden af sin mand på Bregninge kirkegård, hvor en stor granitsten omgivet af grønne tujaer står til minde om de to, der grundlagde slægten Weinreich i Alleshave.

Carl Weinreich (7-17) mistede allerede som 12-årig sin far og voksede derefter op hos sine bedsteforældre, Christiane og Jens Christian Lund Weinreich i Alleshave. Carl Weinreich skrev engang følgende om dagligdagen hos bedsteforældrene på Vesterhavegård:

Arbejdet på bedstefaders gård begyndte tidligt om morgenen: jeg skulle rense hestestald, mens min farbror Frederik striglede dyrene. Derefter spiste vi davre, som i reglen bestod af spegesild, fedtebrød og kaffe, eller brød med kogt mælk. Og så begyndte arbejdet i marken. Jeg fik også et spand heste og en plov. Ploven var til at begynde med lidt vanskelig at styre for mig; men efterhånden fik jeg magt over det og lærte at føre en plov, så min kritiske bedstefader kunne godkende det. Jeg udførte allerede som dreng en voksen karls arbejde. Kl. 4 blev der kaldt på os, i høstens tid kl. 3.30 - og så arbejdede vi til kl. 7-7.30 om aftenen. Om vinteren stod vi nok lidt senere op; men det var en lang dag, og jeg var ofte meget træt og gik i seng straks efter aftensmaden.

Om sommeren spiste vi fem måltider daglig. Davre, frokost, middag, "medavten" (kl. 4) og aftensmad ved sengetid. Frokost og "medavten" blev spist i marken. Hjemmebrygget øl havde vi med i et lille anker, som vi alle drak af. Dette var ikke så nemt. Træproppen, der var gjort fast med en snor, blev trukket ud, og så løftede man ankeret i mundhøjde. Når munden var over hullet, drejede man ankeret en smule og lagde nakken tilbage, så øllet kunne ramme munden. I reglen spildtes der en del udover ansigtet.

De andre måltider blev indtaget i borgerstuen, hvor vi alle spiste direkte af de to store fade. Hver mand havde sin egen ske af træ eller horn. De måtte ikke komme i vand, for så blev de ru. Jo ældre og mere tyndslidt en hornske var, jo bedre. Efter måltidet slikkede hver mand sin ske ren, og satte den på plads enten i vinduet eller under bjælken - nogle var også anbragt under bordpladen. Det sidste var nok det bedste - der kom ikke så mange fluer.

Ordet hygiejne var ikke opfundet dengang, men rengøringen blev på mange måder gjort meget grundigt. Bræddegulvene var hvidskurede - og stengulvene slebet af med en mursten. Det skete, jeg måtte hjælpe min bedstemoder med den slags arbejde, og så kunne det nok hænde, at jeg fik et stykke chokolade eller et par svedsker.

Der var en halv mil til købmanden, så der gik ikke mange penge til slik. Min farbroder Frederik nappede sommertider et stykke chokolade fra bedstemoders skuffe. Det skete, at jeg blev spurgt, om jeg havde været i skuffen. Det havde jeg nu ikke - og så sagde bedstemoder: - Næh, jeg tænkte nok, det var Frederik igen. Men Frederik lo bare ad det.

Om aftenen i vintertiden arbejdede vi med at binde børster for at tjene lidt lommepenge. Men hvis en af naboerne kom, og der manglede en fjerdemand til en whist, sagde min bedstefader: - Kom så her, dreng! Og så måtte jeg være hans makker. De fremmede kunne jo ikke være tjent med sådan en begynder. Det var en tortur for mig. Bedstefader var ikke blid, når jeg dummede mig; jeg skulle huske så meget på een gang. Men efterhånden gik det bedre. Jeg lærte at tænke mig om. Det har sikkert været til gavn for mig på anden måde. Om søndagen kørte vi som regel til kirke i Bregninge. Når det ikke skete, satte min bedstemoder sig efter middags-

måltidet med sin bibel hen i krogen, tog salmebogen frem og nynnede sagte hen for sig.

Et af mine tidlige barndomsminder knytter sig til den gamle gård i Alleshave. Det var før min fader døde, og vi kom som gæster derover for at være en stund hos bedstefader og bedstemoder. Det var i jagttiden, og der var gæster på gården. Nogle af dem var ivrige jægere - min fader var med. Da jeg fik øje på min fader, ville jeg løbe ham i møde, men en af de andre jægere løftede sin bøsse og fyrede den af som skræmmeskud. Af forskrækkelse faldt jeg omkuld. Min bedstefader blev meget opbragt over dette - og skældte jægeren ud.

Jens Christian Lund Weinreich døde 20.1. 1901 i Alleshave og blev begravet 26.1. 1901 i Bregninge. Som anmærkning i kirkebogen står, at han blev "funden død på marken, vist nok hjerteslag". Christiane, der var søster til Niels Jørgensen (se nr. 1-22), døde 17.3. 1915 i Bregninge.
Billeder nr. 37, 38, 39 og 40.
16 børn, se bind 7: nr. 7-1 til 7-16.

1-21. JOHAN PETER SEVERIN WEINREICH

Født 22.7.1837 i Bjergsted. Død 13.2. 1838 i Bjergsted.

1-22. CATHRINE MARIE WEINREICH

Født 18.8. 1842 i Bjergsted. Som det var almindeligt dengang, kom hun tidligt ud at tjene, og vi ved, at hun som 16-årig har været tjenestepige ved Egemarke og ved Værslev.

Gift 1. gang 13.6. 1862 i Bjergsted med Niels Jørgensen, der var født 21.9. 1840 i Bjergsted som søn af gårdmand Jørgen Christensen og hustru Karen Nielsdatter. Som nygifte var de først tjenestefolk, men Niels Jørgensen, der var broder til Christiane Jørgensdatter (se nr. 1-20), blev snart efter husmand ved Stokkebjerg. Niels Jørgensen blev senere gårdmand i Eskebjerg, Bregninge sogn, og døde 18.1. 1889 i Eskebjerg.

Cathrine Marie giftede sig 2. gang 9.5. 1890 i Bregninge med enkemand Peder Olsen, fhv. gårdejer i Eskebjerg (matr. nr. 2la). Han var født 15.12. 1839 i Hagendrup som søn af gårdejer i Hagendrup, senere i Romperup (nu Højsted) Ole Jensen og hustru Mariane, og han havde tidligere været gift med Maren Sofie Nielsdatter. Cathrine døde 12.3. 1906 i Eskebjerg, og Peder Olsen døde 12.9. 1909, og blev begravet 18.9. 1909 i Bregninge.
Ingen børn.

1-23. ELINE FREDERIKKE WEINREICH

Født 6.6. 1850 i Bjergsted. Gift 12.3. 1870 i Bjergsted med Anders Peder Jensen, der var født 3.5. 1845 i Bjergsted som søn af gårdmand Jens Andersen og Ane Cathrine Poulsdatter.

Sønnesønnen Willy Weinreich (se bind 8) fortalte i 1954 følgende om sin farfar Anders Peder Jensen:

Da min bedstefader døde i 1925, over 80 år gammel, kom alle hans papirer i min

fars besiddelse, og allerede flere år før min far døde i 1947, havde han givet mig papirerne, først og fremmest fordi han vidste, jeg var interesseret i dem, men også fordi han var klar over, at jeg pietetsfuldt ville værne om dem.

Papirerne består hovedsagelig af personlige dokumenter: dåbsattester, koppeattester (den ældste er min oldemors fra 1810), skudsmålsbøger, alle min bedstefaders solaterpapirer, 2 fæstebreve (et fra 1806 og et fra 1843), købekontrakter og pantebreve, 1 aftægtskontrakt, min oldefaders skattebog, og endelig et mærkeligt og interessant dokument: min bedstefaders dagbog. En lille bog, hvor han indførte de små ting, der havde betydning i hans hverdag.

I de første fem år, han førte den, skrev han sine personlige regnskaber op: hvor meget han i løbet af vinteren tærskede af forskellige slags korn, hvor meget han i løbet af en vinter tabte og vandt i kortspil (han havde altid overskud), hvornår han købte træsko, hvornår kreaturerne kom ud på marken, og hvornår årets første lam blev født.

Da han i 1870 blev gift, fik notaterne en anden karakter, nu er det fødsler i familien, barnedåb, konfirmationer, bryllupper og lignende begivenheder, han skriver om, og i de senere år, er det hovedsagelig dødsfald i familien, som regel ledsaget at en indklæbet dødsannonce fra en avis. Han begyndte dagbogen den 9. oktober 1865 og skrev det sidste i den d. 30. april 1925, nogle dage før han døde. Det er altså begivenheder, der spænder over 60 år, bogen giver oplysninger om.

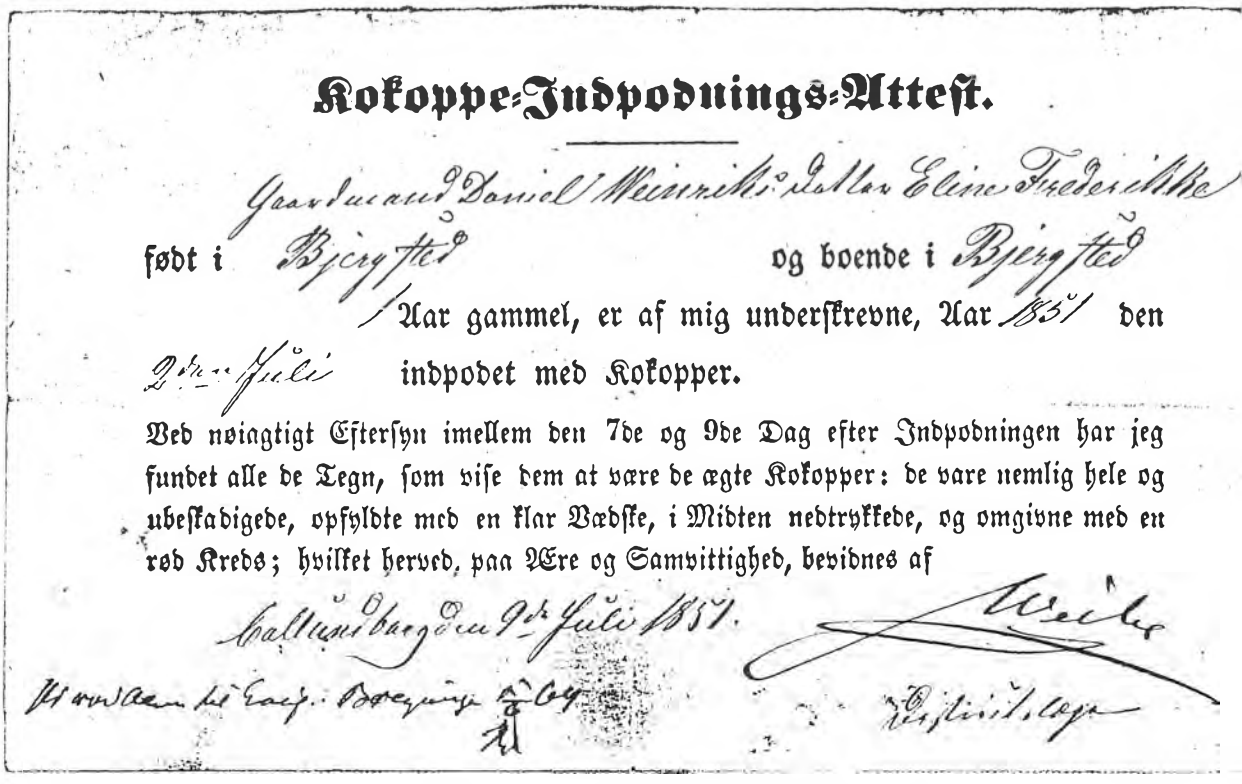

Kokoppe-Indpodnings-Attest.

Gaardmand Daniel Weinreichs Datter Eline Frederikke

født i Bjergsted og boende i Bjergsted

Aar gammel, er af mig underskrevne, Aar 1851 den

9de Juli indpodet med Kokopper.

Ved nøiagtigt Eftersyn imellem den 7de og 9de Dag efter Indpodningen har jeg fundet alle de Tegn, som vise dem at være de ægte Kokopper: de vare nemlig hele og ubeskadigede, opfyldte med en klar Vædske, i Midten nedtrykkede, og omgivne med en rød Kreds; hvilket herved, paa Ære og Samvittighed, bevidnes af

Hallundbæk den 9de Juli 1851.

41. Koppeattest for Eline Frederikke Weinreich (1-23).

42. Eline (1-23) med et barn.

Hvilket indtryk af livet i Bankerne giver nu disse dagbogsoptegnelser for en læser i dag? Se, den gård, min bedstefader ejede i Bjergsted, indtil han i midten af firserne på grund af økonomiske vanskeligheder måtte forlade den og flytte til København, lå ude i Bankerne. Ifølge en tradition i min familie, havde den oprindelig ligget inde i byen i nærheden af kirken, men ved udskiftningen i slutningen af 1700-tallet var den flyttet ud i Bankerne. Når man fra Bjergsted by går ad vejen til Astrup og er passeret Møllebakken, ligger til venstre et lille hus, som endnu hedder Jordhuset. Til højre for landevejen oppe i Bankerne lå den gamle gård. Jeg skriver lå, for den er der ikke mere.

Da min bedstefader forlod denne gård, overtog grevskabet Lerchenborg den og solgte den til Astrup, der ikke brugte jorden til andet end græsning. Såvidt jeg har erfaret, var gården udlejet nogle år, men siden stod den øde og forladt. Den forfaldt mere og mere, til sidst brugte man de materialer fra den, som kunne finde anvendelse andre steder. Jeg husker besøg derude i 1910-12, der var ingen gård, men man kunne se fundamentet af kampesten, trappetrin, brønden o.s.v., og da jeg sidste gang i 1946 var derude med min gamle far, var der ikke meget igen af det, der engang for mange, mange år siden var hans barndomshjem. Min bror, der er nogle år ældre end jeg, og som var i Bjergsted før jeg, kan huske, at han har gået igennem stuer uden loft og med græs og ukrudt groende op af gulvet.

Det har sikkert været min tipoldefar (han var ingen Weinreich), der flyttede gården ud i Bankerne. Nogen lille gård har det ikke været, over 77 tønder land, men jorden - ja, mulden var god nok, men jordlaget var tyndt, og nedenunder var grus

43. Anders Peter Jensen (gift med 1-23).

og sten, og så terrænet, bakke op og bakke ned, og overalt sten, sten og atter sten. Min bedstefar har engang fortalt mig, at hans far og bedstefar havde visse dage om året, hvor de ikke bestilte andet end at køre sten fra jorden. Var stenene så så store, at de ikke kunne flyttes, måtte de blive, men det vil jo igen sige, at pløjning og harvning måtte gå udenom disse masser af store sten, hvilket sikkert har besværliggjort arbejdet med jorden.

Der er for mig ingen tvivl om, at de tre generationer, der ejede gården, og som jeg har haft kendskab til gennem disse dagbogsoptegnelser, har slidt i det som bæster, for at vride noget ud af den karrige jord, men til sidst måtte det altså opgives.

Både min tipoldefar og min oldefar havde gården i fæste af grev Lerche til Lerchenborg, først i 1861 købte min oldefar den af greven.

Anders Peder Jensen, der var gårdejer i Bjergsted og senere pladsformand i København, døde 18.6. 1925 i København. Eline døde 3 år tidligere 10.5. 1922 i København.
Billeder nr. 41, 42, 43 og 44.
7 børn, se bind 8: nr. 8-1 til 8-7.

(1-3) Frederik Daniel Weinreichs børn med Ane Mette Pedersdatter

1-24. CHRISTINE HENRIETTE WEINREICH

Født 5.3.1856 i Bjergsted. Gift 5.5. 1877 i Bjergsted med væver, senere handels-

44. Eline (1-23) og Anders Peder Jensen med deres børn. Børnene er fra venstre: Laura, Anders Christian, Anna, Jens Peter, Hans og Daniel. Fotograf: John Friis, København.

mand Mathias Berg Nielsen, der var født 15.4. 1854 og døde 8.7. 1933 i Bjergsted. Christine døde 29.9. 1933 i Bjergsted.

De ejede fra 1903 til 1910 matr. nr. 33b og fra 1911 til 1933 matr. nr. 38b i Bjergsted. Grete Palsteen skriver (bind 9 side 84-85), at Christine og Mathias Berg boede i et ganske lille hus i Bjergsted, hvor halvdelen af huset var til dyrene og resten til dem selv.

Billede: bind 9 nr. 2.

2 børn, se bind 9: nr. 9-1 og 9-2.

1-25. NIELSINE ANDREA LOUISE WEINREICH

Født 4.2.1860 i Bjergsted. Kaldenavn: Louise. Gift 10.12. 1880 i Trinitatis kirke, København med Julius Martin Hansen, der var født 27.2. 1856 i Brenderup på Fyn som søn af sadelmager Adolf Hansen og hustru Kathrine. Louise døde 24.5. 1933, og Julius Hansen, der var gartner og senere graver ved Sankt Jakobs kirke i København, døde 7.8. 1933. De døde begge på Tågerup skole hos datteren og svigersøn-

45. Louise (1-25) og Julius Martin Hansen med døtrene Flora (9-101) til venstre og Ebba (9-102) i midten.

nen Ebba og Carl Dørffler.
Billeder nr. 45, 69 og 70 samt bind 9 billede nr. 9.
2 børn, se bind 9: nr. 9-101 og 9-102.

46. Hans Weinreich (1-26) og hans hustru Ottomine.

1-26. HANS PETER FREDERIK WEINREICH

Født 27.1.1866 i Bjergsted. Gift 1. gang 20.10. 1886 i Bjergsted med Jakobine Jakobsen, der var født 6.10. 1858 i Svebølle, Avnsø sogn, som datter af husmand Hans Jacobsen og Katrine Nielsdatter. Jakobine døde 1.1. 1897 i Bjergsted. Gift 2. gang 31.10. 1897 med Inger Sørensen, der var født 28.11. 1864 i Gjeddal, Ejsing sogn som datter af husmand Mads Sørensen og Inger Kirstine Nielsen. Inger døde 20.1. 1907 i Fårevejle. Gift 3. gang 27.10. 1908 i Ydby, Thy med Ottomine Nielsen, der var født 15.10. 1880 i Ydby som datter af husmand Søren Nielsen og Ane Marie Christensdatter. Hans Peter, der var gårdmand i Ubby, senere Fårevejle, Jyderup og Ubby, døde 18.8. 1947 i Ubby. Ottomine døde 12.10. 1948 i Ubby, Jerslev.

Hans Peter Frederik Weinreichs svigerdatter Kristine skrev engang følgende om ham:

Hans var en mand, der havde oplevet meget i sin tid, og ikke altid var livet en dans på roser, selv om han aldrig klagede. Han var meget nøjsom og sparsommelig og gav hellere end han tog. Det kan måske siges, at det ikke altid var til hans egen gavn set med menneskeøjne. Allerede 15 år gammel måtte Hans Weinreich overtage barndomshjemmet, den gamle (nu genopbyggede) gård ved Bjergsted kirke. 20 år gammel giftede Hans sig med Jakobine Jakobsen, og tre børn så dagens lys, men allerede 11 år efter giftermålet døde Jakobine, eller Bine som hun hed i daglig tale. Hans stod ene tilbage med tre små børn, og kårene var små. Allerede året efter giftede Hans sig igen, denne gang med Inger Sørensen, og hun blev mor til Olaf Weinreich, som 24 år gammel blev blind. Hans solgte nu barndomshjemmet og købte 20 tdr. land af den nyindvundne lammefjordsjord og forpagtede 10 tdr. land og byggede en ret god ejendom nær Fårevejle Station. Her var arbejde, så det kunne forslå. Senere købte Hans en vindmølle og satte den op på ejendommen. Den skul-

47. Ottomine og Hans Weinreich (1-26) foran deres hus i Ubby, hvor de boede deres sidste år.

le bruges til at knuse muslingeskaller med, som man gravede op et sted på Lammefjorden. Hans købte skallerne, knuste dem og solgte dem videre vistnok for 1 kr. pr. 50 kg, så fortjenesten kan ikke have været stor. Ofte var det jo stille vejr, og så måtte heste trække møllen, og da måtte børnene køre hestene, det var ikke altid lige morsomt.

I 1907 døde Inger, og så stod Hans igen alene med sine børn, men den ældste var da 20 år. Hans solgte nu ejendommen og købte en mindre ved siden af, og de store børn kom ud at tjene til livets ophold. Til denne ejendom hørte en mølle, hvor Hans malede korn for de omkringboende landmænd. Der var også et knuseværk til skaller for videresalg.

Imidlertid giftede Hans Weinreich sig for tredje gang med Ottomine Nielsen, og i dette ægteskab fødtes tre børn. I året 1910 solgte Hans også denne ejendom og flyttede med sin familie til Jyderup, hvor han fik en bestyrerplads på en gård og familien en dårlig bolig. Herfra flyttede de til Gislinge og boede i Gislinge missionshus. Hans og hans kone var fodermesterfolk på en gård. Så skiftede de til en anden gård og en bedre beboelse. Men Bjergsted trak i Hans, og en dag købte familien en ejendom i Bjergsted Bakker på 5 tdr. land. Mens de boede her, var det, at Olaf blev blind. Han måtte jo så blive hjemme, og samme år, 1924, døde den ældste søn, der var sporvejsfunktionær i København. Det var tunge dage for familien.

I 1925 solgte Hans igen sin ejendom og købte en anden på 5 tdr. land i Ubby Præstemark, og han overtog en æggetur. Der er vist ingen der aner, hvor stort et slid, det var at køre rundt og samle æg hos folk, især om vinteren i al slags vejr. De store kasser var tunge og besværlige, gigten gjorde sig efterhånden gældende, og det er sket mange gange, at Hans er kommet hjem, har spændt hesten fra og er gået i seng for at blive varm og ikke stået op, før han igen skulle på tur næste dag. Men der

48. Dødsannonce fra Kalundborg Folkeblad 20.8. 1947.

Avertissementer.

†

Det meddeles herved for Slægt og Venner, at vor kære Mand, Fader, Bedstefader og Svigerfader,

Hans Weinreich,

stille og roligt er gaaet ind til den evige Hvile Mandag d. 18. Aug.

Ubby, den 19. August 1947.

Mine Weinreich.

Børn og Svigerbørn.

Begravelsen foregaar — om Gud vil — Fredag den 22. Aug. 1947 Kl. 14 fra Ubby Kirke.

49. Anna (1-27) og Georg Jensen.

var krummer i de gamle og godt humør, og Hans var glad for sine køreture. Han fik mangen en sludder med dem, han handlede med, og mangen tår varm kaffe gled ned under vesten.

Her i Ubby havde Hans og Mine den store sorg at miste deres yngste søn Christian. Det var i året 1931. Han druknede under badning, mens han opholdt sig på Fyn. Det var et meget hårdt slag for Hans og Mine, men de kendte vejen opad, og Gud hjalp dem gennem også denne svære tid.

I 1942, da Hans mærkede, at han var ved at blive gammel, solgte han og Mine den lille ejendom i Præstemarken og købte et hyggeligt hus i Ubby by. Her slog de sig endelig til ro, og her havde de det virkelig godt. Kun Olaf syntes at savne landbruget. Men skønt Hans havde det godt nu på sine gamle dage, var hans højeste ønske at komme til Bjergsted, "Mindernes Land", men det kom han ikke, og nu ligger både Hans og Mine begravet på Ubby kirkegård. Men vi, som fletter mindekrans, ved, at Hans og Mine var gode at gæste, og der var altid glæde, når der kom gæster. Så blev det bedste stillet frem - intet var for godt. Man mærkede rigtigt, at man var velkommen.

Datteren Sines omtale af sin far findes i bind 9 side 41-43, og et par af hans ejendomshandeler er omtalt i dette bind i afsnittet om "Det gamle Bjergsted".

Billeder nr. 46, 47 og 48.

5 børn af 1. ægteskab (de to, der døde som små, kom som en fejl ikke med, da bind 9 udkom, og er derfor medtaget her i bind 1): nr. 1-54 og 1-55 samt bind 9: nr. 9-201 til 9-203.

1 barn af 2. ægteskab, se bind 9: nr. 9-204.

4 børn af 3. ægteskab, se bind 9: nr. 9-205 til 9-208.

1-27. ANNA OVINE GULDBERTINE WEINREICH

Født 17.12. 1867 i Bjergsted. Gift 31.5. 1893 i Bjergsted med styrmand, senere skibskaptajn Georg Andreas Jensen, der var født 17.4. 1865 i Næstved som søn af ugift Ane Sofie Jensdatter og brænderibestyrer Christian Peder Jensen. Georg Jensen døde 26.5. 1930 i København. Anna døde 26.9. 1932 i København.

Billeder nr. 49 og 50 samt bind 9 billede nr. 40.

3 børn, se bind 9: nr. 9-401 til 9-403.

(1-5) Mette Marie Danielsdatter Weinreichs børn med Carl Christian Cramer

1-28. NIELSINE DANIELLINE CRAMER

Født 12.1. 1840 i Bjergsted.

I "Examensliste for Kallundborg Borgerskoles ældste Klasse" kan for oktober 1850 læses:

No. 30: Nielsine Cramer, 10½ Aar, Datter af Skomager Cramer:
Evner: g
Boglæsning 3½
Stavning 3
Religion 3½
Skrivning 3

50. Anna, gift Jensen (1-27).

Regning 4
Flid 3½
Opførsel 4
Caractersum 24½
Hovedkarakter g?
Konfirmeret i Kalundborg i 1854.
Fik et barn med Niels Gissing, København.
1 barn: nr. 1-56.

1-29. MAREN KIRSTINE CRAMER

Født 24.2.1844 i Kalundborg. Død 4.8. 1854.

1-30. CARL CHRISTIAN CRAMER

Født 4.1.1846 i Kalundborg. Konfirmeret i Kalundborg 1. søndag efter påske 1860.
Yderligere oplysninger savnes.

1-31. ELINE FREDERIKKE CRAMER

Født 6.1.1852 i Bjergsted. Konfirmeret i Kalundborg 1. søndag efter påske 1866.
Hun fik et barn med murersvend Petersen.
1 barn: nr. 1-57.

51. Johannes Pedersen (1-35).

(1-7) Jacobine Danielsdatter Weinreichs barn med Peder Larsen

1-32. CATHRINE SOPHIE PEDERSDATTER

Født 28.8.1842 i Bjergsted. Gift 23.10. 1875 i Bjergsted med Peder Larsen, der var født 27.10. 1844 i Høed som søn af gårdejer Lars Nielsen og hustru. Peder Larsen hængte sig 10.2. 1893 i Bjergsted, og Cathrine døde 20.6. 1906 i Bjergsted.
1 barn før ægteskabet. Faderen er ikke angivet i kirkebogen, hvor der blot er anført, at moderen på 10-månedersdagen før fødselen tjente hos forpagter Bendtsen på Svebøllegavn, der er en af Avnsø sogns største gårde: nr. 1-58.
3 børn i ægteskabet: nr. 1-59 til 1-61.

(1-7) Jacobine Danielsdatter Weinreichs børn med Peder Johansen

1-33. ANE PETROLINE LARSINE PEDERSDATTER

Født 26.10. 1852 i Bjergsted. Kaldenavn Petroline eller bare Line. Død 7.7. 1925 i København. Ugift.

1-34. JOHAN PETER PEDERSEN

Født 20.10.1855 i Bjergsted. Gift 8.10. 1882 i København med Hansine Frederikke

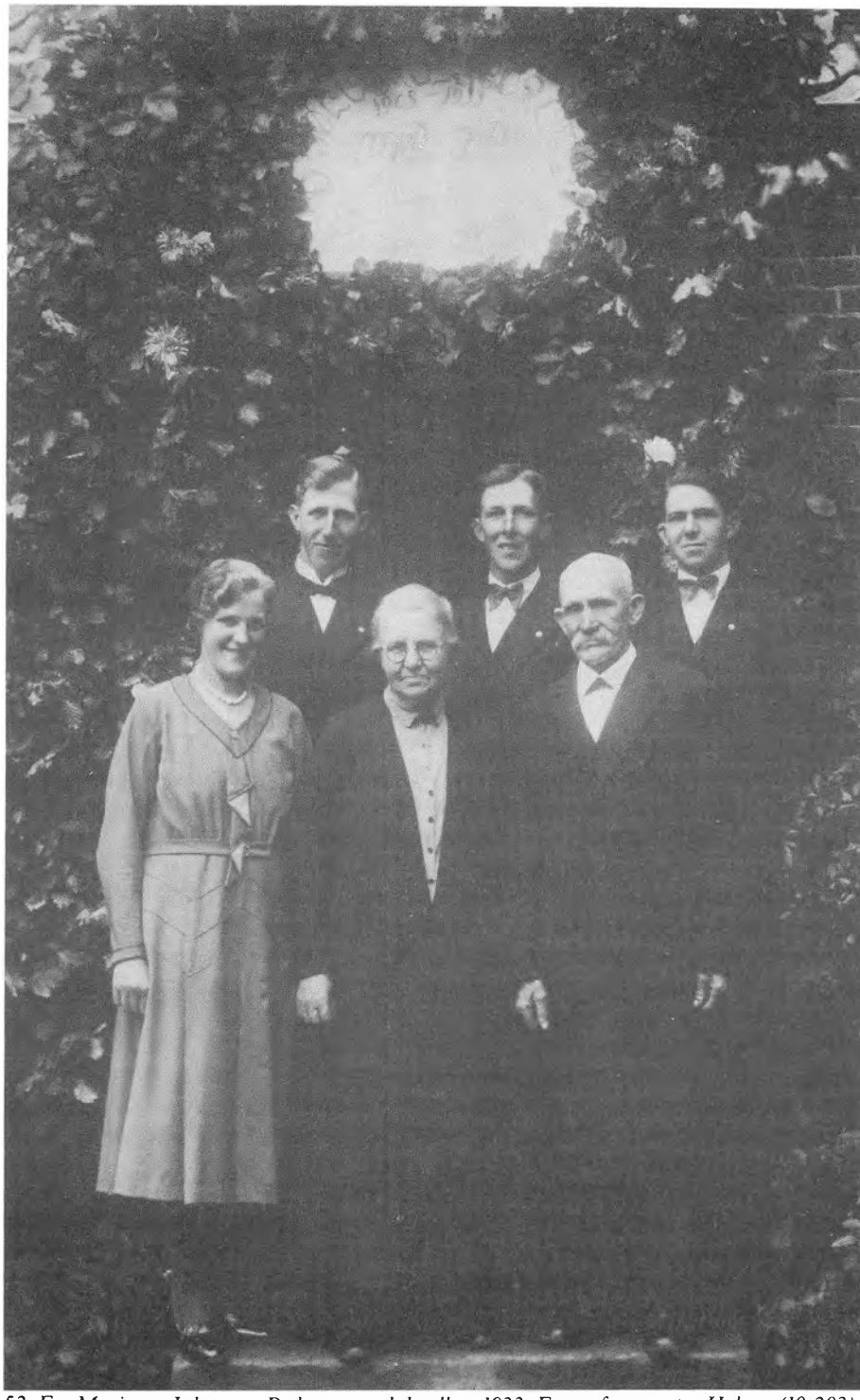

52. Fra Marie og Johannes Pedersens sølvbryllup 1933. Foran fra venstre Helene (10-203), Marie og Johannes (1-35). Bagved fra venstre Axel (10-201), Knud (10-202) og Erik (10-204).

53. Johannes Pedersen (1-35) med 3 af sine børn. Fra venstre er det Helene (10-203), Axel (10-201) og Erik (10-204). Foto 1938.

Olsen, der var født 3.9. 1861 i København som datter af Olsen, der var befæstningsarbejder på søfortet Trekroner og deltog i krigen 1864. Johan Peter Pedersen, der var bødkermester og en periode tillige landpost, døde 1.4. 1922 på Holbæk sygehus, Tveje Merløse sogn, og blev begravet 6.4. 1922 i Bjergsted. Hansine døde 25.10. 1929 i Bjergsted.
8 børn, se bind 10: nr. 10-1 til 10-8.

1-35. JOHANNES ALBERT PEDERSEN

Født 4.8.1862 i Bjergsted. Gift 1.9. 1908 i Bjergsted med sygeplejerske Marie Sofie Larsen, der var født 2.7. 1871 i Skjellet i Dronninglund sogn som datter af sadelmager Hans Christian Larsen og Marianne Thomsen.

Johannes Albert Pedersen, der var boelsmand i Bjergsted, døde 16.3. 1941 i Bjergsted. Marie Sofie boede i mange år i et lille hus i Bjergsted til hun var 90 år. De sidste to år af sit liv boede hun på det daværende alderdomshjem "Højbo", hvor hun døde 30.4. 1963 næsten 92 år gammel.
Billeder nr. 51, 52, 53 og 54.
4 børn, se bind 10: nr. 10-201 til 10-204.

†

Vor kære Mand og Far, fhv. Bmd.

Johannes Pedersen,

Bjergsted, er afgaaet ved Døden Søndag den 16. Marts.

Paa Børns og egne Vegne

Marie Pedersen.

Begravelsen foregaar fra Bjergsted Kirke Søndag den 23. Marts Kl. 11½.

54. Johannes Pedersen døde 16.3. 1941. Her ses dødsannonce og nekrolog fra Kalundborg Folkeblad 18.3. 1941.

Dødsfald i Bjergsted

Efter længere Tids Sygdom er Bmd. Johannes Pedersen, Bjergsted, i Søndags død i sit Hjem 78 Aar gl.

Han, der stammede fra Egnen, og har levet i Bjergsted sin meste Tid, tog ikke megen Del i det off. Liv, men var, medens han var rask, en flittig og dygtig Mand, der passede sit Landbrug godt.

For et Par Aar siden overdrog han Ejendommen til sin Søn Aksel Petersen, og han og hans Hustru byggede et Hus i Nærheden og har siden boet der.

Foruden Hustruen og denne Søn efterlader han endnu to Sønner, der er bosiddende i København og Jylland, samt en Datter, der bor paa Hørve Lammefjord.

4. GENERATION

(1-11) Ane Kathrine Weinreichs børn med Knud Jensen

1-36 til 1-53.

Ifølge den gamle slægtsbog fra 1958 skulle Ane Kathrine og Knud Jensen have haft 18 børn, der alle døde som spæde. Da der mangler oplysning om sogn, og da det er et meget stort arbejde at gennemgå de københavnske kirkebøger, har forfatteren ikke fundet flere oplysninger om disse børn.

(1-26) Hans Peter Frederik Weinreichs børn med Jakobine Jakobsen

1-54. OLUF WEINREICH

Født 23.6. 1892 i Bjergsted. Døbt hjemme 24.6. 1892 af skolelærer Smith. Død 27.7. 1892 i Bjergsted.

1-55. en dreng

Født 11.12. 1893 i Bjergsted. Død 14.12. 1893 samme sted.

(1-28) Nielsine Danielline Cramers barn med Niels Gissing

1-56. NIELS THEODOR GISSING CRAMER

Født 29.9.1865 i Kalundborg. Ved dåben er forældre i kirkebogen angivet som "ugift Fruentimmer Nielsine Danieline Cramer og udlagt Barnefader Oppasser Niels Gissing af København. Anmærkning: Moderen har 10 Månedersdagen før Fødselen haft fast Ophold i København."

(1-31) Eline Frederikke Cramers barn med Petersen

1-57. SOFUS PETERSEN CRAMER

Født 2.3.1872. Hjemmedøbt 5.3. 1872, og død 5 dage gammel den 7.3. 1872.

(1-32) Cathrine Sophie Pedersdatters ældste barn

1-58. OLINE HENRIETTE KIRSTINE PEDERSEN

Født 30.8.1868 i Bjergsted. Død 15.10. 1885 samme sted.

(1-32) Cathrine Sophie Pedersdatters børn med Peder Larsen

1-59. ELLEN SOPHIE LARSEN

Født 31.1.1876 i Bjergsted. Død 31.5. 1886 samme sted.

1-60. NIELS PEDER LARSEN

Født 25.3.1878 i Bjergsted. Ugift.

1-61. ANNA CONRADINE LARSEN

Født 24.12.1882 i Bjergsted. Gift 9.1. 1912 i Bjergsted med Jørgen Nielsen, der var født 19.3. 1889 i Tømmerup sogn som søn af træskomand og drejer Niels Peder Jensen og hustru, Maren Hansen, Kåstrup.

Axel Pedersen (10-201) fortæller følgende om Jørgen Nielsen, der var købmand i Bjergsted:

Jørgen Nielsen var født i Kåstrup ved Kalundborg, hvor hans far var drejer. Han måtte, lige som mange andre børn, tidligt ud at tjene. Han oplevede her det samme, som Jeppe Aakjær fortæller i "vredens Børn", at han måtte dele seng med karlen, som havde fnat. Også i dette tilfælde var det forældrene, der måtte skride ind for at de kunne blive rensede. Det var med harme, han fortalte, at han måtte blive ved med at dele seng med karlen.

Jørgen Nielsen og hans brødre havde af deres far lært at dreje, men der var på den tid også andre muligheder at ernære sig ved. Da statsbanerne blev anlagt, blev der ved alle offentlige veje opsat bomme eller låger, som skulle lukkes, når der kom tog. Til at betjene disse låger ansatte man et par mennesker, hvor manden skulle arbejde på banelinien om dagen og konen i den tid passe lågerne. Lønnen var næppe ret stor, men de fik en, efter den tids forhold, ret god bolig, et nyopført grundmuret hus med røde eller gule sten og tegltag. Mange af disse huse står endnu, men de fleste er bygget større eller på anden måde forbedret.

Jørgen Nielsen søgte ansættelse ved Statsbanerne og kom først til at bo ved Fredensborg i Nordsjælland. Han kunne fortælle om de begivenheder, der fandt sted, når Christian den 9. på Fredensborg Slot fik besøg af fyrstefamilier fra flere lande i Europa. De kom i store optog af vogne og kavaleri, og folk stod langs vejen og råbte hurra.

Efter nogle år er Jørgen Nielsen kommet til at bo ved Astrup i Bjergsted sogn, i banehus nr. 31, nu Kongensmøllevej 1. Her, hvor tre veje mødes ved jernbanen, var det ikke låger, der skulle lukkes, men en kurv, der skulle hejses, så folk med hestekøretøj blev advaret, når der kom tog. Det varede dog ikke længe, før både folk og heste havde vænnet sig til at høre toget, så den kurv er i hvert fald ikke blevet brugt i min tid.

Men Jørgen Nielsen havde ikke glemt at være drejer. Det skete, at han lejede en mand til at passe arbejdet på banelinien, medens han stod på sit lille værksted og drejede forskelligt i træ, vel somme tider bestilt arbejde, men ellers noget, der skulle sælges. Det gjorde man bl.a. på kildemarkeder, af hvilke der har været to der på egnen - i Hjembæk og i Holmstrup. Begge steder er endnu en gård, der kaldes Kildegården. Kildemarkedet, hvor der også kom forskellige gøglere, så det havde ud-

viklet sig til en større folkefest, havde sin rod tilbage i den tid, da man troede på den "hellige kilde", at den havde helbredende virkning.

Jeg ved ikke, om Jørgen Nielsen har været på kildemarkedet, men det var bl. a. hans egne produkter, han solgte, da han åbnede købmandsforretning i Bjergsted. Han købte en grund, det nuværende Bjergsted Byvej 31. Der byggede han bolig med butik og et udhus til brændsel og foderstoffer samt plads til en hest, for et køretøj kunne ikke undværes, da de fleste af varerne skulle hentes ved Jyderup station.

Jørgen Nielsens forretning gik fremad. Han havde ikke selv den bedste evne til at stå bag en disk. Han var lidt overlegen og trættekær, men hans første kone (se nr. 10-4), som døde ca. 1910, samt en datter og en søn var afholdte af kunderne. Handelen med foderstoffer voksede stødt. Dengang var der mange landmænd, der supplerede deres egen høst med majs, og brugen af oliekager og kunstgødning var i stigning.

Nordvestsjællands Elektricitetsværk er bygget ca. 1913. Da man så kunne få elektrisk lys og kraft, fik købmanden anskaffet en kværn, hvad der også var med til at holde på kunderne. Før den tid havde man kørt til en af vandmøllerne ved Skaridsø, når man skulle have malet sit korn.

Da Jørgen Nielsen i 1919 afstod forretningen til sin søn Ludvig (gift med 10-4), købte han et lille husmandssted, Astrupvej 2, med de seks tdr. land jord op over bakken. Der var også et par strimler jord andre steder. Han var for øvrigt en dygtig landmand. Han kunne godt lide at se andre arbejde, men kunne selv tage et nap med, hvis det var nødvendigt. Efter at have mistet sin første kone, giftede han sig med Anna, som var 25 år yngre end ham. Jeg var lidt i familie med hende. Et barnebarn, som tidligt havde mistet sin mor, fik et godt hjem hos Farfar og Amse, som hun kaldte dem.

Jeg var karl hos dem i to år, fra jeg var 14, til jeg var 16, og befandt mig rigtig godt. Hans væremåde var overlegen og dominerende, men det generede ikke mig. Arbejdet var ikke strengt. Det skete også, at vi havde en mand til hjælp. Der var to heste, tre-fire køer og lidt grise. Anna hjalp til med malkningen. Det øvrige arbejde i stalden var jeg ene om.

Jørgen var manden i huset. Han sov længe om morgenen, fik smør på brødet, vi andre spiste margarine. Når han så havde fået sin morgenkaffe, udvalgte han sig en af de ni piber af forskellig længde, der hængte på væggen, rensede den for aske og pibesovs, stoppede med groft tobak, og kom et par håndfulde i lommen til næste stop.

Med købmandsforretningen gik det godt efter at Ludvig havde overtaget den. Det Jørgen manglede i kundetække, havde han. I 1930 udvidedes butikken, nogle år senere blev der bygget kornlager på den anden side af vejen, hvor stalden fra kroen havde ligget. Ludvig havde også kunder uden for sognet, mest større ladninger af foderstoffer og brændsel. Ludvig døde i 1941 kun nogle og halvtreds år gammel. Forretningen blev solgt og gik godt i en årrække, men efter at den igen blev solgt, gik det tilbage. Den kom på tvangsauktion, og der blev ikke forretning mere, hvad der nok var en overraskelse for mange i Bjergsted.

Jørgen Nielsen døde 12.1. 1929 i Bjergsted.
Billede nr. 55.
Ingen børn.

55. Peter Slott med sin brødvogn ved Jørgen Nielsens købmandsforretning.

DET GAMLE BJERGSTED

Den vildsomme natur

Bjergsted sogn består hovedsagelig af store bakkedrag, der danner baggrund for den naturskønne og af turister yndede egn omkring Skarridsø og Jyderupskovene. Fladlandet over imod Saltbækvig og Alleshave ved Nekseløbugten giver dette sogn en brat rejsning i landskabet. Højlandet får her en særlig barsk skønhed.

Bjergstedboerne kalder selv disse højdedrag for Bankerne. Det er mager jord. Sandede, grusede, lerede, stenstrøede områder udgør en del af sognets landbrugsjord. Terrænet er noget besværligt for arbejdet i markerne, bakke op og bakke ned, pløje- og harvearbejde var, navnlig i ældre tid, langvarigt og anstrengende. De gamle fra egnen fortæller, at man visse dage af året ikke bestilte andet end at køre sten fra jorderne.

Dette vildsomme, jyskprægede landskab var i gamle dage et overdrev med mangfoldige græssende får, slåenbuske, vilde roser, gyvel og forblæste tjørn. Mellem enebærbuskene lå snoge og andet kryb og solede sig. I det hele må det siges, at denne egn for et hundrede år tilbage havde et øde og fattigt præg. Sognet er højt beliggende og består geologisk set af et randmorænelag, der går i retning syd-nord. Det er rigt på vide udsigter. Selve landsbyen Bjergsted dukker frem mellem de mægtige højdedrag, og får derved noget idyllisk og bortgemt ved sig. Tre veje fører ned til landsbyen. Det højeste punkt ved Bjergsted er Langbjerget, der i 1946 af fabrikant Carl Weinreich, Holbæk, blev skænket til foreningen "Slægten Weinreich". Tidligere hørte bakketoppen, der når en højde af 87 meter, til Langbjerggård, der var Carl Weinreichs barndomshjem.

Iflg. Traps Danmark nævnes landsbyen første gang i 1336 som Byræstweth. Senere forekommer varierede stavemåder, vi kan nævne formerne Byersthwet, Biersted, Bersted, Biersteweth. Specielt kan det nævnes, at stavemåden Biersted passer fint med udtalen i egnens dialekt.

Achton Friis fortæller begejstret i et afsnit af sit storværk: "De Danskes Øer" om det gamle sogn. Og kommer herunder også ind på den megen overtro, der trivedes i disse afsides egne af Nordvestsjælland - helt op til vore dage. Sagn om bakketrolde, om kloge koner og synske mænd. Helligkilder og hulege. Han fortæller om den berømte huleg i Daurup skov, der skulle være særlig god for patienter med "lammelse" (formodentlig engelsk syge). Patienterne krøb igennem den hule stamme, og endnu omkring år 1900 kunne man se ofrede gangklæder blafre fra de trøskede grene.

I øvrigt karakteriserer Achton Friis egnen på denne måde: Et fantastisk voldsomt formet landskab, hvor store stendiger yder læ for vild bevoksning af tjørn, enebær, roser, gyvel - henover forblæste høje og bundløse svælg. Denne sjællandske egn med dens blanding af åbne banker, søer og skove, søger sin lige i hele landet.

Og den fremmedes begejstring finder genklang hos egnens fastboende befolkning, og i særlig grad hos de mange, der drog ud i verden, og som altid i mindet har haft deres personlige billede af hjemegnen. Ja, i deres stille sind må hævde, at Bjergsted bakker for dem er det dejligste sted på jorden.

56. Fra Bjergsted Bakker (Begyndelsen af 1930'erne?).

Landsbyen Bjergsted ligger ved Skovvejen, den gamle vej fra Kalundborg mod København. Førhen kunne der derfor være megen
trafik gennem byen, men i dag er vejen ført udenom.

Postpakmesteren fortæller

Afdøde postpakmester Niels Jensen skrev i 1955 en bog om godset Astrup. Den blev udgivet året efter af Paul Bergsøe og Søn under titlen "Postpakmesteren fortæller". Fra denne bog er følgende beskrivelse af Bjergsted taget:

Sognet tæller kun 500 indbyggere, og af disse bor vel omkring halvdelen i sognets eneste landsby, Bjergsted. Byen ligger oppe i et hul. Ja, det lyder måske nok lidt selvmodsigende, men ikke destomindre er det rigtigt. De 4 kilometer fra Astrup til Bjergsted er med få og små undtagelser en stadig opadgående linie, og når man når op på den sidste højde, Møllebakken, ligger byen nede i dalen omgivet af høje bakker. Kun mod vest er der en smal nedadgående passage.

Det første hus til højre er den gamle stråtækte skole, og som genbo på den anden side vejen lå i gamle dage forskolen eller pogeskolen, som den kaldtes. Denne skole er dog senere flyttet længere ind i byen.

En dag, hvor vi drenge kom fra skole, så vi nogle arbejdere, der gik og gravede dybe huller langs vejen ude ved grøftekanten, hvori de plantede høje afbarkede granstolper. Vi kunne naturligvis ikke styre vor nysgerrighed, men spurgte mændene, hvad det skulle bruges til, det de der gik og foretog sig, og vi fik da at vide, at baronen på Astrup og købmanden i Bjergsted skulle have telefon. Vi spurgte da videre, hvad en telefon var for noget, det mærkelige navn havde vi aldrig hørt før.

57. Udsigt mod vest fra Bjergsted Bakker (Begyndelsen af 1930'erne?).

Jo, ser I, drenge, forklarede mændene, telefon er sådan et slags kasseapparat, som hænger på væggen i stuen på Astrup, og når der så kommer en tråd til, kan baronen stå hjemme og tale med en mand i København.

Efter den forklaring stak vi drenge af, og vi blev snart enige om, at det nok var en historie, vi fik at løbe med for vor nysgerrighed. Vi var da ikke så dumme at tro, at nogen kunne stå hjemme i deres stue og tale med en mand i København. Ville man tale med nogen derinde, var der nok ingen anden udvej end at rejse med toget derind.

Et par måneder efter kom jeg ind til købmand Jørgen Nielsen (gift med 1-59), og så da, at han stod og talte i en telefon. Det var sådan en mærkelig kasse, der var boltet fast til væggen. Fra kassen stak en tragt frem, som købmanden stod og talte ind i, samtidig med at han holdt et rør, som ved en snor var hæftet sammen med kassen på væggen, op til øret. Jeg stod og så måbende til, og pludselig sagde købmanden: "Vil du prøve at tale i telefon, dreng?" Jo tak. Købmanden råbte ind i tragten, at der var en lille knægt, der gerne ville prøve at sige noget i telefonen. Jeg blev stablet op på en ølkasse, fik røret for øret og råbte "goddag" ind i tragten, og manden i den anden ende af tråden henvendte et par ord til mig. Efter den begivenhed var jeg ikke sen til at fortælle de andre drenge, at jeg fra købmandens telefon havde talt med en mand i København. Det var omkring året 1888.

Ved smedien lå gadebrønden. Omkring brønden var der et firkantet plankeværk, og oven over dette var rejst et stativ med tag. Under taget var fastgjort en talje med jernkæde, og i hver ende af kæden var koblet en vandspand. Når så den ene spand hejstes op med vand, gled den anden ned i dybet for at fyldes. Ved siden af brønden var der et vandtrug, hvortil man trak køer og heste til vands.

Når beboerne traf sammen ved gadebrønden, forekom mangen en passiar og diskussion, og her blev byens "nyt" drøftet. Den gamle gadebrønd, der havde be-

58. Udsigt over Bjergsted (Begyndelsen af 1930'erne?).

tjent beboerne i flere slægtled, er nu nedlagt, og de forskellige husstande har fået deres egen vandforsyning. Også byens gadekær er for flere år siden afvandet, jævnet og udlagt som have.

Vore forfædre lagde deres by omkring en sø, som dog i 1830 blev uddrænet, og derefter dannede der sig en frodig eng.

Trods det, at der uden for søen mod nordvest ligger et højdedrag, som skulle synes velegnet til at opføre en kirke på og til anlæggelse af en kirkegård, så har vore forlængst hensovede landsmænd bygget deres kirke i en krog af byen nede ved søen, og den grå kampestensmur omkring kirken ligger helt ude i engen. Dog, hvem tør forøvrigt gå i rette med vore forfædre. Hvorledes så her ud for 700 år siden, da de byggede deres kirke? Trods sognets lidenhed blev kirkegården for mange slægtled siden for lille, og da der som nabo til søen ikke var udvidelsesmulighed op til den gamle plads, anlagdes en kirkegård et andet sted i byen.

Axel Pedersen fortæller videre

Axel Pedersen (10-201), der var den sidste af slægten, der flyttede fra Bjergsted, nedskrev i 1990 35 sider om det gamle Bjergsted. En kopi af disse papirer findes i dag på Lokalhistorisk arkiv for Bjergsted kommune. Følgende er uddrag derfra:

På Astrupvej nr. 5 har der langt tilbage i tiden været skole. Den nuværende bygning er fra 1848, den yderste ende mod syd er bygget til i 1923. Det var indtil ca. 1890 en toklasset skole, så børnene gik i skole hveranden dag, i ældre tid sådan, at de ældste børn havde flere dage om vinteren og færre om sommeren, fordi de så kunne hjælpe til hjemme, som regel ved landbruget. For de mindre børn var for-

59. Kirken i Bjergsted. Foto 1950'erne.

holdet så det modsatte.

I en gammel avis fra 1894 kan man i en annonce se at man til Bjergsted Forskole søgte en lærerinde. Lønnen var 400 kr. årligt, fri bolig og et vist kvantum brænde og tørv.

Forskoleundervisningen fandt de første år sted i en stue i byen, senere købte kommunen et hus, nu Bjergsted Byvej 25, og byggede til, så der blev en skolestue. Sådan fungerede hovedskole og forskole til 1955, da Bregninge-Bjergsted Centralskole blev bygget.

Det var vistnok omtrent samtidig med den første forskolelærerinde, at der blev ansat en ung ugift lærer ved hovedskolen, og da disse efter nogen tids forløb giftede sig, skulle lærerinden være hjemmegående husmoder, og der måtte antages en ny lærerinde. Det blev frk. Møller, som blev min og mine søskendes lærer de første tre år, vi gik i skole. Hun var noget sjusket med undervisningen. Hun kunne f. eks., når en time skulle begynde, gå til købmanden, og var der nogen at snakke med, kunne det godt trække noget ud, så det vi fik lært i den time, var ikke meget. Katekismus og salmevers lærte vi uden ad. Hun var god til at fortælle historie, og hvis vi så også kunne få læst noget hjemme, kunne vi nok i den retning få lært noget. At hun ikke var sen til at give en lussing må også med.

Af begivenheder husker jeg den 15. juni 1919, syvhundredeårsdagen for slaget i Estland, hvor Dannebrog "faldt fra himlen ned". Da var alle fire klasser samlet og fik serveret chokolade i lærerens lejlighed. Hvad der ellers skete husker jeg ikke.

Det var skik, at når det var lærerens eller lærerindens fødselsdag, spadserede alle børnene til Jyderup og købte en gave. På selve dagen legede vi i skolen og fik ser-

60. Bjergsted Forskole. Foto på Lokalhistorisk Arkiv, Bjergsted kommune.

veret chokolade. Jeg husker det bedst fra forskolen. Om sommeren havde vi, i hvert fald nogle gange, udflugt med hestekøretøj. Jeg husker fra forskolen, at vi engang kørte til skoven ved Torbenfeld, en anden gang til Bro Mølle.

Bjergsted Kro lå, hvor det nu er Bjergsted Byvej 22 og 24, og det var engang en god forretning. Der hørte også landbrug til kroen, mindst 50 tdr. land har hørt til Bjergsted Kro. Min far har som dreng vogtet køer på kroens jord, hvor han også spiste sammen med et par karle. Han fortalte, at hvis der var sparet på sukkeret i maden, kunne de i købmandsforretningen, der også hørte til kroen, for få øre købe et kræmmerhus puddersukker (farin).

Ca. år 1900 lod kromanden to gårde bygge på kroens jord, som han derefter solgte. Den gode tid for kroen var nu forbi, da jorden var solgt fra, og transporten ad landevejen tog stærkt af, da jernbanen Roskilde-Kalundborg var taget i brug 1874. Det betød, at kroen skiftede ejer flere gange inden den brændte i 1909. En staldlænge, der ikke var brændt, blev købt af købmand Jørgen Nielsen, der nogle år i forvejen havde etableret sig på den anden side af landevejen.

I 1916 blev Bjergsted Byvej 24 bygget. Nogle år senere købte Olaf Nielsen (søn af købmand Jørgen Nielsen) haven, byggede drivhus, bolig og butik og drev gartneri til 1949, hvor han solgte det hele.

Missionshuset i Bjergsted blev bygget 1895 og var en følge af de åndelige og folkelige vækkelser, der gik over landet i 1800-tallet. Man fandt engang et notat, hvoraf det fremgik, at huset den 1. januar 1900 var tilskødet Indre Mission, ellers er der ikke noget skriftligt fra de første år. Jeg har aldrig kunnet få oplyst, hvem der stod i spidsen for husets opførelse. Der var en, man kaldte Kristen Husar og en Anders Dragon, som vist nok har haft noget med det at gøre. Grunden, det blev bygget på, ejedes af bødker Johan Peter Petersen (1-34). Han og hans broder, som var min far, har nok haft nogen del i det. Jeg ved, at de to og deres søster, vores tante Line

61. Elever og lærere i Bjergsted. På forreste bænk sidder som nr. 2 og 3 fra højre søstrene Gertrud og Kristiane Weinreich Madsen (se bind 7). Da de er født 18.12. 1897 og 7.11. 1899, må billedet være fra omkring 1908.

62. Fra Bjergsted skole (omkring 1905-1910?)

(1-33), i flere år var med til at lede søndagsskolen. I 1984 blev huset overgivet til Indre Mission, som solgte det til beboelse.

Ca. 1915 flyttede en ung gårdmand Peter Rasmussen til Bjergsted. Han kom fra egnen ved Kalundborg og kendte KFUM derfra. Det resulterede i, at der stiftedes en sådan forening i Bjergsted med ham som formand. Han rejste fra Bjergsted i 1924. Et par år efter blev bødker Jacob Pedersen (10-7) formand for KFUM. Han havde gode evner til at komme i kontakt med unge mænd, og der var mange unge i sognet på den tid. Det førte til, at der kom mange til KFUM-møderne, op til tredive stykker. Det var også, hvad de små stuer i de forskellige hjem kunne rumme.

Der var ikke meget andet at være optaget af dengang. Nogle gik en enkelt gang i biografen. Nogle somre spillede vi håndbold. Nogle lå somme tider i telt på Vesterlyngen fra lørdag aften til søndag. Der blev holdt juletræsfest i missionshuset sammen med KFUM, og om sommeren udflugt med lastbil, hvor på der var stillet nogle bænke, et år f. eks. til Haslev, Gisselfeld og Bregentved. Der blev også holdt konfirmandfest, hvor konfirmanderne, deres forældre og begge præster blev inviteret.

I mange år var der Sankthansfest med bål på bakken.

I 1930-erne var der noget, vi kaldte ungdomsuge, fire gudstjenester med forskellige talere, bagefter samvær i et hjem, tit hos Jacob (10-7) og Astrid, hvor der var stillet kaffebord op i værkstedet. Til disse aftener kom der også unge fra andre steder på egnen, i Ubby lejede man en bus til en sådan aften.

Omkring 1940 blev alle møderne fælles for unge og ældre, men Jacob og Astrid fortsatte endnu som ledere.

En brand i Bjergsted

I politiprotokollen for Ars-Skippinge Herred læser vi følgende:

Aar 1836 den 7. juni blev en Politiret sat i Gaardmand Peder Olsens Gaard i Bjergsted i Overværelse af Vidnerne, Sognefoged Christopher Godtfredsen og Cont. Elling og bliver et Brandforhør at optage i Anledning af at tvende Fæstegaarde og et Huus i bemeldte Bye, som beboedes af Gaardmand Christen Jensens Enke, Gaardmand Peder Christensen og Huusmand og Wæwer Weinreich's Enke (indføjet: Ved en i Middags opstaaet Ildebrand vare afbrændte) - Politimesteren bemærkede, at da der var to Miil fra hans Bopæl i Kallundborg til Brandstedet, vare samtlige Bygninger nedbrændte i Grunden ved hans Ankomst, og fandtes ved Eftersyn ingen Mangel eller Brist ved Skorstene eller Ildsteder.

- Om de afbrændte Bygningers Beliggenhed bemærkes følgende. De laae paa den venstre Side af Veien, ved Indkjørslen til Byen fra Kallundborg lige ved Landeveien. - Weinreich's Enkes Huus laa først; ved Siden Østen for samme Gaardmand Christen Jensens Enkes Gaard og laa atter Østen for denne Gaard, Peder Christensens Gaard og stødte Tagsten af tvende af Gaardenes Udlænger sammen; men var der dog imellem Længderne en smal Gang af omtrent 1½ Allens Bredde, hvorigennem et voxent Menneske kunne gaa naar det bukkede sig.

Som 1-ste Deponent fremstod for Retten Tjenestekarl for Gaardmand Peder Christensen, Niels Knudsen, som blev formanet til Sandhed og forklarede under Tilbud af Eed, "at han for omtrent 14 Dage siden, er kommet i Peder Christensens Tjeneste. - I Middags, da han havde spiist til Middag, med sin Madmoder, Tjenestepigerne Bodil og Dorthce, samt Tjenestedrengene Hans og Jens, gik Deponen-

ten ind i Loen for at sove Middagssøvn; men da han strax efter hørte, at hans Husbonde, der havde været et Ærinde i Følleslev, kom kjørende ind i Gaarden, saa stod han op og gik ud for at hjælpe til at spænde Hestene fra, og da dette var gjort, reed han med Hestene i Marken og da han kom gaaende tilbage, og var kommen i en Afstand af omtrent et Bøsseskud fra Gaarden, saae han paa een Gang et Blus stige op fra Smøien imellem begge Gaardene og kunde han tydeligen see, at Ilden først var opstaaet i Christen Jensens Enkes Gaard, men kan han ikke sige, om Ilden kom udvendig eller indvendig fra. Deponenten ilede igjennem Havelaagen ind i Stuen, hvor hans Husbonde og Madmoder havde lagt sig til Hvile, men greb Ilden saa rædsomt om sig, da det blæste stærkt fra Sydvest, at begge Gaardene strax stode i lys Lue, og fik Peder Christensen næsten intet af sit Bohave reddet undtagen nogle faae Sengeklæder, ligesom Deponenten ogsaa mistede det meste af sit Tøj. - I den Længde af Christen Jensens Enkes Gaard, som Ilden opkom, var Høelade, og Faareskuur, og var i den Længde af Peder Christensens Gaard, som støtte op til Smøien, Tørveskuur, Lo og en lille Lade, og var der saaledes ikke Ildsteder eller Anledning til Brug af Ild i bemeldte Længder. - Ligeledes var ingen af de nærmeste Længder sammenbyggede med nogen af Skuurlængderne. Hvorfra Ilden kan være kommen kan han ikke sige, men synes han, at der er meest Muuelighed til at Antage, at Ilden maae være opkommen indvendig i den omtalte Længde af Enkens Gaard, - Dimitteret.

Som 2-den Deponent fremstod Huusmand i Bjergsted Rasmus Jensen, og blev han formanet til Sandhed, og afgav under Tilbud af Eed følgende Forklaring. - I Middags omtrent Kl. 1 kom han gaaende fra sit Huus som ligger Nordost for Peder Christensens Gaard og gjorde Anskrig, men havde Karlen allerede gjort dette, men tog Ilden saa aldeles Overhaande, at de ikkun fik reddet nogle Dyner, et par Kalve og Andet deslige ubetydeligt. Hvorfra Ilden kan være kommen, kan Deponenten aldeles ingen Oplysning meddele om. - Dimitteret.

Som 3-die Deponent fremstod Skomager Jacob Henrich Jacobsen af Bjergsted. Han blev formanet til Sandhed og forklarede under Tilbud af Eed, "at han i Eftermiddag Kl. 1 sad i sin Stue i sit Huus, som er beliggende paa den søndre side af Veien omtrent et halvt Bøsseskud fra de nu afbrændte Gaarde, da han med et hørte Skrig paa Gaden, og ilede han da ud for at see, hvad der var paa færde, og da han kom hen forbi Smøien, saa han Røg igjennem Taget i den Søndre Ende paa den østre Længde i Enkens Gaard, paa hvilket Sted var Høelade og saa Deponenten tydelig, at Ilden brændte forneden i denne Længde, indvendig, hvilket han kunne see igjennem en paa Væggen værende Sprække. Deponenten ilede ind i Enkens Gaard, hvor han i Porten antraf Enkens Søn ifærd med at skyde en Vogn ud, hvormed Deponenten hjalp ham, men da Ilden i det samme greb saa frygtelig om sig, blev Deponenten forfærdet, og løb over til sit eget Huus. - Hvorfra Ilden kan være kommen, kan Deponenten ikke oplyse, men formener han, at der ikke er Anledning til at troe den paasat. - Dimitteret.

Som 4-de Deponent fremstod Gaardmand Peder Christensen, og blev han formanet til Sandhed, og forklarede under Tilbud af Eed, at han i Morges Klokken 7, kjørte til Følleslev, hvorfra han kom hjem Klokken imellem 12 og 1 og da han kort efter vilde lægge sig til Hvile kom Karlen Niels Knudsen, skrigende ind, raabende, at der var Ild i Enkens Gaard og tog den strax saaledes overhaande, at han ikkun fik reddet 3 Dyner, 2 Hovedpuder og 2-de Kalve, samt en gammel Vogn, som stod udenfor Huuset; og brændte forresten alt hvad han havde, samt 2-de Grise, hvori-

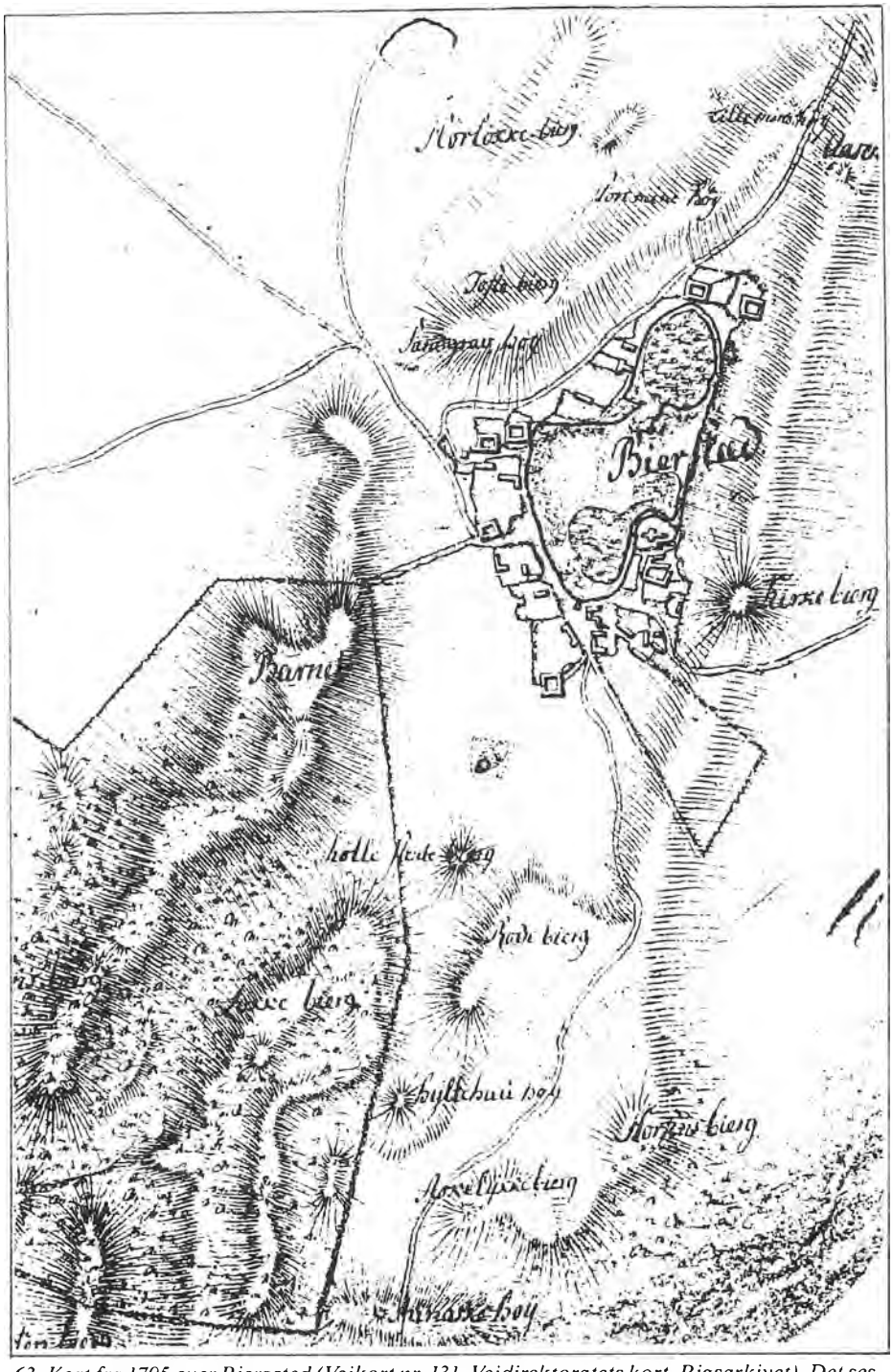

63. Kort fra 1795 over Bjergsted (Vejkort nr. 131, Vejdirektoratets kort, Rigsarkivet). Det ses, at landsbyen lå som randbebyggelse rundt langs søen. Ved søens vestre hjørne ses 2 firelængede gårde og umiddelbart efter disse mod vest et lille hus. Det var disse ejendomme, der brændte i 1836. Slægten Weinreichs bakketop kaldes på kortet for "Bavnet".

mod det øvrige Kreatur, som stod paa Marken blev reddet. - Han har ikke sit Gods assureret og er saaledes en ødelagt Mand. - Hvorfra Ilden kan være kommen kan han aldeles ikke sige. - Dimitt.

Da det er for omstændeligt at medtage hele brandforhøret her i bogen, springer vi nu til det sidste vidne, Barbara Kirstine Splittorf:

Som 15 Deponent fremstod sluttelig Væver Weinreich's Enke, og hun blev formanet til Sandhed og forklarede under Tilbud af Eed, at hun tilfældigviis i Middags kom ud af sin Dør og saae da Luen stige op i Taget af Christen Jensens Enkes Gaard, hvorfra den greb om sig til begge Sider og afbrændte saaledes også hendes Fæstehuus, men var hun dog saa heldig, at faae noget af sit Tøi reddet. Da hun ikke vidste videre at oplyse, blev hun Dimitteret.

Alt tyder således på, at ilden er opstået i høladen til Christen Jensens enkes gård, altså Barbara Kirstine Splittorfs nabo. Vor slægts stammoder mistede således alt, hvad hun ejede. Hun boede sine sidste år, til hun døde i 1866, hos datteren Jacobine. Hvornår hun flyttede til datteren, ved vi ikke. Jacobine blev først gift i 1840, altså 4 år efter branden.

De brændte ejendomme lå som sagt på venstre side ved indkørslen til Bjergsted fra nordvest. Barbara Kirstine Splittorf (Weinreich's enke) boede i det første hus, matr. nr. 35b, og de to brændte gårde havde matr. nr. 4 og 5.

Væverens hus

Væverens hus var altså brændt. Alligevel eksisterede der indtil omkring 1948 ved indkørslen til Bjergsted et hus, der blev kaldt "Væverens Hus" eller "Den gamle Vævers Hus". Det var dog ikke dette hus, men et tidligere hus på samme sted, Johan Daniel Weinreich boede i.

Da den gamle slægtsbog fra 1958 blev skrevet, forsøgte man at rekonstruere væverens hus. Hvor vellignende denne tegning er, er svært at afgøre idag, men efter oplysninger fra ældre slægtninge skulle det være en længe med beboelse i den ene ende og stald i den anden. Hvor hurtigt efter branden, der blev bygget nyt hus, ved vi ikke, og hvor meget dette nye hus senere er ændret, ombygget og udvidet, ved vi heller ikke. Af matrikelprotokollen fremgår, at nr. 35b første gang blev udstykket som selvstændig matrikel den 3.9. 1838, altså kort efter branden, og at den var på 2730 kvadratalen (d.v.s. ca. 1075 m^2). Det er ellers blevet sagt i slægten, at der skulle have været 3 tdr. land, men det var der næppe på dette tidspunkt - og dog - måske har der til huset hørt et lille stykke jord ude i bakkerne?

Væverens hus blev senere overtaget af den yngste datter, Jacobine (1-7), og derefter af hendes ældste søn, Johan Peter Pedersen (1-34). Huset var en arvefæsteejendom under grevskabet Lerchenborg, indtil Johan Peter Pedersen i 1883 købte det fri af grevskabet og dermed fik fæstet afløst. Af matrikelprotokollen ses, at Johan Peter Pedersen samtidig af Lerchenborg købte matr. nr. 4b på den anden side af vejen (mon han i forvejen havde det i fæste?).

I 1904 solgte Johan Peter Pedersen huset, hvortil han iøvrigt i 1903 havde købt mere jord (matr. nr. 5d) af naboen Thorkild Jensen. Fra 1904 til 1910 var Jens Christian Laurits Nielsen ejer af huset, derefter Vilhelm Sørensen til 1915, hvor han solgte det til Ole Jensen. Sidefløjen er formodentlig bygget til af Ole Jensen eller en af de foregående ejere.

I 1920 købte russeren Viktor Voitekevitch huset. Han og hans familie var kommet til Danmark som flygtninge efter den russiske revolution i 1918. Familien, der var velhavende, bestod af ingeniør Viktor Voitekevitch, hans hustru Vera Anatojevna, hans svigermoder Fedorovna Cvirtjefskaja, sønnen Eugenia og datteren Ludmilla. Ingeniøren fik med tiden oprettet et hønseri på ejendommen. Den ene bygning efter den anden blev rejst på den ufrugtbare lod, og også rugemaskiner fik han anskaffet. Familien blev en naturlig del af Bjergsted. Sønnen fik studentereksamen og begyndte at læse medicin på Københavns Universitet.

Så indtraf tragedien skærtorsdag den 5.4. 1928. Ingeniør Voitekevitch var kommet i økonomisk uføre. Han dræbte sin hustru, sin svigermoder, sin 17-årige datter Milla og sin 19-årige søn Eugen, der var kommet hjem på påskeferie. De var alle blevet dræbt af øksehug i hovedet, mens de lå i deres senge og sov. Derefter havde ingeniøren lukket køerne udenfor, bredt halm ud i huset og hældt petroleum på. Efter at have sat ild til halmen hængte han sig på loftet.

Året før, ved påsketid, var byens sognefoged død. Hertil bemærkede russeren: "Det var godt, for når man dør i påsken, bliver man salig". Nu skulle hele russerfamilien blive salig.

Om morgenen opdagede naboerne, at der var noget galt. Køerne gik udenfor og brølede, og der steg røg op fra huset. For hele Bjergsted var det en tragedie.

Huset, som nogle stadig kaldte "Væverens Hus", men som de fleste nu kaldte "Russerstedet", tog ikke ret megen skade af påskedramaet. Vinduerne havde været lukkede, og ilden tog derfor ikke rigtig fat. Huset blev solgt til K. Kaarsberg, der satte det istand og drev købmandshandel. Kaarsberg tilkøbte i 1931 mere jord (matr. nr. 4d), hvorfra han dog i 1935 frasolgte en parcel til opførelse af et forsamlingshus (matr. nr. 4i). Familien Kaarsberg flyttede fra stedet i 1946. Et par år efter ville den nye ejer forsøge at tø nogle frosne vandrør med en blæselampe, men kom for tæt på stråtaget, som kom i brand. Dermed brændte det hus, som 20 år tidligere, trods ihærdigt forsøg, nægtede at brænde.

John Kaarsberg, der er søn af købmand Kai Kaarsberg, giver følgende beskrivelse af, hvordan huset så ud i 1930'erne:

Huset var bygget som en vinkel og indeholdt køkken med komfur, to stuer med kakkelovne, to værelser, gang og spisekammer. Ovenpå var der et kammer i hver gavl, og et loftsrum, som blev benyttet til rulle og tørrestue. I sidefløjen var der foruden vaskehuset med den store gruekedel, staldplads til en fire, fem køer og nogle får. Denne fløj havde fast tag, medens hovedhuset, der utvivlsomt har været langt ældre, var tækket med strå. Så vidt jeg husker, hørte der 11 tdr. land til stedet.

Den vestre ende af Johan Daniel Weinreichs lille ejendom (matr. nr. 35b) blev på et tidspunkt frastykket som matr. nr. 35c. Her byggede Johannes Albert Pedersen (I-35) et hus, som han solgte i 1902.

Gården ved kirken

Går man i Bjergsted op ad den lille vej til kirken, kommer man lige før kirken forbi en gård på højre side af vejen. Det er Frederik Daniel Weinreichs gamle gård.

Han købte den i 1867 af Jens Jensen for 3750 kr, hvoraf de 650 kr. var pantegæld til grevskabet Lerchenborg, mens resten blev betalt kontant. Af skøde- og panteprotokollen fremgår det, at det var en arvefæsteejendom under Lerchenborg, og at der derfor skulle betales en årlig arvefæsteafgift til godset. På ejendommen var der

året før, den 14.11. 1866 tinglyst en aftale om, at sognepræsten i Bregninge havde ret til at benytte et værelse samt at få opstaldet sine heste, når han i embeds medfør var i Bjergsted.

Gården havde matr. nr. 8, og jorden strakte sig et godt stykke mod sydøst på begge sider af vejen mod Jyderup. I 1878 købte Frederik Daniel Weinreich yderligere et stykke jord, som blev lagt til ejendommen. Det var matr. nr. 48d, som ligger næsten midt i landsbyen og udgør den sydligste ende af den udtørrede sø.

Efter Frederik Daniel Weinreichs død 30.8. 1890 blev matr. nr. 8 delt i matr. nr. 8a, der lå nord for vejen mod Jyderup, og 8b, der udgjorde arealet syd for vejen. Hans enke Ane Mette Pedersen solgte få måneder senere matr. nr. 8a og 48d til sønnen Hans Peter Frederik Weinreich (1-26), der med i købet fik 2 køer og 1 hest. Det sydlige område blev solgt til svigersønnen Julius Martin Hansen (gift med 1-25), der byggede en ejendom bestående af stuehus og en avlslænge ved vejen et stykke uden for landsbyen, idag Bjergsted Byvej 40.

Allerede i 1896 solgte Julius Martin Hansen sin ejendom, men efter at den havde været ejet næsten 12 år af Fr. Vilhelm Larsen og godt 1 år af Hans Christian Olsen, kom den igen i slægtens eje, da den i januar 1909 blev købt af Johannes Albert Pedersen (1-35), som i 1938 afhændede den til sin ældste søn Axel Bøgelund Pedersen (10-201), der havde den til 1984. Den er nu ikke mere i slægtens eje.

Den nordlige del af jorden, matr. nr. 8a med den gamle gård ved kirken og matr. nr. 48d, var kun 8-9 år i Hans Peter Frederik Weinreichs eje. Den 24.8. 1899 solgte han gården til Jørgen Nielsen (gift med 1-61). Om denne handel står der bl. a. følgende i Ars-Skippinge Herreds skøde- og panteprotokol:

Underskrevne Boelsmand Hans Peter Frederik Weinreich af Bjergsted sælger og overdrager herved til Købmand Jørgen Nielsen sammesteds den mig iflg. Skøde af 12. dec. 1890, tinglæst den 10. jan. 1891, tilhørende Ejendom Matr. Nr. 8a og 48d af Bjergsted By og Sogn, Skippinge Herred, Holbæk Amt, af Hartkorn Matr. nr. 8a 0 Td. 3 Sk. 3 Fdk. ½ Alb., Matr. Nr. 48d 0 Td. 0 Sk. 1 Fdk. 1 Alb. Gammel Skat: Matr. nr. 8a 11 Kr. 80 Øre, Matr. nr. 48d uden.

I Købet medfølger Ejendommens Bygninger med mur og nagelfaste Genstande, derunder 2 Kakkelovne, 1 Komfur og 1 indmuret Gryde. Endvidere medfølger 1 Ko, 1 Tærskemaskine, 1 Rensemaskine samt den ved Stedet værende Beholdning af Sæd, Foder og Gødning.

Vi springer lidt længere ned i dokumentet og fortsætter:

Ejendommen overdrages iøvrigt Køberen med de Rettigheder og Forpligtelser, hvormed den tilhører mig og som ældre adkomst Dokumenter hjemle, i hvilken henseende bemærkes, at iflg. det oprindelige Arvefæsteskøde på Matr. 8 i Bjergsted har Sogneprœsten i Bregninge, når han er i Embedsrejser i Bjergsted, Ret til at benytte et Værelse i Gaarden og faa sine Heste opholdende sammesteds, hvilken Ret, som nu alene vedrører Matr. Nr. 8a. Køberen og efterfølgende Ejere af denne Ejendom må respektere.

Købesummen udgør 6000 Kr. skriver sex tusinde Kroner, som berigtiges således a. Køberen overtager eller indfrier uden Ansvar for mig de i ejendommen indestaaende Kapitaler nemlig:
til Holbæk Amts økonomiske Selskabs Sparekasse 2500 Kr. à 4½% årlig Ydelse.
til Anna Margrethe Tabita Rasmussen 600 Kr.
til mine 3 umyndige Børn Mødrenearv iflg. Skifteattest 774 Kr. 69 Øre.
b. Køberen har kontant betalt mig 1500 kr.

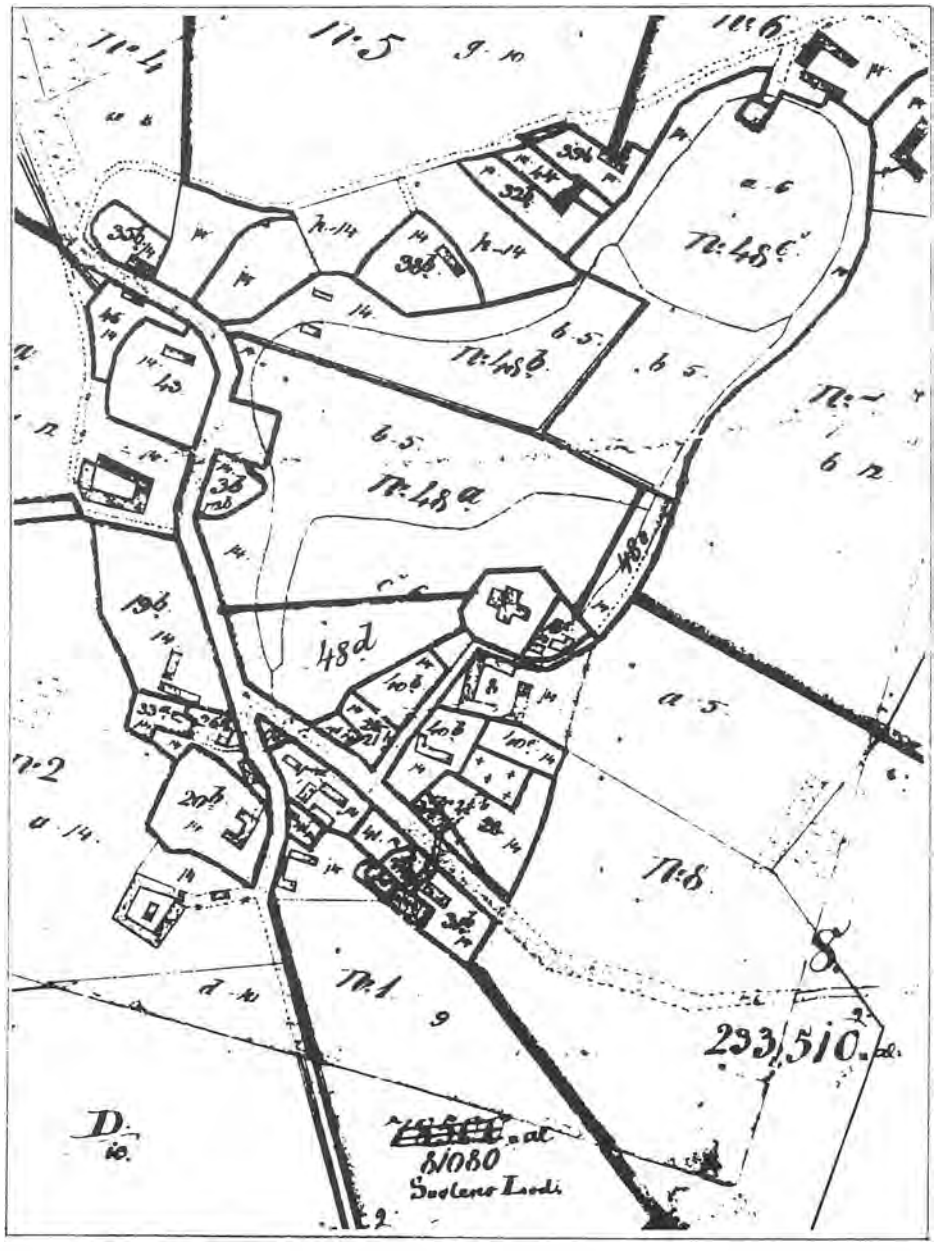

64. Bjergsted. Kortet her har været i brug som matrikelkort fra 1861 til 1872. Målestok 1:4000. Kortet er tegnet på grundlag af oprindelig opmåling fra 1791. Bemærk at de brændte gårde er væk, men "Væverens Hus" er angivet på kortet. Hvis placeringen efter genopbygningen er rigtig, må der være sket endnu en fornyelse af huset, idet Johan Peter Pedersens ejendom lå mere tilbagetrukket fra vejen og på den anden led, men det er formodentlig det brændte hus, der er angivet på kortet.
Matr. nr. 1 er angivet som "Skolens Lod", og vi kan se Frederik Daniel Weinreichs jorde, matr. nr. 8 og 48d.
Gengives med tilladelse fra Kort- og Matrikelstyrelsen, Matrikelarkivet, hvor det originale kortmateriale findes.

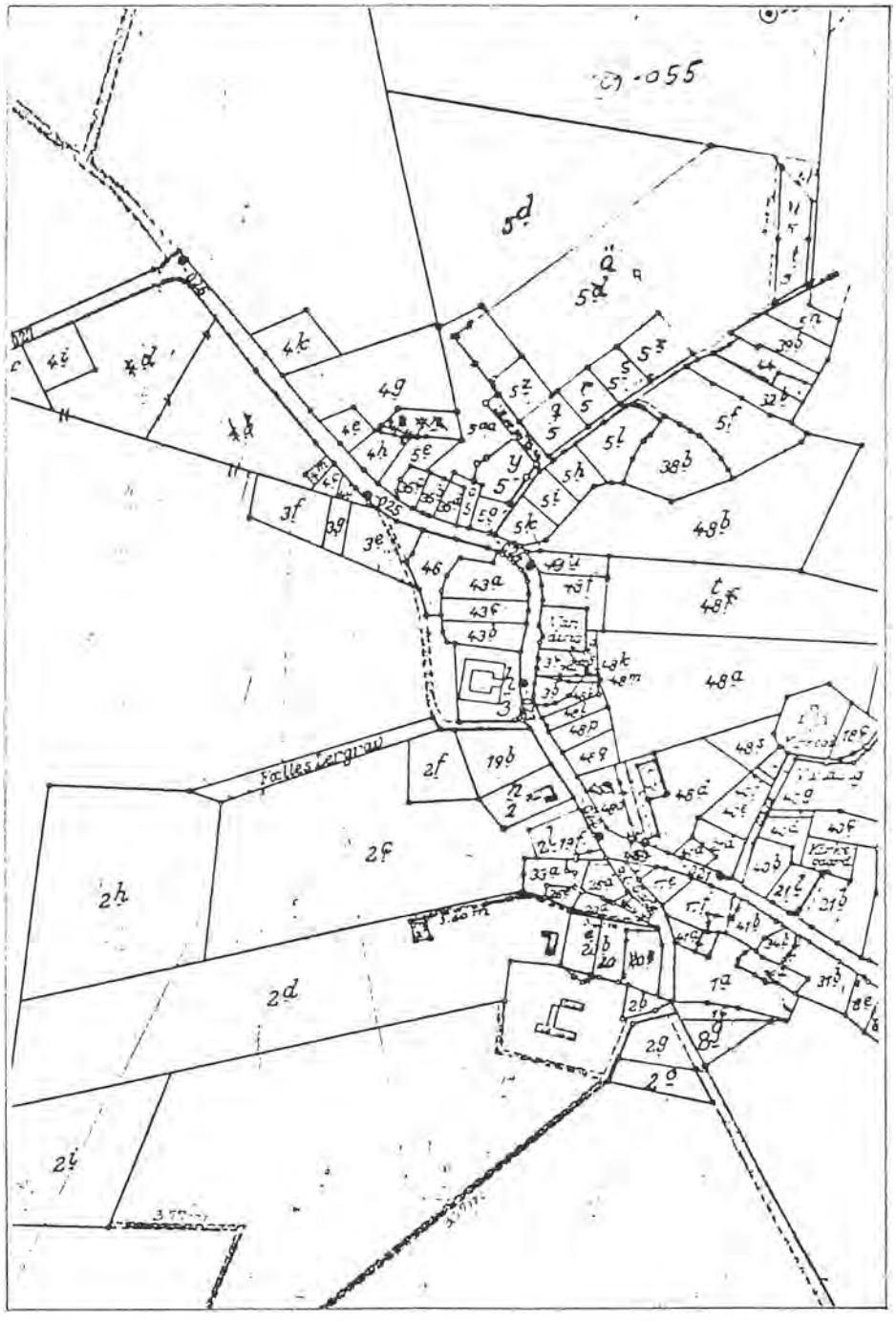

65. Bjergsted. Matrikelkort fra 1960'erne. Ved sammenligning med foranstående kort bør bemærkes, at når en grund udstykkes, beholder de nye jordlodder normalt tallet fra det gamle matrikelnummer, men lodderne får nye bogstaver.
Gengives med tilladelse fra Kort- og Matrikelstyrelsen, Matrikelarkivet, hvor det originale kortmateriale findes.

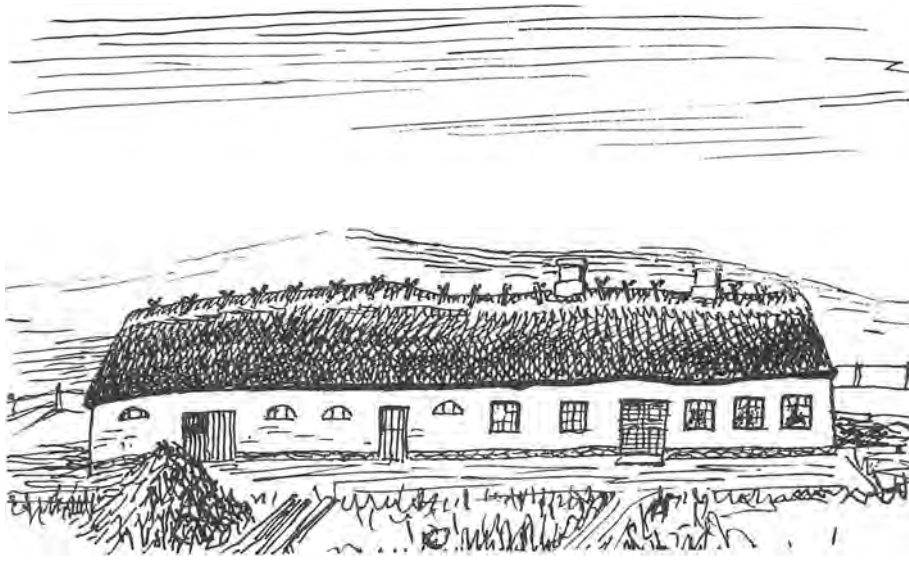

66. "Væverens Hus". Rekonstruktion i slægtsbogen fra 1958.

c. For Restkøbesummen 625 Kr. 31 Øre udsteder Køberen Gældsbevis til mig. Denne Sum forrentes med 4% p.A. fra 4. Juni d.A. at regne og er uopsigelig fra Kreditor og Arvingers Side indtil 11. juni Termin 1904.

De overtagne Prioriteter forrentes af Køberen fra 11. juni Termin d.A.

Hvad der er afbetalt paa Gælden til Holbæk Amts økonomiske Selskabs Sparekasse tilfalder Køberen.

Om tiende står der følgende:

Der paahviler Ejendommen følgende Tiendevederlag:
Matr. 8a:
Konge og Kirketiende 1 Td. 2 Skp. 2½ Fdk. Byg
Præstekonetiende 0 Td. 5 Skp. 1¼ Fdk. Byg
Kvægtiende 0 Td. 0 Skp. ½ Fdk. Byg
Matr. 48d:
Konge og Kirketiende 0 Td. 0 Skp. 2¼ Fdk. Byg
Præstekonetiende 0 Td. 0 Skp. 1 Fdk. Byg

I protokollen læses desuden om arvefæsteafgift, der årligt skulle betales til grevskabet Lerchenborg, der havde 1. prioritet i ejendommen, beregning af stempelafgift m.v.

Jørgen Nielsen havde gården til 1904, hvor han solgte den til Hans Peter Nielsen, der ikke er af vor slægt.

Endnu en handel

Hans Peter Frederik Weinreich (1-26) boede mange steder og handlede ejendom mange gange i sit liv. Fra skøde- og panteprotokollen har vi følgende oplysninger

67. "Væverens Hus" eller "Russerstedet" omkring den tid, da familien Kaarsberg overtog det.

om en anden af hans handeler:

Underskrevne Husmand Hans Peter Frederik Weinreich, Bjergsted, sælger, sköder og aldeles afhænder herved til medunderskrevne pens. Postbud Emil Christian Nielsen, Kaastrup, den mig ifølge tinglæst Skøde tilhørende Ejendom i Bjergsted By og Sogn, med Bygninger og Jorder, som under Matr. Nr. 34a er skyldsat for Hartkorn 1 Skp. 1 Fdk. 0¾ Alb., og modtager Køberen denne Ejendom med de Rettigheder og Forpligtelser, hvormed jeg har ejet samme.

Ejendommen overtages den 20. dennes, men alt fra i Dag staar det solgte i enhver Henseende for Køberens Regning og Risiko, mod at han hæver eventuelle Erstatningssummer af enhver Art.

De af Ejendommen gaaende Skatter og Afgifter, som forfalder 1. Juli d. A. og fremtidig udredes af Køberen, medens Sælgeren betaler alle de inden denne dato forfaldne Skatter.

I overdragelsen medfølger Bygningernes mur- og nagelfaste Tilbehør, herunder Komfur, Kakkelovne og Grubekedel, Køkkenbord, Tallerkenrække samt Hegn og Plantninger. Endvidere medfølger 1 Vogn, 1 Vandtønde, 2 Harver, 1 Plov, Anpart i en Tærskemaskine samt Gødningen.

Da Købesummen 6500 Kr. - seks Tusinde fem Hundrede Kroner - er berigtiget dels ved kontant Betaling af 2600 Kr., hvorfor Sælgerens Underskrift herpaa tillige er Kvittering, og dels derved at Køberen overtager, tilsvarer og tildels med over 4% p.a. forrenter fra 11. dennes at regne de i Ejendommen indestaaende Prioriteter til henholdsvis Husmandskreditforeningen til Rest 1500 Kr., som er forbundet med solidarisk Ansvar i Forhold til en Hovedstol af 1600 Kr., efter Pantebogen Johan

68. Bjergsted kirke omkring 1890-1900. Skønt billedet er af dårlig kvalitet, er det medtaget her, da det bl.a. viser lidt af Frederik Daniel Weinreichs gård bag huset til højre.

69. Ejendommen, som Julius Martin Hansen byggede, som den så ud, da Axel Pedersen ejede den.

70. Sådan ser Julius Martin Hansens ejendom ud idag. Fotograferet af forfatteren 1993.

Levin til Rest 1900 kr. og Vilhelm Sørensen til Rest 500 Kr., skal fornævnte Ejendom herefter tilhøre Køberen til fuld eje i enhver henseende med rent og ubehæftet Skøde.

Vi stopper her, men dokumentet fortsætter med oplysninger om lånenes løbetid, ejendomsvurdering, omkostninger til stempel og tinglæsning, underskrifter og vitterlighedsunderskrifter.

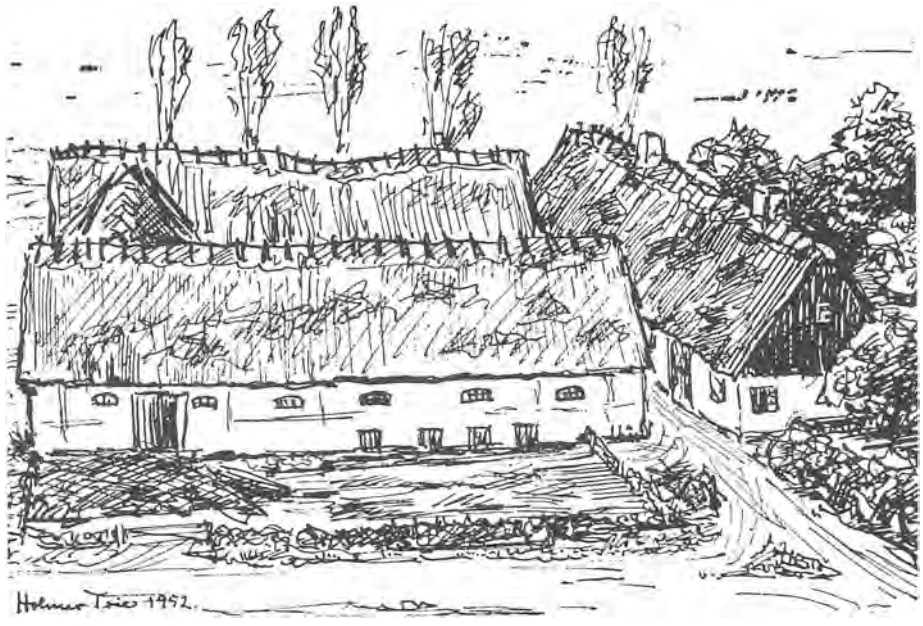

71. Langbjerggård som den så ud i 1880'erne. Rekonstruktion. Tegning af kunstneren Holmer Trier 1952.

Langbjerggård

Flere af Bjergsteds huse har gennem tiderne været i slægten Weinreichs besiddelse, men det vil føre for vidt at gennemgå dem alle her. En enkelt gård mere skal dog omtales. Det er Langbjerggård, matr. nr. 2a., fra hvilken slægtsforeningens bakketop, matr. nr. 2i, er udstykket.

Gårdens tidligere ejer Christian Jensen Slott var død, og arvingerne solgte den i 1881 til Jørgen Christian Weinreich (7- 3), der dog ikke selv ejede penge nok, men fik hjælp af både far og svigerfar. Det var en arvefæsteejendom med en årlig afgift på 12 tdr. byg til grevskabet Lerchenborg. Med gården fulgte redskaber, 6 tdr. rug, 12 tdr. byg, 12 tdr. havre og noget gødning. Prisen blev fastsat til 27000 kr, nemlig 26500 for den faste ejendom og 500 kr. for de medfølgende ting.

Gården var dengang i ringe stand. De fire længer var gamle og skrøbelige. Bygningerne var lave og smalle med lerklinede vægge, og på stråtaget groede mos. Der blev nok at tage fat på for det nye unge ejerpar, og i 1891 begyndte de ombygningen og opførte det nye stuehus, som stadig står.

Efter Jørgen Christian Weinreichs død i 1894 blev hans enke Christine boende, og 3 år senere giftede hun sig med Hans Peter Madsen.

Christine døde i 1937, og Hans Peter Madsen døde i 1940. Derefter overtog deres datter Kristiane ("Sjane") og hendes mand Aage Christiansen gården og drev landbrug gennem mange år.

I dag er jorden lagt under Astrup gods, og af selve gårdens 4 længer står kun stuehuset og 1 længe mere tilbage som 2 gulkalkede bygninger.

72. Langbjerggård efter ombygningen. Foran ses Jørgen Christian Weinreich (7-3) med sin hustru og deres 5 børn. Foto 1892.

73. Langbjerggård. Foto 4.4. 1920.

74. Langbjerggård. Foto 4.4. 1920.

75. Ved siden af indkørslen til Langbjerggård, der ses til venstre, ligger stadig Louis Petersens hus (10-1). Sammenlign med bind 10 billede nr. 10. Fotograferet af forfatteren 1993.

Alleshave

Bjergsteds nabosogn mod nord er Bregninge, og i den nordligste ende af Bregninge, helt ud mod vandet ligger Alleshave. To gårde herude har tilknytning til slægten Weinreich. Først og fremmest er det Vesterhavegård, som Jens Christian Lund Weinreich (1-20) købte i 1870, og som hans søn Frederik (7-13) overtog i 1905. Gården har i mere end et århundrede været i slægtens eje.

Vesterhavegård, matr. nr. 1 af Alleshave kan følges langt tilbage. Førhen var den fæstegård under Kalundborg Ladegård, men kom i 1752 under Lerchenborg. Da Lerchenborg i 1812 frasolgte Daurup, fulgte hele Alleshave med, og Vesterhavegårds beboere blev altså fæstere under Daurup.

Den ældste beboer, som vi idag kender til, var Gert Matsen, der blev nævnt i 1567, men først fra 1600-tallet har vi sikre oplysninger om fæsterne.

Rasmus Sørensen, der var født 1620 og døde 10.12. 1686, var fæstegårdmand på Vesterhavegård. Han var gift 2 gange, først med Aarsula Gertsdatter, der døde 1650, og dernæst med Secil Olsdatter, der døde 1684.

I 1686 overtog sønnen Lars Rasmussen gården. Han var født 1658 og døde 1733. Hans hustru Lisbeth Andersdatter døde 7 år senere i 1740. I disse 7 år blev gården drevet af deres søn Jens Larsen, som derefter selv fik gården i fæste. Han var født 1701 og blev i 1741 gift med Karen Hansdatter, der var født 1709 i Romperup.

Efter Jens Larsens død i 1777 blev hans søn Hans Jensen ny fæstegårdmand. Han var født 1747 og var gift med Ane Olsdatter, der var født 1751 i Alleshave. Deres søn Jens Hansen, der var født 1777, fik omkring 1810 gården i fæste. Han var

76. De to billeder, der er taget i forlængelse af hinanden, viser Vesterhavegårds velholdte have.

ugift, og efter ham rykkede for første gang i 200 år en ny slægt ind på gården i 1846.

Hans Peter Severin (eller Severinsen) var født 7.1. 1825 som søn af Jens Hansens husholderske og gift med Ane Lisbeth Larsdatter, der var født 10.10. 1827 i Alleshave. Da Severin(sen) overtog gården - eller ganske få år senere - købte han den fri og fik dermed fæstet afløst. Efter Severin(sen) købte Jens Christian Lund Weinreich (1-20) gården i 1870, og siden har den været i Weinreich-slægtens eje.

I årene 1801 til 1805 blev Alleshave udskiftet. 7 af landsbyens 10 gårde blev flyttet ud. Blandt de 3 gårde, der blev liggende i den gamle landsby, var Vesterhavegård. Om udskiftningen kan læses mere i Ole G. Nielsen: Landboreformerne i Vestsjælland, udgivet af Amtscentralen for Undervisningsmidler, Slagelse 1988.

Ikke langt fra Vesterhavegård ligger Dalgård, som Magnus Weinreich (7-32) overtog efter sin svigerfar i 1931, og som hans søn Per Weinreich overtog i 1971.

Margrethe, gift med Magnus Weinreich, skrev omkring 1958 følgende smukke stykke om Alleshave og Vesterlyng under overskriften "Jeg tror, der er skønnest":

H. C. Andersen ville ikke sige mig imod, når jeg bygger hans verslinie om fra "I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme" og siger: "I Alleshave er jeg født, der har jeg rod, derfra min verden går".

Har du ikke oplevet Alleshave, så lad skilte vise dig vej, og du når hurtigt en lille kirke omgivet af høje popler og levende hegn, og når den er passeret, befinder du dig i Alleshave. En lille landtange, som er 5 km i længden og 2 km i bredden med vand til tre sider og sine to storslåede naboer: Saltbækvig og Vesterlyngen. Vandet mod nord er Nexeløbugten, og på sydsiden er det Sønderstranden.

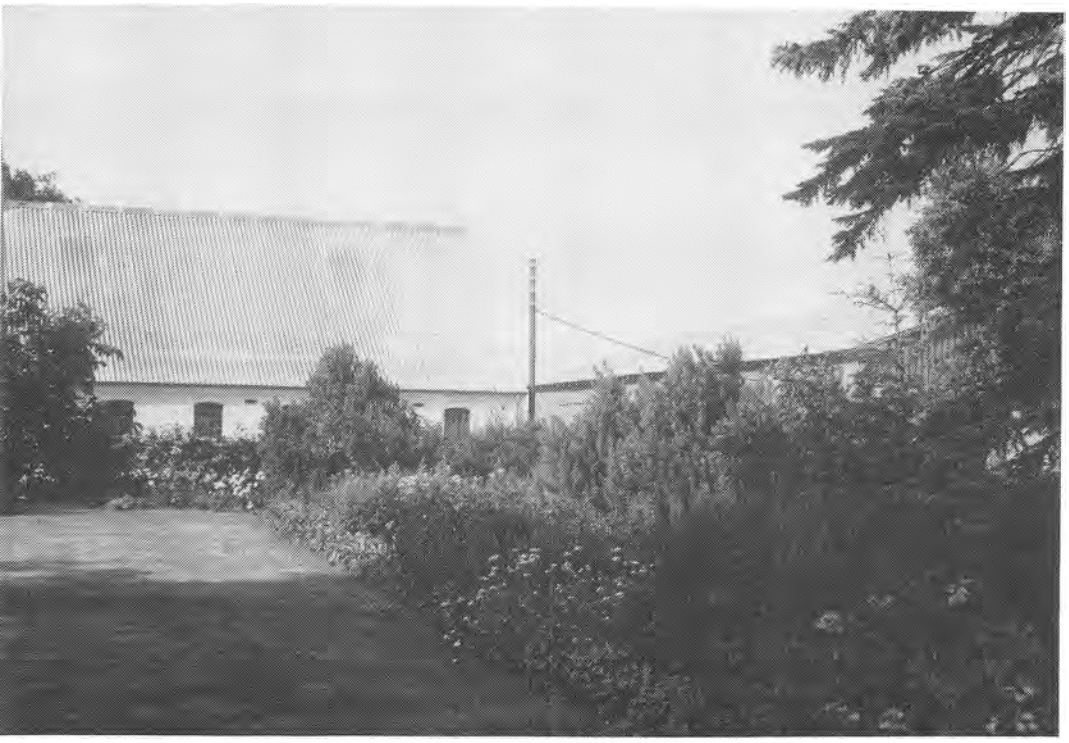

Fotograferet sommeren 1973 af bogens forfatter.

Da dette lille stykke land endnu var ubeboet, blev det brugt til græsgange for dyr inde fra landet, da det var let at indhegne fra vand til vand, og derfra fik det sit ejendommelige navn "Alleshave".

Vi vil fortsætte ad vejen på sydsiden, og overalt ser vi frodige, velholdte marker, og gårdene og husene har det særpræg, at de er gået i arv fra slægt til slægt, og det vil sikkert fortsætte frem i tiderne. Snart når vi en lille birkeskov , og her drejer vejen mod nord. Men brat ned til venstre er der en bro med led, hvor der står et: "Adgang forbudt". Det fører ind til Saltbækvigs områder. Et inddæmmet areal på ca. 5000 tønder land.

I slutningen af det 19. århundrede bruste havet her, men menneskehænder tvang det tilbage bag en dæmning. Pastor Aalbæk Jensen fandt her inspiration til sin succesbog "Dæmningen". Da man inddæmmede det, håbede man på et frugtbart land, men det blev det ikke. Men naturens hånd tog fat igen og skabte den skønneste vegetation og fauna om damme og kanaler. Her findes mange sjældne fuglearter, og her har grågåsen yngleplads, et af de få steder i Danmark. Kun få gange om året bliver dette smukke reservat betrådt, det er, når jagttiden går ind, og jægere med hunde jager vildtet, at dette ikke skal tage overhånd.

Vi vil respektere deres "Adgang forbudt" og fortsætte vor tur igennem den lille by, mon ikke nok Danmarks mindste med sine to gårde og fire huse. Vi har stadig vandet til venstre, der udenfor dæmningen er salt, og bag det store øde Vrøj ses møllerne og sluseværket, der passer vandstanden på Saltbækvig.

Så når vi "Nørrehoved", der er spidsen på Alleshave, og herude ligger "Nørre-

77. Interiør fra Vesterhavegård. Fotograferet 1973 af forfatteren.

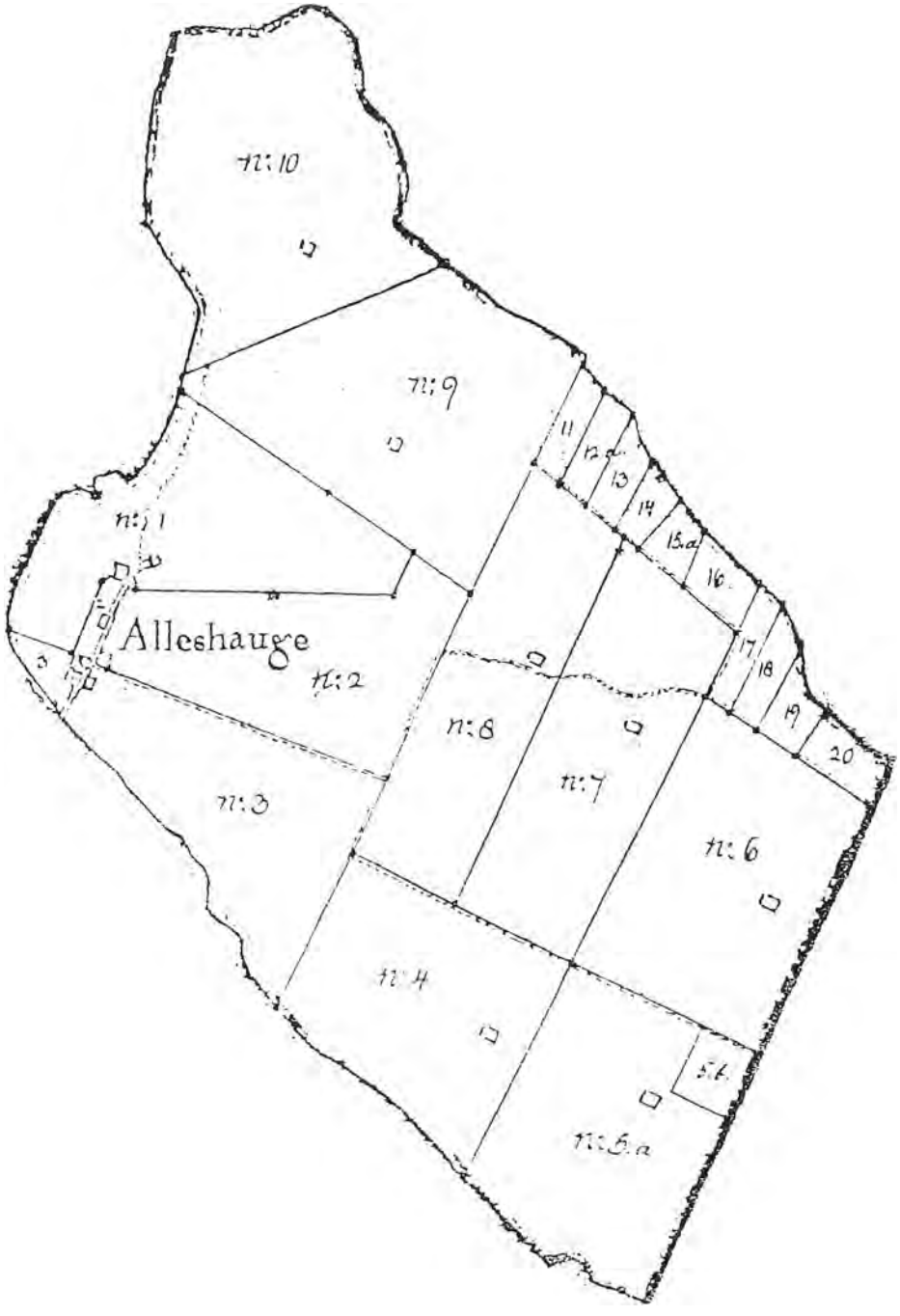

78. Kort over Alleshave fra tiden lige efter udskiftningen. Kun ganske få gårde (bl.a. Vesterhavegård) blev liggende. Resten blev flyttet ud.

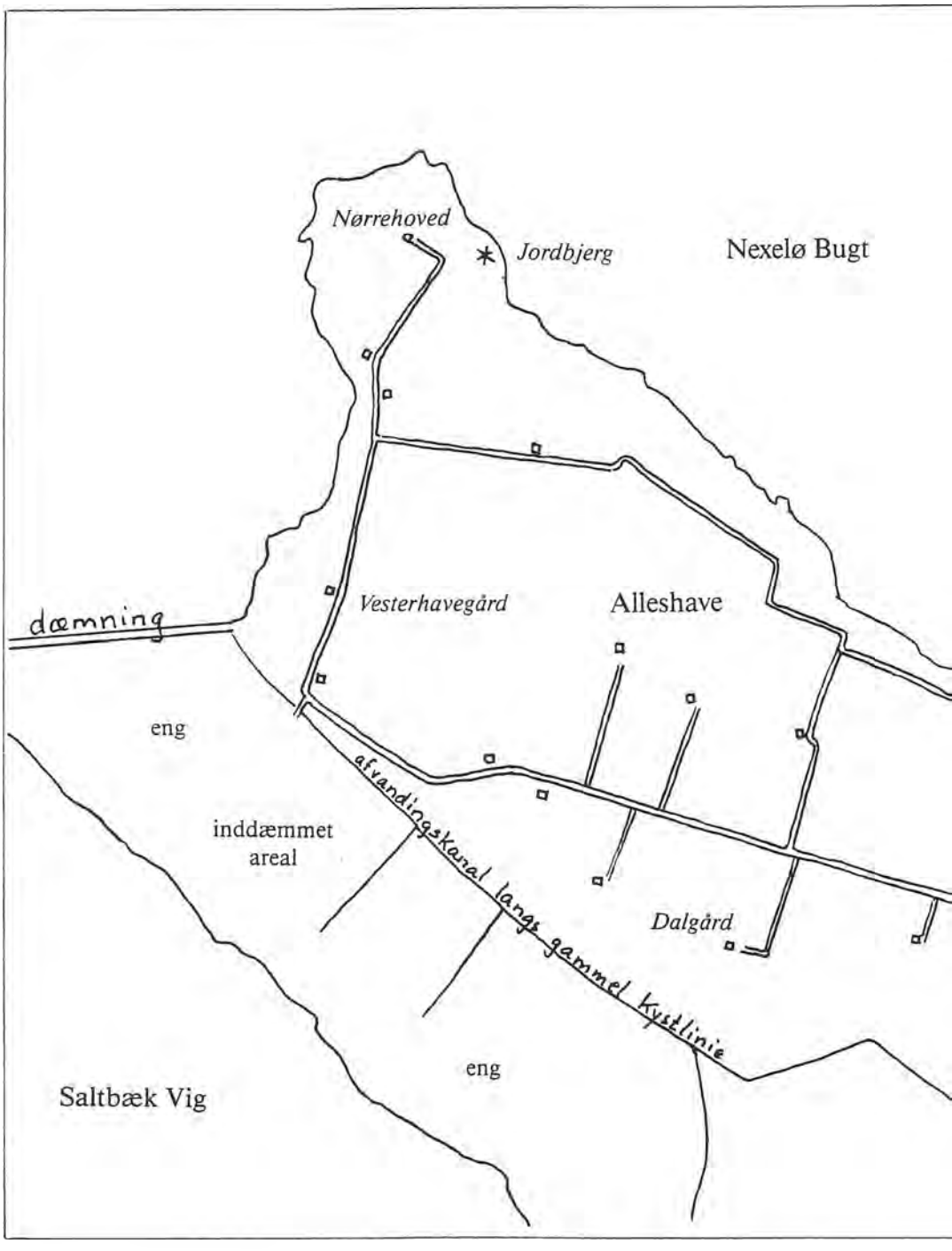

79. Kort over Alleshave idag.

hovedgård", en gammel slægtsgård, ensomt men smukt - omgivet af vand til tre sider. Vi finder en lille høj her "Jordbjerg". I generationer er fortalt sagn herfra om lygtemænd og hovedløse heste. Man troede også, her var en stor skat begravet, og bønderne samledes engang for at grave den frem, men pludselig så man alle huse i den lille by brænde og løb dertil. Det viste sig nu, at der slet ingen ild var, og man tog dette for et varsel. Siden har ingen forsøgt sig på sligt.

Just her ser man Kattegat så langt øjet kan se mod nord - til hav og himmel flyder ud i eet, og man har den skønneste udsigt til Sejrø, Nekselø, Ordrup Næs med Skamlebæk Radio og Stold med militærbasen. Videre ses Vesterlyngen strække sig langs hele Nekseløbugten, til den ender ved Havnsø Mølle.

Vi løsriver os fra dette smukke sted og kører nu på nordsiden af Alleshave, igennem "Husrækken" som den kaldes - små steder med lodder ned til stranden. Pludselig er vi igen ved et lukket led, og grænsen for Alleshave er atter nået. På leddet står ikke "Adgang forbudt", men "Luk leddet", og har du lukket leddet bag dig, befinder du dig på Vesterlyngen, et areal på ca. 500 tønder land, med den dejligste badestrand.

Nu er det svært at beskrive Vesterlyngens skønhed med sine sandgrave, lyngbuske og vilde roser. Her er ingen grundejere eller sommerhuse, det er dit og mit og vores allesammens - dette skønne fredede sted. Kun om sommeren græsser her kreaturer, og mange mennesker strømmer til for at nyde vandet og den store frie ensomhed. Har man engang betrådt Vesterlyngen, hvor man ikke kan høre sine egne fodtrin, vil man aldrig glemme det.

Det var sommer, da du og jeg fulgtes ad gennem vores lille Alleshave, men kom igen en vinterdag, når sneen ligger hvid og stille om gård og hus, og isen har standset bølgeslaget ved stranden, da vil du selv finde stilhed, som gør sindet godt, og du vil sige med mig: "Jeg fandt det dog lige smukt".

FAMILIEN SPLITTORF OG KONGENS MØLLER

Barbaras nærmeste familie

Slægten Weinreichs stammoder Barbara Kirstine Splittorf var datter af Conradt Splittorf.

CONRADT SPLITTORF døde 20.2. 1793 i Kalundborg i en alder af 79 år, altså var han født omkring 1713.

Omkring 1751-52 var Conradt skytte på Aggersvold, der er en herregård i Hjembæk sogn. Ved det tredie barns dåb i 1756 var han kommet ind under Lerchenborg gods, og blandt fadderne var flere andre ansatte under godset.

Mens han var skytte på Aggersvold, blev han gift 1. gang 8.9. 1751 i Magleby-Holtug sogn med Barbara Kirstine Højer, der døde 3.3. 1782 59 år gl. og blev begravet på Olai kirkegård i Kalundborg.

Han giftede sig 2. gang 11.10.1782 med Mette Mortensdatter, der var hans husholderske. Efter Conradts død giftede hun sig 2. gang 6.2. 1795 med Johann Hendrick Clausen (kaldenavn: Hendrick). Han var murersvend, og havde været forlover ved Conradts og Mettes bryllup.

Mette og Conradt Splittorf boede i Lundehuset på Ore i Kalundborg. Ore må vel være det samme som overdrev, altså området lige uden for byen, og det er da også umiddelbart uden for den daværende by, at Lundehuset har kunnet lokaliseres. Huset er omtalt i "Historisk Årbog for Holbæk Amt" fra årene 1941, 42 og 43.

Fra brandtakseringen for Kalundborg by i 1736 har vi følgende oplysninger:

Matr. nr. 2, kaldet Lundehuset, beliggende uden for Blindeport. Det ejedes af

80. Johannes Andreas Splittorf, mølleren på Rangle Mølle. Gengivet efter Historisk Årbog for Holbæk Amt 1942.

John de Thornton og var beboet af Lindegårdens urtegårdsmand og fisker. Huset bestod af 12 fag med en liden lude eller udbygning ved den østre ende på 2 fags størrelse, alt af ege- og fyrbindings- og murtavle-værk, en etage høj, med stråtag og i god stand. Huset blev takseret til 60 rigsdaler. Til huset hørte et tørve- og brændehalvhus af fyr og gran beklædt med brædder og med stråtag. Det var 5 fag og blev takseret til 2 rigsdaler.

H. F. Feilberg nævner Lundehuset og henviser til et matrikelkort fra 1806. Ifølge hans beskrivelse skulle Lundehuset ligge lige vest for Munkerenden mellem Munkesøen og Strandvænget. Det skulle være et hus, der også blev kaldt "Skyttehuset", mens vænget blev kaldt "Skyttevænget" (H. F. Feilberg: Farverne Feilberg i Kalundborg, artikel i Historisk Årbog for Holbæk Amt 1943).

Lundehuset lå altså lige uden for den vestre byport på det sted, hvor idag de tre gader Lundemarken, Lunderenden og Lundevej løber sammen. Fra gammel tid var der en lund på dette sted tæt op ad Esbern Snares borg. Muligvis er det denne lund, der har givet anledning til byens navn, da det kunne være den lund, hvor allikerne (alliken kaldtes kå) i særlig grad har holdt til, så den har fået navnet Kålund.

Efter Conradts død i 1793 ses det af Lerchenborgs fæsteprotokol, at Peder Andersen Holst 26.3. 1793 overtog skytten Splittorfs hus i fæste. Hvor Mette derefter kom til at bo, vides ikke.

I Conradts første ægteskab var der mindst 3 børn:

BIRGITE SPLITTORF
Døbt 11.6. 1752 i Hjembæk. Ved folketællingen i 1787, hvor hendes navn blev stavet Birgitha, boede hun i Aarby sogn i et hus under Lerchenborg sammen med sin mand Johan Albreth, der havde titel af hoffoged, og deres tre børn, Johan Conradt Splittorf, Jens Johansen Splittorf og Anna Kirstina Johansdatter.

JOHANNES SPLITTORF
Født 1754. I 1780 blev han nævnt som rytter under Lerchenborg. Senere blev han skytte på Avnsøgård og ejer af Øresø Mølle. Han blev gift første gang med Anna Margareta Rundberg (muligvis datter af præsten i Bregninge). I dette ægteskab var der to sønner. Den ene, Andreas Conrad Splittorf, der var født 13.7. 1786 havde Kongens Mølle i fæste. Andreas Conrad Splittorf var gift to gange, første gang med Ane Cathrine Møller, hvis eneste søn, Johannes Andreas Splittorf (billede nr. 80) og hustru Maria Georgine Møller var ejere af Øresø Mølle. Da hendes far døde, blev de desuden ejere af Rangle Mølle (se afsnittet nedenfor om møllerne ved Halleby Å). Om deres 10 børn og deres efterkommere henvises til bogen: H. Albrectsen: "Stamtavle over Købmand af Nakskov Ole Engel Heje og Hustru Anna Cathrine Splittorffs Sødskende og disses ægte Descendenter", udgivet af Erh. Flensborgs Boghandel, Roskilde 1912. Johannes Splittorf døde 1822.

JOHAN HEINRICH SPLITTORF
Døbt 27.10. 1756 i Værslev sogn.

I Conradts andet ægteskab kender vi 4 børn. Den ældste var Weinreich-slægtens stammoder:

BARBARA KIRSTINE SPLITTORF
Født 14.8. 1783 på "Ore", Kalundborg. Opkaldt efter sin fars første hustru, Barbara Kirstine Højer.

CARL SPLITTORF
Født på "Ore" og døbt 22.7. 1785 i Kalundborg.

SIDSE CATHRINE SPLITTORF
Født 11.8. 1787 i "Lundehuset", og døbt 24.8. 1787 i Kalundborg kirke. Lundehuset lå på overdrevet ("Ore"), og dermed er 3 af de 4 søskende født samme sted.

MORTEN SPLITTORF
Født ca. 1790. Ved folketællingen i 1801 angivet som 11-årig læredreng hos tømrer Scharling i Kalundborg.

Splittorf'ernes oprindelse

Fra Vemmetofte kloster blev stiftet i 1735, og til der i 1814 blev bygget ny skovridergård, har skovriderne haft deres bopæl i en gammel skovridergård, der lå ved Vemmetofte Strand. Gårdens ældste skovrider, som vi idag kender til, finder vi følgende oplysninger om i Vemmetofte kirkebog: Det var Johan Splittoft, skovrider, født i Hessen. Han bekendte sig til den reformerte lære, og han døde 15.10. 1737 af brystsyge og blev begravet 21.10. 1737. Hans kone Else Marie Nilsdatter blev begravet året før, den 1.6. 1736. Hun var 49 år og født i Vordingborg. I følge kirkebogen døde hun af "et slags vatersot".

Yderligere 3 personer med navnet Splittorf forekommer de nærmest følgende år i Vemmetofte kirkebog, den første er barn af Else Marie og Johan Splittorf, og de to andre er det formodentlig også:

Hans Henric Splittorf, efterfulgte sin far som skovrider under Vemmetofte Kloster, død omtrent 27 år gl. af langvarig brystsyge, begravet 11.5. 1739.

Conrad Johan Splittorf, født ved Vemmet, konfirmeret 16 år gl. i 1739. Det må betyde, at han var født omkring 1723.

Niels Krum Splittorf er nævnt fra 1741 og flere gange i de følgende år som altergangsgæst, lige som Conrad Splittorf er det fra 1739. Sidste altergang, der er nævnt, er for begges vedkommende i 1745.

Spørgsmålet er nu, om Conrad Splittorf, der var født ved Vemmet omkring 1723, er den samme som den Conrad Splittorf, der var far til vores stammoder Barbara Kirstine? Da sidstnævnte Conrad Splittorf døde 20.2. 1793 i Kalundborg, blev hans alder angivet til 79 år. Anden aldersangivelse har vi ikke. Han skulle altså være født omkring 1713, men præsten kan jo have skrevet forkert i kirkebogen. Hvis han kun var 69 år, da han døde, ville brikkerne falde på plads. Hans første barn blev jo først født i 1752, også erhvervet (skytte) er det samme som broderens og faderens (skovrider).

Yderligere et spørgsmål melder sig om Splittorf'erne. Hvor kom de fra? Johan Splittorf var som før nævnt i Vemmetofte kirkebog anført som født i Hessen. Var Splittorf-slægten dermed en tysk slægt? Eller var der forbindelse til den gamle dansk-tyske ur-adel, hvor navnet Splittaf forekommer? Vi ved det ikke. Men hvis

Splittorf'erne var af tysk afstamning lige som Weinreich'erne, er det vel ikke mærkeligt, at Barbara Kirstine Splittorf og Johan Daniel Weinreich fandt sammen, da de mødtes i Kalundborg.

For en ordens skyld bør det nævnes, at navnet i de forskellige kilder er stavet på følgende tre forskellige måder: Splittorf, Splittoft, Splittorff, og et enkelt sted: Splittorp.

Møllerne ved Halleby Å

Ved åløbene i skovegnene syd for Skarridsø lå i mange hundrede år fem vandmøller, der bar fællesnavnet Kongens Møller. De fem møller havde naturligvis hver sit navn: Rangle Mølle, Gryde Mølle, Tyske Mølle, Strids Mølle og Øresø Mølle. Oprindelig blev vist kun Tyske Mølle kaldt Kongens Mølle, men senere blev Kongens Møller en fælles betegnelse for møllerne. Sognegrænserne i området var fra gammel tid omhyggeligt lagt sådan, at de fem sogne, Avnsø, Bjergsted, Holmstrup, Buerup og Jorløse, hver fik en mølle.

Postpakmester Niels Jensen, der efter sin konfirmation i 1892 fik plads som tjenestedreng på Øresø Mølle, har skrevet bogen "Kongens Møller", der giver et udmærket indblik i hverdagslivet på møllerne for 100 år siden. Af bogen fremgår det desuden, at møllersvenden på Øresø Mølle digtede flere sange (sml. sangen om Mette Marie Weinreich, se nr. 1-5). En stor del af følgende oplysninger er hentet fra Niels Jensens bog:

Den største af møllerne, Rangle Mølle, lå et stykke tilbagetrukket fra alfar vej, dybt nede ved søen og åløbet, tæt ind under skoven.

Rangle Mølle ejedes som nævnt ovenfor en tid af Johannes Andreas Splittorf og hans hustru, Maria Georgine født Møller. Familien Splittorf synes at have spillet en stor rolle i mølleegnen i årene omkring midten af 1800-tallet, da også en tid Tyske Mølle og Øresø Mølle ejedes af Splittorf'erne. I Johannes Splittorfs tid var der ikke så stort jordtilliggende til Rangle Mølle, som der senere kom, da den kom ind under baroniet Adelersborg. Splittorf byggede den anseelige hovedbygning, og ligeledes byggede han bageri og farveri, som han udlejede til fremmede.

I det stykke skov, der hørte til møllen, havde Johannes Splittorf skabt et helt lille kunstanlæg. Vandet fra et par kilder på hældet af bakken rislede ned ad skråningen og lededes hen til små opdæmmede søer. Dengang var der en stor møllesø, der strakte sig langt ind i skoven, og om foråret blev et par robåde sat i søen og flittigt benyttet sommeren igennem.

Efter Johannes Andreas Splittorfs død drev enken mølle og landbrug videre med en søn som leder af bedriften.

Folketællingen 1.2. 1860 viser, at husstanden foruden møllerenken og hendes børn bestod af avlsforvalter Jensenius Gyth, samt 1 tømmermand, 1 møllersvend, 5 tjenestekarle, 1 møllerdreng og 3 tjenestepiger.

Der har nok været noget herskabeligt over familien Splittorfs husførelse, f.eks. fortælles det, at madam Splittorfs fine køretøj havde "rigtig" kusk på bukken; sligt var jo ikke almindeligt ud over herskabskøretøjerne fra de rigtige herregårde. Omkring 1884 solgtes Rangle Mølle til lensbaronen på Dragsholm.

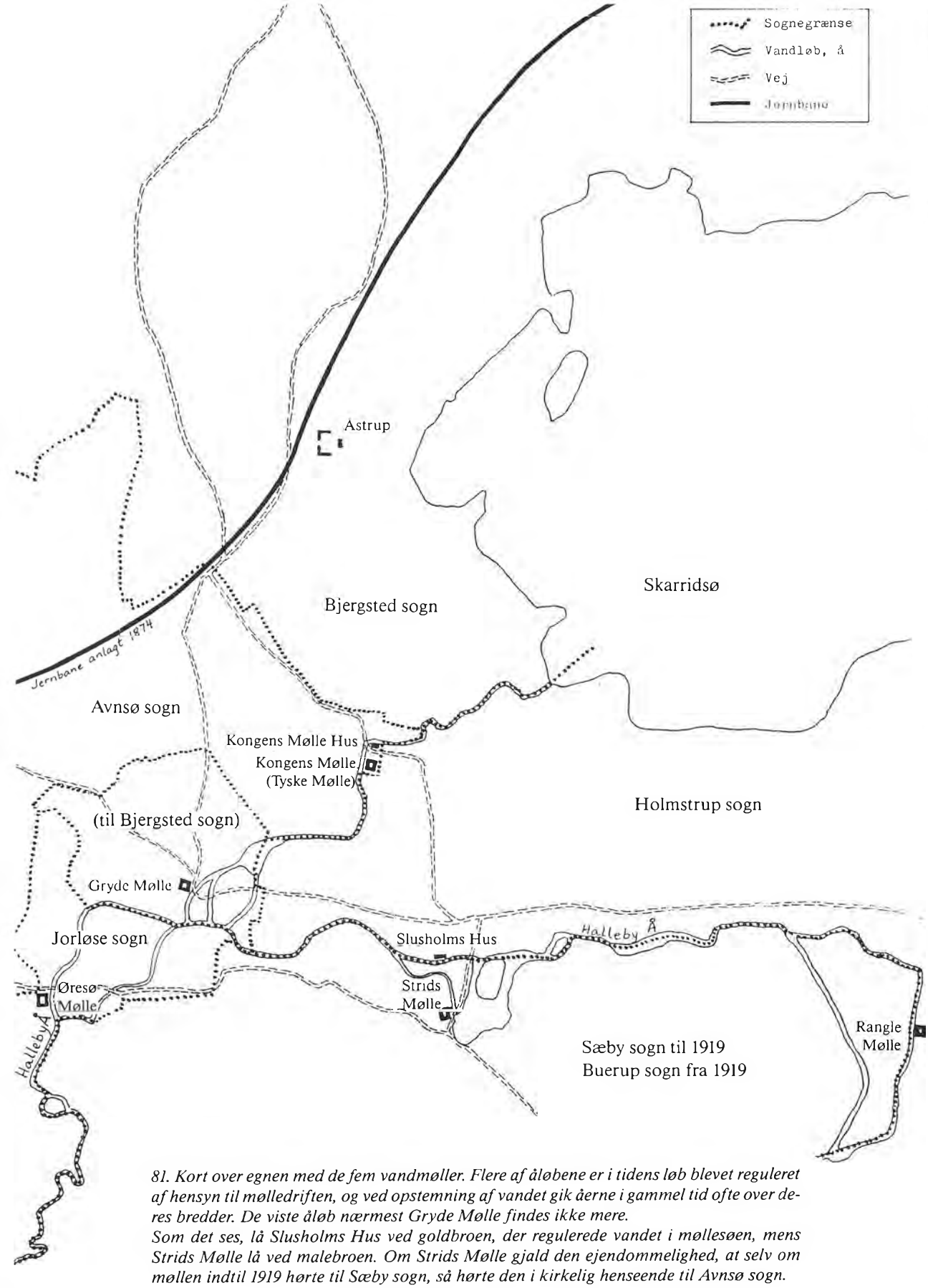

81. Kort over egnen med de fem vandmøller. Flere af åløbene er i tidens løb blevet reguleret af hensyn til mølledriften, og ved opstemning af vandet gik åerne i gammel tid ofte over deres bredder. De viste åløb nærmest Gryde Mølle findes ikke mere.
Som det ses, lå Slusholms Hus ved goldbroen, der regulerede vandet i møllesøen, mens Strids Mølle lå ved malebroen. Om Strids Mølle gjald den ejendommelighed, at selv om møllen indtil 1919 hørte til Sæby sogn, så hørte den i kirkelig henseende til Avnsø sogn.

EDELINE FREDERIKKE BILSTEDS ANER

Forældrene

Edeline Frederikke Bilsted var gift med Frederik Daniel Weinreich (1-3). Hendes forældre var Ole Severin Bilsted, der var døbt 11.7. 1777 i Nikolaj sogn, København, og Cathrine Marie Selchau, der var døbt 6.11. 1778 i Holmstrup sogn. De blev gift på Katrinedal i Kundby sogn. Cathrine Marie Selchau havde tidligere været gift (brylluppet fandt sted 7.1. 1795 i Holbæk) med landinspektør Hans Lund, der var født 4.10. 1759 i Holbæk som søn af værtshusholder Jens Christian Lund.

Ole Severin Bilsted fik kongelig bestalling som landmåler 27.9. 1797 og kongelig bestalling som landinspektør 24.9. 1800. Han var ansat ved matrikuleringen 1805-07, men der var problemer med ham, idet han uden videre forlod arbejdet (vist på grund af sygdom) uden at meddele, hvor han tog hen.

Efter Cathrine Marie Selchau, der døde i 1843, findes et skiftebogsudtog, der giver et lille indblik i en familietragedie. Cathrine Marie Selchau ("Madame Bilsted"), der ejede de tidligere universitetsgårde Pederssæde og Olesminde i Særslev sogn, var blevet skilt fra sin mand, landinspektør Ole Severin Bilsted. Den noget svagelige landinspektør, der døde i Rind præstegård, Hammerum herred 19.9. 1822, fik, da myndighederne bevilgede skilsmisse, hvilket var svært i de dage, tildelt linned, gang- og sengeklæder samt et "skatol" og sine landmålerinstrumenter. Landinspektøren karakteriseredes som "nedbrudt af helbred". Det hedder videre, at han for bedre "at anvende tienende midler til sin sundheds igjenholdelse efter overlæg med sin kjære kone har taget den tunge beslutning at søge skilsmisse".

Cathrine Marie Selchau ("enkemadame Bilsted") døde 1.11. 1843 i Særslev og blev begravet 8.11. 1843. Der er bevaret en regning i boet efter hende. Det fremgår heraf, at der må have været stor begravelse på Særslev kirkegård, og man har spist godt efter begravelsen. Ved denne lejlighed blev anvendt følgende:

36 potter brænde vin à 1 mark
24 pund "bedste ris" à 1 mark
24 pund klipfisk à 7 skilling
8 pund kaffe à 22 skilling
4 pund kandis à 24 skilling
2 pund melis à 24 skilling
Kanel for 1 mark
2½ pund lys à 24 skilling
2½ pund tobak à 24 skilling
1 pund humle à 3 mark
6 skæpper malt à 3 mark
2 potter sennop à 28 skilling

Boets dokumenter er iøvrigt ret omfattende og viser, at der har været en del strid mellem arvingerne om en gammel obligation på 400 rigsdaler.

Det var ikke alle efterkommerne, det gik lige godt for. Det ser vi bl.a., når vi i kirkebogen læser, at datteren Sofie Bilsted (altså Edeline Frederikke Bilsteds søster) døde 9.8. 1897 som fattiglem på fattiggården i Romperup (nu Højsted) i Bregninge sogn.

Faderens familie - slægten Bilsted

Ole Severin Bilsted var ud af en stor flok halv- og helsøskende. Hans far hed Jacob Bilsted og var født 14.10. 1744 muligvis i Berlin (se Th. Hauch-Fausbøll og Hjorth-Lorenzen: Patriciske Slægter, 3. samling, København 1915). 29.3. 1774 fik han skøde på "en uden for Lyngbye ved Sorgenfrie beliggende Lystgaard med til-

Vt det har behaget det vise Forsyn i Dag Morges Kl. 8te at bortkalde min elskelige Svigermoder, Mad. Anna Margrethe Schiernbeck, i sit Alders 71de Aar, efter en 9 Dages udstanden Svaghed, paalægger en sørgelig Pligt mig at bekiendtgiøre fraværende Slægt og Venner. Horsens den 16 Februarii 1798. A. v Lilienskiold.

82. Dødsannonce over Anna Margrethe Schiernbech, født Nørlem. Indrykket i Berlingske Tidende nr. 18, 1798 af svigersønnen Anton Jacob Lillienskjold.

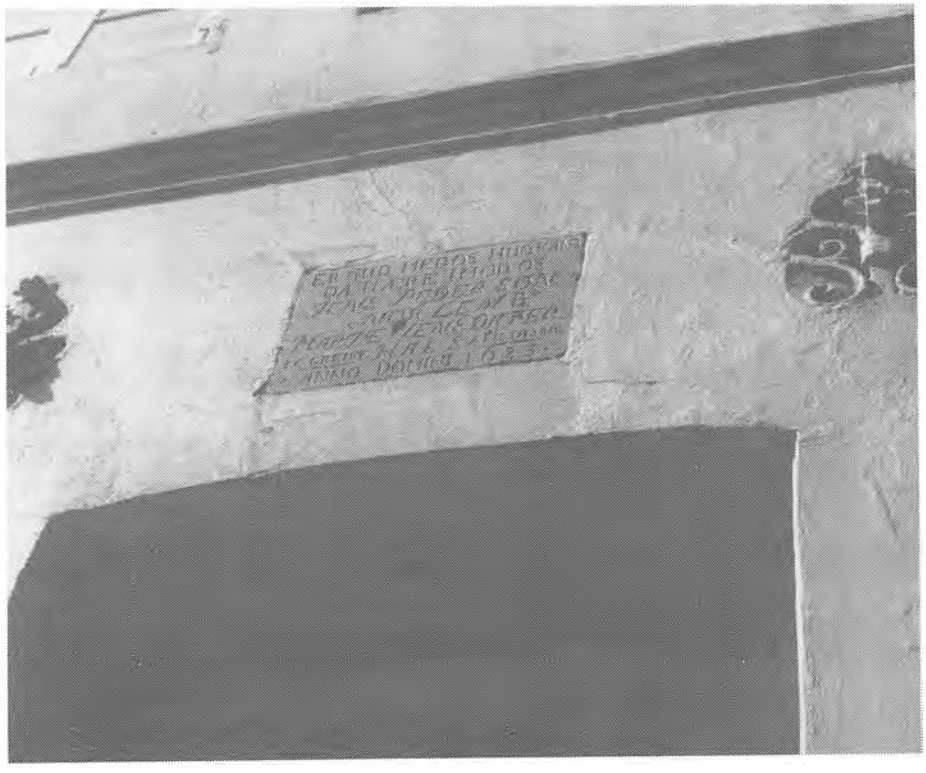

83. Over indgangen til Pilestræde 27 i København ses indskriften ER GUD MED OS, HVO KAND DA VÆRE IMOD OS, JENS PEDER SØN NØRLEM, MARIÆ JENSDATTER HALS, ANNO DOMINI 1683. Jens Pedersen Nørlem var ejer af huset fra 28.11. 1681 til 26.6. 1710. En senere ejer har på stenen tilføjet sit navn I. C. GREIFF og årstallet 1868.

liggende Have og Skov", som han igen solgte i slutningen af 1785.

I de sidste dage af oktober 1785 var der stort røre i "Ved Stranden" i København. Her boede i nr. 253 (nu nr. 16) kancelliråd, grosserer Jacob Bilsted, og om hans tjenestepige var det rygte sivet ud, at hun havde en åbenbaring, som i skikkelse af en lille grå mand kom og fortalte hende, der på grund af sygdom var sengeliggende, skjulte ting (se Historiske Meddelelser om København, bind III, København 1919-20).

Jacob Bilsted døde 19.10. 1811 i København efter at have været gift 3 gange.

Han blev gift 1. gang 24.4. 1771 på Christianshavn med Marie Severine Nyegaard, der var født 21.2. 1749 i Hals som datter af Niels Pedersen Nygaard og Christine Raakjær og døde 4.2. 1772 kun 22 år gammel efter at have født en søn.

Jacob Bilsted blev gift 2. gang 3.2. 1773 med Christine (Christiane) Schiernbech, der var født 16.9. 1750 i Hatting og døde 24.2. 1780 i København 32 år gammel. Den 1.3. 1780 stod efter tidens skik følgende at læse i Adresseavisen (Kiøbenhavns kongelig alene privilegerede Adresse-Contoirs Efterretninger):

Grav-Skrift.
Her gjemmes
de jordiske Levninger
af Velædle og Velbyrdige
Frue CHRISTINE BILSTED, föd SCHIERNBECH,
hvis Liv begyndte den 11 Septbr. 1751,
hvis Löb fuldendtes den 24 Febr. 1780,
efter 7 Aars Ægteskab
med
Velædle og Velbyrdige
Herr JACOB BILSTED,
Kongelig Majestæts virkelige Cancellieraad.
Han, og sex efterladte Börn
begræder
en omhyggelig Ægtefælles
en kjærlig Moders
tidlige Död.

Tilsvarende indlæg fandtes også i avisen ved både den 1. og den 3. hustrus død.

Jacob Bilsted blev gift 3. gang 15.3. 1782 med Karen Lassen Rothe, der var født 13.10. 1762 i Skælskør som datter af Nicolaj August Rothe og Hedvig Margrethe Bille og døde 5.5. 1795 i København ligeledes 32 år gammel.

Jacob Bilsted fik mange børn, 1 søn i 1. ægteskab, 3 sønner og 1 datter i 2. ægteskab og endelig 4 sønner og 2 døtre i 3. ægteskab. Desuden må der have været et barn mere i andet ægteskab, da ovennævnte gravskrift jo nævner 6 børn i de 2 første ægteskaber. Dette sidste barn har forfatteren dog ikke kunnet finde oplysninger om.

Blandt Jacob Bilsteds efterkommere kan nævnes hans søn af 2. ægteskab, den dygtige kammeradvokat, generalfiskal og etatsråd Hans Bilsted, født 1774 og død 1830, og dennes søn, regimentskvartermester Carl Jacob Truels Bilsted, født 6.8. 1806 og død 1.6. 1849 (se Th. Hauch Fausbøll: Slægtshåndbogen, København 1900).

Også mange andre efterkommere endte i store stillinger, men som nævnt ovenfor om Sofie Bilsted kunne det også gå skævt for nogle. (Dele af slægten Bilsted er beskrevet i Stamtavle over Valentin Hermansen Beyers efterkommere (mandslinien), København 1904, og Peter Jakob Schmidt: Slægten Feilberg, Mands- og kvindelinien, København 1890).

Jacob Bilsteds 2. hustru, Christine Schiernbech, var som ovenfor nævnt, født 16.9. 1750 i Hatting sogn. Hun var datter af Hans Schiernbech (født 1701 og død 1771) og hustru Anna Margrethe Nørlem (født 1726 og død 1798).

Hans Schiernbech tjente først hos baron Frederik Krag på Stensballegård i Vær sogn. 1746-50 nævnes Hans Schiernbech som forpagter på Bygholm, og 1751 til sin død var han forpagter på Merringgård, som hans broder Andreas Schiernbech tidligere havde været ejer af.

Blandt Anna Margrethe og Hans Schiernbechs øvrige børn kan nævnes Christine Schiernbechs lillesøster, Margrethe Øllegaard Schiernbech, der var født 1755 på Merringgård. Hun blev gift med Anton Jacob Lillienskjold, der var af en officersslægt og selv kompagnichef, oberst, hofchef og kammerherre.

Anna Margrethe Nørlem var datter af Peder Jensen Nørlem (født 1680 og død 1738) og hans anden hustru Christentze Hansdatter Lessow (født 1701-02 og død 1769). De var blevet gift i 1725.

Peder Jensen Nørlem var født i København, men kom 1705 som ridefoged og fuldmægtig i tjeneste hos generalmajor Gregers Daa til Hald, med hvem han fulgte som sekretær i den store nordiske krig og deltog i slaget ved Gadebusch. Her faldt generalen, og Peder Jensen Nørlem blev fanget, men undslap efter nogle dages forløb. Han blev 1720 forvalter på Bygholm gård og gods og levede på Bygholm Mølle.

Blandt Peder Jensen Nørlem og Christentze Hansdatter Lessows øvrige børn bør nævnes Anna Margrethe Nørlems 2 yngre søskende, Catharine Marie Nørlem (født 30.4. 1736 på Bygholm Mølle, Hatting sogn og død 1.1. 1763 i Sorø) og Lucie Emerentze Nørlem (født 12.3. 1738 på Bygholm Mølle og død 5.9. 1807 på Hald). Catharine Marie Nørlem blev 30.7. 1762 gift på Bygholm Mølle med Ove Høegh-Guldberg, der på det tidspunkt var professor ved Sorø Akademi. Catharine døde allerede året efter, men 10.2. 1769 giftede Ove Høegh-Guldberg sig 2. gang i Københavns Slotskirke med søsteren Lucie Emerentze Nørlem (maleri på Frederiksborg Slot). På dette tidspunkt var han blevet ansat ved hoffet som informator for arveprins Frederik (den senere kong Frederik den 6.). Ove Høegh-Guldberg deltog i sammensværgelsen mod Johan Friedrich Struensee og blev senere statsminister. Han blev adlet i 1777.

Peder Jensen Nørlem var søn af Jens Pedersen Nørlem, der var skrædder i København, og hustru Marie Jensdatter Hald.

Christentze Hansdatter Lessow var datter af Hans Tønnesen Lessow, der var sognepræst i Lerup og Tranum og provst for Øster Han Herred, og hustru Cathrine Riis.

Familien Selchau

Cathrine Marie Selchau var datter af Christian Henrik Selchau og hustru Edel Fridericha Engelbreth. Christian Henrik Selchau var født 3.12. 1718 i Schlesien.

84. Formodentlig Christian Henrik Selchau. Maleri på Kollerup gods. Våbenskjoldet er ikke originalt, men en senere påmaling.

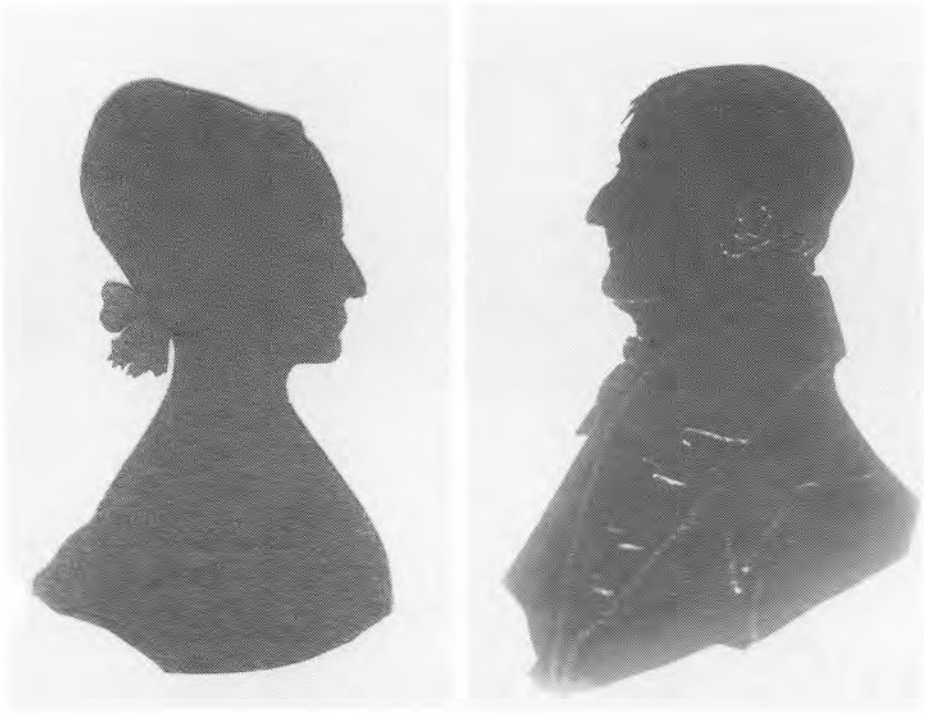

85. Silhouetter af Henrik Christian Selchau og hustru Anna Lovise Frandsen. Henrik Christian Selchau var broder til Cathrine Marie Selchau, gift Bilsted.

Han var proprietær og 1757-88 ejer af Benzonslund (nu Dønnerup) i Holmstrup sogn. Han døde 15.2. 1788 samme sted, og blev begravet 25.2. 1788 i Jyderup kirke. Christian Henrik Selchau var gift 2 gange. I sit første ægteskab havde han 2 børn, og i sit andet ægteskab med Edel Friderícha Engelbreth var der 3 børn, af disse var Cathrine Marie den midterste.

Den ældste af de 5 børn var Christian Andreas Selchau, der var opkaldt efter sin farfar. Christian Andreas Selchau (den yngre) var generalkrigskommissær og arvede Benzonslund efter sin far, men 1791 solgte han den til højesteretsassessor, senere minister Poul Christian von Stemann. I stedet købte Christian Andreas Selchau samme år for 43.000 rigsdaler herregården Gunnetved, hvis navn han ændrede til Selchausdal.

Flere tyske slægter bærer navnene Selchau og Selchow, der regnes blandt den tyske uradel, og hvis historie går langt tilbage. Den største af de tyske slægter stammer fra Heinricus de Selchow, der nævnes i 1242 (se Jahrbuch des Deutschen Adels, Band III, 1900).

Det er ikke lykkedes at skabe forbindelse mellem den danske Selchau-slægt og de tyske. Af J. C. L. Lengnicks genealogier, der blev udgivet i midten af 1800-tallet, fremgår det at Christian Henrik Selchaus far, Christian Andreas Selchau indvandrede fra Schlesien, men det fremgår også af forordet, at forstkandidat Andreas Selchau til Selchausdal pure nægtede Lengnick oplysninger om familiens færden i Schlesien. Dette kunne tyde på, at der var et eller andet, der skulle skjules. Det første, der har kunnet spores om Christian Andreas Selchau, er, at han blev indkvarte-

ret i Vordingborg med kone (altså den første, hvis navn ikke kendes) og to børn samt en sort vallak med hvid sok. Denne pludselige opdukken i Vordingborg kan der ikke gives nogen forklaring på, men August den Stærke af Saksen og Polen, som også var hersker i Schlesien, ryddede kraftigt op i de gamle godsejerslægter med bl. a. landsforvisninger, således at han konfiskerede deres ejendomme. Der er i øvrigt ingen forbogstaver på indkvarteringslisten, men kun den militære stilling, fændrik.

Efter "Våbenføre slægter i Danmark" skal Christian Andreas Selchau være født 1686 og død i 1753.

Det virker i øvrigt mærkeligt, at fændrik Christian Andreas Selchau pludselig dukkede op som kongelig vagtmester, og samtidig havde retten til at drive marketenderi ved forskellige regimenter, som han også leverede fourage m. v. til. Han må have tjent godt på disse leverencer, for han blev forpagter på herregården Nysø og senere Hesede - eller omvendt - og da sønnen Christian Henrik var 37 år, købte han Benzonslund til denne.

Mormoderen Edel Fridericha Engelbreth og hendes aner

Edeline Frederikke Bilsted var opkaldt efter sin mormor, Edel Fridericha Engelbreth. Denne var født 1742 i Fillerup og døbt 23.9. 1742. Hun fik uden for ægteskab en søn Rasmus 20.2. 1762 i Odder, og hun blev gift 1. gang omkring 1774 med enkemand Christian Henrik Selchau. Efter hans død i 1788 blev hun gift 2. gang 16.7. 1802 i Holbæk med enkemand Hans Christian Lund, der var døbt 4.9. 1735 i Ørsted, Ramsø herred. Han havde tidligere været gift med Lovise Stampe (se H. A. Stampe: Stamtavle over slægterne Stampe og Thestrup, udgivet 1910). Hans Christian Lund og Lovise Stampe havde i deres ægteskab fået 11 børn. Hans Christian Lund var fra 3.4. 1761 byfoged i Holbæk, fra 19.5. 1774 til 8.4. 1808 tillige borgmester samme sted og fra 5.7. 1805 desuden byskriver. Fra 9.2. 1778 var han kammerråd. Han døde 15.10. 1808 i Holbæk og blev begravet 22.10. 1808. Edel Fridericha Engelbreth og Hans Christian Lund fik ingen børn sammen.

Edel Fridericha Engelbreths forældre var Knud Engelbretsen og Marie Elisabeth Sørensdatter Worsøe.

Marie Elisabeth var født omkring 1709 og 15 år gammel, da moderen som den sidste af forældrene døde. Fra moderens død til gårdens salg havde hun forestået husholdningen på Vorsøgård "og ligesom været en Tjener for hendes Søskende". Søskendeflokken blev da delt og anbragt i forskellige hjem. Marie Elisabeth voksede derefter op i Vær præstegård hos den unge sognepræst Peder Bentzon, der 1723 blev præst i Vær. Hun blev gift 12.9. 1726 i Vær med Knud Engelbretsen, og hun døde 1751 i Fillerup i Odder sogn og blev begravet 12. november.

Knud Engelbretsen var født 1700 eller 1701 i Oslo. Fra 9.4. 1723 til sin død var han herredsskriver i Hads herred. Desuden var han fæster (under Rathlousdal) af Fillerup Overmølle i Odder sogn. Ved siden af dette var han også organist ved Odder kirke. Et par år efter Marie Elisabeths død giftede han sig 2. gang 17.7. 1753 i Odder kirke med Catharine Mikkelsdatter, der døde 1760 og blev begravet 18. april i Odder. Knud Engelbretsen døde 1767 og blev begravet 16. marts i Odder.

Marie Elisabeth Sørensdatter Worsøes far var Søren Lauritsen, der var nr. 2 af 5 søskende. Han var født omkring 1673 muligvis i Aalborg. Han var skriver eller fuldmægtig hos forskellige regimentsskrivere, nemlig hos Bildering ved Dronningborg Ryttergods, 1695-96 hos Gyberg i Skanderborg, fra 1696 hos sin senere svigerfar Lauritz Detlevsen Møller til dennes død i 1702, derefter 1703-04 atter hos Gyberg på Skanderborg Ladegård, hvorefter han skal have fået plads på grevskabet Løvenholms godskontor. Da grevskabet Løvenholm mellem Randers og Grenå i 1705 blev inddraget under kronen, blev Søren Lauritsen sat til at administrere det store gods. Rigsgrev Christian Ditlev Rantzau fik i 1709 grevskabet tilbage af kongen, og Søren Lauritsen blev fra 1711-21 forpagter af en af grevskabets herregårde Sødringholm.

Omkring 1706 blev Søren Lauritsen gift med Johanne Laursdatter Møller, der var født omkring 1685-86 som datter af regimentsskriver Lauritz Detlevsen Møller og hans første hustru, Lisabeth Davidsdatter von der Heide. Johanne og Søren Lauritsen fik 9 børn, heraf 3 født på Løvenholm og 5 på Sødringholm. 1721 flyttede familien til Aalborg. 29.6. 1722 købte Søren Lauritsen en middelstor bondegård i Toruphede i Rold, men solgte den 4 dage senere til borgmesteren i Aalborg, idet han havde erfaret, at ejeren af den lille ø Vorsø i Horsens fjord, Michel Mogensen Fog, var død i maj samme år. Ved auktion den 27. juli købte Søren Lauritsen for 2495 rigsdaler Vorsø, på hvilken der fandtes en stor gård, Vorsøgård. Alt tegnede lyst for familien, men snart efter døde først Laurits i 1723 og kort efter Johanne 5.2. 1724 fra 8 børn i alderen 16 til 2 år. Vårsø blev solgt, men børnene beholdt efternavnet Worsøe.

Søren Lauritsens forældre kender vi ikke ret meget til. Faderen var skipper i Aalborg og hed Laurits Sørensen. Ved sin død i 1694 var han ejer af et hus i Slotsgade. Hans hustru hed Maren Christensdatter, og hun døde 20.12. 1712 i Aalborg.

Derimod kender vi meget mere til Johannes far, regimentsskriver Lauritz Detlevsen Møller. Formodentlig var han amtsskriver over Kronborg amt 1670-72. I hvert fald var han fra 1679 eller 1680 til 1701 eller 1702 regimentsskriver ved 5. Jyske Nationale Rytterregiment (fra 1842 kaldet 5. Dragonregiment). En regimentsskriver var på den tid nærmest en slags godsforvalter. Hans hovedopgave var at bestyre regimentsgodset - det ryttergods, der var tillagt det pågældende regiment, - samt at indkassere skatter. Det rytterdistrikt, der hørte til 5. Jyske Nationale Rytterregiment, var det mest forarmede i hele landet og det mest udstrakte i Jylland, idet det var beliggende i Aalborg, Skive, Hald, Mariager, Dronningborg, Silkeborg og Skanderborg amter.

Som nævnt stod Lauritz Detlevsen Møller som regimentsskriver for forvaltningen af regimentets ryttergods og indsendte regnskaber over godsets indtægter og udgifter til rentekammeret. Desuden skulle han inddrive skatter og var derfor bestandig på rejse rundt i det store distrikt. For at overkomme sit arbejde måtte han holde 2 tjenere, som lige som han selv havde nok at bestille.

Regimentsskriver Lauritz Detlevsen Møller boede fra 1687 eller før til 1691 i Ovstrup i Røgen sogn mellem Aarhus og Silkeborg. Fra 1692 til sin død 1702 boede han i Dallerup ligeledes mellem Aarhus og Silkeborg.

Lauritz Detlevsen Møller blev gift første gang med Lisabeth Davidsdatter von der Heide. Hun var født mellem 1653 og 1656 i Helsingør som datter af David von

86. Regimentsskriver Lauritz Detlevsen Møllers underskrift under et brev til kongen 22.12. 1700.

der Heide (der blev begravet 25.3. 1659 på Sankt Johannes kirkegård i Helsingør) og hustru Karen Pedersdatter (begravet samme sted 13.1. 1696). Karen Pedersdatters forældre var Peder Nielsen Brygger og Ingeborg Rasmusdatter. Lisabeth døde før 15.7. 1687, og Lauritz giftede sig anden gang med Lisbeth Jørgensdatter Seidelin. Efter hendes død 14.3. 1698 i Dallerup giftede han sig tredie gang med Else Børgesdatter Boller, som overlevede ham.

Lauritz Detlevsen Møller døde 9.12. 1702 og efterlod sig en pæn formue. 28. december samme år foretoges registrering og vurdering af boet, som solgtes ved auktion 3.2. 1705. Af beretningen om registreringen og vurderingen fremgår:

Rede penge beløb sig til 1615 rigsdaler.

Af guldsager fandtes bl. a. en signetring med en rød agat med regimentsskriverens navn samt et par guldskjorteknapper.

Af sølvsager: 5 sølvkander, 9 sølvbægre, 1 sølvfad, 1 par sølvtallerkener, 2 sølvbrikker, 2 sølvsaltkar, 2 dusin sølvskeer, 12 umage små sølvskeer, 31 gamle runde og 12 små sølvknapper, 3 sølvskjorteknapper, 1 par sølvskospænder, 3 knive med sølvskaft, 1 sølvgaffel, 1 ulvetand indlagt i sølv, 1 sølvkæde og 1 lidet engelsk lommeurværk af sølv.

Endvidere store mængder kobber-, messing- og tinsager, bl. a. 57 tintallerkener, samt stentøj, glassager, møbler og linklæder.

Yderligere efterlod han sig 21 bøger, bl. a. følgende: "Kong Frederik d. IIs Bibel", "Christian Vs danske Lovbog", "Niels Hemmingsens Bog over bibelske Historier", "1 Bog Juleprædikener", "Jens Dinesens Bog om Troen", "1 Psalmebog", "Paradises Urtegaard", "Livsens Krone", "1 dansk Glosarium", "Krigsartiklerne", "13 aandelige Politiforordninger", "1 tysk Kogebog", "Doktor Kingos Siunge-Chor" og "1 tysk Gartnerbog".

Blandt de 30 malerier var der 4 af kongerne Christian den 5. og Frederik den 4. samt deres dronninger i ovale, forgyldte rammer. Desuden var der 2 krucifikser og 4 gamle spinderokke.

I registreringen opremses desuden en mængde dyr: 10 hopper, 1 hest, 1 hesteplag, 1 hoppeplag, 2 hoppeføl, 7 stude, 9 køer, 6 ungnød, 1 studnød, 4 kalve, 34 får og lam, 12 svin og 6 gamle grise.

Af vogne var der følgende: 1 ny Hamborg Vogn, 1 gammel ubrugelig postvogn, 3 arbejdsvogne, 2 slæder og 2 gamle plove.

Regimentsskriveren ejede desuden 2 boder i Randers. De var udlejet til borgmester Jens Karmarch i Randers, den ene beboet af Chresten Jensen, den anden af Dorthe Christensdatter. De blev på auktionen solgt for 88 rigsdaler.

Selvejergården i Dallerup med tilliggende boel og gadehuse solgtes på auktionen til den nye regimentsskriver Rasmus Holmer for 277 rigsdaler.

Selv om der også var gæld og fordringer i boet, herunder mødrende arv til bør-

nene af første ægteskab, så var det en ganske anseelig formue, der blev tilbage til deling mellem enken og børnene.

Alle oplysningerne i afsnittet her om Edel Fridericha Engelbreth og hendes aner er hentet fra Mogens Seidelin: Den Seidelinske Slægtsbog, bind 1, 2 og 3, udgivet København 1943, Odense 1960 og Odense 1971.

Tredie del

En amerikansk slægtsgren

4. GENERATION

(1-9) Lars Peter Weinreichs barn med
Maren Sofie Christensdatter

1-101. CARL CHRISTIAN WEINREICH

Født 3.11.1857 i Danmark. Udvandret i maj 1875 til Michigan, USA. Før afrejsen fortalte han til udvandrerkontoret hos Københavns Politi, at han var smed, og at han ville rejse til Greenville i Michigan. I Michigan, hvor han stavede sit efternavn Weinrich, blev han landmand. Han bosatte sig ved den lille by Trufant i nærheden af Greenville, Montcalm County, Michigan. Gift 30.11. 1883 i Montcalm med Elise Juliane Marie Nielsen, der blev kaldt Julia. Hun var født 2.9. 1857 i Danmark som datter af tømrer Niels Christian Nielsen og hustru Ingeborg, der vævede tæpper. Carl og Julia havde en farm på 48 acres (ca. 19 ha), og desuden solgte han storm-skade-forsikringer. Det fortælles, at Carl ikke var meget for at tale engelsk, og vi ved, at der ved Carl og Julias guldbryllup i 1933 blev sunget danske salmer. Carl døde 1938, og hans kone døde 1942. Begge er begravet på Trufant kirkegård, Montcalm County.
Billede nr. 87.
6 børn: nr. 1-102 til 1-107.

87. Julia og Carl Weinreichs grav på kirkegården i Trufant (1-101).

5. GENERATION

(1-101) Carl Christian Weinreichs børn med
Elise Juliane Marie Nielsen

1-102. WILLARD CHRISTIAN NIELSENINE WEINRICH

Født 26.4.1885 i Spencer Township, Kent County, Michigan. Han stavede sit efternavn Weinrick. Gift i den danske lutherske kirke i Gowen, Michigan med Kathern (eller Cathrine ?) Smith. Hun forlod senere Willard og børnene. Willard, der var barber, mekaniker og tømrer døde 14.6.1976 i Traverse City. Kathern døde 1986 i Lansing, Michigan.
Billeder nr. 88 og 91.
3 børn: nr. 1-108 til 1-110.

1-103. OLGA ELEONORA CECILIA WEINRICH

Kaldenavn: Olga. Født 30.8.1887 i Spencer Township, Kent County, Michigan. Gift 8.6. 1910 i Trufant, Montcalm County, Michigan med Carl Laurits Laursen (kaldenavn: Charlie), der var født 13.4. 1884 i Detroit, Michigan.

Charlie, der var tømrer og farmer, døde 11.11. 1972 på et hospital i Almont, Michigan, og Olga døde samme sted 18.9. 1973. De blev begge begravet i Armada, Michigan.
3 børn: nr. 1-111 til 1-113.

88. Mary Jo (1-136) med sin farfar Willard Weinrich (1-102).

89. Matilda og Oscar Weinrichs grav på kirkegården i Trufant (1-104).

1-104. OSCAR ALBERT PETER WEINRICH

Kaldenavn: Oscar. Født 30.5.1890 i Spencer Township, Kent County, Michigan. Oscar, der var tømrer, blev gift 3.1. 1917 i Trufant med Olive Mathilde Petersen (kaldenavn: Matilda), der var født 16.8. 1898 i Maple Valley Township, Montcalm County, og som døde 22.10. 1948 i Petoskey, Michigan. Oscar døde 4.2. 1984 ligeledes i Petoskey. De er begge begravet i Trufant.
Billede nr. 89.
3 børn: nr. 1-114 til 1-116.

1-105. ISADORA CAROLINE AMALIE WEINRICH

Kaldenavn: Lena. Født 5.1.1893 i Spencer Township. Gift 8.6. 1915 i sin søster Olgas hjem i Highland Park, der er en forstad til Detroit, Michigan med Niels Christian Hansen, der var født 7.5. 1888 i Gesten, Danmark. Niels, der var slagter og bager, døde 10.1. 1971 i Detroit, Michigan. Lena døde 22.12. 1985 i Dearborn.
3 børn: nr. 1-117 til 1-119.

1-106. ALVA JOHANNE MARIE WEINRICH

Født 20.7. 1896 i Spencer Township. Gift med William Campbell. Alva Campbell boede sine sidste år på et plejehjem i Mesa, Arizona. Hun døde omkring april-juni 1988 i Tucson, Arizona og blev begravet i Detroit, Michigan.
3 børn: nr. 1-120 til 1-122

1-107. GEORGE ANSGARE MARVIN WEINRICH

Født 1.12.1899 i Spencer Township. Gift 21.4. 1923 med Ingeborg Mathilda Jensen, der var født 29.6. 1905 i Danmark. Ingeborg var 4 år gammel, da hun med sine forældre flyttede fra Aalborg til USA. George fik som ung difteritis og mistede i den forbindelse hørelsen. Han var ansat i firmaet American Boxboard. Han døde i december 1949 på Kelsey Hospital, Lakeview, Michigan. Ingeborg døde 14.12. 1970

90. Ingeborg og George Weinrich (1-107).

i Cedar Springs, Michigan. Begge blev begravet i Trufant.
Billede nr. 90.
7 børn: nr. 1-123 til 1-129.

6. GENERATION

(1-102) Willard Christian Nielsenine Weinrichs børn med Kathern Smith

1-108. CARLTON RALPH WEINRICK

Født 14.11.1914 i Pierson, Montcalm, Michigan. Kaldenavn: Carl eller Ralph.

Gift 1. gang 23.12. 1936 i Kingsley, Michigan med Ila Aletha Moore, der er født 13.1. 1920 i Township of Paradise, Kingsley. Ægteskabet opløst. Efter skilsmissen fik Ila 2 børn med Joseph Schmidt, men da de ikke var gift, fik børnene efternavnet Weinrick. Det var Charles M. Weinrick, se nr. 1-303, og Wanda J. Weinrick, se nr. 1-304.

Carlton blev gift 2. gang 22.10. 1946 i Traverse City med Vivian Rosella Gaines, der er født 12.8. 1919 i Grawn, Greenlake Township, Michigan. Ægteskabet opløst. Gift 3. gang 28.10. 1966 i Traverse City med fabriksarbejder Joann Ann Dils, der er født 20.9. 1930 i Mishawaka, Indiana. Ægteskabet opløst. Gift 4. gang med Beatrice. Ægteskabet opløst. Gift 5. gang 1984 i Traverse City med fhv. hospitals-kok Josephine Jackowiak, der er født 22.1. 1921 i Detroit, Michigan.

Carlton var 4½ år i hæren, heraf 3½ år i det sydlige Stillehav under 2. verdenskrig. Han har været lastbilchauffør og kørt langtur over hele USA i 20 år.

Adresse: 1018 Boyd Street, Traverse City, Michigan 49684, USA.

Billeder nr. 91, 92 og 93.

2 børn af 1. ægteskab: nr. 1-130 og 1-131.

4 børn af 2. ægteskab: nr. 1-132 til 1-135.

2 børn af 3. ægteskab: nr. 1-136 og 1-137.

Alle fem hustruer har desuden børn med andre mænd.

1-109. HARVEY A. WEINRICK

Født 19.1.1918 i Pierson, Michigan. Gift 16.7. 1942 i Free Methodist Church, Richland, Kalamazoo, Michigan med Dorthy Edna Mae Buck, der er født 1.5. 1920 i Chippewa County, Sault Ste. Marie, Michigan. Harvey var mekaniker og opbyggede en god forretning som ejer af "Speed and Sons Repair". Alle i byen kendte ham som "Speed", og han byggede racer-biler til en ven, som var racerkører. Se desuden under nr. 1-141 og 1-142 børnenes beskrivelse af deres far. Harvey døde af cancer den 6.1. 1983 i Sault Ste. Marie. Dorthy døde 27.7. 1989.

5 børn: nr. 1-138 til 1-142.

1-110. ROBERT RUSSELL WEINRICK

Født 12.3. 1924 i Maple Valley. Kaldenavn: Bob. Gift 1. gang 20.4. 1946 med Betty Jane Heiss. Ægteskabet opløst 23.11. 1962. Gift 2. gang 17.1. 1971 i Cadillac, Michigan med Susan Carol Goebel, der er født 6.2. 1948 i Kent County, Michigan som datter af fabriksarbejder John William Goebel og hustru Enda Marie Hallburg.

Bob har været barber, mekaniker og tømrer. Adresse: 8941 E. 14-Mile Road,

91. Tre generationer. Fra venstre Dale Weinrick (I-130), Willard Weinrich (I-102) og Carlton Weinrick (I-108). Omkring 1957.

Manton, Michigan 49663, USA.
8 børn af 1. ægteskab: nr. 1-143 til 1-150.
3 børn af 2. ægteskab: nr. 1-151 til 1-153.

(I-103) Olga Eleonora Cecilia Weinrichs børn med Carl Laurits Laursen

1-111. HELGA MARIE LAURSEN

Født 11.11.1911 i Highland Park, Michigan. Gift 5.7. 1938 i Eagle River, Wisconsin med William Earl Shanafelt, der er født 15.7. 1915 i Evans, Colorado som søn af jernbanetelegrafist Ransom Earl Shanafelt og hustru Helen Taylor Bilderback. William er flymekaniker.

Helga skrev i 1987 følgende om sig selv og sin familie:

Både jeg og Norman er født i Highland Park, en forstad til Detroit. Huset vi boede i, havde far selv bygget. Arthur blev født i Armada, Michigan.

Far købte en 196 acre-farm (ca. 79 ha) i 1917, og vi flyttede til byen Armada i slutningen af 1917, indtil farmen var fraflyttet af de tidligere ejere.

Jeg kom først i skole i Highland Park, så skiftede jeg til Armada Public School

92. Bryllupsbillede af Josephine og Carlton Ralph Weinrick (1-108).

93. Fra Josephine og Carlton Weinricks bryllup. Fra venstre er det Tomas Heminger (gift med 1-134), bag ham Robert Kelderhouse (gift med 1-135), Yvonne (1-201) og bagved hendes mand Jerry Ingersoll, Dale Weinrick (1-130) og bag ham hans kone Mary, Judy (1-131) og hendes mand Kenneth Ellison, Carlton (1-108) og Josephine.

94. Helga (1-111) og William Shanafelt 1987.

og senere til en anden skole i Armada, indtil jeg kom på Armada High School.

Jeg arbejdede i Detroit i forskellige jobs indtil jeg blev indskrevet i Michigan State Normal School i Ypsilanti, men jeg blev gift, før jeg havde fuldført studierne der.

Min mand gjorde på det tidspunkt tjeneste i U.S.Air Corps. Efter at han blev færdig der, flyttede vi til Dowogiac, Michigan, hvor han havde gået i skole.

I 1942 blev vi inviteret til at besøge hans forældre i Cheyenne, Wyoming. Mens vi var der, søgte han arbejde hos United Air Lines. Han fik jobbet og arbejdede for U.A.L. i over 35 år, indtil han blev pensioneret i februar 1978. Han blev overflyttet til California i oktober 1948. Vi købte så vores hus i Redwood City, California i 1950. Det er 17 miles fra lufthavnen.

Adresse: 1735 Madison, Redwood City, California 94061, USA.
Billede nr. 94.
Ingen børn.

1-112. NORMAN WEINRICH LAURSEN

Født 29.5.1917 i Highland Park, Michigan. Gift 19.11. 1937 i Richmond, Michigan med Amy Jennett Sutherland, der er født 15.7. 1917 i Richmond som datter af farmer Roy Charles Sutherland og hustru Mable Mae Brewer. Norman, der var tømrer og farmer, døde af cancer efter 3 års sygdom den 13.7. 1985 på University Hospital, Ann Arbor, Michigan.

Amy gift 2. gang 30.3. 1989 med Lorenz E. Heine. Deres adresse: 136 Hubinger St., Frankenmuth, Michigan 48734, USA.
3 børn: nr. 1-154 til 1-156.

1-113. ARTHUR M. LAURSEN

Født 28.6.1921 i Armada, Michigan. Gift 13.12. 1941 i Romeo, Macomb County, Michigan med Emma May Redd, der er født 15.1. 1922 i Romeo som datter af far-

95.
Jack Weinrich (1-114) med sin datter "Cindy" (1-162).

mer Charles Carl Redd og hustru Nellie Violet McCain. Arthur har været bilsælger, og hans kone, hvis kaldenavn er May, har været montrice. De er nu begge pensionerede. Adresse: 2811 E. Siesta Lane, Phoenix, Arizona 85024, USA.
4 børn: nr. 1-157 til 1-160.

(1-104) Oscar Albert Peter Weinrichs børn med Olive Mathilde Petersen

1-114. JACK PETERSON WEINRICH

Født 27.6..... i Trufant, Montcalm, Michigan.
Adresse: 8281 Marathon Drive, Alanson, Michigan 49706, USA.
Billede nr. 95.
2 børn: nr. 1-161 og 1-162.

1-115. ROGER ROBERT WEINRICH

Adresse: 1301 Allerton S.E., Grand Rapids, Michigan 49506, USA.

1-116. LYLAMAE WEINRICH

Født 30.12.1928 i Trufant, Michigan. Gift 15.1. 1949 i Petoskey med Karl Lewis

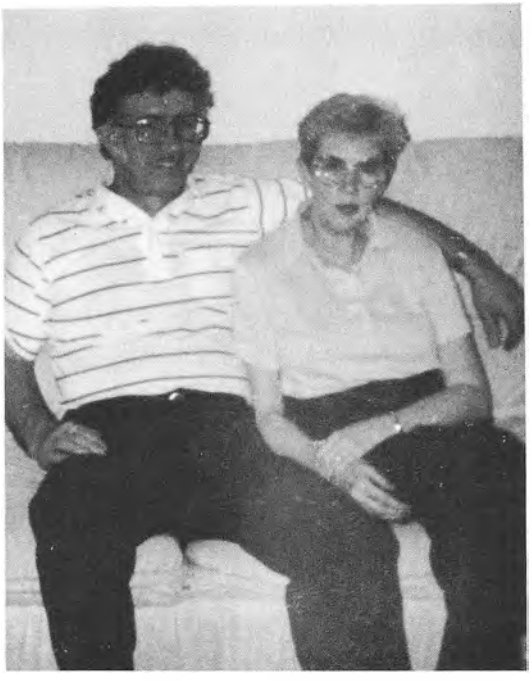

96. Lylamae (1-116) og Karl Mueller 1986.

Mueller, der er født 30.1. 1927 i Miami, Florida som søn af svejser Emil Max Mueller og hustru, sekretær Violet Beatrice Stanley. Lylamae er sekretær og receptionist. Karl er designer og arbejder med plastic-støbeforme. Adresse: 526 N. Lake Street, Lot 111, Boyne City, Michigan 49712, USA.
Billede nr. 96.
3 børn: nr. 1-163 til 1-165.

(1-105) Isadore Caroline Amalie Weinrichs børn med Niels Christian Hansen

1-117. HOWARD CLARK HANSEN

Født 28.2.1919 i Highland Park, Michigan. Gift 4.4. 1942 i Nardin Park Reformed Church, Detroit med Beatrice Margaret Robbins, der er født 22.3. 1921 i Toronto, Canada som datter af arbejdsmand John Robbins og hustru Annie. Howard har været assurandør og er desuden aktiv i den presbyterianske kirke som leder og diakon. Beatrice er sekretær.

Howard skrev i 1988 følgende om sig selv:

Jeg har boet i Detroit-området det meste af mit liv. Jeg gik i skole i Detroit, også i high school, og jeg spillede basketball på high school-holdet. To dage efter min high school-eksamen fik jeg arbejde i et forsikringsselskab og har arbejdet for samme firma i forskellige administrative funktioner og edb-relateret arbejde i 47 år, til jeg blev pensioneret.

Under 2. verdenskrig var jeg fem år i hæren, først et år i infanteriet, så fire år med administration.

97. Beatrice og Howard Hansen (1-117).

Vi blev gift, da jeg var i hæren, adopterede to børn og flyttede til Royal Oak i 1950, hvor vi siden har boet i samme hus. Vi er netop nu ved at flytte til Fairfield Glade, Tennessee. Min søster Norma og hendes mand flyttede dertil for to år siden.
Billeder nr. 97 og 99.
2 adoptivbørn: nr. 1-301 og 1-302.

1-118. NORMA RUTH HANSEN

Født 25.7.1923 i Detroit, Michigan. Gift 17.6. 1944 i Nardin Park Reformed Church, Detroit med Albin Martin Anderberg, der er født 4.10. 1923 i Detroit som søn af Albin Martin Anderberg og hustru Elsie.

Norma skrev i 1987 følgende om sig selv:

Mine barndomsminder er lyse. Min mor talte om hårde tider, men jeg følte mig aldrig fattig. Senere kunne jeg have ønsket mig noget mere pænt tøj, lige som mange af mine veninder havde det, men vi havde altid god mad på bordet. Da min far var syg, arbejdede mor uden for hjemmet som hushjælp. I den periode fik hun mange venner for livet.

Jeg husker de gange, vi var på moster Olga og onkel Charles' (Carls) farm i Armada, Michigan, og selvfølgelig, sommerferierne i Trufant hos mormor og morfar.

Jeg fik high school-eksamen i 1941, og fik straks arbejde. Jeg har altid haft gode jobs (kontorarbejde). I 1944 giftede jeg mig med "Al", han boede på næste gade. Han kom i hæren i 1942, og vi takker Gud for, at han virkelig kom hjem i 1946. Vi lejede en lille lejlighed, og i 1948 byggede vi vores første hus. Jeg havde arbejde hele tiden, da han var borte, og uafbrudt til Erik blev født i 1952. I 1972 flyttede vi til en meget større bolig i Royal Oak og tog os af Als forældre. I 1977 flyttede vi igen mile til en 4-værelses bolig.

Jeg arbejdede i perioder fra 1980 til jeg blev pensioneret i 1985. Vi havde erhvervet en byggegrund i Tennessee i 1978 og bygget et hus i 1983 som en investering. Al blev pensioneret i december 1985 og vi flyttede dertil 17.1. 1986, og vi kan lide at være her.

98. Norma (1-118) og Albin Anderberg 1987.

Vi har rejst meget og besøgt børn og børnebørn. I februar 1987 kørte vi til Arizona og besøgte moster Alva og kusine Betty. Som vore børn siger: "Du kan være sikker på, at de gamle er ikke hjemme". Vi nyder virkelig vores pensionist-tilværelse.
Adresse: 408 Anglewood Drive, Fairfield Glade, Tennessee 38555, USA.
Billeder nr. 98 og 99.
3 børn: nr. 1-166 til 1-168.

1-119. KENNETH ROSS HANSEN

Født 18.1.1932 i Detroit, Michigan. Gift 21.12. 1957 i Fraser, Michigan med Joyce Marie Boske, der er født 5.11. 1931 i Fraser som datter af bilsælger Arthur Albert Boske og hustru Mable Dorothy Seiferlein. Joyce er børnehaveklasselærer.

Kenneth Roos Hansen skrev i 1988 følgende om sig selv:

Jeg forlod Western Michigan University med musiklærereksamen og læste derefter videre på universitetet i Boston. Jeg underviste i musik på Wyandotte High School i 8 år. Jeg dirigerede også et mandskor og et kirkekor og blev musikdirektør for Wyandotte Community Theater, hvor jeg også har dirigeret adskillige musicals.

Så flyttede jeg til Dearborn, hvor jeg blev ansat ved kommunen som "Coordinator of Fine Arts". I denne egenskab har jeg arrangeret mange forestillinger, herunder korsang, drama, koncerter og skuespil. Jeg blev forfremmet og blev så fritidsdirektør med ansvar for al sport, foreninger, fritidscentre, sportspladser, camping m.v.

Adresse: 23712 Wilson, Dearborn, Michigan 48128, USA.
Billeder nr. 99 og 116.
2 børn: nr. 1-169 og 1-170.

99. Fra venstre: Jodi (1-169), Kenneth Hansen (1-119), hans hustru Joyce, Norma (1-118) og Albin Anderberg, Beatrice og Howard Hansen (1-117). Fotograferet af forfatteren 1991.

(1-106) Alva Johanne Marie Weinrichs børn med William Campbell

1-120. BETTY CAMPBELL

Gift 1. gang med Gordon Fuller. Gift 2. gang med James Ott.
Vinter-adresse: 351 E. Rudasill Road, Tucson, Arizona 85704, USA. Sommer-adresse: Whispering Pines Ranch, HC 60 Box 14, Egar, Arizona 85925, USA.
2 børn af 1. ægteskab: nr. 1-171 og 1-172.

1-121. WILLIAM CAMPBELL

Gift.
2 børn: nr. 1-173 og 1-174.

1-122. RICHARD CAMPBELL

Gift med Joan.
2 døtre: nr. 1-175 og 1-176.

100.
Inez og Harold Weinrich (I-123).

101. Josephine (I-124) og Jesse Avery.

102. Annabelle (1-125) og William Sevey.

(1-107) George Ansgare Marvin Weinrichs børn med Ingeborg M. Jensen

1-123. HAROLD CLINTON WEINRICH

Født 5.7. 1923 i Spercer Township, Kent County, Michigan. Harold var 3 år i hæren under 2. verdenskrig, hvor han gjorde tjeneste i Afrika, Fillippinerne og Japan. Gift 18.7. 1952 i Bryan, Ohio med telefondame Inez Blanch Crinnion, der er født 27.7. 1923 i Aberdeen, South Dakota som datter af Clifton Robert Crinnion og hustru Edith Mae Mann.

Adresse: 418 Mc Duff Drive R 1, Box 559c, Alford, Florida 32420, USA.
Billede nr. 100.
4 børn: nr. 1-177 til 1-180.

1-124. JOSEPHINE MARIE WEINRICH

Født 16.10.1925 i Sand Lake. Gift 30.6. 1949 i Comstock Park med Jesse Avery, der er født 18.3. 1919 som søn af farmer George Avery og hustru Anna.
Adresse: 15295 Whitbeck Road N.E., Cedar Springs, Michigan 49319, USA.
Billeder nr. 101 og 104.
3 børn: nr. 1-181 til 1-183.

1-125. ANNABELLE WEINRICH

Født 6.12.1927 i Sand Lake, Michigan. Gift 24.10. 1952 i Cedar Springs, Michigan med William Lewis Sevey, der er født 24.7. 1929 i Cedar Springs som søn af farmer Clinton Sevey og hustru Gladys Fisk, der var fabriksarbejderske. Annabelle er ansat som shoe inspektor i firmaet Wolverine World Wide Inc. Hendes mand er far-

103. Annabelle (1-125) og William Sevey. Fotograferet 1991 af forfatteren.

104. Fire søstre. Josephine (1-124), Annabelle (1-125), Edna (1-126) og Sandra (1-128).

105. Bagved fra venstre: Tim (1-188), Edna (1-126) og Doug (gift med 1-187). Foran: Richard (gift med 1-126) med Keith (1-268) og Pamela (1-187) med Krista (1-267). 1987.

106.
Edna (1-126) og Richard Clingan.
Fotograferet 1991 af forfatteren.

107. De 2 billeder, der er taget i forlængelse af hinanden, viser Edna (1-126) og Richard Clingans farm ved Cedar Springs.
Fotograferet af forfatteren, sommeren 1991.

mer. Adresse: 3587 20-Mile Road, Cedar Springs, Michigan 49319, USA.
Billeder nr. 102, 103 og 104.
3 børn: nr. 1-184 til 1-186.

1-126. EDNA MAE WEINRICH

Født 30.1.1937 i Spencer Township. Gift 30.3. 1956 i Cedar Springs med Richard Ormas Clingan, der er født 7.3. 1933 i Cedar Springs som søn af farmer Ralph Burton Clingan og hustru Blanche Elinor Snethen. Richard er farmer og har malkekvæg. Edna er medhjælpende hustru. Adresse: 16094 Trenton, Cedar Springs, Michigan 49319, USA.
Billeder nr. 104, 105, 106 og 107.
3 børn: nr. 1-187 til 1-189.

1-127. BLANCHE HAZEL WEINRICH

Født 27.6.1939 i Sand Lake. Gift 29.11. 1957 i Rockford, Michigan med bygningsarbejder Robert Keith Christie, der var født 5.9. 1939 i Lake City, Michigan som

søn af Robert Arthur Christie. Robert Keith Christie døde 1973.
Adresse: 9024 Ferris, Box 154, Six Lakes, Michigan 48886, USA.
7 børn i ægteskabet: nr. 1-190 til 1-196.
1 barn senere: nr. 1-197.

1-128. SANDRA JANE WEINRICH

Født 25.1.1945 i Kent County, Michigan. Gift 3.7. 1964 i Kent County med lastbilchauffør Dale Edmund Volpe, der er født 1.12. 1932 i Manistee, Michigan som søn af James Dale Volpe og hustru Elizabeth.
Adresse: 1308 Hollywood N.E., Grand Rapids, Michigan 49505, USA.
Billede nr. 104.
3 børn: nr. 1-198 til 1-200.

1-129. MARVIN GEORGE WEINRICH

Født 6.8.1949 på Lakeview Hospital, Lakeview, Michigan. Gift 1.12. 1977 med Francis Joan Gillespie, der er født 16.4. 1946 i Cedar Springs. Marvin er politi-officer i byen Cedar Springs. Francis er på kontor i firmaet Wolverine World Wide Inc.
Adresse: 285 Jeffery Street, Cedar Springs, Michigan 49319, USA.
Ingen børn.

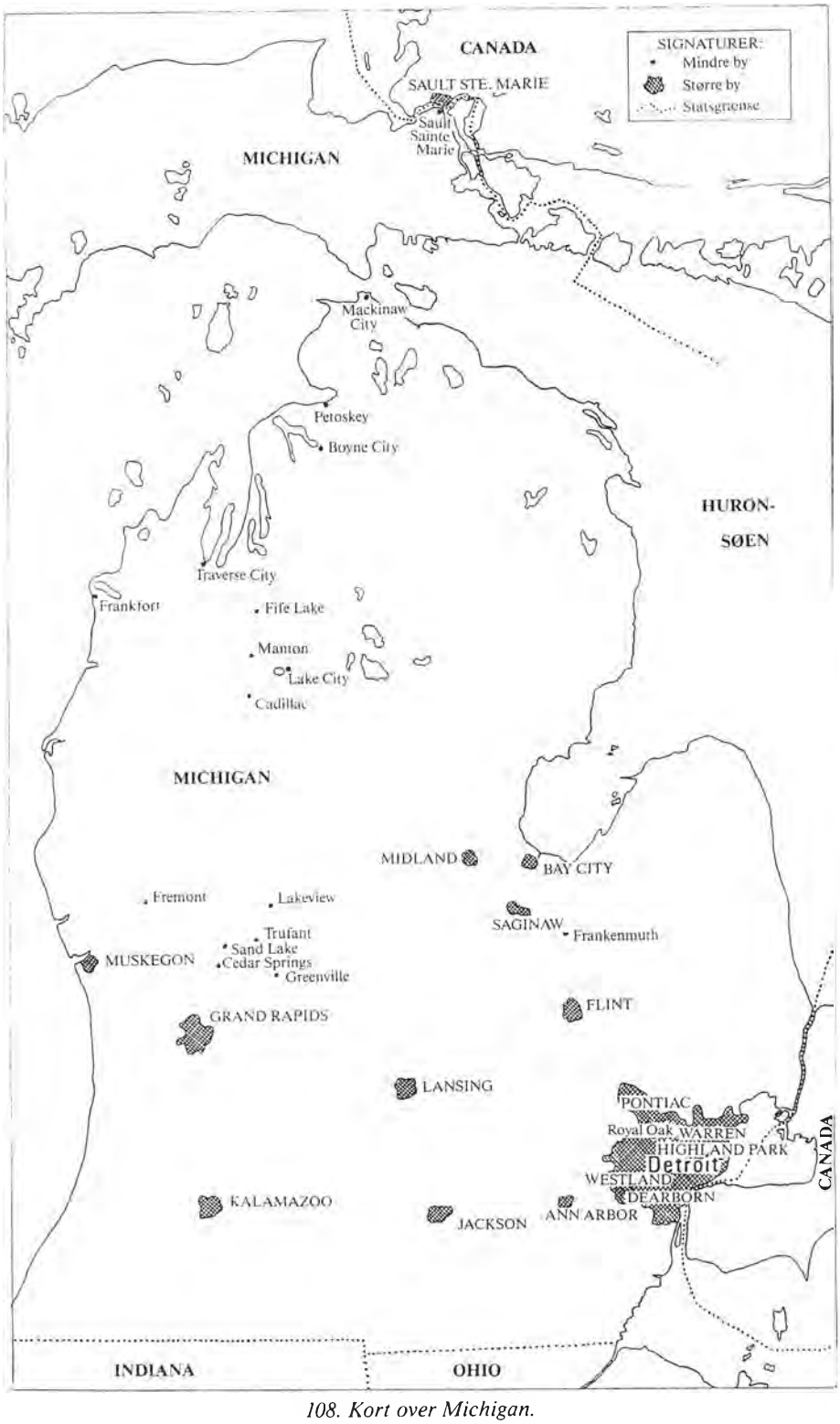

108. Kort over Michigan.

7. GENERATION

(1-108) Carlton Ralph Weinricks børn med
Ila Aletha Moore

1-130. DALE RALPH WEINRICK

Født 17.1.1937 i Township of Fife Lake, Michigan. Gift 30.4. 1960 i Kingsley Baptist Church, Kingsley, Michigan med Mary Jane Stauffer, der er født 18.11. 1942 i Paradise Township, Kingsley, Michigan som datter af fabriksarbejder Dale Lavern Stauffer og hustru Leona Maxine Hudson. Dale er ejer og leder af forretningen Automotive Parts Store, og Mary er bankassistent.
Adresse: P.O.Box 163, 406 Boyd Street, Fife Lake, Michigan 49633, USA.
Billeder nr. 91, 93 og 109.
1 barn: nr. 1-201.

1-131. JUDY MAXINE WEINRICK

Født 13.1.1942 i Fife Lake, Michigan. Gift november 1959 med Kenneth Ellison.
Billede nr. 93.
3 børn: nr. 1-202 og 1-204.

(1-108) Carlton Ralph Weinricks børn med
Vivian Rosella Gaines

1-132. DWIGHT RALIEGH WEINRICK

Født 29.3.1941.
Gift med Joyce. Adresse: 22 Terrace Drive, Oakdale, Connecticut 06370, USA.
4 børn: nr. 1-205 til 1-208.

1-133. CARLTON RALPH WEINRICK

Født 22.2.1948 i Traverse City. Kaldenavn: Carl. Gift 1. gang omkring 1973 med Sharon Ann Knipe. Ægteskabet opløst. Gift 2. gang 29.11. 1986 i Church of The Hills, Bellaire, Michigan med Carolyn Jean Bozich, der er født 29.7. 1952 i Grosse Pointe, Michigan som datter af maskinarbejder Thomas Bozich og hustru Mary Margrete Hutchinson.

Carl skrev i september 1987 følgende om sig selv:

Jeg blev født i Traverse City og har boet der hele mit liv bortset fra tre år, hvor jeg var i hæren. Jeg er stadig medlem af hærens reserver, og jeg har nu haft forbindelse til hæren i 16 år. Mit job består i vedligeholdelse og reparation af maskiner. Desuden er jeg svejser.

Adresse: 1252 Carl Road, Traverse City, Michigan 49684, USA.
3 børn af 1. ægteskab: nr. 1-209 til 1-211.

109. Mary og Dale Weinrick (1-130) med datteren Yvonne (1-201).

1-134. KATHERINE MARLENE WEINRICK

Født 31.8.1951. Gift med Thomas Heminger.
Adresse: 5641 Blair Town Hall Road, Grawn, Michigan 49637, USA.
Billede nr. 93.
2 børn: nr. 1-212 og 1-213.

1-135. SHARON KAY WEINRICK

Født 20.1.1953. Gift med Robert Kelderhouse.
Adresse: 4448 South Curry, Traverse City, Michigan 49684, USA.
Billede nr. 93.
2 børn: nr. 1-214 og 1-215.

(1-108) Carlton Ralph Weinricks børn med Joan Ann Dils

1-136. MARY JO WEINRICK

Billede nr. 88.

1-137. KARLA KAY WEINRICK

Født 21.11.1968 i Traverse City, Michigan.
Karlas mor skrev i 1987 bl.a. følgende om hende:

Karla Kay har haft et helt liv i de år, hun har levet. Som baby på 9 måneder fik hun en hjerteoperation. Det var temmelig usikkert, til hun blev omkring 10 år. Hun kom på high school i Frankfort, Michigan som en gennemsnitselev. En lærer sagde det sådan: Karla vil ikke lade uddannelsen stå i vejen for at have det rart i skoletiden.

Hun er altid fuld af solskin og latter og altid en god ven.

Adresse: P.O.Box 113, 391 Onkeonwe, Frankfort, Michigan 49635, USA.
Billede nr. 110.

110.
Karla Kay Weinrick (1-137).

(1-109) Harvey A. Weinrichs børn med
Dorthy Edna Mae Buck

1-138. DORIS JEAN WEINRICK

Født 19.1.193 . Gift med John Groh, der var født 16.5. .. og døde 26.6. 1991. Adresse: 609 Carrie, Sault Ste. Marie, Michigan 49783, USA.
5 børn: nr. 1-216 til 1-220.

1-139. LOUIS KARL WEINRICK

Født 22.9.1944 i Chippewa County, Sault Ste. Marie, Michigan. Gift 5.9. 1970 i Sault Ste. Marie med Anita Joyce Moon, der er født 11.12. 1949 i Sault Ste. Marie som datter af David Russell Moon og hustru Irma Tullikki Anderson. Louis underviser mekanikerlærlinge i et statsfængsel.

Louis Karl Weinrick oplyste i 1988 følgende om sig selv:

Jeg er født og har levet hele mit liv i Sault Ste. Marie, Michigan. Jeg kom i skole og blev uddannet mekaniker. Jeg har haft to jobs i mit liv. Først arbejdede jeg 16 år i min fars autoværksted, og nu underviser jeg mekanikerlærlinge i et statsfængsel.

Min hobby er at smede pistoler, og en særlig interesse er biler. Lige nu er jeg ved at istandsætte en Fastback Mustang 1965. Jeg har kørt stockcars i min ungdom både i Canada og her i Michigan.

Adresse: 2601 Oriole Blvd., Sault Ste. Marie, Michigan 49783, USA.
Billede nr. 111.
2 børn: nr. 1-221 og 1-222.

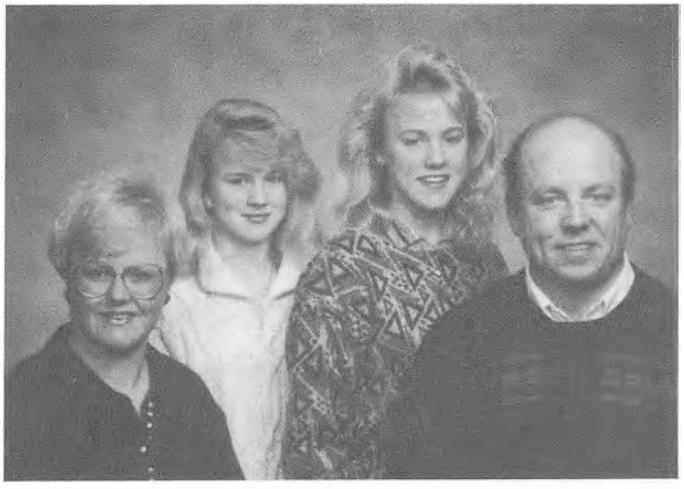

111. Anita og Louis Karl Weinrick (1-139) med døtrene Stacey (1-221) og Patricia (1-222). 1988.

1-140. JOHN CHRISTIAN WEINRICK

Født 20.2.1948. Gift 1. gang med Jance Earl. Ægteskabet opløst. Gift 2. gang med Bonnie Salo. Ægteskabet opløst. John har overtaget sin fars forretning, som nu hedder John's Garage. Adresse: 1706 Seymour, Sault Ste. Marie, Michigan 49783, USA.
Ingen børn.

1-141. RONALD HARVEY WEINRICK

Født 14.5.1956 i Sault Ste. Marie, Michigan. Gift 25.5. 1986 i Saint Mark's Episcopal Church, Grand Rapids, Michigan med Debra Marie Sare, der er født 27.1. 1959 i Grand Rapids som datter af Donald George Sare og hustru Dawn Marie Curtis.

Ronald Weinrick skrev i februar 1988 følgende selvbiografi:

Jeg blev født 14. maj 1956 på War Momorial Hospital i Sault Sainte Marie, Michigan. Jeg husker kun lidt fra før jeg blev seks år, men det jeg husker, står levende for mig. Jeg husker, hvordan mor holdt mig i de tidlige morgentimer, når jeg vågnede ved smerter i knæene. Da jeg var ung og voksede som ukrudt, led jeg af en sygdom i benene.

I 1963 husker jeg, at jeg stod for enden af indkørslen derhjemme og så myrerne bygge en myretue på græsplænen. Jeg ved, det var i 1963, fordi jeg kunne også se opførelsen af en ny skole, som jeg senere kom til at gå på. Seks år gammel kom jeg i skole. Først kom jeg i en skole, hvor næsten alle var hvide og fra samme sociale lag, men det varede mindre end en måned, så flyttede jeg til den nye skole, som jeg så blive bygget. Den fik navnet Finlayson School. Denne nye skole var helt anderledes. Den lå i et indianerreservat tæt ved, hvor vi boede, omkring 1 km.

Jeg lærte, hvad det vil sige at være en fremmed i et fremmed land, at være udstødt. Jeg blev belært om, at mine venner var anderledes, og at jeg burde skamme mig over dem, men jeg fik også åbnet øjnene for uretfærdighed og på en eller anden måde fik jeg en holdning til de amerikanske indfødte fra Chipewa-stammen,

112. Debra og Ronald Weinrick (I-141). Bryllupsbillede 1986.

en velsignelse, som jeg er taknemmelig for. Jeg gik et år om i grundskolen, så jeg var 13 år, da jeg kom i mellemskolen. I disse unge år arbejdede jeg for min far i den virksomhed, som han ejede. Han var bilmekaniker og havde et værksted. Navnet på værkstedet var Speed & Sons. Jeg arbejdede der med mine to brødre Louis og John, min onkel Howard og en anden ansat, som hed Dave. Først fik jeg en kost og ansvaret for at holde stedet rent og ordentligt, men da jeg var 16 år, arbejdede jeg med biler og betjente kunder. Samtidig læste jeg kemi og mekanik på high school.

Da jeg var færdig med high school, kunne jeg ikke finde ud af, hvad jeg ville. Skulle jeg læse videre, eller skulle jeg finde et arbejde? Jeg valgte at fortsætte hos min far et år mere, og så måske senere læse videre. Jeg kom på Lake Superior State College i Sault Sainte Marie i efteråret 1976 og læste kemi. Kemi var imidlertid ikke så spændende som på high school, så jeg skiftede hovedfag til maskinteknik og sluttede med eksamen i maj 1981.

Under min high school-tid blev min far syg. Først lignede det en meget slem forkølelse, men vi blev snart klar over, at det var meget mere alvorligt. Han havde kræft i maven. Heldigvis var han krigsveteran, så staten betalte for hospital og medicin, ellers havde vi ikke kunnet klare at tage os af ham. Da jeg blev færdig fra col-

lege, var det meget svært at få et arbejde, som ikke havde forbindelse med forsvarsindustrien, og jeg nægtede at arbejde for våbenfabrikker, så jeg tilbragte året med at arbejde for Speed & Sons. Men før jeg fik et arbejde, som jeg var udlært til på college, døde min far, Harvey. Jeg følte så, at jeg måtte blive og hjælpe mine brødre og min mor.

Denne periode i mit liv manglede ikke strålende øjeblikke. Det var gennem denne tid at jeg grundigt lærte virkeligheden om Jesus Kristus at kende. Jeg blev døbt 23. april 1983. Jeg lærte også min kone at kende hjemme hos en ven fra menigheden. Denne periode i mit liv var fyldt af en nåde, som overgår al forstand.

Endelig kom tiden, hvor jeg søgte arbejde. Da Debbie boede i Grand Rapids, valgte jeg at søge arbejde der, og jeg fik et som tegner. Nu arbejder jeg som produktudvikler for McInereny Inc., et firma med bil-komponenter.

Som sagt bor Debbie og jeg i Grand Rapids, en by med omkring 300.000 indbyggere. Der bor 650.000 i Kent County, hvor Grand Rapids ligger. Vi har et lille hus i den ældre del af byen. Vi har også 4 katte og 1 hund. Jeg er blevet træt af at bo i en by borte fra de smukke søer og landskabet derhjemme. Det hurtige tempo i bylivet er for stressende for mig. Jeg er meget engageret i kirkens arbejde, og jeg planlægger at tage på præsteseminariet og blive anglikansk præst.

Adresse: 420 Graceland NE, Grand Rapids, Michigan 49505, USA.
Billede nr. 112.
1 barn: nr. 1-223.

1-142. LORENE LYNN WEINRICK

Født 22.3.1958 i Chippewa County, Sault Ste. Marie, Michigan. Gift 8.1. 1977 i United Methodist Church, Sault Ste. Marie med Martyn James Waybrant, der er født 5.10. 1952 i Chippewa County, Sault Ste. Marie som søn af Charles Calvin Waybrant og hustru Eleanor Lucille Warren. Martyn er designer, og Lorene er kassedame i en legetøjsforretning.

Lorene skrev i september 1987 således:

Jeg voksede op i en lille by på den aller nordligste spids af Michigan. Vintrene er meget lange og hårde der, men jeg nød livet. Jeg klarede mig godt i skolen. Jeg lærte også at spille klaver, og engang spillede jeg i radioen.

I Sault Sainte Marie var der sluser, og jeg kunne lide at se på, når de store skibe skulle igennem. Jeg fik en streng opdragelse. Min far tillod ikke stævnemøder. Jeg var trodsig over for ham, men det gik over igen.

Jeg mødte min mand ved en fødselsdagsfest for min broder John. Vi blev gift et år senere i en stor gammel kirke (United Methodist) i midten af byen. Min mand arbejder for Ford Alpha Design, hvor han tegner fremtidens biler. Jeg arbejder i en legetøjsforretning, hvor jeg sætter æsker på hylderne om natten. Jeg kan godt lide dette job.

Jeg og mine børn synger i Newburg Methodist kirkes kor. Jeg er også medlem af Ruth Circle og United Methodist kvindekreds. Jeg har vænnet mig til at bo i storbyen nu (Westland er en forstad til Detroit), men jeg holder stadig af min lille hjemby.

Min far var en meget intelligent mand med en fantastisk hukommelse. Han havde en meget drøj barndom. Hans mor forlod ham i en ung alder, og han kom til at tilbringe meget af tiden hos sine bedsteforældre. De ejede en farm. Han fortalte

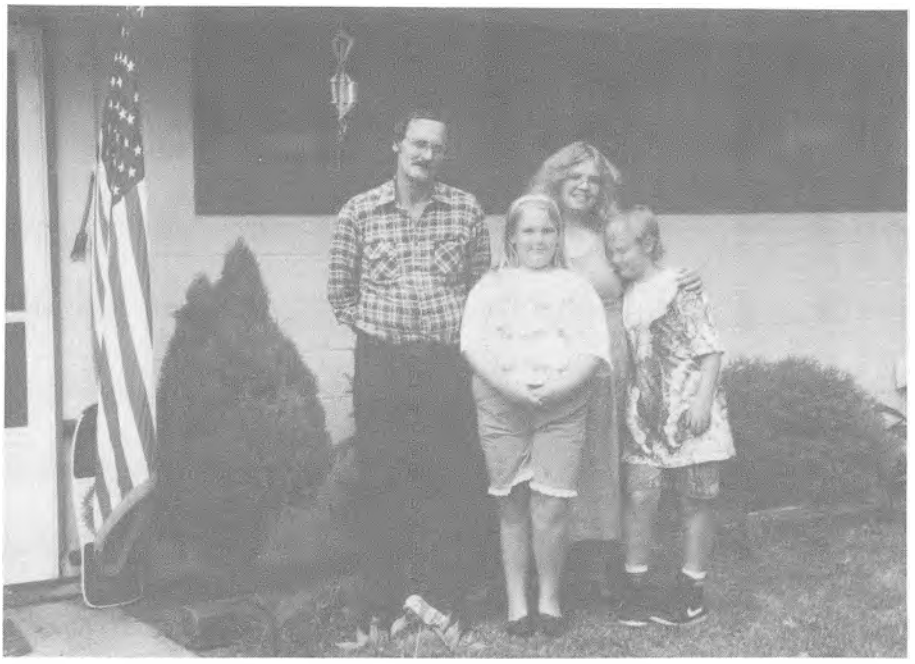

113. Lorene (1-142) og Martyn Waybrant med børnene Paul (1-224) og Christine (1-225) foran deres hus i Westland. Foto 1991 af forfatteren.

mig, at hans mor var død, men hun døde først for få år siden, og jeg mødte hende aldrig. Under 2. verdenskrig var han i hæren.

Far opbyggede et meget respekteret og ærefuldt navn som forretningsmand. Han ejede og ledede "Speed and Sons Repair" i Sault Sainte Marie. Alle kendte ham som "Speed". Han byggede biler til racerløb for en af sine venner, og han var med til løbene som mekaniker. Jeg var som barn selv med til mange af løbene. Han døde af cancer i spiserøret.

Adresse: 5845 North Karle, Westland, Michigan 48185, USA.
Billede nr. 113.
2 børn: nr. 1-224 og 1-225.

(1-110) Robert Russell Weinricks børn med Betty Jane Heiss

1-143. LAURA RUTH WEINRICK

Født 26.4.1946 i Muskegon, Michigan.
Gift med Karl Orcutt.
Adresse: 6062 White Road, Muskegon, Michigan 49442, USA.

1-144. ROBERT RUSSELL WEINRICK

Født 31.5.1947 i Muskegon, Michigan. Død i april 1949 samme sted.

1-145. MARY LOU WEINRICK

Født 6.8.1948 i Muskegon, Michigan.
Gift med Samual Berghuis.
Adresse: 4564 White Road, Muskegon, Michigan 49442, USA.

1-146. THELMA FAYE WEINRICK

Født 23.9.1949 i Muskegon, Michigan.
Gift med ..... Flatter.
Adresse: 8507 Holten Duck Lake Road, Holten, Michigan, USA.

1-147. RUSSELL DONALD WEINRICK

Født 6.2.1951 i Pontiac, Michigan.
Adresse: 161 N Dangle, Muskegon, Michigan 49442, USA.

1-148. GARY GENE WEINRICK

Født 7.10.1952 i Muskegon, Michigan.
Adresse: 76 Michigan, Muskegon, Michigan 49442, USA.

1-149. GEORGE LLOYD WEINRICK

Født 23.3.1954 i Fremont, Michigan. Gift 1.2. 1972 i Muskegon med Jaqueline Renee Vallee, der er født 7.1. 1956 i Muskegon, Michigan som datter af James Mathew Vallee og hustru Eleanor.
Adresse: 5639 Jefferson Road, Muskegon, Michigan 49442, USA.
3 børn: nr. 1-226 til 228.

1-150. WILLARD EUGENE WEINRICK

Født 10.10.1955 i Muskegon, Michigan.
Adresse: P.O.Box 255 R 2, Kalaska, Michigan 49646, USA.

(1-110) Robert Russell Weinricks børn med
Susan Carol Goebel

1-151. ROBERT JOHN WEINRICK

Født 21.11.1969 i Cadillac, Michigan.

1-152. ANGELA SUE WEINRICK

Født 24.5.1973 i Cadillac, Michigan.

1-153. CRYSTAL KAY WEINRICK

Født 15.1.1976 i Cadillac, Michigan.

(1-112) Norman Weinrich Laursens børn med
Amy Jennett Sutherland

1-154. NORMAN WEINRICH LAURSEN

Født 14.5.1939 i Mt. Clemens, Michigan. Elektroingeniør hos GM Tech Center, Warren, Michigan. Gift 15.11. 1974 i "Little Brown Church in the Vale", Illinois med Karen Ann Vallons, der er født 24.2. 1943 i Windsor, Canada som datter af jernbanefunktionær Ralph Vallons og hustru Norma.
Adresse: 35788 Koenig Drive, New Baltimore, Michigan 48047, USA.
2 børn: nr. 1-229 og 1-230.

1-155. LAWRENCE ARTHUR LAURSEN

Født 30.11.1940 i Memphis, Michigan. Gift 6.10. 1962 i Portland, Oregon med Marjorie Ann Jordan, der er født 3.12. 1945 i Portland, Oregon som datter af Jack Korak Jordan og hustru Opal Betty Palmer. Lawrence er elektronik-ingeniør, Majorie er sekretær.

Lawrence skrev i 1987 følgende om sig selv:

Jeg voksede op i Armada, Michigan, hvor jeg ved siden af skolen arbejdede for min far og bedstefar Charles Laursen, som havde en farm.

Efter high school kom jeg til flyvevåbnet, og efter at være færdig der, blev jeg gift.

Jeg arbejder for et firma, der hedder INTEL. Det er et firma, der laver chips til mini-computere. Jeg kan lide mit arbejde, og firmaet giver mig mange goder.

Adresse: 9328 Mabry N.E., Albuquerque, New Mexico 87109, USA.
2 børn: nr. 1-231 og 1-232.

1-156. BEATRICE ANN LAURSEN

Født 1.11.1945 i Mt. Clemens, Michigan. Gift 29.11. 1964 på Wurtsmith Air Base, Oscoda, Michigan med Garret Coleman, der er søn af Alan Coleman og hustru June. Ægteskabet opløst.

Arbejder i et telefonfirma i Las Vegas, Nevada, tidligere i 19 år som telefonist, nu på kontor. Adresse: 3480 North Torrey Pines, Las Vegas, Nevada 89108, USA.
Billede nr. 114.
2 børn: nr. 1-233 og 1-234.

(1-113) Arthur M. Laursens børn med
Emma May Redd

1-157. en pige

Dødfødt 9.6.1942 i Mt. Clemens, Michigan.

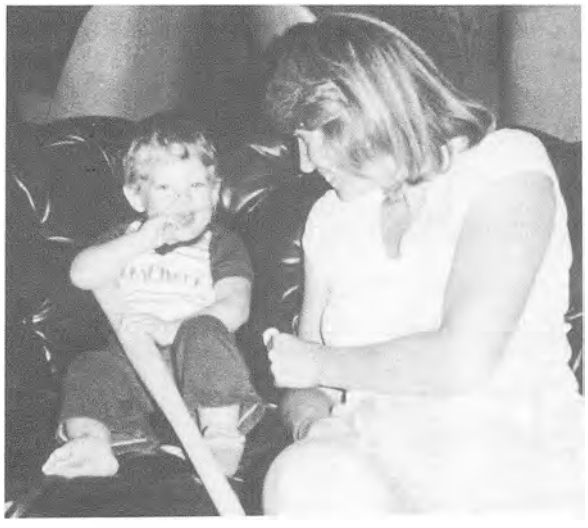

114. Beatrice (1-156) med sin søn Adam (1-234). Foto 6.9.1987.

1-158. en dreng

Født 20.6.1944 i Detroit, Michigan. Død 18 timer senere.

1-159. KAREN RUTH LAURSEN

Født 11.5.1949 i Detroit, Michigan. Gift 31.5. 1971 i Hartville Mennonite Church, Hartville, Ohio med Larry Dorman Stutzman, der er født 5.4. 1942 i Hartville, Ohio som søn af Dorman Howard Stutzman og hustru Irma Ellen Miller. Irma og Dorman Stutzman havde i mange år et plæneklipperfirma i Florida, men har de sidste næsten 20 år været farmere i Canada.

Karen skrev i marts 1987 følgende om sig selv:

Jeg boede i Detroit-området i Michigan det meste af min tidlige barndom. I 1953 flyttede vi til farfar og farmors farm i Armada. På grund af fars og min høfeber blev vi der kun et år. Farfar havde en kvægfarm (mælkekvæg) med 200 dyr.Da jeg var 10½ år blev min bror Charles født. Han havde astma og var meget syg. Jeg hjalp med at passe ham, da han meget let fik lungebetændelse. I 1963 købte mine forældre deres første hus i Pontiac, Michigan.

I en alder af 13 år fik jeg mit første rigtige job - jeg arbejdede efter skoletid, aftener og lørdage som babysitter for 5 små børn. Da jeg blev 16 år, fik jeg arbejde hos en købmand i den nærliggende by Lake Orion. Som 17-årig blev jeg uddannet til sygehjælper og ved siden af skolen arbejdede jeg både som sygehjælper og i en købmandsforretning, senere i en sportsforretning.

Jeg havde et stærkt ønske om at blive missions-sygeplejerske. I november 1967 rejste jeg til missionsmarken i Tijuiana, Mexico, hvor jeg arbejdede for Frank Gonyales Evangelistic Association (F.G.E.A.). Jeg blev placeret i Casa de la Esperaya Orphanage (Håbets Hjem) som sygehjælper, hvor jeg skulle hjælpe med 10 børn. Jeg forblev der kun kort tid. Jeg rejste hjem i den hensigt at uddanne mig mere og lære spansk og håbede at vende tilbage igen. I stedet blev jeg assistent for Orphanagedirektøren i F.G.E.A. på kontoret i Los Angeles, California.

I september 1968 kom jeg på L.I.F.E. Bible College i Glendale, California, og fortsatte med arbejdet for F.G.E.A. Jeg havde også et andet kontorjob, sang i F.G.E.A.-koret og rejste somme tider med deres "teen team". Sommeren 1968 tilbragte jeg med gade-evengelisation i Mexico sammen med 100 andre unge. I december 1968 var vi i Guatemala City, Guatamala. Dette var spændende tilbageblik.

I februar 1969 vendte jeg hjem til Michigan og arbejdede på et kontor. I maj 1970 rejste jeg igen hjemmefra, flyttede til Ohio, mødte Larry og blev gift året efter. Vi flyttede til North Canton, Ohio, hvor vi etablerede vort hjem. Der blev Eric, vores ældste, og Kristen født.

Den 4. juli 1974 immigrerede vi til Canada. Vi flyttede til en farm 100 miles nordvest for Fort St. John, hvor vi boede 8½ år i et lille kristent samfund, hvor alle var farmere og hjalp hinanden. I oktober 1982 flyttede vi til Mile 72 på the Alaska Highway. Først boede vi i en lejlighed, senere købte vi en beboelsesvogn, og i november 1987 købte vi et hus i byen, hvor vi stadig bor. Larry er blikkenslager, jeg er Tupperware-agent. Eric går på Junior High School, pigerne går på en kristen skole og Darren er stadig hjemme.

Jeg rejser en del for Tupperware. Jeg har andre arbejdende under mig lokalt og adskillige piger, der arbejder i Whitehorse i Yukon Territorierne, så jeg rejser op og tilser arbejdet. Jeg begyndte i Tupperware i januar 1984.

Larrys familie har altid været beskæftiget inden for byggebranchen. De kan lave næsten hvad som helst.

Adresse: 9708 112-Avenue, Fort St. John, British Colombia, V1J2W3 Canada.
5 børn: nr. 1-235 til 1-239.

1-160. CHARLES ARTHUR LAURSEN

Født 2.8.1959 i Mt. Clemens, Macomb County, Michigan. Gift 26.5. 1979 i Phoenix, Arizona med Shelley Ann Rumph, der er født 17.4. 1960 i Marion, Indiana som datter af brandmand Howard G. Rumph og hustru Nancy L. Lawson. Charles er køkkenmedhjælper hos Smitty's, der er en fødevareforretning med restaurant.
Adresse: 2817 East Siesta Lane, Phoenix, Arizona 85024, USA.
3 børn: nr. 1-240 til 1-242.

(1-114) Jack Peterson Weinrichs børn

1-161. THOMAS JACK WEINRICH

Født 27.8.1941. Gift. Ægteskabet opløst.
Adresse: 10560 Shaw Road, Petoskey, Michigan 49770, USA.
1 barn: nr. 1-243.

1-162. CYNTHIA LOUISE WEINRICH

Født 23.3.1952. Gift med Bill Griffin.
Adresse: 4158 Sandy Drive, Dorr, Michigan 49323, USA.
Billede nr. 95.

(1-116) Lylamae Weinrichs børn med
Karl Lewis Mueller

1-163. PATI JAE MUELLER

Født 22.10.1949 i Petoskey, Michigan. Gift 1. gang 18.6. 1966 i Boyne City, Michigan med William John House (kaldenavn: Bill), der er født 2.9. 1944 i Southport, North Carolina som søn af maskinarbejder William A. House og hustru fabriksarbejder Jewel Ann Seaman. William John House er lærer på den lokale highschool, hvor han underviser de ældste klasser i historie. Ægteskabet opløst. Gift 2. gang 10.8. 1991 med Kenneth John Krauter, der er født 8.1. 1945 i Dearborn, Michigan som søn af Carl Krauter og hustru Hilda.
Adresse: 37325 Stonegate Circle, Mt. Clemens, Michigan, USA.
Billede nr. 115.
1 barn af 1. ægteskab: nr. 1-244.

1-164. MICHAEL LEWIS MUELLER

Født 5.5.1952 i Petoskey, Michigan. Gift 24.5. 1975 i St. Johns Episcopal Church, Midland, Michigan med Sidney Van Winkle, der er født 16.10. 1951 i Midland, Michigan som datter af kemiingeniør Donald David Van Winkle og hustru Marjorie Constance Mills. Sidney underviser vordende mødre.
Adresse: 2525 Bronson Blvd., Kalamazoo, Michigan 49008, USA.
Billede nr. 115.
2 børn: nr. 1-245 og 1-246.

1-165. MARY JANE MUELLER

Født 2.8.1956 i Petoskey, Michigan. Gift 1. gang 1.5. 1975 i Boyne City, Michigan med Kevin Eugene Hiemstra. Ægteskabet opløst 1981. Gift 2. gang 1.10. 1988 i Midland, Michigan med Dennis Lee Quehl, der er født 30.8. 1955 i Midland som søn af Earnest Quehl og hustru Else.
Adresse: 3309 Fuller, Midland, Michigan 48640, USA.
Billede nr. 115.
1 barn af 1. ægteskab: nr. 1-247.

(1-118) Norma Ruth Hansens børn med
Albin Martin Anderberg

1-166. ERIK ALBIN ANDERBERG

Født 28.9.1952 i Detroit, Michigan. Gift 24.11. 1984 i Millis, Massachusetts med Christie D. Berry, der er født 11.11. 1955 i Trenton, Tennessee som datter af Charles Edgar Berry og hustru Lila Christine ...

Erik fik som ung et job i et forsikringsselskab. Senere læste han jura. Studierne afsluttedes med eksamen i 1978. Han er nu advokat.
Adresse: 437 Maple Street, Franklin, Massachusetts 02038, USA.
2 børn: nr. 1-248 og 1-249.

1-167. PAUL HOWARD ANDERBERG

Født 5.2.1956 i Detroit. Adresse: 408 Anglewood Drive, Fairfield Glade, Tennessee 38555, USA.

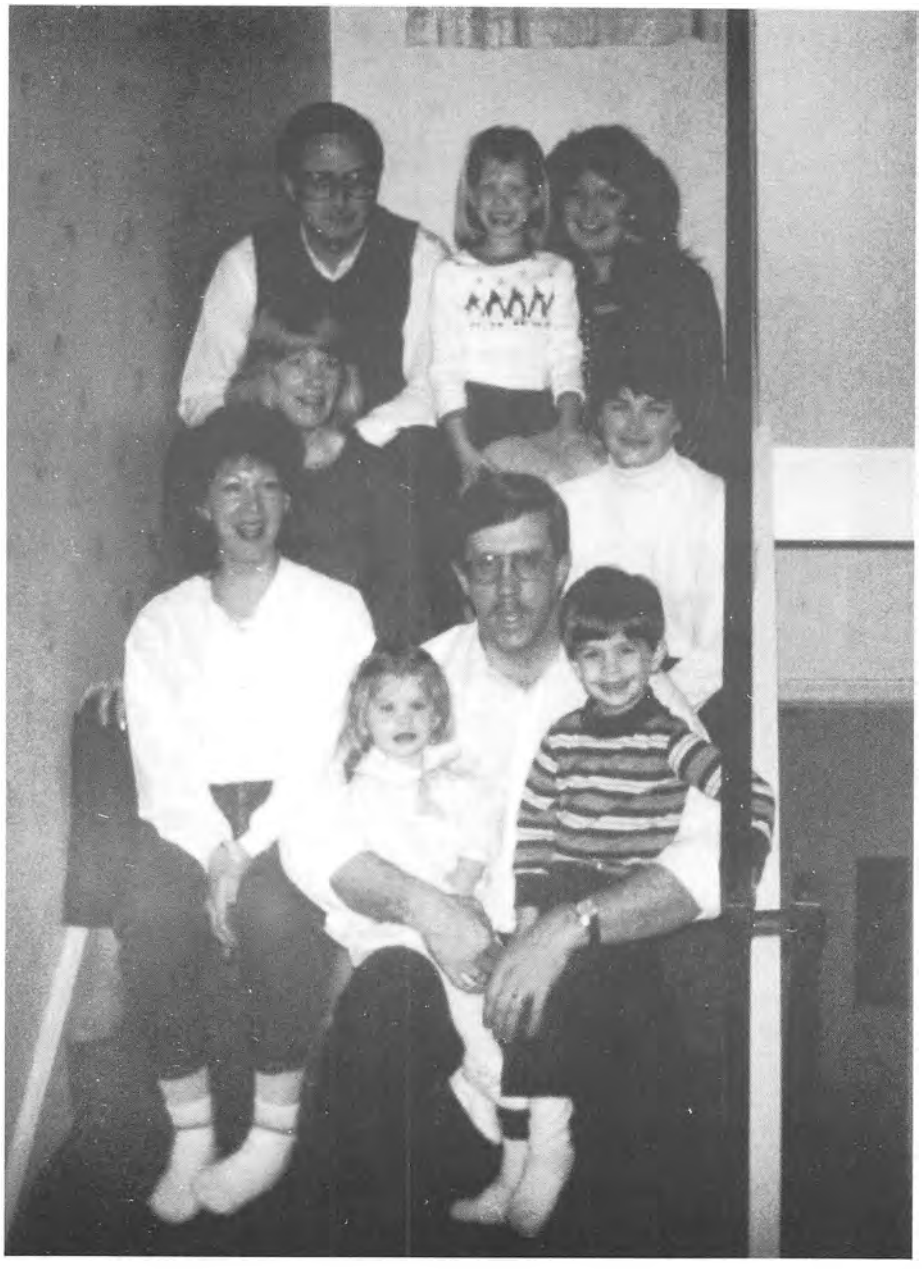

115. Bagest: Bill (gift med 1-163), Kenin (1-247) og Karen (1- 244). Næste trin: Pati (1-163) og Sidney (gift med 1-164). Foran: Mary (1-165), Michael (1-164), Mikaela (1-246) og Matthew (1-245). Foto 25.12. 1986.

1-168. NANCY RUTH ANDERBERG

Født 16.3.1959 i Detroit, Michigan. Gift 1. gang 27.5.1983 i Berkley, Michigan med Michael Robert Collins. Ægteskabet opløst april 1987. Gift 2. gang 20.8. 1988 med John Peter La Prise, der er søn af Joseph La Prise og hustru Marie.
Adresse: 527 West Webster Road, Royal Oak, Michigan 48073, USA.
2 børn af 2. ægteskab: nr. 1-250 og 1-251.

(1-119) Kenneth Ross Hansens børn med Joyce Marie Boske

1-169. JODI KAY HANSEN

Født 7.8.1962 i Wyandotte, Michigan. Gift 11.7. 1987 med Steve Gustavson. Ægteskabet opløst.
Adresse: 405 Dillingham Lane, Drakes Pond Apts., Kalamazoo, Michigan 49009, USA.
Billeder nr. 99 og 116.
Ingen børn.

1-170. MARK KENNETH HANSEN

Født 17.1.1965 i Trenton, Michigan. Eksamen i kommunikation fra Michigan State University. Arbejder med video-redigering for et reklamebureau.
Billede nr. 116.

(1-120) Betty Campbells børn med Gordon Fuller

1-171. GORDON FULLER

blind.
Ingen børn.

1-172. WILLIAM FULLER

Blind.
Ingen børn.

(1-121) William Campbells børn

1-173.

1-174.

116. Joyce og Kenneth Roos Hansen (1-119) med Jodi (1-169) og Mark (1-170). Billedet er taget ved Marks skoleafslutning.

(1-122) Richard Campbells børn med Joan ..

1-175. CINDY CAMPBELL

1-176. VALLARIE CAMPBELL

(1-123) Harold Clayton Weinrichs børn med Inez Blanch Crinnion

1-177. LORI ANN WEINRICH

Født 31.5.1954 i Grand Rapids, Michigan. Bager. Gift 1. gang med flymekaniker Jeffery Warner. Gift 2. gang 31.1. 1985 i North Port, Florida med James Franklin Mullens, der er født 2.5. 1942 i Wheeling, West Virginia som søn af Frank Mullens og hustru Onioa. Adresse: 126 Gilbert Drive, Chipley, Florida 32428, USA.
2 børn: nr. 1-252 og 1-253.

1-178. KAREN GAY WEINRICH

Født 14.3.1956 i Grand Rapids, Michigan. Gift 1. gang 27.8. 1972 med Willian Dale Harper, der var soldat i flåden. Gift 2. gang 25.7. 1975 i Jacksonville, Florida med flymekaniker Robert Haynes, der er søn af Hilford Haynes og Eunice Townsend. Ægteskabet opløst 9.6. 1980. Gift 3. gang 21.6. 1981 i Oscar Scherer Park, Sarasota County, Florida med Richard James Robarge, der er født 5.5. 1955 i Springfield, Massachusetts som søn af maler James Arthur Robarge og Dorothy Daley. Karen er ansat ved postvæsenet, og Richard Robarge er bowlingmaskinereparatør. Adresse: 4373 Loblully Drive, Marianna, Florida 32446, USA.
1 barn af 2. ægteskab: nr. 1-254.
2 børn af 3. ægteskab: nr. 1-255 og 1-256.

1-179. PAUL VANCE WEINRICH

Født 14.3.1959 i Grand Rapids, Michigan. Brandmand. Gift 1. gang med Kim Johnson. Gift 2. gang 24.8. 1982 i Osprey, Florida med Pandora Ann Logie, der er født 18.3. 1960 i South Ruislip, Middlesex, England som datter af Joseph Fleming Henderson og June Havens Schaub Richter. Adresse: 201 Normandy, Port Charlotte, Florida 33952, USA.
3 børn af 2. ægteskab: nr. 1-257 til 1-259.

1-180. DAVID GEORGE WEINRICH

Født 8.4.1964 i Grand Rapids, Michigan. Brandmand. Gift 22.4. 1985 i Punta Gorda, Florida med Sonya D. Todd, der er født i New Mexico som datter af Robert Todd og Micky Black. Foruden nedenstående fællesbarn har Sonya en søn fra før ægteskabet. Han hedder Kristopher Jolson, er født 13.12. 1984 og er opvokset som søn af huset. Sonya fik desuden et barn bærende navnet Weinrich med en anden mand, der senere adopterede det.
1 barn: nr. 1-260.

(1-124) Josephine Marie Weinrichs børn med Jesse Avery

1-181. BRUCE PAUL AVERY

Født 20.9. 1954 i Greenville, Michigan. Gift 1. gang med Kathy Hall. Ægteskabet opløst. Gift 2. gang 28.12. 1986 med Kathy Lea. I 2. ægteskab 2 stedbørn Sara Lea Gritter og Thomas Martin Gritter, samt et adoptivbarn Brian Richard Avery. Adresse: 19265 Cannonsville Road, Pierson, Michigan 49339.
1 barn af 1. ægteskab: nr. 1-261.
1 barn af 2. ægteskab: nr. 1-262.

1-182. JODINE MARIE AVERY

Født 6.9. 1957 i Greenville, Michigan. Gift med James Van der Meulen. Ægteskabet opløst.
2 børn: nr. 1-263 og 1-264.

117. Pamela (I-187) og Douglas Swanson med Krista (I-267) og Keith (I-268). Fotograferet 1991 af forfatteren.

1-183. PETER MICHEAL AVERY

Født 25.11. 1966 i Greenville, Michigan. Gift 16.11. 1991 med Tammy Molenbeck.

(I-125) Annabelle Weinrichs børn med William Lewis Sevey

1-184. LOU ANN SEVEY

Født 29.10.1955 i Greenville, Michigan. Gift 1989 med Brian Wheat, der er mekaniker. Lou er ansat i et møbelfirma.

1-185. DEBORAH JEAN SEVEY

Født 20.12.1958 i Greenville, Michigan. Gift 26.10. 1979 i Courtland-Oakfield Methodist Church, Rockford, Michigan med David Dunaven, som er født 5.9. 1956. David er farmer. Ægteskabet opløst. Deborah arbejder i en planteskole.
Adresse: 11500 Shaner, Rockford, Michigan, USA.

1-186. WILLIAM RICHARD SEVEY

Født 29.5.1961 i Greenville, Michigan. Gift 28.4. 1984 i Cedar Springs United Methodist Church med Tanya Hall, der er født 8.9. 1964. William Richard (kaldenavn: Rick) er farmer, Tanya er ansat i en bank.
2 børn: nr. 1-265 og 1-266.

(1-126) Edna Mae Weinrichs børn med
Richard Ormas Clingan

1-187. PAMELA JANE CLINGAN

Født 1.7.1958. Gift 3.11. 1978 med Douglas Keith Swanson, der er født 17.3. 1959.
Adresse: 421 Apache, Fremont, Michigan.
Billeder nr. 105 og 117.
2 børn: nr. 1-267 og 1-268.

1-188. TIMOTHY RICHARD CLINGAN

Født 11.10.1960. Gift 30.7. 1988 med Sally Peacock. Ægteskabet opløst marts 1991.
Adresse: 9326 Whispering Pine Ave., Sparta, Michigan.
Billede nr. 105.
Ingen børn.

1-189. THOMAS RALPH CLINGAN

Født 1.8.1966.
Adresse: O-1254 South White, Grand Rapids, Michigan 49504.

(1-127) Blanche Hazel Weinrichs børn med
Robert Keith Christie

1-190. ROBIN KEITH CHRISTIE

Født 17.4.1958 i Greenville. Gift med Alisha Bruce.
3 børn af 1. ægteskab: nr. 1-269 til 1-271.
1 barn med Benita Myers: nr. 1-272.

1-191. RANDELL LEE CHRISTIE

Født 5.4.1959. Gift med Chris.
2 børn: nr. 1-273 og 1-274.

1-192. CORRINA DONNA MAE CHRISTIE

Født 19.7.1960. Gift 22.9. 1978 med Donald Peterman. Ægteskabet opløst. Gift 2. gang med Ralph Larsen.

Adresse: 1249 116 Ave. Lot 60, Martin, Michigan 49070.
3 børn af 1. ægteskab: nr. 1-275 til 1-277.

1-193. CINDY SUE CHRISTIE

Født 15.8.1962.

1-194. CONNIE JOYCE CHRISTIE

Født 11.12.1963.

1-195. REUBEN IRA CHRISTIE

Født 16.11.1964.

1-196. BRENT HOWARD CHRISTIE

Født 27.6.1973.

(1-127) Blanche Hazel Weinrichs yngste barn

1-197. SHANNON K. CHRISTIE

Født 20.8.1981.

(1-128) Sandra Jane Weinrichs børn med Dale Edmund Volpe

1-198. KATHY JO WEINRICH

Født 29.1.1962 på Greenville Hospital, Montcalm County. Gift 1. gang med Steven Craig Jenkins, som døde. Gift 2. gang 21.7. 1990 i Farmington Hills, Michigan med David Brian Woods, der er født 30.8. 1956 i Detroit som søn af George Arthur Woods og hustru Margaret Bridgett Elaine Pett. Adresse: 1401 Elmdale N.E., Apt. C, Grand Rapids, Michigan 49505, USA.
1 barn af 1. ægteskab: nr.1-278.

1-199. JAMA SUE ..?

Født 22.1.1964 på Greenville Hospital. Gift med Timothy Hansen. Ægteskabet opløst.
1 barn: nr. 1-279.

1-200. TODD EDWARD VOLPE

Født 1.2.1965 på St. Marys Hospital. Ugift.

8. GENERATION

(1-130) Dale Ralph Weinricks barn med Mary Jane Stauffer

1-201. YVONNE CHRISTINE WEINRICK

Født 11.1.1962 i El Paso, Texas. Gift 24.4. 1982 i Methodistkirken i Fife Lake, Michigan med Jerry Edward Ingersoll, der er født 21.6. 1957 i Traverse City, Michigan som søn af Wayne Jay Ingersoll og hustru Elizabeth Ann Nolff. Adresse: 12724 M.66 S.W., Fife Lake, Michigan 49633, USA.
Billeder nr. 93 og 109.

(1-131) Judy Maxine Weinricks børn

1-202. VICTORIA WEINRICK

Født 1960. Død samme år.

1-203. SCOTT KENNETH ELLISON

Født 22.10. 1962 i Muskegon, Michigan. Gift 19.10. 1985 med Lori Lynn Piszczek, der er født 28.1. 1965 i Muskegon som datter af Robert Piszczek og Arlene Loring. Adresse: 4193 N Maple Island Road, Twin Lake, Michigan 49457.
2 børn: nr. 1-280 og 1-281.

1-204. DENA SUE WEINRICK

(1-132) Dwight Raliegh Weinricks børn med Joyce

1-205. DWIGHT WEINRICK

Gift.
1 barn: nr. 1-282.

1-206. PETER WEINRICK

Gift.

1-207. KATHRINE WEINRICK

1-208. PAUL WEINRICK

(1-133) Carlton Ralph Weinricks børn med
Sharon Ann Knipe

1-209. ARMEN MICHAEL WEINRICK

Født 13.3.1974 i Traverse City, Michigan. Armen og Aaron er enæggede tvillinger.

1-210. AARON GENE WEINRICK

Født 13.3.1974 i Traverse City, Michigan. Enægget tvilling med foranstående Armen.

1-211. PIATT RALIEGH WEINRICK

Født 8.1.1976 i Traverse City, Michigan.

(1-134) Katherine Marlene Weinricks børn med
Thomas Heminger

1-212. en pige

1-213. en pige

(1-135) Sharon Kay Weinricks børn med
Robert Kelderhouse

1-214.

1-215.

(1-138) Doris Jean Weinricks børn med
John Groh

1-216. MARK GROH

Født 7.5.1960. Gift med Christine.
1 barn: nr. 1-283.

1-217. STEVEN GROH

Født 25.10.1961.

1-218. ALLAN GROH
Født 24.11.1962.

1-219. CAROLYN GROH
Født 30.12.1964.

1-220. MARILYN GROH
Født 27.11.1968.

(1-139) Louis Karl Weinricks børn med
Anita Joyce Moon

1-221. STACEY LEIGH WEINRICK
Født 23.12.1972 i Sault Ste. Marie, Michigan.
Billede nr. 111.

1-222. PATRICIA SUZANNE WEINRICK
Født 25.8.1975 i Sault Ste. Marie, Michigan.
Billede nr. 111.

(1-141) Ronald Harvey Weinricks barn med
Debra Marie Sare

1-223. DANIEL FITZGERALD WEINRICK
Født 15.7.1989.

(1-142) Lorene Lynn Weinricks børn med
Martyn James Waybrant

1-224. PAUL JAMES WAYBRANT
Født 16.5.1980 i Westland, Wayne County, Michigan.
Billede nr. 113.

1-225. CHRISTINE ANN WAYBRANT
Født 20.8.1981 i Westland, Wayne County, Michigan.
Billede nr. 113.

118. Lynda (1-231) og Robert Brady med David (1-284) og Ryan (1-285). Foto: 1988.

(1-149) George Lloyd Weinricks børn med Jaqueline Renee Vallee

1-226. REBECCA MARIE WEINRICK

Født 10.7. 1972 i Cadillac, Michigan.

1-227. DANIAL LLOYD WEINRICK

Født 10.2. 1976 i Muskegon, Michigan.

1-228. BRENT JAMES WEINRICK

Født 23.10. 1980 i Muskegon, Michigan.

(1-154) Norman Weinrich Laursens børn med Karen Ann Vollans

1-229. JAMES NORMAN LAURSEN

Født 24.9. 1977. Tvilling.

1-230. JONATHAN CARL LAURSEN

Født 24.9. 1977. Tvilling.

(1-155) Lawrence Arthur Laursens børn med
Marjorie Ann Jordan

1-231. LYNDA ANN LAURSEN

Født 21.2.1964 i Portland, Oregon. Gift 13.9.1985 i Portland, Oregon med Robert Earl Brady, der er født 11.3.1963 i Los Angeles, California som søn af flymekaniker (hos Boeing) James William Brady og hustru Darlene Sue Rothrock. Robert er ansat ved flyvevåbnet.
Adresse: 735 West Coxferry Road, Conway, South Carolina 29526, USA.
Billede nr. 118.
3 børn: nr. 1-284 til 1-286.

1-232. JEFFREY ALAN LAURSEN

Født 31.7. 1968 i Portland, Oregon. Arbejder i Las Vegas, Nevada.

(1-156) Beatrice Ann Laursens børn med
Garret Coleman

1-233. KEVIN GARRET COLEMAN

Født 1.5. 1971.
Billede nr. 119.

1-234. ADAM ANDREW COLEMAN

Født 6.6. 1986.
Billede nr. 114.

(1-159) Karen Ruth Laursens børn med
Larry Dorman Stutzman

1-235. ERIC CHRISTOPHER STUTZMAN

Født 24.4.1972 i Barberton, Ohio, USA.

1-236. KRISTEN JOANN STUTZMAN

Født 22.4.1973 i North Canton, Ohio, USA.

1-237. BETHANY JOY STUTZMAN

Født 28.1.1976 i Fort St. John, British Columbia, Canada.

119. Kevin Coleman (1-233). Foto 15.6.1987.

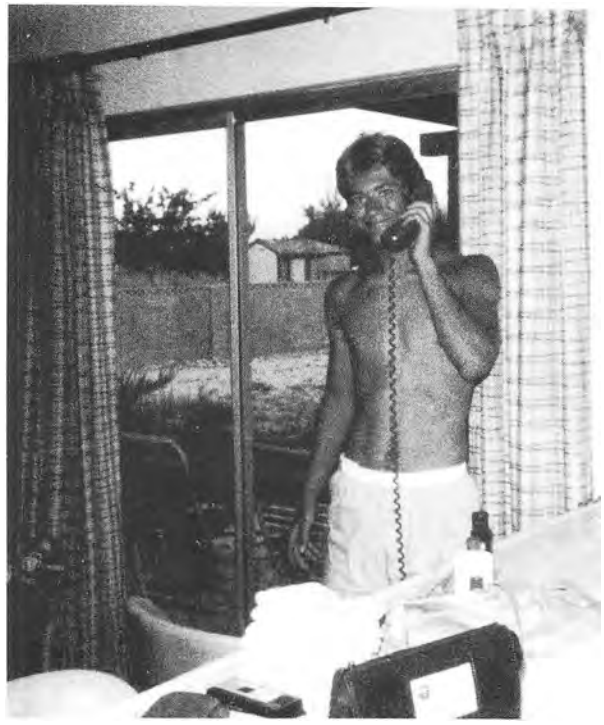

1-238. MELISSA MONET STUTZMAN

Født 29.5.1980 i Fort St. John, British Columbia, Canada.

1-239. DARREN KYLE STUTZMAN

Født 2.9.1982 i Fort St. John, British Columbia, Canada.

(1-160) Charles Arthur Laursens børn med Shelley Ann Rumph

1-240. CHARLES ARTHUR LAURSEN

Født 17.11.1981 i Phoenix, Arizona.

1-241. TANYA MARIE LAURSEN

Født 16.1.1984 i Phoenix, Arizona.

1-242. PATRICK PERRY LAURSEN

Født 15.4.1987 i Phoenix, Arizona.

(1-161) Thomas Jack Weinrichs barn

1-243. CHERI LYNN WEINRICH

Gift med Perry Lewis.
Adresse: 1801 Fort View Road 112, Austin, Texas 78704, USA.
1 barn: nr. 1-287.

(1-163) Pati Jae Muellers barn med William John House

1-244. KAREN ELIZABETH HOUSE

Født 1.10.1966 i Mt. Clemens, Michigan. Gift 1992.
Billede nr. 115.

(1-164) Michael Lewis Muellers børn med Sidney Van Winkle

1-245. MATTHEW THOMAS MUELLER

Født 21.1.1982 i Kalamazoo, Michigan.
Billede nr. 115.

1-246. MIKAELA SIDNEY MUELLER

Født 21.4.1985 i Kalamazoo, Michigan.
Billede nr. 115.

(1-165) Mary Jane Muellers barn med Kevin Eugene Hiemstra

1-247. KENIN MARIE HIEMSTRA

Født 11.7.1980 i Kalamazoo, Michigan.
Billede nr. 115.

(1-166) Erik Albin Anderbergs børn med Christie D. Berry

1-248. TAYLOR NEILS ANDERBERG

Født 23.5.1985 i Norwood, Massachusetts.

1-249. JAYMES COLE ANDERBERG

Født 22.8.1986 i Norwood, Massachusetts.

(1-168) Nancy Ruth Anderbergs børn med
John Peter La Prise

1-250. ANDREW FREDERICK LA PRISE

Født 22.11. 1989.

1-251. HANNAH RUTH LA PRISE

Født 5.7. 1991.

(1-177) Lori Ann Weinrichs børn med
James Franklin Mullens

1-252. JOSHUA IVAN MULLENS

Født 30.3.1985 i Port Charlotte, Florida.

1-253. PATRICK ALAN MULLENS

Født 18.3.1988 på Mac Dill Afb Hospital, Tampa, Florida.

(1-178) Karen Gay Weinrichs barn med
Robert Haynes

1-254. EMILY KAY HAYNES

Født 26.9. 1976 i Port Charlotte, Florida. Navneændring til Emily Kay Robarge. Adopteret af sin stedfar Richard Robarge.

(1-178) Karen Gay Weinrichs børn med
Richard James Robarge

1-255. TRAVIS JAMES ROBARGE

Født 11.6.1982 i Port Charlotte, Florida.

1-256. MATHEW ADAM ROBARGE

Født 21.12.1984 i Port Charlotte, Florida.

(1-179) Paul Vance Weinrichs børn med
Pandora Ann Logie

1-257. JEREMY CLINTON WEINRICH

Født 24.9. 1983 i Port Charlotte, Florida.

1-258. DANIELLE WEINRICH

Født i Port Charlotte, Florida.

1-259. CHAD ERIC WEINRICH

Født 16.4.1991 i Port Charlotte, Florida.

(1-180) David George Weinrichs barn med
Sonya D. Todd

1-260. MICKEAL SHANE WEINRICH

Født 23.5. 1986 i Port Charlotte, Florida.

(1-181) Bruce Paul Averys barn med
Kathy Hall

1-261. MICHAEL PAUL AVERY

Født 26.1. 1974.

(1-181) Bruce Paul Averys barn med
Kathy Lea

1-262. LAURA MARIE AVERY

Født 18.11. 1986.

(1-182) Jodine Marie Averys børn med
James Van der Meulen

1-263. CRAIG JAMES VAN DER MEULEN

Født 17.9. 1974 i Greenville.

1-264. CHRISTOPHER LEE VAN DER MEULEN

Født 20.5. 1977 i Greenville

(1-186) William Richard Seveys børn med
Tanya Hall

1-265. STACY MARIE SEVEY

Født 7.1.1986.

1-266. KYLE RICHARD SEVEY

Født 14.7. 1989.

(1-187) Pamela Jane Clingans børn med Douglas Keith Swanson

1-267. KRISTA SUE SWANSON

Født 9.1.1984.
Billeder nr. 105 og 117.

1-268. KEITH DOUGLAS SWANSON

Født 29.9.1986.
Billeder nr. 105 og 117.

(1-190) Robin Keith Christies børn med Alisha Bruce

1-269. ANASTASIA CHRISTIE

Født 4.10. 1984.

1-270. JOHN CHRISTIE

Født 12.12. 1985.

1-271. ROBERT CHRISTIE

Født 27.5. 1987.

(1-190) Robin Keith Christies barn med Benita Myers

1-272. BETHANI MARIE MYERS

Født 17.6. 1991.

(1-191) Randell Lee Christies børn med Chris ..

1-273. AMANDA

Født omkring 1981.

1-274. LAREN
Født omkring 1983.

(1-192) Corrina Donna Mae Christies børn med Donald Peterman

1-275. BRANDI MAE PETERMAN
Født 11.9. 1979.

1-276. HOLLY ANN PETERMAN
Født 7.11. 1980.

1-277. JEFFERY DONALD PETERMAN
Født 6.3. 1982.

(1-198) Kathy Jo Weinrichs barn med Steven Craig Jenkins

1-278. JEREMIAH WALTER JENKINS
Født 18.8.1991 i Royal Oak, Michigan.

(1-199) Jama Sue ..s barn med Timothy Hansen

1-279. JULIE ANN HANSEN

9. GENERATION

(1-203) Scott Kenneth Ellisons børn med
Lori Lynn Piszczek

1-280. ZACHERY SCOTT ELLISON

Født 3.4.1988 i Muskegon, Michigan.

1-281. NICHOLAS ELLISON

Født 3.5.1990.

(1-205) Dwight Weinricks barn

1-282.

(1-216) Mark Grohs barn med
Christine ..

1-283. BRITTNEY GROH

(1-231) Lynda Ann Laursens børn med
Robert Earl Brady

1-284. DAVID ALAN BRADY

Født 29.7.1985 i Clackamas, Oregon.
Billede nr. 118.

1-285. RYAN ARTHUR BRADY

Født 3.2.1988 i Conway, South Carolina.
Billede nr. 118.

1-286. PATRICK ANDREW BRADY

Født 17.4. 1991.

(1-243) Cheri Lynn Weinrichs barn med
Perry Lewis

1-287. LAUREN LYNN LEWIS

Født 25.6.1987.

ADOPTIVBØRN
OG DERES EFTERKOMMERE

(I-117) Howard Clark Hansens adoptivbørn med Beatrice Margaret Robbins

1-301. TIMOTHY HOWARD HANSEN

Født 4.9.1954 i Detroit. Gift august 1986 med Margaret.
Adresse: 21546 Blackmar, Warren, Michigan 48089, USA.
Billede nr. 120.

1-302. KATHLEEN ANN HANSEN

Født 15.7.1956 i Detroit.
Gift med Donald Gatewood.
Adresse: RT 3 Box 134 F Piney Hill Road, Chatsworth, Georgia 30705, USA.
Billede nr. 121.

120. Margaret og Timothy Hansen (1-301). Bryllupsbillede 1986.

121. Kathleen (1-302) og Don Gatewood.

WEINRICK'ER,
DER IKKE TILHØRER SLÆGTEN

Ila Aletha Moore (Weinrick)s børn med
Joseph Schmidt (se bemærkning ved nr. I-108)

1-303. CHARLES M. WEINRICK

Født 25.7.1945. Gift med Barbara.
2 børn: nr. 1-305 og 1-306.

1-304. WANDA J. WEINRICK

Født 26.6.1947. Gift med James Sherman.
2 børn: nr. 1-307 og 1-308.

(1-303) Charles M. Weinricks børn med
Barbara ..

1-305.

1-306.

(1-304) Wanda J. Weinricks børn med
James Sherman

1-307.

1-308.

Fjerde del

Andre danske
Weinreich-slægter

DE FØRSTE WEINREICH'ER I DANMARK

De ældste Weinreich'er i Danmark har vi kun få oplysninger om. Vi kender ikke deres forældre, og vi ved ikke, hvorfra de kom. Det ser dog ud til, at de alle var jævne mennesker, og at flere af dem var soldater, der var hvervet sydpå. De ældste personer med navnet Weinreich, der er påvist i Danmark er følgende:

1-401. GEORG MAGNUS WEINREICH

Løjtnant i Skånske Dragoner (et regiment i den danske hær) 10.8.1676 under Steen Brahe. Regimentet opløstes i Vä før 25.6.1677, da det ikke kunne få fremgang, og Georg Magnus Weinreich overgik da til Knoblauchs Dragoner og forblev liggende i Kristianstad. Han var i 1678 løjtnant i ritmester Johan Delaus kompagni. Under en uoverensstemmelse overdængede han sin ritmester med skældsord. Det kom til slagsmål, og Georg Magnus Weinreich dræbtes den 25.5.1678 af Delau.

Disse oplysninger stammer fra Hirsch: Danske og norske officerer (et håndskrevet værk på Hærens Arkiv).

Begivenhederne har altså fundet sted under Skånske Krig. I januar 1677 slog den svenske konge Karl den 11. vinterlejr ved Vä sydvest for Kristianstad, som var på danske hænder, men omringet af svenskerne. Kampene omkring Vä og Kristianstad trak længe ud, da ingen af parterne kunne få overtaget, men 31.5. 1677 rykkede den danske hær ind i Vä og brød dermed blokaden af Kristianstad. Dagen efter holdt kong Christian den 5. sit indtog i Krisianstad.
Billede nr. 122.

1-402. MARIE ELISABETH WEINRICH

Trolovet tirsdag 12.12. 1713 og gift 19.1. 1714 i Vejlby (ved Middelfart) med soldat Johan Jacob Neufundt.

Vi kender ikke mere til dette par. De har ikke fået børn døbt i Vejlby de følgende år, og de er heller ikke døde i Vejlby. Vi kan gætte på, at Marie Elisabeth Weinrich er i familie med den følgende Constantinus Weinrich (1-403), men vi ved det ikke.

1-403. CONSTANTINUS FRIDERICHSEN WEINRICH

I de forskellige kirkebøger er hans efternavn stavet på følgende forskellige måder: Wiinrech, Weinreich og Weinrich. De fleste steder bliver han betegnet som courassier (d.v.s. soldat), et enkelt sted er betegnelsen rytter.

Trolovet 4.5. 1714 og gift 15.7. 1714 i Middelfart med Maren Andersdatter.

Anden søndag i advent 9.12. 1714 måtte Kirsten Iftersdatter skrifte offentligt i Vejlby for forseelse mod det 6. bud. Til barnefader udlagde hun soldat Constantine Friderichsen Weinrich i Stavrby. Barnet blev p.g.a. svaghed hjemmedøbt, og 6.1. 1715 blev det fremstillet i kirken i Vejlby, men barnets navn er ikke nævnt i kirkebogen.

Kort efter nedkom også Constantinus Weinrichs kone Maren Andersdatter. Barnet blev døbt 13.2. 1715 i Middelfart og fik navnet Margrethe Elizabeth Anne Chri-

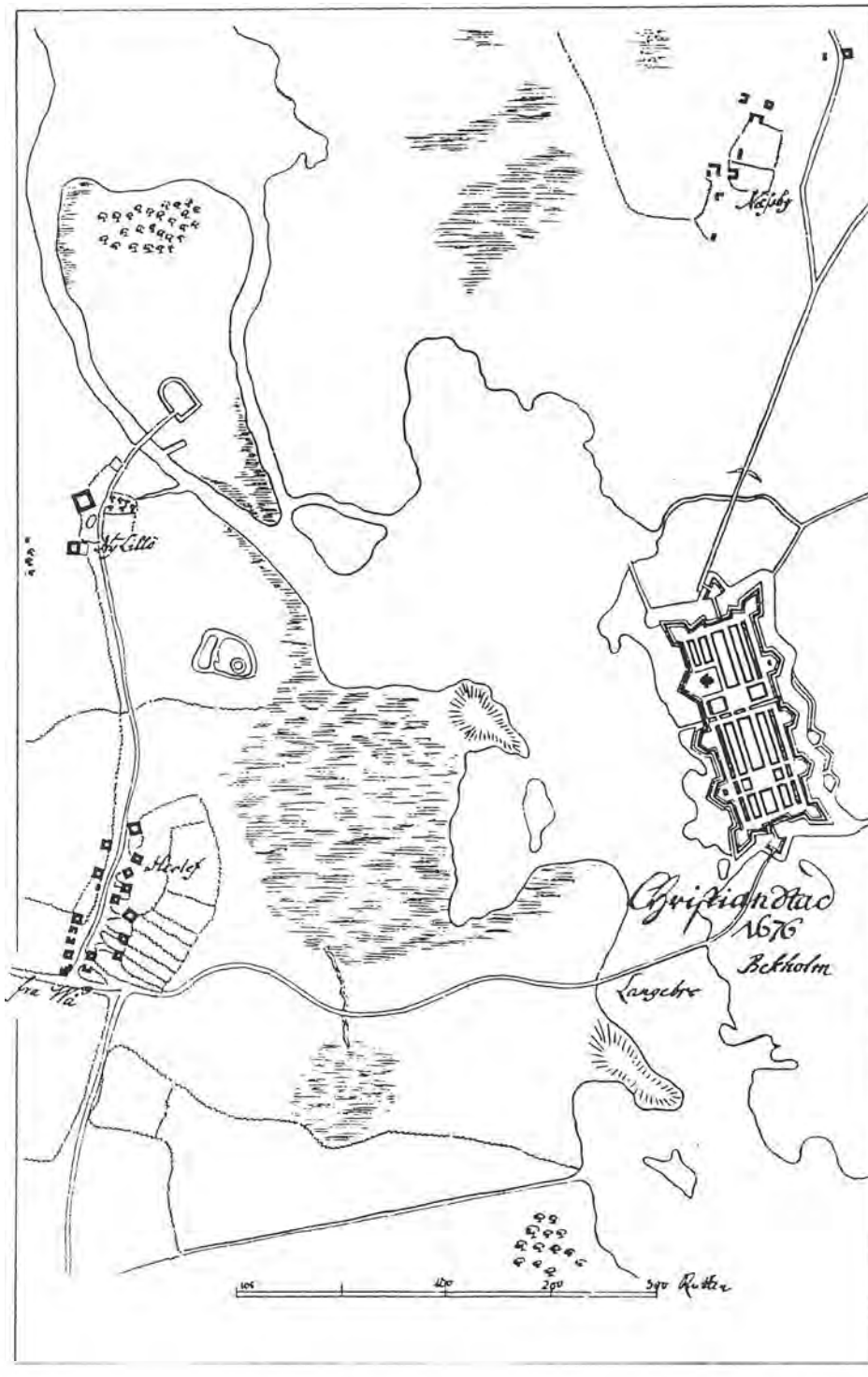

122. Kort over den befæstede by Christianstad 1676. Efter oberst N. P. Jensen: Den skaanske Krig 1675-1679, Det nordiske Forlag, 1900.

stensdatter.

Constantinus Weinrich blev begravet 2.3. 1734 i Middelfart.

1-404. JOHANN GOTTFRIED WEINREICH

Gift 14.6.1722 i Garnisons sogn, København med Margrete Maria Freesen.

EN SOLDAT FRA STRALSUND

Andreas Friedrich Weinrich, der var malersvend og senere malermester i København, kom til Danmark som hvervet soldat. Kirkebogsundersøgelser i Stralsund har givet oplysninger om faderen af samme navn og søskende.

1. generation

1-405. ANDREAS FRIEDRICH WEINRICH

Født omkring 1718, men ikke i Stralsund. 14.3. 1761 fik han borgerret i Stralsund som bygningstømrer. Gift 9.4. 1761 i Stralsund med Catharina Sophia Schröder, som døde 2.2. 1798 i Stralsund. Andreas Friedrich Weinrich døde 17.2. 1806 i Stralsund.
6 børn: nr. 1-406 til 1-411.

2. generation

(1-405) Andreas Friedrich Weinrichs børn med Catharina Sophia Schröder

1-406. ANDREAS FRIEDRICH WEINRICH

Døbt 13.4. 1762 i Stralsund. I følge "Stambog for Norske Livregiment til Fods, 2. Bataillon, 1757-1810" (Hærens Arkiv) blev Andreas Friedrich Weinrich hvervet 6.12.1786 for 8 år som musketer i Norske Livregiment til Fods (2. Bataillon). Han var 65½ tommer høj, og han avancerede 10.4.1792 til vicekorporal og 14.8.1793 til korporal.

Senere blev han malersvend i København. I følge vejvisere for København i perioden 1817 til 1821, hvor hans navn blev angivet Fr. Weinreich, var han malermester og boede St. Larsbiørnstræde 174 (tidligere kaldet Løngangsstræde 174). Han døde af koldbrand og blev begravet udenfor Østre Port.

Fra Københavns Skifteret har vi følgende oplysninger, der også viser at han var gift og ikke havde børn: "1827 den 20. Oktober indfandt Skiftecommissionen sig i Huset i Magstræde Nr. 24 for at skifte efter Andreas Frederik Weinreich, som den 18. s. M. var død. Til Stede var hans Hustru, Kirstine Weinreich født Bentzen. Afdøde efterlader sig ingen Livsarvinger. Ved Behandlingen mødte for Enken Gartner Søren Henrik Bentzen, som tilkendegav, at Begravelsen havde kostet 38 Rdl.

I Ligkassehjælp var modtaget 20 Rdl, og til Erstatning for de resterende 18 Rdl. begærede Enken sig Boets til 17 Rdl, 5 M vurderede Effecter udlagt."
Ingen børn.

1-407. KONRAD GOTTFRIED WEINRICH

Døbt 31.3. 1765 i Stralsund.

1-408. CHRISTINA CATHARINA WEINRICH
Døbt 5.7. 1767 i Stralsund.

1-409. MARIA BENEDIKTA WEINRICH
Døbt 26.11. 1769 i Stralsund.

1-410. HEINRICH ADOLF WEINRICH
Døbt 14.9. 1773 i Stralsund.

1-411. JOHANN FRIEDRICH WEINRICH
Døbt 4.11. 1776 i Stralsund.

SKOLEHOLDERNE OG PRÆSTEN

Udgangspunktet for denne lille Weinrich-slægt er skolemester Johannes Weinrich, der indvandrede til Danmark, men slægtens mest fremtrædende person er hans søn, præsten Johan Martin Weinrich. Da der i 3. generation kun var piger, blev slægtsnavnet ikke ført videre.

1. generation

1-501. JOHANNES WEINRICH

Født omkring 1672-73 i Breslau (nu: Wroclaw) i Schlesien (alderen angives til 77 år ved begravelsen, og fødestedet er angivet i borgerskabsprotokollen). Såvel i 1721 som i 1722 boede han Studiestræde 77, København, og hans erhverv blev anført som øltapper. I 1723 var bopælen Ll. Helliggejst Stræde 182 i skoleholder Casper Lemvigs våning, og hans erhverv var da skoleholder. Ved sønnen Johan Samuels dåb i 1725 står anført i kirkebogen, at skoleholder Johannes Weinrich boede til huse hos Samuel Kielkou, der var skomager i Hyskenstræde. I 1730 og 1731 var han stadig skoleholder, men boede Adelgade 251. Ved skiftet efter hans første hustru i 1732 blev bopælen angivet til Jens Pillemark barbers hus i Adelgade. I 1743 ved vi, at han boede i Købmagergadekvarteret, og ved begravelsen i 1750 blev han stadig kaldt skoleholder. Johannes Weinrich fik borgerskab i København 16.4. 1731.

Johannes blev gift 1. gang med Anna Sørensdatter, der blev begravet 15.3. 1732 fra Sankt Petri sogn, København. Tre dage tidligere, den 12.3. 1732 blev forseglingen af dødsboet foretaget, og i forseglingsprotokollen ser vi en meget omfattende indventarliste, der viser, at familien må have haft en god økonomi.

Johannes Weinrich giftede sig 2. gang 24.4. 1733 i Sankt Petri med Dorthea Weirup, der døde efter 1762. Johannes Weinrich blev begravet 26.10. 1750 i Garnisons sogn, København.

2 børn af 1. ægteskab: nr. 1-502 og 1-503.
2 børn af 2. ægteskab: nr. 1-504 og 1-505.

2. generation

(1-501) Johannes Weinrichs børn med Anna Sørensdatter

1-502. JOHAN SAMUEL WEINRICH

Døbt 8.5.1725 i Helliggeist kirke. Formentlig død som lille, idet der ingen børn nævnes ved skiftet efter moderen i 1732.

1-503. en pige

Begravet 15.3. 1730 Sankt Petri sogn, København.

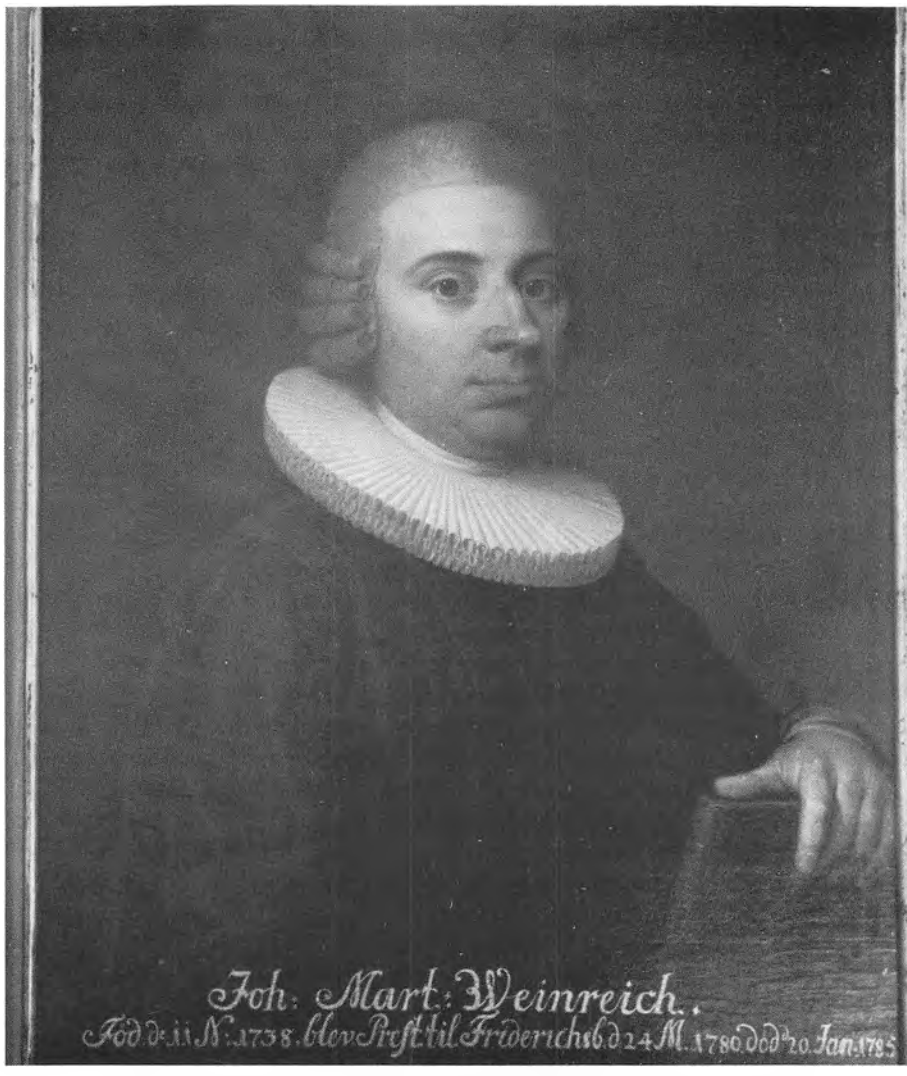

123. Johan Martin Weinrich (1-504). Maleri i Frederiksberg kirke.

(1-501) Johannes Weinrichs barn med
Dorthea Weirup

1-504. JOHAN MARTIN WEINRICH

Født 11.11.1738 og døbt 13.11. 1738 i Garnisons sogn, København. Ved dåben kaldes han Johannes Martin, alle andre steder er navnet anført som Johan Martin. Selv underskrev han sig med navnet Johan Martin Weinrich, men på maleriet i Frederiksberg kirke og på hans prædikensamlings titelblad er efternavnet stavet Weinreich. Student fra Metropolitanskolen 1758. Cand. theol. 1764. Ordineret 26.3. 1773. Dansk evangelisk præst i Smyrna (det nuværende Izmir i Tyrkiet) fra 1773 (udnævnt 11.3. 1773). Sognepræst i Frederiksberg og Hvidovre fra 24.5. 1780. Bå-

de i Hvidovre kirke (på nordskibets vestvæg under pulpituret) og i Frederiksberg kirke (i sakristiet) findes portrætmaleri af Johan Martin Weinrich. Billedet i Hvidovre er en kopi af billedet i Frederiksberg kirke. Gift 10.10. 1780 i Sankt Petri sogn, København med Karoline Marie Spier, der var født ca. 1756 (eller 1754 ?). I flg. kirkebogen blev vielsen foretaget "i Huuset", d.v.s. hjemme hos en af parterne, hvilket var moderne blandt borgerskabet i København. Johan Martin Weinrich døde 20.1. 1785 på Frederiksberg, og hans hustru døde 20.2. 1821 i Vor Frue sogn, København. Der var i 1821 2 arvinger.

Det var i 1700-tallet skik, at alle nybagte præster skrev deres selvbiografi i biskoppens vitæ-protokol. Disse selvbiografier blev alle skevet på latin. Johan Martin Weinrichs selvbiografi fra 1773 lyder i oversættelse således:

Jeg, Johan Martin Weinrich, er født i København i Kristi år 1738 den 11. november af faderen Johannes Weinrich, nu blandt de salige, tidligere dette samfunds skolemester og af moderen Dorothea Weirup, som stadig er i live. Jeg blev fromt opdraget i mine forældres kærlige omsorg og lærte af min far selv de vigtigste og helligste ting i vor religion og det latinske sprogs grundregler samt skrive- og regnekunsten. Tidligt indfanget af musernes sødme helmede jeg ikke med at bønfalde min far, til han sendte mig til katedralskolen, da jeg var fyldt elleve år i begyndelsen af maj 1750. Men i samme år i oktober måned behagede det det guddommelige forsyn at indskrive min gode far blandt himmelborgerne. Selvom min gode mor var berøvet alle hjælpemidler, lod hun mig dog fortsætte mine studier.

I året 1758 dimitterede jeg og fik borgerret, mens C. Buchwald var rektor og den højt ansete Hr. Kall var dekan. Efter at jeg havde frekventeret offentlige og private skoler hos højt ansete professorer indenfor den videnskabelige dannelse (filosofien), hos C. Munthe, som jeg havde valgt som min private lærer, i græsk sprog, hos C. Anchersen i romersk oldtid og etik, hos Kall i hebraisk sprog og hos Kratzenstern i fysik og naturhistorie, gik jeg året efter i marts måned op til filosofieksamen, som jeg bestod med udmærkelse.

Små kår hjemme pressede på, så derfor tog jeg imod et tilbud om at oplære børn hos Hr. Thams, distriktsdommer over det sydlige Norge (kaldt Sorenskriver), og i året 1759 tog jeg til Norge, hvorfra jeg vendte tilbage til København efter en fire års tid, som går hurtigt, med hans ældste søn, som tog afgangseksamen med magister Herslet, Christianias skoles rektor, som censor.

Straks herefter opsøger jeg skolerne hos Akademiets bedste mænd, de højtærede herrer Holm og Rosenstand Goisme og året efter i april måned gik jeg op til eksamen i teologi og fik haud illaudabilis (ingenlunde uden udmærkelse) i karakter. Prøveprædikenen, som jeg holdt måneden efter i Trinitatis kirke over teksten Es. 55,3 bragte mig et laudabile (udmærkelse) af den strenge højtærede hr. Holm.

År 1773 blev jeg på indstilling af kollegiet til evangeliets udbredelse af kongen udnævnt til pastor for kirken, som i Smyrna bekender sig til Kristus, og den 26. marts blev jeg ordineret til dette hellige embede af Hans Eminence Herr Ludvig Harboe, biskop over Sjællands stift, som jeg altid højagter som min velynder. Den samme dag udlagde jeg på Herr Biskoppens bud teksten 2. Kor. 5,19. Give Gud, den trefoldig gode og store, at det løfte, som af Englen blev givet til Smyrnaboernes kirke i Johs. Åbenbaring 2,10, må gå i opfyldelse på mig. Skrevet i København den 1. april 1773.

Johan Martin Weinrich.

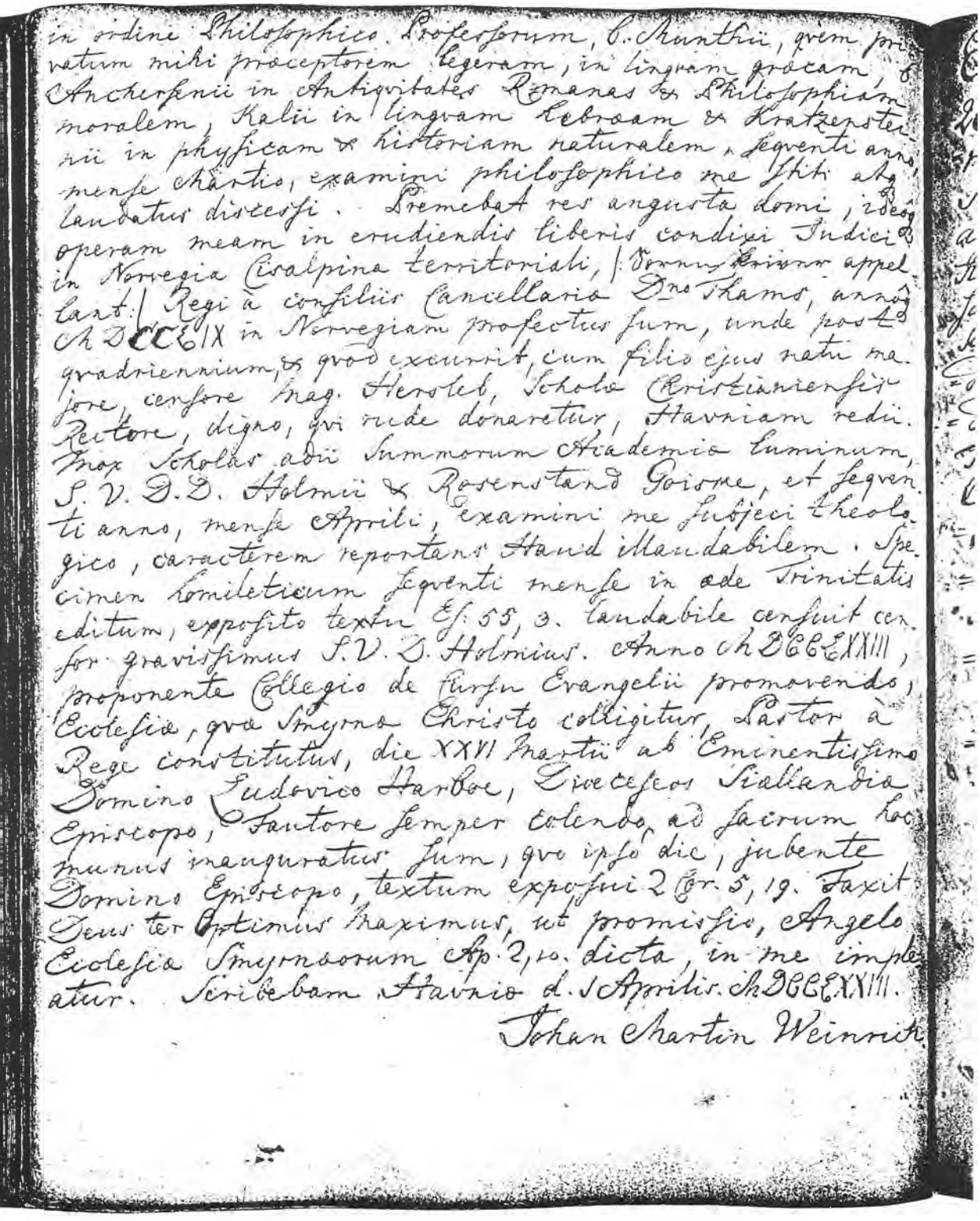
in ordine Philosophico. Professorum, 6. Schantii, quem primum mihi praceptorem legeram, in linguam graecam, 6 Archenholtzii in Antiquitates Romanas & Philosophiam moralem, Kalii in linguam hebraeam & Kratzensteinii in physicam & historiam naturalem, sequenti anno mense Martio, examini philosophico me stiti ab laudatus discessi. Premebat res angusta domi, ideo operam meam in erudiendis liberis condixi Judici in Norvegia Cisalpina territoriali, Domino Brinn appellato. Regi a consiliis Cancellario Dno Thams, anno Ch DCCCIX in Norvegiam profectus sum, unde post quadriennium, quod exacurrit, cum filio ejus nato majore, censore mag. Herslob, Scholae Christianiensis Rectore, digno, qui mihi donaretur, Havniam redii. Mox Scholas adii Summorum Academia luminum, S. V. D. D. Holmii & Rosenstand Goiske, et sequenti anno, mense Aprili, examini me subjeci theologico, caracterem reportans Haud illaudabilem. Specimen homileticum sequenti mense in aede Trinitatis editum, exposito textu Es. 55, 3. laudabile censuit censor gravissimus S. V. D. Holmius. Anno Ch DCCCXXIIII, proponente Collegio de sacra Evangelii promovendo, Ecclesia, qua Smyrna Christo colligitur, Sactor à Rege constitutus, die XXVI Martii ab Eminentissimo Domino Ludovico Harboe, Dioceseos Sialandiae Episcopo, Sactore semper colendo, ad sacrum hoc munus inauguratus sum, qua ipso die, jubente Domino Episcopo, textum exposui 2 Cor. 5, 19. Faxit Deus ter Optimus Maximus, ut promissio, Angelo Ecclesia Smyrnaeorum Ap. 2, 10. dicta, in me impleatur. Scribebam Havnia d. 5 Aprilis. Ch DCCCXXIIII.

Johan Martin Weinrich.

124. Johan Martin Weinrichs selvbiografi i bispearkivets vitæ- protokol fylder 2 sider. Her ses den sidste side. Da den er affattet på latin, er der også benyt tet latinsk skrift.

I Kirke-Leksikon for Norden, bind 4, 1929 kan vi læse om Smyrna-missionen, hvor Johan Martin Weinrich i en periode var præst. Missionen blev startet efter, at en del handelsfolk, der opholdt sig i Smyrna i 1756, opfordrede missionæren St. Schultz til at skaffe en tysk præst til byen. Den første præst i byen blev C. W. Lüdecke, der blev ordineret i november 1758 i Augsburg og ankom til Smyrna i 1759. Foruden at være præst for de protestantiske familier på stedet drev Lüdecke også mission blandt den græsktalende ungdom i byen. Da menigheden på stedet ikke kunne klare økonomien, henvendte Lüdecke sig 1761 til "Missions-Collegiet" i København om hjælp, idet han begrundede henvendelsen med hensynet til de søfolk, der kom til Smyrna. Kong Frederik den 5. bevilgede herefter et kaldsbrev og en årlig løn til præsten i Smyrna, som fra 1763 også støttedes af fristaden Danzig. Fra 1768 blev Christian Bastholm, den senere hofprædikant og kgl. confessionarius, præst i Smyrna. Han afløstes i 1773 af Johan Martin Weinrich, der virkede i byen til 1779, hvor den danske konge, Christian den 7. ophørte at besætte pladsen. Missionen var som ydre-mission mislykket, men hovedformålet var jo også at betjene de udvandrede protestanter. Smyrna-missionen kan således betragtes som en tidlig form for dansk sømandsmission.

Fra sommeren 1780 blev Johan Martin Weinrich så præst på Frederiksberg og annekssognet Hvidovre. Den enevældige konge må have værdsat Johan Martin Weinrich som en god præst og belønnet ham for hans tid i Smyrna, ellers var han næppe blevet udnævnt til præst netop der, og formodentlig har han nydt den ære at få lov til at prædike for den kongelige familie, når den om sommeren opholdt sig på Frederiksberg Slot.

Willy Weinreich, København (se bind 8), har flere gange i vort slægtsblad "Nyt fra Slægten Weinreich" bidraget med artikler om bærere af navnet Weinreich. I en artikel i 1970 (blad nr. 67) om Johan Martin Weinrich skrev han følgende:

125. Billedet på siden overfor viser Johan Martin Weinreichs gotiske håndskrift i et bønskrift til biskoppen. Teksten lyder således:

Høijædle og Høijærværdige
Herr Biskop
Høijgunstige Herr Velynder!
Medbringeren af dette, Ellen Cathrine, afgangne Sognedegns til Reerslew og Windinge, Peder Egløvs Enke, har, som mit kiødelige Sødskendebarn, været mig bekiendt fra min Barndom, af Stræbsomhed og et anstændigt og christeligt Forhold, hvorved hun og, saa længe hun kunde tiene, har erhvervet sig Yndest i adskillige Herskabers Huuse. Da hun nu i en Alder af 61 Aar ikke kan haabe at antages i nogen Tieneste, og hendes Pension af Degnekaldet ikke strækker til Huusleije, mindre til Føde; tager hun sin Tilflugt til Deres Høijædle Høijærværdighed, og ansøger underdanigst om en Plads enten i Kiøbenhavns Vartou, eller i et af Hospitalerne i Roeskilde, hvor Deres Høijædle Høijærværdighed først og best kunde see hende hiulpet. For hvad Bevaagenhed, hende bevises, vil jeg være ligesaa taknemmelig, som nød jeg den selv, da hun i alle Hensigter er værdig at understøttes - Jeg indlegger min underdanige Forbøn, for hende, og i Haab om Bønhørelse henlever med dybeste Veneration.

Deres Høijædle Høijærværdigheds

Fridrichsberg *underdanige Tiener*
den 4. Jan 1785 *Johan Martin Weinrich*

Höjedle og Höjvørdige
Hr. Biskop,
Höjgunstige Herre og Velynder!

Allerydmygst maa jeg tage, Deres Excellence, afgangne Sognepræst
til Roerdrup og Vindinge, Peder Eglund Funch, Sal, som
med Kiærlig Sjælesorg, vaagnede over mig og skiænkte mig
min Barndom, ofte Skriftemaal og et anstændigt og vel-
lydigt Levnet, Forvarel, Ære og, saa længe han kunde
hiælpe, Føde og Klædning i afskallige Huskaars
Tider. Da jeg nu i min Alder af 60 Aar ikke kan
taale at arbeyde i nogen Embede, og Funchs Pension
af Sognekaldet ikke strækker til Huusleje, mindre
til Kost; dagter jeg, i Erkiendtlighed til Deres Höjedle
Höjvørdighed, og forsøger Medynkanheden om en Plads
ved Hospitalet i Kiøbenhavn Stavnsbaand, eller i det af Hospitalerne
i Roerdrup, som Deres Höjedle Höjvørdighed
dertil og best kiender for Funch tilbørligt. Den Fald Be-
vaagenhed, Funch hvirker, vil jeg vare Deres Excellence
som nær jeg var selv, da jeg i alle Henseender var
villig at vedblive at være

Deres Excellence min underdanige
Tienner for Livet, og i Dybeste Ærefrygt min
Høyeste Veneration

Deres Höjedle Höjvørdighed

Christiansborg
den 4 Jan. 1785.

underdanigst Tienner
Johan Frederik Wernich

Da Johan Martin Weinrich overtog sit embede ved Frederiksberg kirke, var præste- og degneboligen en lang længe i Pilealle. Den blev nedrevet i 1911 og erstattet af den nuværende præstebolig. Præsten boede i den ene ende af længen - degnen i den anden. Degnen havde han overtaget fra sin forgænger, og i de 5 år, han virkede som præst, gik en stor del af tiden med stridigheder med degnen. Denne Johan Weischer var født 1687 eller 1688, blev student i 1718, fra 1731 skoleholder i Herstedøster, søgte i 1737 degneembedet ved Frederiksberg kirke og blev fra 1738 ansat som degn og skoleholder. Han blev afskediget som degn, mens Weinrich var præst, men ved hans afsked blev det bestemt, at han skulle dele bolig med sin efterfølger J. D. Wibe. At det er gået livligt til viser et brev fra Weinrich til biskoppen den 1.5. 1781: "Den gl. Degn Weischer har fundet for godt at bortleje sin Stue til Gaden til et par berygtede Folk, som der ikke alleene holde Værtshuus, men føre det liderligste Levned. Natten før Confirmations Søndagen var der Spil og Dands heele Natten igiennem, som og vedvarede Søndag Formiddag under Gudstjenesten. At Konen prostituerer sit Legeme har Degnen J. Wibe, hans Karl og Pige seet og kan bevidne når forlanges. Hver Dag kommer der slette Folk, som med Sverm og Støy foraarsage Forargelse."

De logerende blev ved Ballerup Ting dømt for ulovligt krohold og måtte flytte, men Weinrichs stridigheder med Weischer fortsatte. Den 2.9. 1782 blev Lars Wulffs kone af Vesterbro begravet, men først 4.9. 1782 blev graven tilkastet på grund af stridigheder om tilkastningspengene. Weischer overlevede Weinrich og døde sommeren 1786 næsten 100 år gammel.

Sjællands Stifts Bispearkiv rummer mange breve fra Johan Martin Weinrich. I nogle af brevene omtales degnen, men brevene handler mest om Johan Martin Weinreichs anmodninger om, hvordan han skal forholde sig ved uægte børns dåb, menighedens sløseri med nadveren o.s.v.

Blandt sagerne i bispearkivet findes også følgende indberetning om Johan Martin Weinrichs død:

P. M.

Det er mig idag ved Degnen i Frederiksbierg tilmeldet, at Sognepræsten til Frederiksbierg og Hvidovre Velærværdige Herre Johan Martin Weinrich er i denne Morgen, efter otte Dages Sygdom som var forraadnelsesfeber, ved Døden bortkaldet, thi har jeg hermed skuldet for Deres Høiædle Høiærværdighed anmelde denne Vakanze.

Kiøbenhavn *allerærbødigst*
d. 20. Januar 1785 *Chr. Schönheyder*

Året efter Weinrichs død udgav H. V. Riber: "Prædikener over alle Søn- og festdags-evangelier", bind 1-2. Prisen ved udgivelsen var 10 Mark.

Bøgerne blev til på grundlag af Johan Martin Weinrichs efterladte manuskripter, blandt hvilke Riber udvalgte prædikener til et helt kirkeår.

Hofprædikant og kgl. confessionarius, dr. theol. Christian Bastholm skrev i den anledning, at han satte Weinrich på listen blandt dem, der havde givet samtiden brugbare prædikener.

Sammenligner vi prædikenerne med vore dages prædikener, synes Johan Martin Weinrichs prædikener at være lidt længere end nutidens.

H. V. Riber havde læst telogi, men fik aldrig embedseksamen. Han var skolelæ-

rer og senere seminarielærer ved Blaagaard Seminarium og udgav en lang række skrifter. I forordet til "Prædikener over alle Søn- og Festdags-Evangelier" skriver H. V. Riber således:

Til Læseren.

Forfatteren til dette Værk havde allene bestemt sine Taler for sin Menighed. Efter hans Død smigrede hans Enke sig med det Haab, at hun kunde skaffe sig en liden Understøttelse og tillige gavne Publicum, ved at udgive en Samling deraf. Hun anmodede Hr. Agent Gyldendal om at paatage sig Forlaget, og han overdrog det til mig, af fire haandskrevne Aargange at udvælge een til Trykken. Vort Publicums bekiendte Velvillighed forvisser mig om, at den første Hensigt med disse Prædikeners Udgivelse vil blive opfyldt. Med samme Vished troer jeg og, at deres indvortes Værd beretteger dem til Læserens Opmærksomhed. Forfatteren haver, i mine Tanker, havt en sielden Gave til at foredrage Religionens Sandheder med Orden, Lys og Styrke, og derved paa eengang at tale til sine Tilhøreres Forstand og Hierte. At forandre Noget i Materien selv, troede jeg mig ikke beretteget til, da det ikke vare mine, men Hr. Weinrichs Prædikener Publicum skulde have, og Stilen var saa reen og flydende, at jeg, overmaade sielden, fandt det nødvendigt at rette et eller andet Ord i den. - Da den største Deel af de haandskrevne Taler handlede om den christelige Sædelære, troede jeg at handle rigtigst ved at vælge den Slags Taler, som Forfatteren udentvivl selv vilde valgt, om han skulde udgivet en Samling. Enhver, som kiender Lære-Embedets Hoved-Øiemeed og Religionens Hoved-Indhold, vil og neppe misbillige dette Valg.

Kan dette Skrivt, som jeg ønsker og haaber, bidrage Noget til at opvække og befæste dydige Forsætrer hos tænkende Christne, skal jeg inderlig glæde mig over den Deel, jeg haver havt i dets Udgivelse.

Riber.

Nedenfor er en prædiken fra bogen gengivet.
Billeder nr. 123, 124 og 125.
2 børn: nr. 1-506 og 1-507.

1-505. JONATHAN WEINRICH

Døbt 14.11. 1740 i Garnisons sogn, København. I 1787 nævnes Jonathan Weinrich som skoleholder på Kronborg Geværfabrik i Hellebæk under fideikommisset Hellebækgård. Skolen lå hvor vi i dag har Bøssemagergade 32 i Hellebæk. Den var opført i 1780erne, og Jonathan Weinrich var måske den første, der tog denne nye skolestue i brug. Hans glæde herover har dog ikke varet længe, for han døde allerede i 1790. Litteratur: Mogens Lønstrup: Skolerne i Hellebæk-Aalsgaard.

3. generation

(1-504) Johan Martin Weinrichs børn med
Karoline Marie Spier

1-506. MARIE DORTHEA WEINRICH

Født 5.4. 1783 i Frederiksberg sogn. Gift 1809 i Trinitatis sogn med Hans Bals-

gaard, der var revisionsassistent. Hans Balsgaard døde 17.6. 1820 40 år gammel. Marie Dorthea døde 24.6. 1841.

Mindst 3 børn: Jens Martin Balsgaard, Carl Wilhelm Balsgaard og Peter August Balsgaard.

Jens Martin Balsgaard blev født 28.9.1810 og døbt 2.12. 1810 i Vor Frue sogn, København. Død 1.3. 1867 i Vor Frue sogn. Ved hans død er han i kirkebogen angivet som sadelmager og enkemand med adressen Krystalgade 10. Dødsårsagen angives som krampe.

Carl Wilhelm Balsgaard blev født 24.12. 1812 i Vor Frue sogn, København. Han var blomstermaler og portrætmaler.

Peter August Balsgaard blev født 24.3.1815 i Vor Frue sogn, København. Exam. jur. 16.5. 1837. Ugift. Død 15.1. 1852 på Frederiks Hospital og indført i kirkebogen i Helliggejst sogn. Dødsårsagen angives som hjernebetændelse.

1-507. KIRSTINE LOVISE WEINRICH

Født 7.11. 1784 i Frederiksberg sogn. Navnet er nogle steder angivet som Christine Louise. Gift 20.6. 1818 i Vor Frue Kirke med Lars Hansen Larsen. Begge boede på dette tidspunkt i Skidenstræde. Lars Hansen Larsen (exam. jur. 1818) var født 1796 og døde 1824.

I flg. Mogens Seidelin: Den Seidelinske Slægtsbog III var Lars Hansen Larsen søn af købmand Hans Larsen og i flg. samme bog døde Christine Louise Weinrich i 1867.

Prædiken af Johan Martin Weinrich

Hellige Følelser ved Jesu Opstandelses
Betragtning.
Over Evangelium paa første Paaskedag
Marc.16.1-8.

Er nogen Tildragelse mærkværdig, er der nogen Tildragelse, der angaaer os, er der nogen Tildragelse, der bør giøre Indtryk paa os, da er det Jesu Christi Opstandelse, som Evangelisten, i vor oplæste Text, beretter os.

Ved sin guddommelige Lærdom og overnaturlige Gierninger havde Jesus udmærket sig iblandt det jødiske Folk, som den største af alle Propheter; blandt et Folk, der, efter de guddommelige Oracler, der vare dem betroede, ventede en Messias, havde han offentlig erklæret sig at være denne forjættede Messias. Men han havde og søgt at rense deres vrange Begreb om Messias, der efter deres Mening, skulde oprette et verdsligt Rige, og lægge alle andre Folkeslægter til en Skammel under deres Fødder. Han havde forkyndet dem et aandeligt Rige, i hvilket alle Jordens Slægter skulde indlemmes som Undersaatter. Ved at bestride Overtro og straffe Hyklerie og andre Laster, der herskede iblandt dem, havde han især paadraget sig de Ypperste Præsters, Skrivtlærdes og Pharisæers Had og Forfølgelse. Efter deres falske Antagelser, og en uretfærdig Øvrigheds Dom, var han korsfæstet og begravet, og i sin Grav bevogtet af den romerske Vagt, fordi han havde forud sagt sin Opstandelse paa tredie Dag. Alt dette uagtet stod han op fra de Døde, som han

forud havde sagt. Graven kan ikke holde ham. Vagten kan ikke hindre ham i at aabne Dødens Fængsel. Er der nogensinde hørt en Tildragelse, der kan sættes ved Siden af denne? Vel havde dette Folk tilforn seet Døde opstaae, men da vare der Propheter, formedelst hvis Bøn Gud kaldte dem tilbage til Livet. Men efter Jesu Død er ingen Prophet mere i Israel. Selv giver Jesus sig Livet igien, thi han havde Magt at sætte det til, og at tage det igien. Saa maae han da være Messias og Guds Søn; thi ellers havde Gud bekræftet en falsk Prophets Udsagn ved det største af alle Mirakler; saa maae hans Lærdom være fra Himmelen; saa maae hans Død og Opstandelse være vigtig for os; saa maae der ikke være Salighed i nogen anden, og intet andet Navn givet Menneskene at blive salige i.

Denne store Tildragelse haver forandret hele Verdens Skikkelse. Den haver bragt Millioner Mennesker til at tilbede den Korsfæstede, styrtet Afguderne ned fra deres Altere, nedbrudt deres Templer, og, som Vandet overskyller Jorden, opfyldt hele Verden med Guds og Jesu Christi Kundskab. Skulde en saadan Tildragelse, der haver havt saa betydelige Følger, ansees med Koldsindighed og Ligegyldighed af os, som og erfare dens salige Følger? Skulde den ikke giøre et dybt Indtryk paa os? Skulde den ikke opvække Følelser, der ei kunne andet, end have den kraftigste Indflydelse paa vor Tænkemaade og paa vort Forhold?

Lader os, i Dag, lære at kiende disse Følelser, som Jesu Opstandelses Betragtning bør frembringe hos os. Hvor lykkelig vilde jeg agte mig, om mit Foredrag kunde bidrage noget til at opvække hellige Følelser ved Jesu Opstandelses Betragtning!

Det Indtryk, Efterretningen om Jesu Opstandelse giorde hos de Første, som erfarede den, giver mig Anledning til at handle om tvende Følelser, der have særdeles Magt over det menneskelige Hierte, nemlig Frygt og Glæde. Vel taler Marcus allene om den Frygt, der overkom Qvinderne, som saae Jesu Grav aaben. Bævelse, siger han, og Forfærdelse betog dem, og de sagde Ingen Noget; thi de frygtede. Mens Matthæus beretter os, at deres Frygt var blandet med Glæde. De gik, siger han, hastelig ud af Graven med Frygt og stor Glæde, og løb at bebude Jesu Disciple hans Opstandelse. Frygt og Glæde ere altsaa de Følelser, Jesu Opstandelses Betragtning især bør frembringe. Frygt hos alle Ugudelige, og i visse Maader og hos de Gudfrygtige, men Glæde hos de Gudfrygtige allene.

Frygt er den første Følelse, Jesu Opstandelses Betragtning bør virke. Denne Følelse spore vi hos Qvinderne i Texten. Efter deres Lands Skik, vare de, aarle om Morgenen, gaaede til Jesu Grav, for at salve hans afsiælede Legeme. Da de komme nær; see de Stenen afvæltet, og Graven aabnet. I Graven finde de en Engel, saa kalder Matthæus den Person, som Marcus, i Texten, kalder en ung Karl. De forfærdes derover, og Engelen, for at betage dem deres Frygt, siger til dem: Skælver ikke! Lede I efter Jesus af Nazareth, som var korsfæstet? Han er opstanden, han er ikke her. See der Stedet, hvor de lagde ham. Engelen befaler dem at bringe Jesu Disciple denne Efterretning, og at vente hans Aabenbarelse i Galilæa. Men de flye hastig fra Graven, og Frygt er det, som jager dem. Bævelse og Forfærdelse betog dem, og de sagde Ingen Noget; thi de frygtede.

Deres Frygt var meget naturlig. Alt hvad de saae, var uventet og fremmed for dem. Hvo frygter ikke, naar man seer noget Sælsomt og Usædvanligt? Især havde Engelen, som de fandt i den aabne Grav, indjaget dem Skræk; dette kunde let skee ved hans uformodentlige Aabenbaring, og den Glands, som omstraalede ham. Hans Skikkelse var som Lynet, og hans Klædebon hvidt som Snee? Det er Synden, som indjager Menneskene denne Frygt, naar de troe at see Aander; hvorfor skulle

vi ellers frygte for dem, om vi end saae Belzebub selv? Synden var det og, og Medvidenhed deraf, som var Aarsag til disse ellers fromme Qvinders Frygt. Men var Jesu Opstandelse frygtelig for hans Venner, hvormeget mere maatte den være det for hans Fiender, som med deres Grumhed og Bespottelser, havde forfulgt ham indtil Døden paa Korset, og endnu i Graven ikke lode af at udøse Bespottelser over ham! Hvor frygtelig maatte Jesu Opstandelse være for dem! Jesu Opstandelse overbeviste dem om Jesu Hellighed og Uskyldighed; den overbeviste dem om det uretfærdigste Mord, de havde begaaet paa en Person, som var Livets Første; maatte de ikke frygte, at Gud, som ved Jesu Opvækkelse fra de Døde, høitidelig havde erklæret ham for sin Søn, vilde hævne dette Mord paa dem og deres Børn?

Ligesaa frygtelig maae Jesu Opstandelses Betragtning være for alle Ugudelige. Er Jesus opstanden fra de Døde, saa er det unægteligt, at han er Guds Søn, og selv sand Gud, saa er hans Lærdom guddommelig Sandhed. Men de Ugudelige give denne Verdens Gud den Ære, de skylde ham allene, de hade hans Lærdom, eller misbruge den dog; enten forkaste de hans Lærdom , eller de leve dog ikke derefter, og skiønt de trøste sig ved hans Kors, vandre de dog som hans Korses Fiender. Jesu Opstandelse bekræfter, at de Straffe, han haver truet sine Fiender med, ere ligesaa uudeblivelige, som hans Guddom er unægtelig. Jesu Opstandelse bekræfter Sandheden af hans Lærdom om de Dødes Opstandelse til Dom, at den Dag er uudeblivelig, da Herren vil komme med sine hellige mange Tusinde, at holde Dom over alle, og at straffe alle Ugudelige, for alle deres Ugudeligheds Gierninger, som de have været ugudelige med, og for alle de haarde Ting, som ugudelige Syndere have talet imod ham.

Men, skiønt det egentlig er for de Ugudelige, at Jesu Opstandelses Betragtning er en Aarsag til Frygt, saa maae dog og hans Troende have nogen Følelse deraf. Endskiønt Qvinderne, der kom til Jesu Grav, ikke havde Aarsag at vente noget Skræksomt, saa maatte dog Efterretningen om Jesu Opstandelse opvække Frygt hos dem. De kom at salve Jesu Legeme, fordi de ventede at finde ham i Graven. Skiønt det var oprigtig Kiærlighed til Jesus, som drev dem hertil, saa røbede dog dette deres Foretagende en Uvillighed til at troe Jesu Ord, eller Skiødesløshed i at bevare det, som ikke kunde kaldes andet, end syndigt. Enten havde de glemt Jesu Forkyndelse om hans Opstandelse fra de Døde, eller de havde ikke troet den, eller de havde forstaaet den urigtig, thi han havde sagt med udtrykkelige Ord, at skiønt Menneskens Søn skulde overantvordes i Hedningernes Hænder, forhaanes, hudstryges og korsfæstes; saa skulde han dog staae op igien paa tredie Dag. Nu da den tredie Dag var kommen, burde de altsaa vente Opfyldelsen af hans ord. Hvorfor kom de da at søge efter den Levende imellem de Døde? Maatte ikke denne Uvillighed til at troe Jesu Ord, eller Skiødesløshed i at bevare dem i Hiertet, beskæmme dem; nu da Engelen kaldede Jesu Ord tilbage i deres Hukommelse? Havde de ikke Aarsag at frygte, om den opstandne Jesus endnu vilde værdige dem sit Venskab? Og maae vi ikke sige det samme om hans Discipler? Hvor meget fortiente de denne Jesu Bebreidelse: O I Daarer og Seenhiertede til at troe alt det, som Propheterne have sagt? Desuden havde de alle forladt ham, og forarget sig paa ham, og een af dem fornægtet ham. Jesu Opstandelse bebreidede dem alle disse Synder, deres Dorskhed, deres Hiertes Haardhed, deres Flugt, deres Forargelse, deres Fornægtelse. Umulig kunde de derfor, ved Efterretningen om Jesu Opstandelse, være uden Frygt; umuelig kunde de see ham levende igien, uden at frygte sig.

En saadan Frygt, som flyder af Medvidenhed om vore Synder, er ikke allene til-

ladt og billig, den er og Pligt. Vel bør denne Frygt ikke drive os fra Jesus, men skynde os til at søge Naade og Synds Forladelse hos ham. Jesus er opstanden fra de Døde; hans Opstandelse er et Seigl, saavel paa hans Lærdoms Guddommelighed, som paa hans Forsonings evige Gyldighed, og overalt, hvor Jesu Opstandelse prædikes, der fremsættes det stærkeste Beviis, at Jesu Lærdom var af Gud, og hans Død en Forsoning for den ganske Verdens Synder. Som Troende bør vi idelig prøve os, om vi og leve efter hans Lærdom, og, uden Hyklerie, tilegne os hans Døds Kraft. Og hvilken Troende kan anstille denne Selvprøvelse, uden at opdage mange Feil og Mangler hos sig selv! Maae dette ikke beskæmme, maae det ikke ydmyge ham, maae det ikke indgyde ham Frygt, at han er saa seendrægtig til at efterleve Jesu Lærdom, og at Kundskab om Jesu uendelige Kierlighed, der er aabenbaret i hans forsonende Død, ikke antænder og vedligeholder den fyrrigste Gienkiærlighed i hans Hierte?

Ja, frygter kun, I Troende! Frygter med en hellig Ærefrygt, med ydmyg Følelse af eders Feil og Mangler. Christus er død og opstanden, og bleven levende igien, at han skal være Herre over Levende og Døde; han er derfor død for Alle, paa det at de, som leve, ei skulle leve dem selv, men ham, som er død og opstanden for dem. Dette erkiende I for eders helligste Pligt; det er eders alvorlige Forsæt, eders uophørlige Bestræbelse at opfylde denne Pligt, men, skiønt eders Aand er villig; saa er Kiødet dog svagt. Hvor megen Troløshed, hvor megen Efterladenhed i hans Tieneste, hvor mange Overilelser vil ikke eders Samvittighed, ved upartisk Selvprøvelse, forekaste eder, at I ikke have opofret eder gandske til hans Tieneste, som dog eders skyldigste Pligt udfordrede. I have altsaa Aarsag nok til at frygte, naar I erindre eder Jesu Opstandelse.

Men I have ogsaa Aarsag at glæde eder ved Jesu Opstandelses Betragtning, saavel over Jesu Herliggiørelse ved sin Opstandelse, som over dens salige Virkninger.

I have Aarsag at glæde eder over Jesu Herliggiørelse ved sin Opstandelse. I søge, siger Engelen, Jesus af Nazareth, som var korsfæstet, han er opstanden, han er ikke her, seer Stedet, hvor de lagde ham. Han, som var korsfæstet og begravet, er opstanden; ikke allene alle hans Forhaanelser og Lidelser holdt op med hans Død og Begravelse, men alle Følgerne deraf ere aldeles tilintetgiorte. Han er bleven levende igien, han er ikke længere iblandt de Døde. Som Seierherre stod han op af Graven, og førte Døden og Helvede i Triumph. Ingen Lidelser haver han længere Følelse af; over hans Fienders Forhaanelser er han uendelig ophøiet; han kan ikke mere døe; Gud haver kronet ham med Priis og Ære; han haver høit ophøiet ham, og givet ham et Navn over alle Navne, at, i Jesu Navn, hvert Knæe deres i Himmelen og paa Jorden og under Jorden skal bøie sig, og hver Tunge, til Faderens Ære, bekiende Christus for sin Herre.

Skulde denne Jesu Herliggiørelse ikke fylde alle hans Troendes Bryst med hellig Glæde? Uden Tvivl var denne Jesu Herliggiørelse Aarsagen til den store Glæde, hvormed de fromme Qvinder ilede fra Graven. De vare komne at salve ham, og at bevise ham, som de meente, den sidste Ære. Nu behøvede han ikke denne Æresbeviisning. Hvilken henrykkende Glæde maatte fylde deres Bryst, da de, af Engelen, fik Efterretning om hans Herliggiørelse og seierrige Udgang fra Dødens Fængsel!

Hvad er billigere end denne Følelse ved Jesu Opstandelses Betragtning? Jesus døer i vort Sted, han døer den forsmædeligste Død, Korsets Død. Kunne vi troe paa ham og elske ham som vor Gienløser, og med Koldsindighed og Ligegyldighed betragte denne hans Lidelses herlige Udgang? Følte ikke Jesus selv Glæden der-

over, da han sang, ved Davids Mund: Jeg haver sat Herren stedse for mig, thi han er hos min høire Haand, jeg skal ikke rokkes, derfor glæder mit Hierte sig, og min Siæl fryder sig, ja mit Kiød skal boe tryggelig, thi du skal ikke forlade min Siæl i Graven, du skal ikke lade din Hellige see Forraadnelse, du skal kundgiøre mig Livets Sti, for dit Ansigt er Mættelse af megen Glæde, og liflige Værelser hos din høire Haand evindelig. Skulde da vi, hans Gienløste, ikke tage Deel i hans Glæde?

Dog bør dette ikke allene være Aarsag til vor Glæde ved Jesu Opstandelses Betragtning. Vi bør især glæde os over dens salige Frugter, thi nu er vor Forsoning fuldbragt, nu ere vi forsikkrede om Faderens Naade, nu er vor Skiæbne lykkelig, nu er Døden og Evigheden glædelige for os; hvor mange Aarsager have vi til at glæde os ved Jesu Opstandelses Betragtning!

Jesu Opstandelse forsikkrer os, at vor Forsoning er fuldbragt, og at vi have faaet Fred med Gud, formedelst vor Herre Jesum Christum. Skulde denne Betragtning ikke virke Følelse af Glæde? Dersom Jesus ikke var opstanden, da vare vi endnu i vore Synder; dersom han var bleven i Graven, som bar vor Sygdom og tog vor Pine paa sig, han, som var saaret for vore Overtrædelser, og knuset for vores Misgierninger, han, som underkastede sig vore Synders Straf: Hvad Vished kunde vi da have om at faae Lægedom ved hans Saar, at den Forbandelse, han leed, skulde blive en Kilde til Velsignelse for os? Maatte vi da ikke stedse være i Frygt, at den allerhøieste Dommer ei havde antaget hans Offer som gyldigt til at forsone vore Synder? Hvilke ængstelige Tvivl maatte vi da qvæles af! Naar vor Samvittighed vaagnede, og bebreidede os vor Afskyelighed i den Allerhelligstes Øine, formedelst vor Gienstridighed i at vandre den Vei til Lyksalighed, han selv vilde føre os paa, og Jesus ikke var opstanden fra de Døde, hvormed vilde vi da roliggiøre vor Samvittighed, hvormed dæmpe dens bidende Nag? Hvad kunde forsikkre os, at Jesu Død var en Forsoning for den ganske Verdens Synder? Men Christi Opstandelse fra de Døde er den høitidiligste Erklæring, Gud kunde give den menneskelige Slægt, at han haver antaget hans Offerdød som fuldgyldig, at hans Retfærdighed er tilfredsstillet, og vor Forsoning fuldbragt. Nu kunne vi, i de Retfærdiges Boliger, med Fryd synge om Seier. Herrens høire Haand er ophøiet, Herrens høire Haand haver erholdet Seier. Ere vi blevne forligte med Gud, formedelst hans Søns Død, da vi vare Fiender; hvor meget mere skulle vi blive salige ved hans Liv, nu vi ere forsonede ved ham?

Jesu Opstandelse fra de Døde styrker vore Haab og vor Tillid til Gud, og roliggiør Sindet, naar vi tænke paa vor tilkommende Skiæbne. Den kan nu ikke blive andet end lykkelig. Saa snart vi, ved Jesu Opstandelse, ere forsikkrede om at have en naadig Gud, og Fred med ham, saa er intet tilbage, som kan forurolige Sindet. Er Gud med os, hvo kan da være imod os, hvilken ikke sparede sin egen Søn, men gav ham hen for os Alle, hvi skulde han ikke skiænke os alle Ting med ham? Hvo vil anklage Guds Udvalgte? Gud er den, som retfærdiggiør, hvo er den, som fordømmer? Christus er den, som er død, ja meget mere, som og er opreist, som og er ved Guds høire Haand, som og træder frem for os. Hvad kan nu møde os, som ei skulde tiene os til vort Bedste. Hvorledes kunne vi tvivle om Seier, naar vi overfaldes af vor Saligheds Fiender? Jesus haver overvundet dem, og ved ham, som giør os mægtige, formaae vi alle Ting. Hvorledes kunne vi tvivle om en lykkelig Udgang af de bitterste Lidelser, da Jesus, vort Hoved, efter sine udstandne Lidelser, er kronet med Ære og Hæder, og haver Magt at giøre sine Troende deelagtige i sin Herlighed? Hvilken Anledning til hellig Glæde for alle Troende! Med Glæde

synge de om Seieren i de Retfærdiges Boeliger: Herrens høire Haand er ophøiet, Herrens høire Haand har erholdet Seier.

Jesu Opstandelses Betragtning betager os og al Skræk for Døden, denne Forskrækkelsernes Konge, og opvækker altsaa en Glæde, som billig udgyder sig i Taarer. Nu er Døden os ingen Straf, ingen Vei til evig Elændighed, skiønt vi maae tilstaae, at den er vore Synders Sold; nu Christus er vort Liv, saa er Døden os en Baade: Jeg er Opstandelsen og Livet, hvo som troer paa mig, om han end døer, skal han dog leve, og hvo som lever og troer paa mig, han skal ikke døe evindelig. Jesus er opstanden fra de Døde, og vi skulle opstaae ved hans Almagt; jeg lever, og I skulle og leve. Ikke allene vore Siæle skulle leve evindelig, men og vore Legemer skulle ikke evig være et Rov for Døden. Jesus skal engang forklare vore fornedrede Legemer, og giøre dem sit herliggjorte Legeme ligedannede. Det Forkrænkelige skal føres Uforkrænkelighed, og det Dødelige Udødelighed. Hvad der er saaet i Forkrænkelighed, skal opstaae uforkrænkelig, hvad der er saaet i Svaghed, skal opstaae i Kraft, hvad der er saaet i Vanære, skal opstaae i Herlighed, og for et naturligt Legeme skal opstaae et aandeligt Legeme. Lad kun denne jordiske Hytte falde sammen, lad Sygdomme nedbryde den, lad den, efter Døden og Forraadnelsen, blive Føde for Orme og Slanger; jeg veed, min Frelser lever, og ligesom han opstod fra de Døde, saa skulle og vi opstaae. Døden er opsluget i Seieren. Død, hvor er din Braad? Grav, hvor er din Seier? Gud være Tak, som gav os Seier formedelst vor Herre Jesum Christum.

Ere Dødens Forskrækkelser overvundne, saa er Evigheden nu glædelig for os. Glade ile vi den i Møde, thi vi vide, at, naar vort Tabernakels jordiske Huus, bliver nedbrudt, saa have vi en Bolig af Gud, et Huus, som ikke er giort med Hænder, som er evigt i Himmelen. Ere vi, ved Jesu Opstandelse, forsikkrede om vor forkrænkelige Deels Deeltagelse i Jesu Herlighed, hvor langt mere vil han, naar den uforkrænkelige Deel opløses fra den forkrænkelige, sende sine Engle at bære den i Abrahams Skiød? Nar Legemet kommer tilbage til Støvet, som det er taget af, saa kommer Siælen til Gud, som gav den.

Skulde da Jesu Opstandelses Betragtning ikke opvække Følelser af Glæde hos os alle? Kunne vi derved holde os forsikkrede om, at vi ere forsonede med Gud, og have Fred med ham, kunne vi derved rolige og frimodige gaae vor tilkommende Skiæbne og Døden og Evigheden i Møde, og dog blive urørte, blive koldsindige og ligegyldige ved hans Opstandelses Betragtning? Hvad ønske vi ivrigere, end at være lyksalige, og hvad kan mere forvisse os om Lyksalighed, end Forsikkring om at have en naadig Gud? Der er intet, som indjager os større Skræk end Døden. Hvad skulde vi frygte for, naar vi ingen Aarsag have at forfærdes for denne Forskrækkelses Konge? Men hvorledes kan Døden blive os skræksom, naar vi ere visse paa vor Siæls Henfart til Jesus, og vort Legems Opstandelse til et evigt Liv? Hvad ønske vi Alle andet, end uophørlig Lyksalighed? Skulde da Forsikkring om en Evighed af Saligheder ikke fylde vort Bryst med Følelser af Glæde?

Men denne Glæde kunne ikkun sande Troende tage Deel i. Ligesaa lidet de Ugudelige have Aarsag at glæde sig over Jesu Herliggiørelse ved hans Opstandelse, ligesaa lidet kunne de glæde sig over de salige Frugter, som derved ere tilveiebragte den faldne menneskelige Slægt. Deres Skiæbne bliver altid den samme, som den vilde været, hvis ingen Frelser var død for deres Synder, og opstanden til deres Retfærdighed; ja deres Skiæbne, bliver endnu ulyksaligere derved. Ved at misbruge denne Guds Godheds og Kiærligheds Rigdom, sanke de sig selv Guds Vrede, som

en Skat paa Vredens og Guds retfærdige Doms Aabenbarelses Dag. Ligesom Christus er opstanden fra de Døde, saa skulle de vel og, ved hans Røst, opvækkes, og gaae frem af Graven, men, fordi de have giort Ondt, skulle de gaae frem til Dommens Opstandelse. Vilde de glædes ved Jesu Opstandelses Betragtning, saa maatte de lade af at giøre ilde, lære at giøre godt, og saa, i Jesu Blod, søge at vorde rensede fra deres begangne Synder, og endnu vedhængende Feil.

O gid der ikke maatte findes een eeneste iblandt os, som betragtede Jesu Opstandelse, uden at have Følelse, hverken af Frygt eller af Glæde! Dette vilde være et slet Kiendetegn, et Beviis, at de ikke ere Lemmer paa Jesu Legeme. Føle I ingen Frygt ved Jesu Opstandelses Betragtning, saa frygter dog for Følgerne af eders Ligegyldighed mod saa stor Naade; frygter for den Almægtiges Vrede; frygter for den Opstandnes Hævn, som var død for eder, men lever fra Evighed til Evighed, og har Helvedes og Dødens Nøgle.

Christus er opstanden, som I vanære ved eders uchristelige Liv og Levnet; han er opstanden, som I, ved forsætlige Synder, korsfæste paa ny; han er opstanden, og ham er givet al Magt i Himmelen og paa Jorden, han er opstanden, og vil engang komme synlig i Himmelens Skyer, at give Hævn over alle dem, som ikke ære ham som Gud, og ei ere hans Evangelium lydige. Hvis dette er unægtelige Sandheder, hvad ville da Følgerne af eders Gienstridighed blive, hvis I ikke i Tide vende om, og søge Naade hos ham? At I endnu kunne erlange Naade, er en salig Virkning af hans Opstandelse. Hvad Peder fordum sagde til Jøderne, da han prædikede om Christi Opstandelse, kunne vi og, som Christi Sendebud, anvende paa eder: Gud, der har opreist sin Søn, Jesus, haver sendt eder ham at velsigne eder, naar enhver af eder vender sig fra sin Ondskab.

I sande Troende, hvis Glæde, ved Jesu Opstandelses Betragtning, er blandet med Frygt, fordi I kiende eders Ufuldkommenheder, især eders Mangel af brændende Gienkiærlighed til denne eders Siæleven, lader eders Frygt ikke holde eder tilbage. Christus lod sin Opstandelse ogsaa forkynde for Peder, som havde fornægtet ham. Lad end være, at Jesu Opstandelses Betragtning indgyder eder Frygt for Følgerne af eders Synder, saa kunne I dog, formedelst Troen til ham, vente Forladelse for dem. Der er ingen Fordømmelse for dem, som ere i Christo Jesu, som ikke vandre efter Kiødet, men efter Aanden. Betragtning af hans Kiærlighed til eder overvinde al Trældoms Frygt, der strider mod den Tillid, I ere ham skyldige. Glæder eder med Jesus og i ham over hans seierige Opstandelse; ønsker ham til Lykke med hans Seier. Glæder eder, at eders Forsoning er fuldbragt, at Guds Naade er eder erhvervet, at I, ved Christus, have faaet Seier over Graven, og de blideste Udsigter i Evigheden. Men lever og altid som de, der ere Gienløste med Jesu dyrebare Blod; bliver ved Troen i hans Samfund, og bevarer den Fred med Gud, han haver erhvervet eder; bevarer den ved at bevare en god Samvittighed. I ere opstandne med Christus, derfor søger de Ting, som ere heroven til, hvor Christus er siddende ved Guds høire Haand. Holder hvad I have, at ingen skal tage eders Krone. Amen.

BLYTÆKKERENS SLÆGT

Det var Peter Dieterich Weinreich, der i 1756 som blytækkersvend indvandrede til Danmark. Forskning i Hamburg har bragt os oplysninger om hans far og søskende. Vi begynder derfor med faderen:

1. generation

1-551. PETER ANDREAS WEINREICH

Ved de to børns dåb (1-602 og 1-604) blev Peter Andreas Weinreichs bopæl angivet til "Kibbeltwiet". Ved de øvrige tre børns dåb er bopælen anført som "Brook". Der er muligvis tale om samme bopæl, idet Kibbel-Twiete lå for enden af Brooks og førte til Gerhardus Bastion ved Hamburgs sydlige vold.

Han var død inden datteren Dorothea Sara Weinreich blev gift i 1758.
Billede nr. 126.
5 børn, nr. 1-552 til 1-556.

2. generation

(1-551) Peter Andreas Weinreichs børn

1-552. DOROTHEA SARA WEINREICH

Døbt 20.1. 1728 i Sankt Katharinen, Hamburg. Gift 14.11. 1758 i Sankt Katharinen, Hamburg, med borger og arbejdsmand Hans Peter Schröder.

1-553. DOROTHEA CLARA WEINREICH

Døbt 18.1. 1730 i Sankt Katharinen, Hamburg.

1-554. PETER DIETERICH WEINREICH

Døbt 18.4. 1732 i Sankt Katharinen, Hamburg. Kaldenavn: Peter, i Danmark er mellemnavnet i de fleste papirer stavet Didrik. I kirkebogen i Hamburg er tilføjet følgende anmærkning: "dåbsattest udskrevet i 1751". Årsagen hertil kender vi ikke, men måske skulle han have orden på sine papirer, inden han drog på valsen.

Kom til København 1756 som blytækkersvend, senere blytækkermester. Efter den store brand, som i 1728 lagde henved halvdelen af København i aske, kom der mange tyske håndværkere til København, så Peter Didrik Weinreich har formodentlig følt sig godt tilpas blandt kollegerne, der talte lige så meget tysk som dansk.

Peter Didrik Weinreich fik borgerskab i København 1765. I 1767 købte han for 1700 rigsdaler dansk kurant huset matr. nr. 40 Strand kvt. i Hyskenstræde. Fra 1770 til sin død i begyndelsen af januar 1773 var han blytækkerlaugets oldermand.

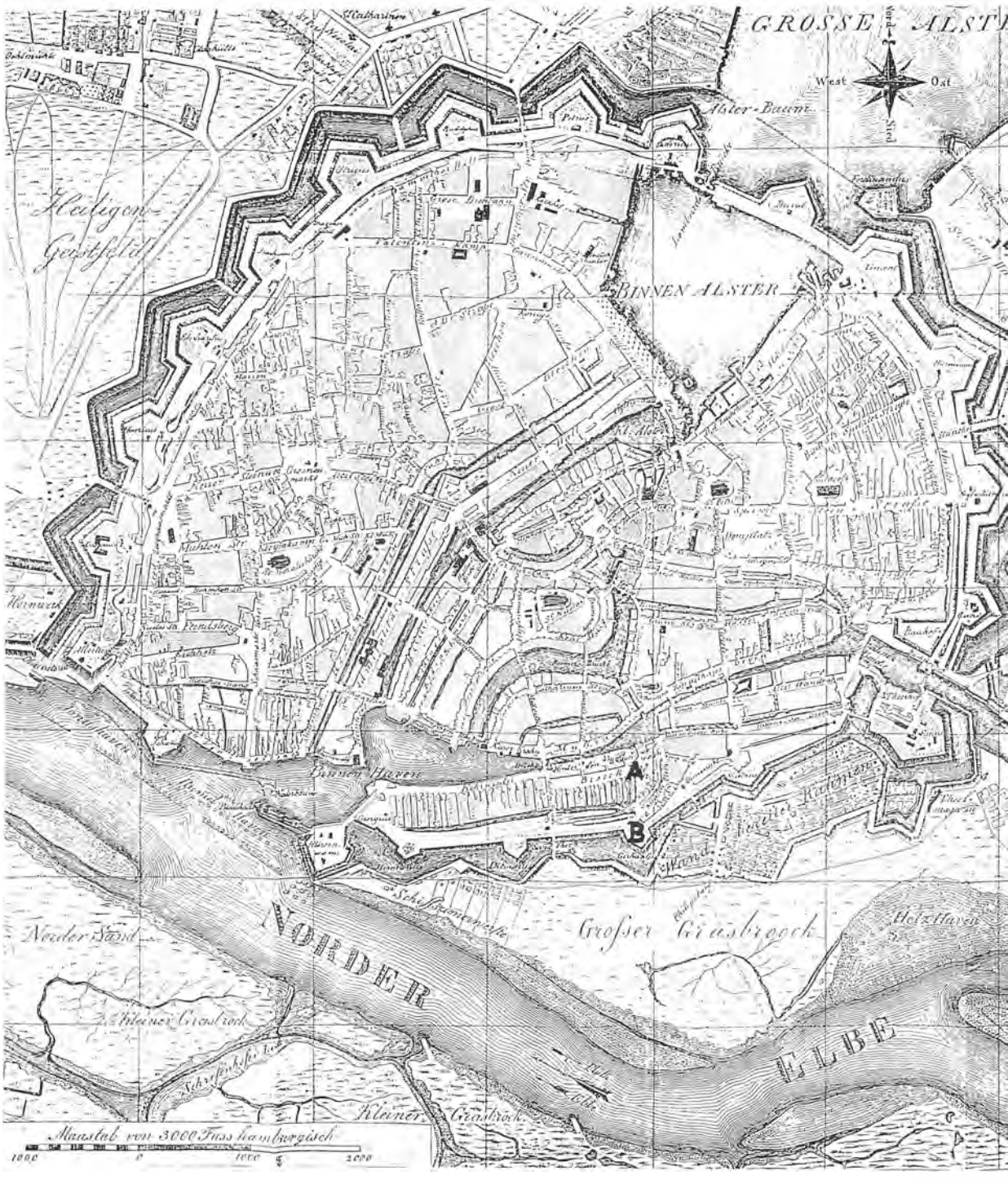

126. Kort over Hamburg 1820. A: Brook (på kortet: Broock). B: Gehardus Bastion. Kibbel-Twiete var den lille gade mellem A og B.

Han blev gift 10.5. 1765 i hjemmet (indført i kirkebogen for Frederiks Tyske Kirke) med Inger Kristine Jensdatter Ager, der var født ca. 1740 som datter af Jens Pedersen (Ager), der var kusk hos fyrstinde Sophie Caroline af Ostfriesland (dronning Sophie Magdalenes søster), der boede på Sorgenfri. Peter Didrik Weinreich blev begravet 8.1.1773 i København (Frederiks tyske Kirke). Inger Kristine giftede sig 2. gang 23.7. 1773 i Helliggejst sogn, København med blytækkermester og kaptajn i brandkorpset Peter Larsen Fischer, der var født omkring 1734 og døde 15.1. 1802. I sine ældre år var også han i en periode oldermand for blytækkerlauget. Inger Kristine døde 4.3. 1812 i Helligånd sogn, København.
Billede nr. 127.
4 børn: nr. 1-557 til 1-560.

1-555. JOHAN JACOB WEINREICH

Døbt 28.3. 1735 i Sankt Katharinen, Hamburg. Gift med Anna Catharina Lucretia Borchers, der var født i Hamburg som datter af August Clemens Borchers og hustru Anna Elisabeth Wellmann.

Johan Jacob Weinreich døde 24.11. 1795 og blev begravet 29.11. 1795 i følge kirkebogen for Neue Kirche, Hamburg. Anna Catharina Lucretia Borchers giftede sig derefter 2. gang 6.8. 1797 i følge kirkebogen for Sankt Michaelis, Hamburg, med soldat Samuel Gottlob Lehmann, der da havde været enkemand i 9 måneder. Samuel Gottlob Lehmann var født i Landsberg an der Warthe som søn af Michael Lehmann og hustru Anna Schön.

1-556. DIETERICH JACOB WEINREICH

Døbt 13.12. 1739 i Sankt Katharinen, Hamburg. Senere tilføjet anmærkning i kirkebogen: "dåbsattest udskrevet 1755".

Ved de tre første børns dåb er bopælen anført som "Dovenfleet". Ved den sidste dåb er bopælen "Brückentwiet".
4 børn: nr. 1-561 til 1-564.

3. generation

(1-554) Peter Didrik Weinreichs børn med Inger Kristine Ager

1-557. JENS PETER WEINREICH

Født 16.1.1766, begravet 2.11.1769.

1-558. ANDREAS DIDERICH WEINREICH

Født 30.1.1768. Blytækker i København, kaptajn ved brandkorpset. I følge blytækkerlaugets protokol, der i dag findes på Københavns Stadsarkiv, blev Andreas

Diderich Weinreich udlært som svend den 27.4. 1786 efter af have stået i lære hos "mester P. Fischer", altså sin stedfar. Borgerskab 10.7.1797. Gift 26.1.1798 i Sankt Nicolaj sogn, København med Godfriede Elisabeth Margrethe Kock, der var født 12.7.1775. I 1825 tækkede han Egebjerg kirke for en pris af 1000 Rigsdaler. Både i 1830 og 1837 var adressen i flg. Københavns vejviser St. Kongensgade 27.

Fra 1805 til omkring 1841 var Andreas D. Weinreich oldermand for blytækkerlauget, som hans far tidligere havde været det.

Der var dengang for hvert fag både et mesterlaug og et svendelaug. Laugsvæsenet var på den tid præget af en masse traditioner og ceremonier. F.eks var det tradition, at hvert laugs klenodier blev opbevaret i laden (et stort dekoreret skrin), som opbevaredes hos oldermanden, i hvis hus også laugssamlingerne fandt sted. Når oldermanden ved mødets begyndelse "klappede op" for laden, skulle al tale foregå i højtideligt sprog og efter et stift ceremoniel, indtil oldermanden igen "klappede i".

Blandt laugenes mange ejendele var velkomsten en af de fornemste. Velkomsten, det store drikkekar, var et dekorativt pragtstykke, som kun brugtes ved særlig højtidelige lejligheder, som når en ny svend efter udstået læretid skulle optages i lauget. Dette skete efter et indviklet ceremoniel, der kunne være ikke så lidt af en prøvelse for den nye svend.

Flere af de gamle klenodier findes i dag på Nationalmuseet. Her findes Københavns blytækkerlaugs velkomst af delvis forgyldt sølv fra 1706 med 16 skiltmedaljer af sølv fra 1754-1804. Fra blytækkersvendelauget findes en lade, 5 små tinbægre og en velkomst af tin fra 1751 med 15 sølvmedaljer fra 1751-1830 og yderligere 21 sølvskilte fra 1734-1803. Såvel velkomsten som bægrene har indgraverede sentenser. På velkomstens sider står der:

Ich liebe den Frieden
Und Hasse den Neid
wer aus mier Trinck
der thut es mit Freud.
Wer aber zum Streiten ist geneugt
Und mich führ Ungültig erzeugt
der wirdt bekommen seinen Lohn
und Straffe geben nach seinen Thun.

127. En side fra blytækkerlaugets protokol. Protokollen omhandler først og fremmest regnskabet med kvartalspengene, som hver mester skulle betale. Til stede ved laugsmødet var derfor som regel også en repræsentant for byens styre. Teksten på denne side lyder således:

A: 1773 D. 13. Januari blev samtlige Mestre og Svende forsamlet i forrige afdøde Petter Weinreichs Huus, for at afhente Blytækker Laugets med Dertil henhørende Skrifter og Documenter, og somme Ting efter Seet om det befant sig Rigtig, og det samme befant sig og saa ganske Rigtig, tillige med en Sølv Velkomst tillige med 24 M(?) Sølv Skildte, - Samme datto blev og indbetalt til afgangne forrige Older Mand Petter Weinreichs Enke begravelsespenge 16 Rdl tillige med andre Udgifter denne Summa i altsammen 20 Rdlr 1 Mk. Samme dato betalt Nicolai Pettersen sine 4 Rdlr som han var skyldig til B...sen(?), som blev henlagt i Svendenes Bøsse i Mestrenes Lade tillige med de 2 Rdlr Hvorpaa alle Ting blev sluttet i Fred og Enighed.

A:o 1773

d: 13:de Januarij blef Vänskliga Förlikning och Förening
emellan Ehrl:de Peder Weinreich
å ena, och Ehrl:de Anders Lang
å andra sidan, förmedelst Rättens
Documenter, och samma dag afhörde
om det bekante Lag Skifte, och dess
beskaffenhet, vunnen, och tillagd
Anders Lang tillhörige Hemman
Dahl Wilkomst tillhörige Skatte
Dahl Wilkomst tillhörige.

Samma dato blef ock emellan Ehrl:de
förenige Peder Mad:r Peter Weinreichs
Enkia, Ehrwarda:e Fru Anna
tillhörige Skatte andra Enkia Fru Anna
Summa, tillsammans 20 Rdr 1 Mk

Samma dato Ehrl:de Nicolay Peterssen
från Mad:r som förut nära Frändskap till-
kommer, som blef förelagd i Förmyndare
Ehrl:de Jens Jonsson i Hyttemo
Lindy, tillhörige Skatte Dahl
Jungfru allestädes blef sedermera i stadd
Lamm

128. Københavns Blytækkerlaugs velkomst af delvis forgyldt sølv. Højde incl. låg 43 cm. Foto: Nationalmuseet.

Hustruen Godfriede Elisabeth Margrethe døde 2.5.1842. Ved hendes død er der i skifteprotokollen kun anført 1 arving: Peter Weinreich. Andreas Diderich Weinreich døde 26.4.1851 i en alder af 83 år. Ved laugssamlingerne det sidste års tid inden hans død var han fraværende, men ved et par af samlingerne ses sønnen, farvermester Peter Weinreich, at have mødt på sin fars vegne. Ved laugssamlingen 7.2. 1851 står der således i laugsprotokollen: "Blytækkermester Weinreich var formedelst Svaghed ikke tilstede."
Billeder nr. 128, 129 og 130.
1 barn: nr. 1-565.

1-559. ANNA KATRINE WEINREICH

Født 8.5.1770. Død 1856. Gift 15.5. 1795 i Helliggejst Kirke med vinhandler Godfred Hansen, der var født 1765 og døde 1835. Godfred Hansen var søn af ridefoged på Sparresholm, senere brændevinsbrænder og værtshusholder i Næstved, Hans Christian Hansen og hustru Catharina Jensdatter Brun.

Blandt Anna Katrine og Godfred Hansens børn var sønnerne Hans Peter Hansen og Andreas Nicolaj Hansen. Hans Peter Hansen blev direktør for Nationalbanken. Broderen Andreas Nicolaj Hansen, der var født 14.9.1798 i Skt. Nicolai sogn, København blev etatsråd. Det er om hans slægt, at Hans Konow har skrevet bogen "Stamtavle over etatsraad A. N. Hansens Efterkommere" (Ejnar Munksgaards Forlag, København 1947). Blandt etatsrådens efterkommere, og dermed også blandt Anna Katrine Weinreichs efterkommere, er der flere kendte personer

129. Blytækkersvendelaugets velkomst af tin. På toppen en forgyldt figur med fane af sølv. Samlet højde 77 cm. Et af velkomstens påhængte sølvskilte bærer indskriften A. D. Weinreich 1786. På velkomsten hænger ligeledes en mønt med samme indskrift. Da mønten er en Dansk Species fra 1793, må det indgraverede årstal 1786 hentyde til, at Andreas Diderich Weinreich dette år blev udlært som svend, og mønten er så hængt på velkomsten langt senere. Tegningen er gengivet efter Carl Bruun: Kjøbenhavn, en illustreret Skildring af dets Historie, Mindesmærker og Institutioner (København 1890).

f.eks. forfatterne Karen Blixen (født Karen Christence Dinesen, gift Blixen-Finecke) og Piet Hein samt de 2 frihedskæmpere Ludvig Alfred Otto greve Reventlow og Kim Malthe-Bruun (født Kim Friis-Hansen), der begge blev henrettet af tyskerne i Ryvangen samme dag 6.4. 1945. Sidstnævntes dagbog og breve er udgivet som bog med titlen "Kim" af hans mor Vibeke Malthe-Bruun.

1-560. PETER CHRISTIAN WEINREICH

Født 6.9.1772. Kaldet Fischer efter stedfaderen. I følge glarmesterlaugets protokol på Københavns Stadsarkiv blev Peter Christian Fischer udlært som svend 29.12. 1791 efter at have stået i lære hos mester Ager i Næstved, d.v.s. hans morbroder Christian Jensen Ager. Han blev senere oldermand for glarmesterlauget og kaptajn i Københavns brandkorps. Gift 13.11.1801 i Vor Frue sogn, København med Else Cathrine Bech, der var født 13.11.1774 i Skt. Olai sogn, Helsingør som datter af tobaksfabrikant i Helsingør Andreis Pedersen Bech og hans første hustru Anne

Lavesdatter. Peter Christian (Weinreich) Fischer døde 17.8.1834, og hans hustru døde 6.2.1842 i København.

Det er blevet sagt om Peter Christian Fischer, at han skulle have fået 1 søn, der kun fik 2 ugifte døtre. Denne oplysning er det dog ikke lykkedes bogens forfatter at få dokumenteret.

Litteraturhenvisning: Th. Hauch-Fausbøll og H. R. Hjort-Lorenzen: Patriciske Slægter, Anden Samling, København 1911 (Angivelsen af vielsen i "Patriciske Slægter" er dog ikke korrekt).

(1-556) Dieterich Jacob Weinreichs børn

1-561. CARL MARTIN WEINREICH

Døbt 16.8. 1763 i Sankt Katharinen, Hamburg.

1-562. ADRIANA SOPHIA WEINREICH

Døbt 6.3. 1765 i Sankt Katharinen, Hamburg.

1-563. JOHANNA CATHARINA MARGARETHA WEINREICH

Døbt oktober/november 1769 i Sankt Katharinen, Hamburg.

1-564. CASPAR FRIEDERICH JACOB WEINREICH

Døbt 7.1. 1774 i Sankt Katharinen, Hamburg.

130. På siden overfor ses side 114 fra blytækkerlaugets protokol. Her læses bl. a. om valget af Andreas Diderich Weinreich til oldermand den 6.5. 1805, og 2 steder på siden ses hans underskrift. Laugsmøderne blev holdt i oldermandens hjem. Her gengives 3 små uddrag af ordlyden på siden:

Ao. 1805 D 6. Maj Vare Samtlige Mestre og Svenne forsamlede udi Oldermanden G. Phil. Schneiders Huus i overværelse af S. F. Hr. JustidseRaad og Raadmand Pontoppidann, og var tilstede som betalte Qvartalspenge for 49 Uger, Oldermanden G. Phill. Schneider, Capt. Borring, Mester Weinreich, Sass, Mester Fischer. Ligeledes betalte Enken Frue Fischer, Madam Jæger, Madam Petersen, Madam Aagaard fra Colding betalt Qvartalspenge fra 1803 St. Hansdag og til 1804 St. Hansdag som var ialt for 52 Uger a Uge 2 S. er tilsammen 1 Rdl. 8 S. Mester Dencke i Odense staaer endnu til Restance. Mestrenes og Enkernes Qvartalspenge beløber sig i alt 9 Rdl. 1 Mk. 8 S. ...

Ligesaa blev og foretaget Oldermands Valg Hvor Mester Weinreich tilfaldt 3de Stemmer, Mester Borring een, og Mester Schneider een. Da ej Videre var at erindre blev Samlingen hævet

Ao. 1805 D 13 Novbr. var samtlige Mestre og Svenne forsamlede udi Oldermanden A. Weinreichs Huus ...

G. Phil. Schneider
Oldermand
H. Borring
A. Weinreich
Sass
Fischer

Saaledes vaj mig Raadmand Paseret

Wulff Raad

No. 1805. d. 16 maj Havde Samtlige Mestre og Svende forsamlede vaj Oldermanden G. Phil. Schneider Hans Hjem Mode og S. T. Hr. Justitsraad og Stiftamtmand Rantzau, og vaar tilstede som Sidste Quartals Gange for 29 Uger, Oldermanden G. Phil. Schneider, Capt. Borring, Mester Weinreich, Sass. Mester Fischer, Eigenlod Sidste Gange Frue Fischer, Madam Jager, Madam Petersen, Madam Aagaard og Frue Colding Sidste Quartals Gange for 1803 S. Pindedag og til 1804 S. Pindedag som var i alt for 52 Uger, angaaende Lavets Kasse Middel Beholdning, Mester Jensen i Odense, Saavidt vides til Restance ej indkommen, Mester og Enkedrue Quartalsgange for Lobrø ej indkommen til 1st. Dito og Mand Kapt. Lod. Aar Dannels Frue Sidste Hus Quartals Gange for 1 Uge ej indkommen til 1st. Dito 8 Rbd Tilligemed Hvo Mesterlaug i Schweden og Danmark eje Danske Banco 112 Rdr Kreditor Hundrede og Courantspecies Daler Credit Kasse Obligation Aar 1801 Lyder paa 100 Rdr Hvor Hundrede Rigsdaler i Danmarks Bank Lyder paa 134 Rdr Hvor Hundrede Rigsdaler og Kreditor Obligation Lyder paa 100 Rdr Hvor Hundrede Rigsdaler, eigenlod Sidste Quartals Gange for 31 Uger, Vil Fischer, En Dåse Tobak, eigenlod Skue og Vennelaugs Skrue maatte Dals Laug Mester Weinreich til Sidste Quartals Gange, Mester Borring Enelog Mester Schneider Ene, Da vaj Dirken maa ophæve Vort Samlinges Lavs

G. Phil. Schneider
Oldermand
H. Borring
A. Weinreich
Sass
Fischer

Saaledes Vaj Mester Skuemænd

Kjøbenhavn

Anno 1805. d. 13 Maj Havde Samtlige Mestre og Svende forsamlede vaj Oldermanden A. Weinreichs Hjem i Overensstemmelse med S. T. Hr. Raadmand Wulff Og vaar tilstede som Sidste Quartals Gange for 28 Uger. Oldermand A. Weinreich, Capt. Borring, Mester Sass, Mester Fischer, Mester Schneider, fremmødte som Quartals Penge, Eigenlod Sidste Quartals Gange, Frue Fischer, Madam Jager

4. generation

(1-558) Andreas Diderich Weinreichs barn med
Godfriede Elisabeth Margrethe Kock

1-565. PETER WEINREICH

Farver og trykker i København. Født omkring 1802 (ved vielsen opgives hans alder til 29 år, ved hans død angives alderen til 80 år). Borgerskab 3.7.1828. Gift 31.12.1830 i Trinitatis Kirke, København med jomfru Ellen Christine Larsen, der var 30 år gammel og fra Sommersted. I flg. Københavns vejviser fra 1830 boede de på Kultorvet 134. Hun døde 15.4.1843 eller 18.4.1843 (Trinitatis sogn) og efterlod sig 3 døtre. Peter Weinreich, der i perioden 1855-1872 var direktør for Farversvendenes Sygekasse, døde 11.6.1883 og blev begravet 16.6.1883 (Trinitatis sogn, København). Adressen blev ved hans død angivet til Kultorvet 15.
3 børn: nr. 1-566 til 1-568.

5. generation

(1-565) Peter Weinreichs børn med
Ellen Christine Larsen

1-566. GOTTFRIEDE MARIE WEINREICH

Døbt 17.10. 1833 i Trinitatis sogn, København. Død 5.5.1845.

1-567. CHRISTIANE FREDERIKKE WEINREICH

Født 3.1.1836 og døbt 10.3. 1836 i Trinitatis sogn, København. Ugift. Død 7.1.1920. Ved sin død blev hun kaldt husejerinde, boende Kultorvet 15, 1. sal., altså samme adresse, som hendes far tidligere boede på.

Christiane Frederikke Weinreich stiftede 18.5. 1872 Peter Weinreichs legat med en kapital på 8000 kr., hvilket svarede til næsten 10 års løn for en almindelig arbejder på den tid. Legatet er for værdige og trængende mindst 40 år gamle embedsmandsdøtre, der ikke er eller har været gift, og som bor i København eller omegn. Kvindelige slægtninge af legatstifterinden indtil 3. sidelinie incl. har fortrinsret, uanset at de ikke bor i København eller ikke er embedsmandsdøtre, når de i øvrigt opfylder foranførte betingelser.

Renten af legatets kapital (med fradrag af administrationsudgifter) uddeles i 8 lodder, og udbetalingen finder sted i dagene 18. - 31. december. Når legatet er ledigt, vil dette blive bekendtgjort i Berlingske Tidende den sidste hverdag i Oktober.

1-568. IDA CHRISTINE WEINREICH

Døbt 30.12. 1838 i Trinitatis sogn. Ugift. Død 5.10. 1855 i København. Ved skiftet nævntes kun to arvinger, nemlig hendes far og søsteren Christiane.

SLÆGTEN FRA RENDSBURG

Den danske hær bestod før i tiden for en stor del af soldater, der var hvervet sydpå. De ældste personer i den her beskrevne slægt var militærfolk knyttet til garnisonen i Rendsburg. Deres romersk katolske tro tyder på, at de var hvervet langt mod syd. Slægten staver slægtsnavnet Weinrich, men enkelte i slægten har ændret det til Weinreich.

I beskrivelsen her, er det forsøgt at medtage alle danske personer, der bærer navnet Weinrich (Weinreich) som enten efternavn eller mellemnavn. Målet er dog ikke nået fuldt ud, idet det ikke er lykkedes at finde frem til alle efterkommerne i vort eget århundrede, og nogle af disse kan meget vel bære slægtsnavnet videre som mellemnavn.

1. generation

1-601. NICOLAUS WEINRICH

Ved sønnen Johannes Weinrichs trolovelse er Nicolaus Weinrich indført i kirkebogen som "Raschmachers im Churmargischen" (Raskmager i Kurmark ?).
Mindst 1 barn: nr. 1-602.

2. generation

(1-601) Nicolaus Weinrichs barn

1-602. JOHANNES WEINRICH

Trolovet 17.8.1770 og gift 4.9.1770 i Neuwerk i Rendsburg med Anna Margaretha Caecilia Mahlmeister, der var datter af Michael Mahlmeister og hustru Maria Anna.

Michael Mahlmeister er ved datterens trolovelse indført i kirkebogen som "Grenadiers v. d. H. Capit. Müller C., Bornholmschen Reg." Da hans kone døde i 1808, blev hun kaldt enke efter "Michael Mahlmeister, demittirter vom vormaligen Möhnschen Regim." Michael Mahlmeister døde 89 år gammel 25.5. 1800 og blev begravet 28.5. 1800 i Neuwerk, Rendsburg. Han efterlod sig enken Maria Anna og tre døtre: Anna, Elisabeth og Anna Maria.

Maria Anna Mahlmeister døde 15.9.1808 og blev begravet 17.9. 1808 i Neuwerk, Rendsburg. Hun efterlod sig "3 børn, 13 børnebørn og 13 oldebørn, alle endnu i live".

Johannes Weinrich kaldes ved trolovelsen, vielsen og det første barns dåb i 1770 "Mousquetier v. d. H. Major Boehmers C., Schleswigschen Regim.". I 1772 kaldes han borger, i 1774 forhenværende soldat og i 1777 en katolsk indbygger. I perioden 1779 til 1783 kaldes han frisør, og i de følgende år benævnes han af og til som parykmager og andre gange som frisør.

Hvad der senere blev af Johannes Weinrich (eller Johann Weinrich, som han kaldes i nogle af kirkebøgerne), vides ikke, men da hans kone døde, blev det anført

i kirkebogen, at han var udvandret for flere år siden. Hun, der blev kaldt Anna, døde 2.4. 1826 og blev begravet 6.4. 1826 i Sankt Marien, Rendsburg.
10 børn: nr. 1-603 til 1-612.

3. generation

(1-602) Johannes Weinrichs børn med
Anna Margaretha Caecilia Mahlmeister

1-603. FRIEDRICA MARGRETHA JOHANNA WEINRICH

Født 29.11.1770 og døbt 2.12.1770 i Neuwerk, Rendsburg. Gift 18.8.1796 i Neuwerk, Rendsburg med Hartwig Jahn, der var underofficer ved Schleswigske Regiment, 7. Compagni.

1-604. JOHAN GEORG MICHAEL WEINRICH

Født 15.7.1772 og døbt 18.7.1772 i Sankt Marien, Rendsburg. I de fleste arkivalier (kirkebøger og folketællinger) nævnes han som Johan Georg Weinrich. Ved vielsen og konverteringen fra katolsk til luthersk tro kaldes han dog Johan Frideric(h) Georg Weinrich. Gift 6.6.1801 i Lunde kirke ved Svendborg med Anna Sophie Hansdatter, der var født ca. 1778 i Lunde sogn. Ved vielsen blev han betegnet som murermestersvend fra Nyborg. I kirkebogen er desuden indført følgende bemærkning den 28.11.1802: "Haver hidtil værende Romersk Katolsk Johan Friderich Georg Weinrich i Lunde efter Vidnefast aflagde Bekendelse frasagt sin Religion og overgaaet til vor Evangeliske Lutheranske Kirke og derefter stædet til Herrens Bord d 28 November i Lunde Kirke."

Gennem folketællingslisterne kan vi følge familien således:

I 1834 var han 60 år og boede i den ene halvdel af et hus sammen med sin 54 årige hustru, de 2 børn Caroline på 20 år og Johannes på 14 år, samt Johanne Sophies lille 2-årige søn Hans Rasmussen, der blev betegnet som deres plejesøn. I den anden halvdel af huset boede datteren Anne Margrethe med sin mand og deres fire børn, Hans, Johannes, Peter og den lille Johan Frederik på 2 år.

Ved folketællingen i 1840 boede husmand og murermester Johan Georg Michael Weinrich og hans kone stadig i huset sammen med datteren Caroline og hendes 3 år gamle søn. I huset boede desuden indsidder og træskomand Rasmus Hansen med sin søn samt indsidder og daglejer Jens Hansen med hustru og barn. Tilsyneladende har Johan Georg Michael Weinrich således fået en lille biindtægt ved at have logerende.

Ved folketællingen i 1850 boede Johan Georg Michael Weinrich som aftægtsmand hos datteren Johanne Sophie og hendes mand. 10 år senere boede han som aftægtsmand hos sønnen Johannes og dennes familie.

Han døde den 24.10.1861 i Lunde sogn og blev begravet samme sted den 1.11.1861.
4 børn: nr. 1-613 til 1-616.

1-605. FERDINAND AUGUST ANTON WEINRICH

Født 20.2.1774 og døbt 25.2.1774 i Neuwerk, Rendsburg. Død 29.9.1818 og begravet 1.10.1818 i Sct. Marie sogn, Rendsburg. Ved hans død er i kirkebogen anført, at han var af katolsk religion.

1-606. DOROTHEA BEATHA CHRISTIANA WEINRICH

Født 28.6.1775 og døbt 30.6.1775 i Sankt Marien, Rendsburg. Gift 20.12. 1807 i Itzehoe med Jacob Homfeld (eller Humfeldt).

1-607. SOPHIA IDA OTTILIA HENRIETTA WEINRICH

Født 20.1.1777 og døbt 23.1.1777 i Sankt Marien, Rendsburg. Død 11.7.1793 og begravet 13.7.1793 i Sankt Marien, Rendsburg. Ved hendes død står i kirkebogen anført, at hun var af romersk katolsk religion.

1-608. JOHANNES FRIEDRICH JOSEPH WEINRICH

Født 20.10.1779 og døbt 24.10.1779 i Sankt Marien, Rendsburg.

131. Kort over fæstningsbyen Rendsburg.

1-609. CHRISTIANA DOROTHEA CLAUDINA WEINRICH

Født 8.7.1781 og døbt 10.7.1781 i Sankt Marien, Rendsburg. Gift 3.6.1803 i Sankt Marien, Rendsburg med snedkersvend Abraham Ehrenfried Röhrs, søn af glarmester i Hamburg Bernhard Johann Röhrs og hustru Catharina Rosina Pleissig.

1-610. ANNA JULIANA HENRIETTA WEINRICH

Født 21.1.1783 og døbt 25.1.1783 i Sankt Marien, Rendsburg. Ved dåben er i kirkebogen anført, at familien var af romersk katolsk religion. Gift 4.11.1806 i Sankt Marien, Rendsburg med Joh. Casper Christoph Müller, matros på den hollandske båd Genne de Ryse, søn af hyrde ved Gaartz in der Priegnitz, Johann Joachim Müller og hustru Ilse Dorothea Pickers. Brudens navn er i kirkebogen anført som Julie Weinrichen.

1-611. AMALIA LOUISA HENRIETTA FRIEDRICA WEINRICH

Født 7.9.1784 og døbt 10.9.1784 i Sankt Marien, Rendsburg. Død 5 måneder gammel den 25.2.1785 og begravet 1.3.1785 i Sankt Marien, Rendsburg.

1-612. MARGARETHA CAROLINA PETRINA DOMINICA WEINRICH

Født 20.1.1786 og døbt 23.1.1786 i Sankt Marien, Rendsburg. Død fattig og ugift 21.11.1833 og begravet 24.11.1833 i Sankt Marien, Rendsburg.

4. generation

(1-604) Johan (Friedrich) Georg Michael Weinrichs børn med Anna Sophie Hansdatter

1-613. ANNE MARGRETHE WEINRICH

Født omkring 1803 i Lunde sogn. Gift med snedker Hans Jacob Hansen. Ved folketællingen i 1845 blev han betegnet som murer og indsidder, og han boede da i et hus sammen med sin kone og deres 6 yngste børn i alderen 19 til 4 år. Den ældste var tilsyneladende flyttet hjemmefra. 5 år senere boede kun de to yngste stadig hjemme hos forældrene.
7 børn: Hans Hansen, Johannes Weinrich Hansen (født 1825 eller 1826 i Lunde sogn), Peter Hansen, Johan Frederik Hansen, Sophie Hansen, Jacob Hansen og Rasmus Hansen. Børnene var alle født i Lunde sogn.

1-614. JOHANNE SOPHIE WEINRICH

Født omkring 1808-1809 i Lunde sogn. Ved sønnens dåb kaldes hun i kirkebogen for Johanne Sophie Weinrichsdatter. Gift med Rasmus Hansen, der ved folketællingen i 1850 blev betegnet som husmand og daglejer. Han var født omkring

132. Hansine (gift med 1-618) med børnene Alex (1-627) og Marie (1-626).

1797-1798.
1 barn: Hans Rasmussen (født 28.4.1832 i Lunde, murer, blev i 1855 betegnet som egnet til kavalleriet, men overførtes i 1857 til forstærkningen og slettedes 1871 uden at være blevet indkaldt).

1-615. CAROLINE WEINRICH

Født omkring 1813-1814 i Lunde sogn. Ved sønnen Hans' dåb kaldes hun i kirkebogen for Caroline Weinrichsdatter. Ved folketællingen i 1840 blev hun betegnet som gift og boede med sin 3-årige søn hjemme hos forældrene, men hendes mand blev ikke nævnt ved folketællingen. Ved folketællingen i 1845 boede hun med sin mand Peter Hansen, der betegnedes som indsidder og tjenestekarl født i Svendborg, og deres 2 børn i et hus, hvor der også boede mange andre mennesker. I 1850 boede de fire personer stadig i huset sammen med fem andre familier. 2 børn: Hans Pedersen (født 16.2. 1837, slettet af lægdsrullen i 1848) og Johan Pedersen.

1-616. JOHANNES WEINRICH

Født 18.11.1820 i Lunde sogn. Døbt 19.11.1820 og fremstillet i kirken den 17.12.1820.

Af lægdsrullen fremgår det, at han i 1839 lå med benbrud, og det samme var tilfældet i 1842, hvorefter han i 1843 blev erklæret for invalid og slettet af lægdsrullen.

Gift 27.4.1849 med Karen Nielsdatter, der var født 1820 eller 1821. Ved vielsen blev Johannes Weinrich betegnet som murer hos sin fader.

Af tilgangslisten for Lunde sogn fremgår det, at Karen Nielsdatter 1.5. 1845 til-

flyttede sognet. Hun kom fra "Torp Brandt paa Egeskov" og flyttede ind "hos Murer Weinrich". Karen døde 22.5. 1891 i Lunde og blev begravet 27.5. 1891. I kirkebogen blev hun her betegnet som "enke og indersidderske".
2 børn: nr. 1-617 og 1-618.

5. generation

(1-616) Johannes Weinrichs børn med Karen Nielsdatter

1-617. JOHAN WEINRICH

Født 18.5.1845 i Lunde sogn. Døbt 29.6.1845 i kirken. Forældrene var ikke gift på dette tidspunkt, og kirkebogen indeholder derfor bemærkningen: "Som Fader udlagdes Muursvend Johannes Weinrich".

Konfirmeret 2.10.1859 i Lunde, men ved folketællingen i 1860 er han ikke nævnt under forældrenes husstand.

Fra 1861 til 1862 tjente han på Egeskov, derefter tjente han hos Peter Christensen i Høies Riis. 19 år gammel kom han i 1864 til Sandager for at tjene hos Anders Christensen. Hvad der videre blev af ham er ukendt.

1-618. NIELS PETER WEINRICH

Født 7.12.1854 i Lunde sogn og døbt 21.1.1855. Kaldenavn: Peter. Efternavnet er flere steder stavet Veinrich eller Veinreich og enkelte steder Weinreich. Da han ikke står i lægdsrullen for Lunde sogn, må han være flyttet fra sognet, før han fyldte 15 år.

Gift 14.11.1879 i Vor Frue kirke i Odense med Hansine Christophine Karen Marie Hansen, der var født 1857 som datter af sømand Mads Hansen og hustru boende Skræppenstræde 30, Odense. Niels Peter Weinrich var snedkermester og boede først i Odense, senere i København.
Billede nr. 132.
10 børn: nr. 1-619 til 1-628.

6. generation

(1-618) Niels Peter Weinrichs børn med Hansine Christophine Karen Marie Hansen

1-619. ALEXANDER CARL CHRISTIAN WEINRICH

Født 12.2. 1880 i Kronprinsensgade 26, Sankt Knuds sogn, Odense. Død 4 år gammel 13.5. 1884 og begravet 17.5. 1884.

1-620. CHRISTIAN WEINRICH

Født 10.7. 1881 i Sankt Knuds sogn, Odense. Hjemmedøbt samme dag, og død 11.7. 1881.

1-621. OLGA WEINRICH

Født 27.5. 1882. Gift 9.10. 1913 i Sankt Ansgar kirke. Gift med pramfører Hans Carl Berthelsen, der var født 1884 eller 1885. Boede i baggården til Linnegade 4, senere gennem mange år og til de døde på adressen Uldumvej 1, Tårnby (husnummeret er senere ændret til 33). Olga døde 22.4. 1959 og hendes mand døde 17.10. 1964 på et plejehjem i Ballerup. Efter sigende begge begravet i Tårnby.
Ingen børn.

1-622. ELEONORA VILHELMINE ALEXANDRA WEINRICH

Født 10.9. 1884 i Sankt Knuds sogn, Odense. Kaldenavn: Nora. Gift med Alexander Perrot (kaldenavn: Alex), der var født 19.5. 1884 og døde omkring 1926. Alex var cigarmager. Nora døde omkring 80 år gammel på Østerbæk Plejehjem i Odense.
1 adoptivbarn, Wilhelm, der var den ældste, og 2 børn: Frits Harald Perrot, født 16.7. 1908, og James Perrot, født 25.2. omkring 1915-16.

1-623. KAREN ASTRID WEINRICH

Født 10.4. 1886 i Sankt Knuds sogn, Odense.
Formodentlig død som barn.

1-624. SEXTA SOPHIE OCTAVIA WEINRICH

Født 2.9.1888 i Fredensgade 24, Sankt Knuds sogn, Odense. Gift 26.12. 1909 i Aalborg med Laurits Marius Jensen, der var født 26.6. 1884 i Store Vorde. Han var cigarmager, arbejdede senere på et trælager, og blev endelig vicevært på Gustav Johanssensvej i København.
Sextas datter: nr. 1-629.
3 børn i ægteskabet: nr. 1-630 til 1-632.

1-625. PEDER (eller PETER) CHRISTIAN WEINRICH

Født 17.1.1891 i Fredensgade 24, Sankt Knuds sogn, Odense. Taxavognmand i København. Gift 1. gang 17.12. 1911 i Sundby med Bodil Oline Christine Petersen. Ægteskabet opløst, og hun blev senere gift med Anders Peter Andersen. Gift 2. gang 29.7. 1917 i Blågårds kirke med skuespillerinde Dorthea Sofie Pedersen, der var født 25.4. 1889 i Værløse som datter af gårdejer Peder Pedersen og hustru Thora Andersen. Dorthea døde i oktober 1936 på Finsens hospital, København. Gift 3. gang med en distriktsjordemoder fra Esbønderup. Peder Christian Weinreich døde december 1962 i København.

1 barn af 1. ægteskab: Alfrida Ane Petra Petersen, der er født 19.8. 1911 på Rigshospitalet.
3 børn af 2. ægteskab: nr. 1-633 til 1-635.

1-626. ANE MARIE WEINRICH

Født 22.11. 1892. Kaldenavn: Marie. Gift 6.4. 1915 i Citadelskirken med bagermester Jens Aage Henry Olsen (kaldenavn: Aage), der var født 3.11. 1892 og døde 12.9. 1961. Aage Olsen havde bagerforretning i Hellerup og senere på hjørnet af Helgolandsgade i København. Boede til sidst i Roskilde. Hun døde 9.5. 1960 på Københavns Kommunehospital efter flere år med sclerose.
Billede nr. 132.
3 børn: nr. 1-636 til 1-638

1-627. ALEXANDER CARL CHRISTIAN WEINREICH

Født 30.10.1895 i Sct. Knuds sogn, Odense. Kaldenavn: Alex. Hovmester. Gift 10.11. 1931 på det danske konsulat i Marseille med Anna Karla Andrea Zinglersen, født Knudsen (kaldenavn: Anna), enke efter Alfred Zinklar Harting Zinglersen. Hun var født 19.2. 1897 i Sankt Pauls sogn i København som datter af snedkermester Albert Knudsen og hustru Fanny Nielsen.

Alexander sejlede under krigen med et dansk skib "Alf", der var i engelsk tjeneste, og var ude for en torpedering. Han døde af lungebetændelse i november 1944 i Newcastle. Mindehøjtidelighed blev holdt i København 16.12. 1945. Anna døde 14.5. 1949 på Skt. Lukas Stiftelsens hospital i Hellerup og blev begravet på Bispebjerg kirkegård.
Billeder nr. 132, 133 og 135.
1 adoptivbarn, Annas barn fra tidligere ægteskab: nr. 1-658.
2 børn: nr. 1-639 og 1-640.

1-628. KARL SOFUS ELVIN VEINREICH JØRGENSEN

Født 28.1.1901 i Sankt Lukas sogn, døbt 14.7. 1901 i Sankt Thomas sogn, Frederiksberg. Ifølge kgl. bevilling af 4.8. 1911 adopteret af toldbodbetjent Jørgen Peter Jørgensen. Jørgensen slettet ved navneændring 10.5. 1928, hvorefter efternavnet er Veinreich. Disse oplysninger stammer alle fra kirkebøgerne. Et familiemedlem har derimod oplyst, at det ikke var Niels Peter Weinrich, men Jørgen Peter Jørgensen, der var den rigtige far, men noget sikkert bevis herfor findes næppe. Moderen er der derimod ingen tvivl om.

Kaldenavnet var Elvin. Han var musiker i garden, hvor han 26.7.1918 påbegyndte sin tjeneste ved 1. Livgardebataillon som hornblæserelev. 28.1.1919 blev han underhornblæser, 28.1.1921 kar. hornblæser og 1.2.1923 musiker af 2. grad. I vinteren 1925 til 1926 var han lærer ved reservehornblæsernes uddannelse.

Gift 8.1. 1926 i Sankt Jacobs Kirke i Kobenahvn med Else Karin Gudrun Pedersen, der var født 8.1. 1905 i Sankt Johannes sogn som datter af kommis Jens Peter Kristian Pedersen og Magdalene Valborg Møller. Karl døde 3.6. 1964.
2 børn: nr. 1-641 og 1-642.

133. Alex Weinreich (1-627).

7. generation

(1-624) Sexta Sophie Octavia Weinrichs ældste barn

1-629. KAREN WEINRICH ANDERSEN

Født eller gift Andersen?

(1-624) Sexta Sophie Octavia Weinrichs børn med Laurits Marius Jensen

1-630. ALFRIDA WEINRICH JENSEN

Født 25.5. 1912. Gift, senere død.
Ingen børn.

1-631. HENNING CHRISTIAN WEINRICH JENSEN

Født 23.5. 1919. Kaldenavn: Henning. Gift 26.12. 1939 i Grøndalskirken i København med Karen Sørensen, der er født 12.4. 1913 i København som datter af Hans Sørensen og hustru Anna. Adresse: Islevhusvej 39, 2700 Brønshøj.
3 børn: Svend Weinrich Jensen (nr. 1-643), Jørgen Jensen og Anni Jensen.

1-632. LEIF HILMAR WEINRICH JENSEN

Født 28.2. 1921. Kaldenavn: Hilmar. Gift, senere død.
Ingen børn.

(1-625) Peder Christian Weinreichs børn med
Dorthea Sofie Pedersen

1-633. HANS BØRGE TORKILD WEINRICH

Født 13.4. omkring 1913. Kaldenavn Børge. Opvokset hos sin faster Olga. Taxachauffør. Gift 10.5. 1939 i København med Gerda Berantzino, der er født 10.10. 1921 i Haslev som datter af blikkenslagermester Karl Adolf Siegfried Berantzino og hustru Ingeborg Christine Alvilda Madsen. Hun var gennem mange år bestyrerinde i Irma og blev pensioneret i 1985. Børge var under krigen i Frikorps Danmark. Da han forsøgte at komme ud af korpset, blev han som straf sendt til østfronten. Død 1943 ved Kaukasus.
1 barn: nr. 1-644.

1-634. ELLINOR RUTH VIBEKE WEINRICH

Født 4.1. 1922. Kaldenavn Ellinor. Telefonist. Gift 1942 eller 1943 i Frederiksberg kirke med Jens Erik Astrup Jensen, der var cykelhandler og senere vognmand. Han var født 4.12. 1919, døde 1969 og blev begravet i Damsholte på Møn. Ellinors bopæl: Hederavej 36, 2605 Brøndby.
1 søn og 1 datter: Allan Astrup Jensen og Dorrit Weinrich Jensen, nr. 1-645.

Allan Astrup Jensen er født 21.6. 1943 i Hellig Kors sogn, København. Han er cand. scient., afdelingschef og boede fra 1970 til 1985 sammen med lektor Ida Birgitte Hammer. 2 børn: Niels Astrup Hammer, født 14.1. 1972 på Rigshospitalet, og Gregers Astrup Hammer, født 20.6. 1973 i Præstevang sogn i Hillerød og død 23.9. 1990. Allan Astrup Jensens adresse: Bakketoppen 23, 3450 Allerød.

1-635. BJØRN ALEXANDER ELVIN WEINRICH

Født 3.11.1926 i Jægergade 4, København og døbt 16.1. 1927 i Brorsons kirke. Gift 8.7. 1947 i Oxford, England med Sheila Spencer, der er født 21.4. 1926 i Sheffield, England som datter af postbud Byron Spencer og hustru Annie Wragg. Har fra omkring 1960 boet i England, hvor han kalder sig Alex Weinrich. Adresse: "Lorton", St. John's Road, Unstone, Sheffield, S 185 AH, England.

Bjørn skrev i 1992 om sig selv:

Efter mor døde, flyttede vi til Esbønderup. Min far giftede sig med en distriktsjordemoder. Jeg forlod skolen i 1940, flyttede tilbage og kom i bagerlære i min tante Maries forretning. Under krigen kom jeg i frihedsbevægelsen. Jeg kom i den engelske hær og blev gift i Oxford i 1947. Samme år blev jeg hjemsendt som korporal, og vi flyttede til Danmark, hvor jeg blev Taxachauffør hos min far. Vi boede i Danmark til 1956 og flyttede så igen til England, hvor jeg i få år arbejdede som langturchauffør. Jeg blev maskinarbejder i 1958, og i 1961 kom jeg i handelsbranchen. I

1972 startede jeg min egen forretning, Anglo Scandia Ltd., der handlede med forskellige skandinaviske produkter i Storbritanien og Afrika. Forretningen blev i 1988 solgt til det svenske firma Sandviken, som jeg derefter arbejdede 3 år for. Jeg er nu ved at starte et nyt firma, Scanroc (UK) Ltd.
4 børn: nr. 1-646 til 1-649.

(1-626) Ane Marie Weinrichs børn med
Jens Aage Henry Olsen

1-636. RUTH IRIS WEINRICH OLSEN

Født 3.11. 1912. Gift flere gange, sidst med en japaner, Juro Kono. Død 10.11. 1980. Ingen børn.

1-637. KAJ ALEXANDER WEINRICH OLSEN

Født 4.6. 1915. Gift omkring 1936 med Margit Lillian Linde Jensen, der var født 30.5. 1916 i Randers som datter af Jacob Christian Jensen og hustru Mathea Henriette Jakobine Linde. Margit døde 25.7. 1974 på Københavns Kommunehospital og Kaj døde 9.2. 1986 på Hvidovre Hospital.
3 børn: Aage (1-650), Sven (1-651) og Lisbeth Olsen, der er født 25.4. 1945 og gift med Rene Møller Andersen.

1-638. ELLEN MARGRETHE WEINRICH OLSEN

Født 15.10. 1922. Kaldenavn: Bitten. Gift med bagermester Jørgen Johan Nagel. 1 søn, Jan Nagel, og en datter, Thuri Nagel.

(1-627) Alexander Carl Christian Weinreichs børn med
Anna Karla Andrea Knudsen

1-639. INGER WEINREICH

Født 25.8.1932 i Samuels sogn, København. Gift 1. gang med Sten Stensgaard Nielsen. Gift 2. gang 7.12.1957 med Svend Erik Sørensen, der er født 8.7. 1933 som søn af grønthandler Arnold Rasmus Josef Sørensen og hustru Elna. Inger er nådler, og Svend Erik Sørensen er isolatør. Adresse: Almager Bakke 16, Stenløse.

4 børn: Ketty Stensgaard Nielsen, der er født 29.3. 1951 og gift Jensen. Bjarne Stenagaard Nielsen, der er født 11.10. 1952 i Sankt Markus sogn, Frederiksberg. Lisbeth Sørensen, der er født 21.10. 1957 på Centralsygehuset i Hillerød og gift Jensen. Bodil Sørensen, der er født 19.5. 1964 i Ganløse Almager og gift Andersen.

1-640. POUL WEINREICH

Født 9.9.1935 i Vanløse, København. Navneændring til Poul Alexander Weinreich. Skotøjstilskærer, nu invalidepensionist. Bor sammen med Lis Elna Nielsen, der er

134. Poul Weinreich (1-640) med sønnen Per.

født Frantzen. Hun er født 27.8. 1931 i Aarhus som datter af ingeniør Henry Felix Frantzen og hustru Else Marie Therese Rasmussen. Adresse: Jernbane Allé 23A, 1.sal th., 3060 Espergærde.
1 barn med Lis Elna Nielsen: Per Nielsen, født 27.8.1969 i Nykøbing Sj., bortadopteret og har derved fået navnet Per Christensen.
Billede nr. 134.

(1-628) Karl Sofus Elvin Veinreich (Jørgensen)s børn med Else Karin Gudrun Pedersen

1-641. ALICE ALEXANDRA VEINREICH

Født 17.12. 1929 i Aldersro sogn, København. Gift Berg.

1-642. HANNE KETTY VEINREICH

Født 15.11. 1934 i København. Gift Krogh. Bopælen var i 1964 Aberdeen, Vancouver, Canada.

8. generation

(1-631) Henning Christian Weinrich Jensens ældste barn med Karen Sørensen

1-643. SVEND WEINRICH JENSEN

(1-633) Hans Børge Torkild Weinrichs barn med Gerda Berantzino

1-644. GRETHE BERANTZINO WEINRICH

Født 29.5. 1939 på Amager. Gift 16.5. 1959 i Tyskland med William Keith Smith,

der er født 18.10. 1938 i Iowa, USA, som søn af Hugh Benjamin Smith og Irene Mae Traul, der var sundhedsminister i Iowa.

Grethe og Williams ægteskab senere opløst. Grethe er kontorfunktionær på Søborg postkontor. Adresse: Provst Bentzensvej 95, 1-1, 2860 Søborg.
2 børn:

Ricard Keith Smith, der er født 18.5. 1960 i Keiserslautern, Tyskland. Han er instruktørpilot i U.S. Airforce, gift 10.5. 1986 med Lisa, og de har 3 børn.

Michael Benjamin Smith, der er født 17.7. 1963 i Illinois, U.S.A. Han blev gift 1.1. 1983 med Kelly, men har ingen børn.

(1-634) Ellinor Ruth Vibeke Weinrichs yngste barn med Jens Erik Astrup Jensen

1-645. DORRIT WEINRICH JENSEN

Født 25.4. 1947 i Sankt Markus sogn, Frederiksberg.

I september 1971 deltog Dorrit i Tunis som Miss Danmark 1971 i kåringen af Miss Europa (artikel i B.T. 15.12. 1971).

Gift 1. gang med Erling Kiby, der nu er død. Gift 2. gang 22.12. 1990 i Gentofte med Jens Gustav Krarup Rosendal, der er født 2.2. 1935 på Rigshospitalet som søn af Axel Rosendal. Dorrit er lærer, og hendes mand er direktør for et reklamebureau. Adresse: Gyldenholm Allé 25, 2820 Gentofte.
1 barn af 2. ægteskab: nr. 1-652.

(1-635) Bjørn Alexander Elvin Weinrichs børn med Sheila Spencer

1-646. ELIZABETH WEINRICH

Født 3.9.1948 i København. Nåede at gå et års tid i dansk skole, før familien flyttede til England, hvor hun så fortsatte skolegangen. Sygehjælperuddannelse 1964-66. Blev i perioden 1973 til 1975 uddannet til sygeplejerske og har siden arbejdet på forskellige hospitaler. Hun er nu ansat på et sygehus i Leicester. Gift 1. gang 28.5. 1966 med Barry Gore. Ægteskabet opløst. Gift 2. gang 7.7. 1987 i Sheffield med Geoffrey Yates, der er født 7.3. 1947 i Sheffield som søn af Walter Harry Yates og hustru Margaret. Geoffrey Yates, der er ledende brandmand, har modtaget dronningens medalje for udvist mod.

Adresse: 23 Edinburgh Close, Market Harborough, Leicestershire, LE 16 7QQ, England.
2 børn: Robert John Gore, der er født 7.9. 1966, og Paul Anthony Gore, der er født 7.10. 1969.

1-647. MARIANNE WEINRICH

Født 11.10.1949 i København. Flyttede 7 år gammel med sin familie til England, hvor hun gik i skole i Sheffield og senere på universitetet i London. Gift 7.12. 1975 i Sheffield, England, med Stephen Watts, der er født 14.5. 1947 i Norwich, Eng-

land, som søn af Thomas Watts og hustru Doreen.

Adresse: 22 Tasma Street, Launceston 7250, Tasmania, Australia.

3 børn: Isabel Watts, der er født 11.11. 1977 i Lusaka i Zambia, Laura Watts, der er født 27.7. 1979 i Scarborough i England og Lucy Watts, der er født 26.12. 1986 i Proserpine, Australien.

1-648. PETER ELVIN WEINRICH

Født 17.3.1953 i København. Voksede op og gik i skole i Sheffield, England. Fik arbejde på hovedpostkontoret i Sheffield, men kom senere til at arbejde i sin fars firma. Da virksomheden blev overtaget af det svenske firma Sandvik Rock Tools Ltd., fortsatte han i firmaet, hvor han nu er ansat i administrationen. Gift 19.7. 1975 i St. James Church, South Anston, England, med Susan Mary Barton, der er født 14.5. 1949 i Rotherham, England, som datter af smed Ernest Barton og hustru Dorothy May Thomas.

Adresse: 17 Southlands Way, Aston-cum-Aughton, Sheffield, England.

3 børn: nr. 1-653 til 1-655.

1-649. ANNETTE WEINRICH

Født 18.7.1963 i Sheffield, England. Gift 15.4. 1988 i Sheffield med sælger Mark Haywood, der er født 2.11. 1958 i Sheffield som søn af mekaniker George Haywood og hustru Joan.

Adresse: 5 Wollaton Drive, Bradway, Sheffield, S174LB England.

2 børn: Laura Emily Haywood, der er født 11.2. 1989 i Sheffield, England, og Olivia Rose Haywood, der er født 26.9. 1991 samme sted.

(1-637) Kaj Alexander Weinrich Olsens børn med Margit Lillian Linde Jensen

1-650. AAGE OLSEN

Født 15.8. 1936. Lærer. Navneændring til Aage Weinreich.

2 børn: Stephan Olsen og Aron Olsen.

135. Anna (gift m. 1-627) med den lille Ida (1-658).

1-651. SVEN OLSEN

Født 8.2. 1943. Navneændring omkring 1963 til Sven Weinreich. Gift 1. gang med Elly. Gift 2. gang med Dagmar Louise Nielsen, der er født 16.9. 1945 som datter af Børge Viggo Nielsen og Alma Hyne. Bopæl: Vestvolden 15, 2040 Klöfta, Norge.
1 barn af 1. ægteskab: Henriette Olsen.
2 børn af 2. ægteskab: nr. 1-656 og 1-657.

9. generation

(1-645) Dorrit Weinrich Jensens barn med
Jens Gustav Krarup Rosendal

1-652. MARIE LOUISE WEINRICH ROSENDAL

Født 15.6. 1989 i Gentofte.

(1-648) Peter Elvin Weinrichs børn med
Susan Mary Barton

1-653. VICTORIA LOUISE WEINRICH

Født 27.7. 1978 i Sheffield, Endland.

1-654. ALEXANDER PETER WEINRICH

Født 11.12. 1980 i Rotherham, England.

1-655. CHRISTIAN JAMES WEINRICH

Født 18.10. 1986 i Sheffield, England.

(1-651) Sven Olsen (Weinreich)s børn med
Dagmar Louise Nielsen

1-656. CARINA WEINREICH

Født 12.4. 1970.

1-657. CHRISTINA WEINREICH

Født 8.2. 1973.

Adoptivbørn og deres efterkommere

(1-627) Alexander Carl Christian Weinreichs adoptivbarn,
Anna Karla Andrea Knudsens barn med
Alfred Zinklar Harting Zinglersen

1-658. IDA FANNY ZINGLERSEN

Født 15.1.1923 i København. Hendes far døde, da hun var 5 år. Adopteret 16.7. 1932 af sin stedfar og har derved fået navnet Weinreich. Ugift. Adresse: Solitudevej 3, 4.sal, th., 2200 København N.
Billede nr. 135.
1 barn: nr. 1-659.

(1-658) Ida Fanny Zinglersen (Weinreich)s barn med
Thorvald Christian Jørgensen

1-659. CARSTEN WEINREICH

Født 22.7.1950 på Rigshospitalet. Adresse: Hornbækgade 5, 2200 København N.

SLÆGTEN FRA ØSTPREUSSEN

Som ved beskrivelsen af Rendsburgslægten, har det også her været målet at medtage alle danske personer, der har Weinreich som enten efternavn eller mellemnavn. Heller ikke her er det dog lykkedes fuldt ud, idet det ikke er klart, hvor mange efterkommere i USA, der bærer navnet videre som mellemnavn, og desuden har ikke alle slægtens danske personer ønsket at bidrage med oplysninger til bogen.

1.generation

1-701. FRIEDRICH WILHELM WEINREICH

Født 13.10. 1792 i Tilsit og døbt 15.10. 1792 samme sted. Ved dåben er i kirkebogen anført en bemærkning om, at barnet er født uden for ægteskab, og at faderens navn ikke er opgivet, men at han skulle være en kristen mand fra Königsberg. Moderen er kun angivet med efternavnet Jetzing og en bemærkning om, at hun var jøde.

En teori går ud på, at begge forældre har boet i Königsberg, men er rejst til Tilsit for at fødslen kunne foregå skjult, da de ikke var gift. Efter denne antagelse skulle faderen være Wilhelm Weinreich, der var født omkring 1772, og som blev gift 29.4. 1811 i Königsberg.

Friedrich Wilhelm Weinreich blev gift 22.10.1817 i Landsberg med Charlotte Wilhelmine Jockel, der var født 20.6. 1796 i Barten, Østpreussen som datter af Georg Christoph Jockel og hustru Anna Charlotte Heske.

Friedrich Wilhelm Weinreich døde mellem 1838 og 1848.

8 børn: nr. 1-702 til 1-709.

2. generation

(1-701) Friedrich Wilhelm Weinreichs børn med Charlotte Wilhelmine Jockel

1-702. JULIUS AUGUST WEINREICH

Født 7.7.1818 i Landsberg, Østpreussen.

1-703. HULDA LAURA EMILIE WEINREICH

Født 23.7.1820 i Landsberg, Østpreussen.

1-704. LODOWICKA WILHELMINE AMALIA WEINREICH

Født 25.7.1822 i Landsberg, Østpreussen. Død 6.10. 1823.

1-705. BERTHA ULRIKE CAROLINE WEINREICH

Født 13.10.1824 i Landsberg, Østpreussen. Gift 4.12. 1848 med møllebygger Theodor Ferdinand Schönborn, der var født 18.1. 1812 som søn af Johann Gottlieb Schönborn og hustru Catharina Charlotte Krause. Theodor Ferdinand Schönborn døde omkring 1853. Bertha døde omkring 1905 i Hamburg.
2 børn: Gustav Theodor Schönborn, født 30.10 1849 i Memel og Anna Maria Schönborn, født 30.6. 1852 i Memel.
Desuden 1 barn født uden for ægteskabet: nr. 1-710.

1-706. NATALIE FLORA HERMINE WEINREICH

Født 13.9.1826 i Landsberg, Østpreussen.

1-707. FRIEDRICH WILHELM ADALBERT WEINREICH

Født 21.9.1828 i Landsberg, Østpreussen. Død 3.12. 1829.

1-708. GUSTAV ADOLPH WEINREICH

Født 29.4.1833 i Landsberg, Østpreussen.

1-709. AGNES FLORA NATALIE WEINREICH

Født 26.8.1838 i Landsberg, Østpreussen.

3. generation

(1-705) Bertha Ulrike Caroline Weinreichs barn

1-710. FERDINAND EMIL WEINREICH

Født 4.1.1854 i Königsberg, Østpreussen. Kaldenavn: Emil. Sadelmager, møbelpolstrer. Gift 1. gang omkring 1883 i København med Wilhelmine Frederikke Bolette Sivertsen, der var født 19.11. 1851 i Slagelse som datter af Carl Christian Sivertsen og Maren Jensen. Wilhelmine, der tidligere havde været gift Michelsen (eller Micheelsen), døde 17.4. 1893 i København. Gift 2. gang omkring 1893 med Ane Kirstine Christensen, der var født 2.2. 1860 i Horsens som datter af Peder Christensen og Sofie Nielsen. Ane Kirstine døde 7.2. 1937 i København og Emil døde 9.10. 1941 i København.

Paul Weinreich Jespersen (1-721) skrev i 1979 på engelsk Ferdinand Emil Weinreichs livs historie. Den gengives her forkortet og bearbejdet til dansk af bogens forfatter:

Emil Weinreich blev født den 4. januar 1854 på Oberlak Strasse nr. 62 i Königsberg, Østpreussen (nu: Kaliningrad). Han var født uden for ægteskab som søn af enken Bertha Caroline Schönborn (født Weinreich), og den 25. januar 1854 blev

han døbt Ferdinand Emil Weinreich i byens lutherske Sankt Trinitatis Kirke. Kort efter overlod hans mor ham til en opvækst hos forskellige plejeforældre.

Hans mor, Bertha Ulrike Caroline Weinreich, blev født den 13. oktober 1824 i Landsberg, Østpreussen (nu: Gorowo Ilaweckie, Polen). Hun var nummer fire af Friedrich Wilhelm Weinreich og hustru Charlotte Jockels otte børn. Da Bertha var 24 år, blev hun gift i Landsberg med møllebygger Theodor Ferdinand Schönborn fra Memel, Østpreussen (nu: Klaipeda, Rusland). Med ham fik hun en søn Gustav Theodor, født 30. oktober 1849, og en datter Anna Maria, født 30. juni 1852, begge i Memel. Kort efter døde hendes mand efterladende hende som enke på 28 år med 2 små børn at forsørge.

Af de sparsomme kilder fremgår det, at hun rejste til hovedstaden Königsberg for at arbejde, og der tog hun et job som syerske i en jødisk forretning. Her blev hun gravid. Emils fødsel er indført i bogen for "jødiske drengefødsler i Königsberg", og faderens navn angives her som "ukendt". Bertha holdt Emils fødsel hemmelig for sine 2 andre børn, som kun var 5 og 2 år gamle, da Emil blev født.

Emil Weinreich blev sat i pleje. Han havde en meget hård barndom, som han aldrig ønskede at tale om. Hans mor flyttede ham fra det ene hjem til det andet. Emil kom til sidst til et hjem, hvor han blev godt behandlet, men fra han var 14 år, måtte han klare sig selv, og han tilbragte de næste 4 år som lærling hos en sadelmager (møbelpolstrer). I løbet af denne periode fandt han ud af, hvor hans rigtige mor boede, og en dag tog han mod til sig, gik til hendes hus og ringede på døren. En ung pige viste ham ind. Så kom hans mor ind i stuen og spurgte: "Hvem er du, unge mand?" Forvirret og ked af det, svarede han: "Det er mig - Emil." Nu så hun for første gang sin søn som en ung mand. Hvem ved, hvilke tanker og følelser, der kom op i hans mor i dette øjeblik? Hun havde holdt hans eksistens hemmelig for sine 2 andre børn i hele den tid, og nu ventede hun sin datter hjem hvert øjeblik. Alt, hvad hun i forvirringen tænkte på at gøre, var at få ham ud af huset så hurtigt som muligt. Så hun pressede 25 mark i hans hånd og bad ham forsvinde.

Kort efter, da Gustav Schönborn var gammel nok til at blive indkaldt til hæren, ønskede han at blive fritaget, for efter reglerne kunne den eneste søn af en enke ikke indkaldes. Da myndighederne kontrollerede sagen, oplyste de imidlertid Gustav om, at hans mor havde en anden søn. Så var hemmeligheden forbi. Da Gustav havde opdaget, at han havde en halvbror, skyndte han sig hjem til sin mor og forlangte: "Jeg vil se ham!" Sådan kom Emil til at kende sin halvbror og sin halvsøster, og han blev forligt med sin mor. Men hvis han vidste, hvem hans far var, så nævnte han det aldrig. Hans søster Anna blev skolelærer, men døde ung, og blev tilsyneladende ikke gift. Hans bror Gustav måtte tjene som soldat i 4 år, hvorefter han stak til søs og blev første styrmand.

Når en håndværker dengang var udlært efter 4 års læretid, var det praksis at rejse til forskellige byer, arbejde hos forskellige mestre i sit fag og således lære fagets hemmeligheder at kende. Man sagde, at håndværkersvenden drog på valsen.

I en alder af 18 år, da Emil var udlært, begyndte han da som skik var at vandre til fods fra by til by, idet han arbejdede efter behov, så sig omkring og lærte verden at kende. Han gik gennem hele Tyskland og nåede til Schweiz, hvor han havde den glæde at bestige Alperne. Her fik han den skrækkelige sygdom kopper.

Da han ikke havde ret mange penge, blev han isoleret i et lille loftsværelse uden varme, ordentlig seng eller pasning. Det var et mirakel at han overlevede. Måske det var denne prøvelse, der påvirkede hans øjne, for herefter voksede hans øjenhår

indad. Resten af hans liv måtte hans øjenhår trækkes ud, så snart de voksede ind, og hans øjenlåg smøres med salve hver dag.

Mens Emil således rejste rundt, arbejdede han i en måned på et slot, hvor ejeren var svoger til Østrigs kejser, Franz Josef. Det var et stort sted - der var 40 rideheste i staldene! Ved en folkefest her gjorde Emils lystigheder stor succes hos ejeren og folkene.

På en af rejserne i Tyskland valgte Emil klogt som rejseledsagere en slagter og en bager. Slagteren kunne som regel få fat i nogle gratis pølser, og bageren noget gratis brød. Når de ikke kunne få fat i noget mad på denne måde, prøvede de at få fat i nogle madrester, hvor de kom frem. Det gjorde de ved at vente, til de så røg fra en skorsten som tegn på, at der blev lavet mad. Så stillede de sig uden for spisestuevinduet, hvor husets herre kunne se dem under måltidet. Emil iagttog manden, når han bad bordbøn - hvis han slog kors for sig, gjorde Emil det også. I Sydtyskland var de fleste mennesker katolikker, og Emil havde opdaget, at der var større chancer for at få madrester, hvis han fulgte folkenes skik. Foruden føde havde de også brug for penge. Det blev Emils lod at skaffe dem ved at tigge, selv om det var ulovligt.

Engang da Emil havde været oppe ved en lejlighed for at tigge, ventede en politibetjent på ham, da han kom ned. Da Emil nægtede at have tigget, tog betjenten ham med tilbage til lejligheden for at høre husmoderens vidneudsagn. Til Emils overraskelse støttede hun hans historie og sværgede på, at Emil ikke havde tigget. Sandsynligvis havde hun selv en søn, der var på valsen et eller andet sted derude.

Ved en anden lejlighed var Emil imidlertid ikke så heldig. Han blev arresteret for at tigge og sat i fængsel. Hans rejseledsager, der var slagter, forstod, at Emil kun ville få vand og brød i fængselscellen, og han fik derfor fat i nogle pølser, fastgjorde dem i sin hat og bragte den til Emil i fængslet, idet han fortalte fængselsbetjenten, at Emil havde glemt sin hat. Da Emil opdagede pølserne, kunne han imidlertid ikke få sig selv til at spise dem p. g. a. den uhumske lugt i cellen, så han gav dem til en medfange. Denne spiste dem med velbehag, takkede overstrømmende Emil og sagde: "Det er lige som juleaften!" Straffen for at tigge var 24 timers fængsel og derefter udvisning af byen.

I 1880, da Emil var 26 år gammel, bosatte han sig i Güstrow i Mecklenburg, kun 30 km fra Warnemünde, hvorfra der er færge til Danmark. Her arbejdede han 2 år for en møbelpolstrer. Mens han var i byen, flyttede en ung pige, han kendte, som hushjælp for en velstående familie med denne til København. I breve til Emil fortalte hun hvor dejligt, der var i Danmark, og tilskyndede ham til at rejse. Følgende hendes råd, flyttede han til København i 1882.

Emils første job i København var hos møbelpolstrer Gustav Berger. Bergers søn, der senere blev medindehaver af sin fars firma, var dengang selv på valsen i Tyskland. Det var nu tid for ham at komme hjem, da hans far havde brug for ham i forretningen, men da Emil viste, hvor dygtig han var, skrev Berger til sønnen, at han kunne blive borte noget længere, hvis han ville, for nu havde han selv fået en god hjælper.

På samme tid var der på Prinsensgade 4, nær hjørnet af Borgergade, en enke Wilhelmine Michelsen, der også havde en møbelpolstrerforretning. Hendes mand, Carl Christian Emil Michelsen, var død i 1878, nogle få år tidligere, efterladende hende som forsørger for 2 små drenge og med en forretning at passe. Selv om hun var en god møbelpolstrer selv og tillige ung og stærk (26 år gammel ved sin mands

136. Adelgade 77.

død), så kom tiden, hvor det blev nødvendigt med hjælp. Hun gik da til møbelpolstrerlauget og bad dem sende nogle ansøgere til forretningen. Emil så sin chance, talte med fru Michelsen, og fik jobbet. Skønt hans danske sprog ikke var for godt, har han åbenbart kunnet gøre sig forståelig, for efter en kort tid giftede han sig med hende og opnåede således, foruden en hustru, at få 2 børn, en møbleret lejlighed og sin egen møbelpolstrerforretning.

Emils kone, Wilhelmine, var født 19. november 1851 i Slagelse som datter af Carl Christian Sivertsen og hustru Maren Jensen. I ægteskabet med Carl Michelsen havde hun fået 2 sønner, Emil og Karl, der var født i København i 1877 og 1878. Desuden havde hun fået en datter, Rosa, der var død som lille.

En af Emils største kunder, da han begyndte, var hr. Nielsen, der bestyrede en møbelhandel tæt ved på Borgergade 79. Nielsen havde desuden en lille forretning, der var hans egen, og her arbejdede Emil flere gange med at istandsætte brugte møbler. Emil arbejdede for Nielsen i over 20 år. Det var Nielsens datter Olga og hendes mand, der ejede Adelgade 77, hvor familien Weinreich senere kom til at bo.

Skønt Emil var en dygtig fagmand og hans møbler førsteklasses, var det svært for ham at sælge sine produkter, da han talte med svær tysk accent. Hans kone Wilhelmine var således en stor hjælp for ham med at komme igang, for hun ledede

137. Emil Weinreich (1-710).

de nødvendige arrangementer med kunderne og ville endog bringe stole, taburetter m. v. ud til dem.

Emil og Wilhelmine boede i Borgergade 108-110. Deres toværelsers lejlighed havde vinduer mod baggården. I gården var vognskure og et smedeværksted. I disse jævne omgivelser blev Emils første barn, Amanda, født den 25. oktober 1884. Kort efter flyttede familien til Borgergade 57, hvor de kom til at bo i baggården bag et offentligt køkken, hvor fattigfolk kunne købe 2 retter mad for 50 øre. Her blev en søn født 12. oktober 1886. Han fik navnet Gustav Alfred. Snart efter flyttede familien igen, denne gang til Borgergade 87 på hjørnet af Klerkegade. De lejede her to værelser og et lille køkken på 1. sal i baggården. Her kom Emils tredie barn, datteren Valborg Nita, til verden den 18. oktober 1888.

Omkring 1890, da Emil og Wilhelmine boede i Borgergade 87, kom Gustav Schönborn til København med det skib, hvor han var førstestyrmand. Da Gustav ankom til Emils værelser, fandt han Emil siddende med sin lille søn Gustav på skødet. Emil var senere på dagen med på havnen, hvor han så skibet, som Gustav sejlede med.

På den tid blev Wilhelmine alvorligt syg af cancer i maven. Hun blev gradvist svagere, og det sidste år fra 1892 til 1893 lå hun i sengen. I denne tid havde familien forskellig hushjælp til det daglige arbejde og til at se efter børnene.

Den 17. april 1893, da det stod klart, at deres mor ikke ville leve ret meget længere, blev de tre yngste børn sendt over til nogle venner. Om aftenen, blev Wilhelmines ældste søn Emil, der nu var 16 år, sendt af sted for at bringe dem hjem igen. Da de nærmede sig hjemmet, lagde Amanda, der var 8 år, mærke til, at der var mørkt i moderens værelse, så hun spurgte sin halvbror, om moderen sov. Da fortalte han,

138. Kirstine (gift m. 1-710).

at deres mor var død.

Den sidste hushjælp, som Emil ansatte under Vilhelmines sygdom, var en ung kvinde på 23 år, Ane Kirstine Christensen, født 2. februar 1860 i Horsens. Hun var nummer to af en søskendeflok på fire. Kirstine, som hun blev kaldt, havde, før hun kom til familien Weinreich, været tjenestepige i hjemmet hos en garveriejer på Nørrebrogade. I garveriet havde også været en garverlærling Tim Kjeldsen, som hun havde haft en kærlighedsaffære med, med det resultat, at hun fødte en datter den 10. oktober 1885. Datteren fik navnet Rachel Christensen. Kirstine havde tilhørt mormon-samfundet i København, men efter hendes nedkomst blev hun udstødt af samfundet.

Efter Wilhelmines død, blev Kirstine boende hos Emil og tog sig af familien, og allerede den 6. december 1893 fødte hun sit og Emils første barn, en datter, der fik navnet Augusta Sofie Laura. Dermed var der fire hold børn, som Kirstine havde ansvar for: min, dine, vores og deres, for de to Michelsen-drenge havde nu hverken deres far eller mor i live. Emil og Karl var 17 og 15 år gamle og i lære, så de klarede stort set sig selv. Rachel blev sendt til Amerika i 1894, da hun var 8 år, og kom til at bo i Mount Pleasent, Utah, hvor hun senere blev skolelærer. Hun blev gift med Fred Rasmussen. På sine ældre dage kom hun til at ligne sin mor meget.

Efter et par år blev Emil og Kirstine gift. Da de kom hjem fra kirke, blev de på trappen hilst af Vilhelmines børn, der var glade for igen at have en person, de kunne kalde mor. Snart efter, den 12. juni 1895, nedkom Kirstine igen, denne gang med en dreng, der fik navnet Frithjof Ferdinand.

I 1896 flyttede familien Weinreich fra Borgergade til Adelgade 77, hvor de lejede en lejlighed i stueetagen til en sidebygning.

Michelsen-drengene var nu færdige med deres læretid og boede ikke længere hjemme. Karl arbejdede for en sadelmager i Store Regnegade 26 på 5. sal. Her kom den unge Gustav ofte for at arbejde for sin halvbror. Karl fik senere sin egen sadelmagerforretning i Gothersgade. Emil Michelsen flyttede til Sverige, hvor han boede i Trollhättan og i Karlskrona.

Da Weinreichfamilien flyttede ind i Adelgade 77, var bygningen allerede næsten 200 år gammel. Den var dårligt vedligeholdt, og bortset fra koldt vand i køkkenet og gaskomfur var den uden moderne bekvemmeligheder. Men med flere rum var der mere plads til den voksende familie. Arbejdsværkstedet var lige ved siden af, og det var meget billigt. Dette sted blev familiens hjem gennem de næste 40 år. I 1954 blev huset revet ned.

Med flytningen til Adelgade, flyttede Emil sit værksted fra Prinsensgade 4 til Adelgade 77, til 1. sal i en sidebygning i anden baggård.

I løbet af få år flyttede familien fra sidebygningen i Adelgade 77 til en lejlighed på 1. sal i forbygningen. For første gang i deres liv havde de udsigt til gaden.

Emil brugte den store entre til lager af møbler og materialer, så hoveddøren var altid låst. Alle benyttede køkkentrappen. I køkkenet var der koldt vand, 2 gasblus og gasovn. De tre køkkenvinduer vendte mod gården. Foran køkkenet var der spisestue med tre vinduer mod gaden, det var lejlighedens mest benyttede rum. Efter spisestuen var der mod gaden et værelse med to vinduer, og bag det et værelse med tre vinduer mod gården. Disse to værelser blev brugt som soveværelser.

Den 13. februar 1897 fik Kirstine en dreng, han fik navnet Povl Ephraim. Midt i 1898 fik hun en søn mere. Han fik navnet Enoch, men døde efter få måneder. Så i vinteren 1899-1900 fødte hun endnu en dreng, der døde kort efter fødslen. I den forbindelse sendte Emils mor et meget kært og trøstende brev til sin svigerdatter, som hun aldrig havde set.

Omkring et år senere fik familien endelig besøg af Emils mor, "Grossmutter", som børnene kaldte hende. Bertha boede da i Hamburg sammen med sønnen Gustav, men kom nu en tur til København og lærte Kirstine at kende. Gustav døde på et hospital i Hamburg i 1903, og Bertha fulgte efter et par år senere.

Den 22. marts 1902 blev Kirstine og Emils sidste barn født, en dreng, Knud Alfred.

Kirstine sendte børnene i søndagsskole hos mormonerne med det resultat, at alle tre piger blev engagerede i mormonsamfundet og rejste til Amerika - Amanda i 1907, Augusta i 1913 og Valborg i 1916. Poul blev også døbt hos mormonerne og blev ordineret som diakon, men holdt op igen efter kort tid.

Emil var morgenmenneske. Han gik tidligt i seng og stod tidligt op, sædvanligvis mellem kl. 4 og 6 om morgenen. På kolde morgener gik han ned ad trappen, over gården og baggården, op ad trappen til værkstedet og tændte op i kakkelovnen. For at holde varmen til kakkelovnen begyndte at varme, lavede han 40 til 50 fjedre, som han skulle bruge til møbler i løbet af dagen.

Emil var ikke halv jøde for ingenting. Han var omhyggelig med ikke at bruge penge unødvendigt, og samvittighedsfuldt lagde han kapital til side. Hans arbejdstøj var således altid i dårlig tilstand. Over gamle posede bukser og en tarvelig skjorte bar han altid en hvid kittel, der sædvanligvis trængte til at blive vasket. Om halsen havde han et gammelt halstørklæde i stedet for slips. På hovedet bar har en gammel sort bowlerhat. Da han sædvanligvis kun var dårligt barberet, lignede han mere en vagabond end værkstedets mester.

Der var en morsom oplevelse, der netop drejede sig herom, og som han nød at fortælle. Hans kone, Kirstine, var modsat han selv meget gavmild, særlig over for de, der virkelig trængte, og hun hjalp gerne omvandrende personer, der kom i området. En dag, da Emil kom hjem til frokost og satte foden på stentrappen i gården, mødte han en vagabond på vej ned. Denne så på Emil, gav ham et medvidende smil, pegede med tommelfingeren op mod Kirstines vindue og sagde: "Gå bare op - den er god nok!"

Mens Emil havde forretning i Adelgade, fik han forbindelse med en kunde, der solgte antikke møbler. Efterspørgslen efter antikke møbler, var større end forsyningerne, så kunden bestilte Emil til at lave almindelige møbler om til antikke. Manden leverede da møbler, som Emil skulle forsyne med ormehuller, skavanker, slidtage samt rester af gammelt stof. Emil og hans folk gjorde arbejdet omhyggeligt, og det blev ofte en god forretning, især når kunderne kom tilbage igen for at få møblerne ombetrukket. En svensk kunde opdagede imidlertid forfalskningerne, så Emil måtte tage en sofa tilbage.

I de 40 år, hvor familien boede i Adelgade, var den daglige rytme altid den samme. Ingen moderne ting blev installeret i hjemmet. I 1937 var der stadig ikke elektricitet, ikke toilet eller bad og ikke varmt vand. Selv i en alder af 83 år gik Emil stadig hver dag til sit værksted. Drengene havde selvfølgelig forladt hjemmet. Gustav havde fået sin egen møbelfabrik, Frithjof og Knud var også i møbelbranchen, og Povl var blevet skuespiller ved Aarhus Theater.

I 1936 blev Kirstine ramt af cancer i maven, og den 7. februar 1937 døde hun. Nogen tid efter hendes begravelse overtalte Kund sin far til at opgive forretningen og flytte hjem til ham. Knud og hans kone, Grethe, boede i en stor lejlighed på Amager Fælledvej, og her fik Emil så sit eget værelse. Den 9. oktober 1941 døde Emil pludseligt af et hjertetilfælde.

Billeder nr. 136, 137 og 138.
3 børn af 1. ægteskab: nr. 1-711 til 1-713.
6 børn af 2. ægteskab: nr. 1-714 til 1-719.

4. generation

(1-710) Ferdinand Emil Weinreichs børn med
Wilhelmine Frederikke Bolette Sivertsen

1-711. AMANDA WILHELMINE ANNA BERTHA WEINREICH

Født 25.10.1884 i København. Udvandret i 1907 til Utah, USA. Amanda skrev senere sin livshistorie, hvor hun bl. a. fortalte om faderens modstand mod, at hun sluttede sig til mormonerne, og om hans store sorg, da hun forlod Danmark. Gift 19.6. 1907 i Salt Lake City, Utah, USA, med Søren Jespersen. Amanda døde 4.7. 1944 i Salt Lake City.
2 børn: nr. 1-720 og 1-721.

1-712. GUSTAV ALFRED EMIL WEINREICH

Født 12.10. 1886 i København. Gift 1. gang 2.7. 1909 i København med Hertha

139. Gustav Weinreich (1-712).

Athalia Jørgensen, der var født 21.11. 1885 i København som datter af Jørgen Christian Jørgensen og Birthe Kirstine Marie Hansen. Ægteskabet opløst ved skilsmisse 15.11. 1957. Hertha døde 22.3. 1966 i Birkerød. Gift 2. gang med Merry Mignon Jørgensen.

Gustav blev 25.11. 1946 udnævnt til Ridder af Dannebrog. Han døde 6.9. 1980 i København. I den forbindelse stod følgende nekrolog at læse i Berlingske Tidende 10.9. 1980:

Forhenværende direktør, æresoldermand Gustav Weinreich, København, er død, 94 år. Gustav Weinreich havde hele sit liv med udformning og fremstilling at gøre. Han blev uddannet hos Larsen og Andersen på møbelsnedkeriet og videreuddannet på Teknologisk Institut. Weinreich blev leder af Lysberg og Hansens Møbelfabrik og var der i nogle år, men den længste tid var han selvstændig. Han havde evner og interesser i billedskærerkunsten og blev oldermand for Billedskærerlauget, hvor han ved sin afgang blev æresoldermand. Han havde i sine mange aktive år flere tillidshverv, således i Håndværkerforeningens bestyrelse.

Merry bor Borgergade 142, København.
Billede nr. 139.
3 børn af 1. ægteskab: nr. 1-722 til 1-724.
2 børn af 2. ægteskab: nr. 1-725 og 1-726.

1-713. VALBORG NITA WEINREICH

Født 18.10.1888 i København. Udvandret til Utah, USA. Gift 18.10. 1916 i Salt Lake City, Utah, USA med Alfred John Pedersen. Valborg døde 24.6. 1956 i Salt Lake City.
3 børn: Leah Pedersen, Edith Pedersen og Leroy Pedersen.

(1-710) Ferdinand Emil Weinreichs børn med
Ane Kirstine Christensen

1-714. AUGUSTA SOFIE LAURA WEINREICH

Født 6.12.1893 i København. Som sine søstre var hun mormon. Udvandret til Mount Pleasant, Utah, skønt hendes far var imod det. Gift 25.2. 1914 med Joseph Lund. Augusta døde 1.7. 1973 i Mt. Pleasant, Utah, USA.
4 børn: Murray Lund, Emil Lund, Beth Lund og Helen Lund.

1-715. FRITHJOF FERDINAND WEINREICH

Født 12.6.1895 i København. Gift med Kristine Petersen, der var født 17.9. 1895. Frithjof døde 1969, og Kristine døde 2.2. 1978.
2 børn: nr. 1-727 og 1-728.

1-716. POUL EPHRAIM WEINREICH

Født 13.2. 1897 i København. Ugift.

1-717. ENOCH WEINREICH

Født omkring 1898. Død som spæd.

1-718. et barn

Død som spæd omkring 1900.

1-719. KNUD ALFRED WEINREICH

Født 22.3.1902 i København. Gift 1. gang med Thyra Linde fra Sverige. Ægteskabet opløst. Gift 2. gang med Margrethe Pedersen, der nu bor på Tuse Plejehjem ved Holbæk. Knud døde 20.11. 1981.
1 barn af 1. ægteskab: nr. 1-729.

5. generation

(1-711) Amanda Wilhelmine Anna Bertha Weinreichs børn med
Søren Jespersen

1-720. KATHRINE RACHEL WEINREICH JESPERSEN

Født 10.6. 1908.

1-721. PAUL WEINREICH JESPERSEN

Født 25.3. 1910. Gift 31.5. 1935 med Lilly Matthiessen. Har forsket meget i slægten, en hel del af oplysningerne i dette afsnit af bogen stammer fra ham.

(1-712) Gustav Alfred Emil Weinreichs børn med Hertha Athalia Jørgensen

1-722. BENNY EMIL WEINREICH

Født 2.3.1917 i København. Arkitekt. Gift med Inger Petersen, der er født 19.2. 1917. Adresse: Ibstrupvænget 18, 2820 Gentofte.
3 døtre.

1-723. EDITH KATE WEINREICH

Født 27.3.1918 i København. Gift med professor Ole Wanscher, der var født 1903 og døde 1985. Edith døde 15.1. 1990 i København.
Ingen børn.

1-724. WILLIE MARQUARD WEINREICH

Født 24.11.1920 i København og døbt 17.7. 1921 i Skt. Jakobs kirke. Gift 11.8.1951 i Søllerød med Else Feldthusen, der er født 25.11. 1926 i København (døbt 2.1. 1927 i Vor Frue Kirke) som datter af Carl Bernhard Feldthusen og hustru Maria Antonia Kurz.

I forbindelse med 50 års fødselsdagen stod følgende at læse i Frederiksborg Amts Avis 24.11. 1970:

Fabrikant Willie Weinreich, Humlebæk, fylder i dag 50 år. For en lille snes år siden etablerede han i en lille fabrik i Birkerød en fabrikation af malerruller. Den fik han succes med, og nogle år senere byggede han en moderne fabrik i Kvistgård. I denne virksomhed fremstilles malerruller efter Weinreichs system, ikke alene til det indenlandske forbrug, men i betydeligt omfang også til eksport til adskillige oversøiske lande. Hans fritidsinteresser er sejlads og fiskeri, og i sit fartøj "Trine" af Humlebæk tilbringer han med familie og venner mange timer på Øresund.
2 børn: nr. 1-730 og 1-731.

(1-712) Gustav Alfred Emil Weinreichs børn med Merry Mignon Jørgensen

1-725. BJØRN WEINREICH

Bjørn har i flere omgange opholdt sig i lange perioder i Indien, særlig i Benares, hvor han har studeret nordindisk musik og desuden været en flittig fotograf. Det er blevet til flere fotoudstillinger med billeder fra Indien og også enkelte bogudgivelser.

1-726. KIRSTEN WEINREICH

(1-715) Frithjof Ferdinand Weinreichs børn med Kristine Petersen

1-727. GUNNAR WEINREICH

Født 24.11. 1922. Ægtefællen Alice Vajhøj Weinreich født 31.12. 1928 og død 2.12. 1980. Adresse: Mariehøj 403, 2990 Nivå
2 børn: nr. 1-732 og 1-733.

1-728. LIZZIE WEINREICH

Født 25.11. 1927. Gift med Jørgen Leise. Adresse: Solgårdsvej 3, 1.sal tv., 2942 Skodsborg.
3 børn: Margurite Leise, Annette Leise og Anders Leise.

(1-719) Knud Alfred Weinreichs barn med Thyra Linde

1-729. MOGENS WEINREICH

Gift med Helga fra Norge. Adresse: 6005 Driftwood Place, Box 3, Comp. 8, Nanaimo, British Colombia Y.9.Y. 1.G.2, Canada.
3 børn: 1-734 til 1-736.

6. generation

(1-724) Willie Marquard Weinreichs børn med Else Feldthusen

1-730. ULLA SUSANNE WEINREICH

Født 5.8.1957 i Kgs. Lyngby og døbt i Søllerød. Adresse: Trondhjemsgade 7, 3. sal, København Ø.

1-731. BJARNE CHRISTIAN WEINREICH

Født 14.6.1964 i Hørsholm og døbt i Humlebæk kirke. Gift med Karin Birkehøj Andersen, der er født 16.1. 1965 i Hørsholm. Adresse: Teglgårdsvej 211 D, 3050 Humlebæk.
1 barn: nr. 1-737.

(1-727) Gunnar Weinreichs børn med Alice Vajhøj ...

1-732. SØREN WEINREICH

1-733. BENTE WEINREICH

(1-729) Mogens Weinreichs børn med Helga ...

1-734. EMIL WEINREICH

1-735. TOM WEINREICH

1-736. ?

7. generation

(1-731) Bjarne Christian Weinreichs barn med Karin Birkehøj Andersen

1-737. FREDERIK CHRISTIAN WEINREICH
Født 3.10.1990 i Hørsholm.

EN FAMILIE I SLESVIG-HOLSTEN

I en slægtsbog for slægten Lützhøft (Hans Holten Lützhøft: Slægten Lützhøft 1610-1936, Schultz Bogtrykkeri, København 1936) forekommer også en enkelt person med navnet Weinreich. Det er Dorothea Katharine Luise Weinreich, der blev født 26.12. 1895 i Flensburg. Da Flensburg er en gammel dansk by, har det været nærliggende her at undersøge, om også denne person havde forbindelse til de danske Weinreich-slægter. Selv om dette dog har vist sig ikke at være tilfældet, er de fundne oplysninger medtaget her.

1. generation

1-781. WILHELM WEINREICH

Født i Wittstock an der Dosse (Mark Brandenburg). Arbejde: soldat.
Mindst 2 børn: nr. 1-782 og 1-783.

2. generation

(1-781) Wilhelm Weinreichs børn

1-782. DOROTHEA KATHARINA LUISE WEINREICH

Født 26.12.1895 i Flensburg. Kaldenavn: Dorothea. Gift 4.12. 1920 med Christian August Lutzhöft, der var urmagermester i byen Schleswig.
1 barn, nr. 1-784.

1-783. WILHELM KARL FRIEDRICH WEINREICH

Født 23.12.1896 og død i marts 1966
2 børn, nr. 1-785 og 1-786.

3. generation

(1-782) Dorothea Katharina Luise Weinreichs barn med Christian August Lutzhöft

1-784. RITA DOROTHEA BERTHA IRMTRAUD LUTZHÖFT

Født 27.7.1924. Gift med Gerhard Detlefsen. Adresse: Lollfuss 74, D-2380 Schleswig.

1-785. WARMUND WEINREICH

Født 25.1.1928. Tandlæge. Adresse: Krögerberg, D-2430 Roge, Neustadt in Holstein.

1-786. En mand.

Bopæl i Braunschweig.

KARL WEINRICH LARSEN

1-790. KARL WEINRICH LARSEN

Som den sidste danske person med vort slægtsnavn skal nævnes Karl Weinrich Larsen som et ejendommeligt tilfælde. Tilsyneladende er der ikke andre i hans familie, der bærer navnet Weinrich. Han er født 6.11. 1892. I følge folketællingslisten fra Hjembæk sogn 1906 var hans far handelsmand Peter Larsen, der var født 17.11. 1848. Moderen var Johanne Marie Hansdatter, født 18.7. 1853 i Svinninge som datter af boelsmand Hans Nielsen og hustru Kristine Elisabeth Hjorth Jørgensen. Desuden havde Karl tre søskende: Hans Søren Larsen, født 1878, Emmerich Hjort Larsen, født 1882 og Bertha Elise Kathrine Larsen, født 1887.

Hvorfor Karl har fået mellemnavnet Weinrich, ved vi ikke, men måske er han blevet opkaldt efter en person i vor slægt.

Femte del

Weinreich i Tyskland

JOHAN DANIEL WEINREICHS TYSKE FAMILIE

Gennem mange år har det været en gåde, hvor vores stamfar Johan Daniel Weinreich kom fra. Hvor var han født? Hvornår var han født? Hvem var hans forældre? Hvorfor kom han til Danmark?

I slægten har man altid sagt, at han kom fra Mecklenburg. Om hans alder har vi i Danmark to oplysninger.

Ved hans død 24.2. 1830 står der i kirkebogen 54 år gammel. Det må betyde født 1775 eller 1776.

Ved folketællingen i 1801 står alderen angivet til 27 år. Her skal man dog være opmærksom på, at ved folketællinger er alderen angivet anderledes, end vi normalt regner, idet det er det løbende leveår, der er angivet på folketællingslisten, d.v.s. 1 år mere, end vi normalt ville skrive. Efter dette skulle han således være født i 1774 eller 1775.

Oplysningerne i nedenstående slægtstavle er alle fundet i kirkebøgerne fra Ribnitz, som er en lille by i Mecklenburg tæt ved grænsen til Vorpommern, der i slutningen af 1700-tallet var svensk område.

Som nr. 1-814 i slægtstavlen har vi Johan Daniel Weinreich. Trods mange personer i Mecklenburg med navnet Weinreich, er han den eneste af de fundne Weinreich'er, der bærer begge fornavnene Johan Daniel, og hans alder passer præcis med de oplysninger vi i forvejen har. Der kan derfor næppe være tvivl om, at det er den rigtige Johan Daniel Weinreich vi har fundet i Mecklenburg.

Johan Daniel var i Danmark væver og husmand, og i vor slægt har man altid sagt, at han var en dygtig væver, der vævede på en måde, som var kendt længere sydpå.

Familien i Tyskland var en tømrerfamilie, men om Johan Daniel er der ikke angivet noget erhverv. Det var dengang almindeligt, at håndværkersønner også blev håndværkere, men det behøvede ikke at være i samme fag. Johan Daniel kan derfor være kommet i væverlære og senere være taget på valsen og nået Kalundborg. Dette er imidlertid gætteri. Noget sikkert herom har vi ikke. Derimod ved vi, at der i 1793-95 fandt en håndværkeropstand med en del uro sted i Ribnitz. Måske dette kan have medvirket til, at Johan Daniel ikke blev tømrer, som hans far var det, men fik et andet fag og forlod byen.

Hvor forældrene opholdt sig i begyndelsen af deres ægteskab, og hvor Johan Daniel og hans broder er født, ved vi ikke, men det var ikke i Ribnitz.

Vi ved også, at farfaderen er tilflyttet Ribnitz, men vi ved ikke hvorfra.

Også idag bor der Weinreich'er i Ribnitz. De er dog ikke fra denne slægt, men det drejer sig om en person, der i 1945 kom som flygtning fra Østpreussen, samt hans efterkommere.

1. generation

1-801. HARTWICH (HARTWIG) CHRISTOPHER WEINREICH

Tømrer i Ribnitz. Kaldenavn: Christopher. Gift 1. gang 20.11. 1722 i Ribnitz med Anna Loysa Hoppe. Gift 2. gang 16.11. 1741 i Ribnitz med Ilsabe Catharina Stahnke. Hartwich Christopher Weinreich døde før sin anden hustru. Ilsabe døde 16.3. 1796 i Ribnitz 83 år gammel og blev begravet 20.3. 1796. Efter denne aldersangivelse var hun altså født omkring 1713.
4 børn af 1. ægteskab: nr. 1-802 til 1-805.
4 børn af 2. ægteskab: nr. 1-806 til 1-809.

2. generation

(1-801) Hartwich Christopher Weinreichs børn med Anna Loysa Hoppe

1-802. JOHANN HINRICH WEINREICH

Døbt 31.5. 1723 i Ribnitz.

1-803. EVA WEINREICH

Døbt 8.10. 1724 i Ribnitz.

1-804. JOHANN CHRISTOPHER WEINREICH

Døbt 14.10. 1727 i Ribnitz.

1-805. MARIA ELISABET WEINREICH

Døbt 9.3. 1730 i Ribnitz.

(1-801) Hartwich Christopher Weinreichs børn med Ilsabe Catharina Stahnke

1-806. DANIEL CHRISTIAN WEINREICH

Døbt 2.9. 1742 i Ribnitz. Gift 16.11. 1775 i Ribnitz med Hedewig Friederika Hingst. Hans død kendes ikke, men det var efter 1819.
4 børn: nr. 1-810 til 1-813.

1-807. ILSABE ELEONORA WEINREICH

Døbt 23.2. 1746 i Ribnitz.

1-808. JOCHIM (eller JOHANN) HINRICH WEINREICH

Døbt 5.11. 1748 i Ribnitz. Tømrer, fra 1782 i Ribnitz. Senere tømrermester samme sted.

Gift 1. gang 30.7. 1772 i Ribnitz med Maria Elisabeth Harder, der var enke efter først at have været gift med Barthold Hinrich Steinbek. Hun var født i Franzburg i Vorpommern, der dengang var svensk område. Hun døde 18.6. 1787 i Ribnitz 46 år gammel og blev begravet 20.6. 1787.

Gift 2. gang formodentlig i 1787 (ikke i Ribnitz!) med Ilsabe Maria Juliana Gaeth (kaldenavn: Maria), der døde 8.7. 1808 i Ribnitz 59 år gammel og blev begravet 11.7. 1808.

Jochim Hinrich Weinreich døde 21.4. 1817 i Ribnitz.
3 børn af 1. ægteskab: nr. 1-814 til 1-816.
1 barn af 2. ægteskab: nr. 1-817.

1-809. ILSABE CATHARINA WEINREICH

Døbt 17.6. 1753 i Ribnitz.

3. generation

(1-806) Daniel Christian Weinreichs børn med Hedewig Friederika Hingst

1-810. ELIAS ERNST WEINREICH

Døbt 23.6. 1776 i Ribnitz. Tvilling.

1-811. CATHARINA ELIESABETH WEINREICH

Døbt 23.6. 1776 i Ribnitz. Tvilling.

1-812. MAGDALENA CHRISTINA DOROTHEA WEINREICH

Døbt 12.6. 1777 i Ribnitz.

1-813. JOHAN PETER WEINREICH

Døbt 5.3. 1779 i Ribnitz.

(1-808) Jochim Hinrich Weinreichs børn med Maria Elisabeth Harder

1-814. JOHAN DANIEL WEINREICH

Udvandret til Danmark. Stamfar til Bjergstedslægten. Se side 41 nr. 1-1.

1-815. KARL CHRISTIAN FRIEDRICH WEINREICH

Konfirmeret 1793 i Ribnitz, 15 år gammel. Han må derfor være født 1777 eller 1778. Fødsel og dåb er ikke anført i kirkebogen i Ribnitz og må derfor være sket et andet sted.

1-816. MARIA DOROTHEA ERNESTA WEINREICH

Døbt 20.11. 1782 i Ribnitz.

(1-808) Jochim Hinrich Weinreichs barn med
Ilsabe Maria Juliana Gaeth

1-817. REGINA FRIEDERICA WEINREICH

Født 16.7. 1788 i Ribnitz og døbt 20.7. 1788. Død 19.2. 1791 i Ribnitz og begravet 23.2. 1791.

SMEDESLÆGTEN I MECKLENBURG

Uden at Weinreich er almindeligt i Mecklenburg, så har der dog eksisteret flere Weinreich'er i dette område.

I området mellem Lübeck og Wismar boede engang en Weinreichslægt. Efternavnet varierer lidt i kirkebøgerne, hvor følgende former findes: Wienrick, Wienrieck, Winrich og Weinreich. Mange af disse personer var smede. Kirkebogsundersøgelser har givet følgende oplysninger:

1. generation

1-851. JOCHIM WIENRICK

Gift 9.3. 1700 i Roggenstorf med Ilsche Bremer(s), der var enke efter Jochim Beusche.
2 børn: nr. 1-852 og 1-853.

2. generation

(1-851) Jochim Wienricks børn med Ilsche Bremer(s)

1-852. MARIA WIENRICK

Døbt 3.2. 1701 i Roggenstorf.

1-853. JÜRGEN WIENRICK

Døbt 28.3. 1709 i Roggenstorf. Gift 27.10. 1733 samme sted med Catharina Kothe(n).
10 børn: nr. 1-854 til 1-863.

3. generation

(1-853) Jürgen Wienricks børn med Catharina Kothe(n)

1-854. BENEDICTY WIENRICK

Døbt 13.12. 1734 i Roggenstorf og død straks efter.

1-855. JOCHEN WIENRICK

Døbt 13.12. 1734 i Roggenstorf og død straks efter.

1-856. ELSCH TRIN WIENRICK

Døbt 1.3. 1736 i Roggenstorf.

1-857. HANS WIENRICK

Døbt 31.12. 1737 i Roggenstorf. Smed i Roggenstorf. Gift 12.2. 1773 i Roggenstorf med Dorothea Jöers(en).
6 børn: nr. 1-864 til 1-869.

1-858. ASMUS WIENRICK

Døbt 25.7. 1740 i Roggenstorf.

1-859. JOCHEN HINRICH WIENRICK

Døbt 9.10. 1742 i Roggenstorf.

1-860. JOHANN FRIDRICH WIENRICK

Døbt 21.4. 1745 i Roggenstorf. Gift med Catharina Sophia Margaretha Strauss. I perioden 1783 til 1792 er han nævnt som smed i Jese og Kirch Grambow.
5 børn: nr. 1-870 til 1-874.

1-861. ANN MARI WIENRICK

Døbt 13.4. 1748 i Roggenstorf.

1-862. TRIN LIESCH WIENRICK

Født 2.3. 1751 og døbt 3 dage senere i Roggenstorf.

1-863. JÜRGEN WIENRICK

Født 18.1. 1755 og døbt 3 dage senere i Roggenstorf. Gift 31.10. 1794 med Catharina Tretows, datter af bonde Hans Tretow fra Trankenhagen. I 1794 og 1795 nævnes han som smedemester i Schachthagen og Börsow, i 1802 som smed i Greschendorf.
2 børn: nr. 1-875 og 1-876.

4. generation

(1-857) Hans Wienricks børn med Dorothea Jöers(en)

1-864. JOHANN CHRISTIAN GOTTLIEB WEINREICH

Døbt 26.11. 1773. Selv om fornavnene står i en anden rækkefølge, må det formodes

140. Kort over Mecklenburg.

at være samme person som Gottlieb Johan Christian Weinreich, der som smedesvend i Roggenstorf blev gift 5.11. 1802 med Anna Catharina Bremer(s), der var datter af Claus Bremer. Johan Christian Gottlieb Weinreich nævnes senere som arvesmed til Roggenstorf. Han døde 10.1. 1827 i Roggenstorf, og hans enke giftede sig derefter med hans broder Ernst Ludwig Diedrich Friedrich Weinreich.

1-865. ERNST LUDWIG DIEDRICH FRIEDRICH WEINREICH

Døbt 19.12. 1775 i Roggenstorf. Gift 1. gang 4.11. 1802 med Catharina Maria Hübner(n), kaldet Trien Marie, datter af afdøde murermester Hübner fra Grevesmühlen. Brudgommen kaldes i kirkebogen for Ernst Paschen Ludewig Diederich Friederich Weinreich, smedesvend i Roggenstorf. Catharina Maria døde 25.12. 1822. Gift 2. gang 20.7. 1827 i Roggenstorf med Anna Catharina Bremer(s), der var enke efter hans ældre broder (1-864).
6 børn af 1. ægteskab: nr. 1-877 til 1-882.

1-866. CHRISTIAN JOHANN HINRICH ASMUS WEINREICH

Døbt 13.12. 1777 i Roggenstorf.

1-867. CAROLINA SOPHIA LOUISA WEINREICH

Født 30.11. 1779 og døbt 3.12. 1779 i Roggenstorf.

1-868. DOROTHEA CHARLOTTA CATHARINA MARIA WEINREICH

Døbt 4.7. 1781 i Roggenstorf.

1-869. JOCHIM CHRISTOPH WEINREICH

Født 27.10. 1783 og døbt 3 dage senere i Roggenstorf.

(1-860) Johann Fridrich Wienricks børn med Catharina Sophia Margaretha Strauss

1-870. DOROTHEA MARIA SOPHIA WIENRICH

Døbt 25.10. 1783 i Kirch Grambow.

1-871. CHRISTIANA SOPHIA MARIA WIENRICH

Døbt 20.1. 1787 i Kirch Grambow, død 19.11. 1787.

1-872. JOHANN HANS FRIEDRICH WIENRICH

Døbt 20.9. 1788 i Kirch Grambow.

1-873. C. JÜRGEN FRIEDRICH WIENRICH
Døbt 3.9. 1790 i Kirch Grambow, død 26.2. 1791.

1-874. WILHELMINA SOPHIA MAGDALENA WIENRICH
Døbt 9.2. 1792 i Kirch Grambow.

(1-863) Jürgen Wienricks børn med
Catharina Tretows

1-875. HANS JOHANN JÜRGEN WEINREICH
Døbt 25.7. 1795 i Börsow.

1-876. CHRISTIANA MARGARETA ELISABETH WEINREICH(EN)
Født 5.10. 1802 og døbt 2 dage senere i Roggenstorf.

5. generation

(1-865) Ernst Ludwig Diedrich Friedrich Weinreichs børn med
Catharina Maria Hübner(n)

1-877. JOHANNA DOROTHEA CATHARINA MARGARETA WEINREICH
Født 29.8. 1803 og døbt 1.9. 1803.

1-878. MARIA CHRISTIANA MARGARETA ELISABETH WEINREICH
Født 22.10. 1804 og døbt 4 dage senere i Roggenstorf.

1-879. MARIA CATHARINA CAROLINA ELISABETH HENRIETTA WEINREICH
Født 24.10. 1807 og døbt 4 dage senere i Roggenstorf.

1-880. GOTTLIEB CARL HINRICH (eller HEINRICH) WEINREICH
Født 17.4. 1809 og døbt 2 dage senere i Roggenstorf.

1-881. HENRICA CATHARINA LOWISA WEINREICH

Født 4.4. 1811 og døbt 2 dage senere i Roggenstorf. Gift 22.11. 1833 i Roggenstorf med Friederich Johan Jürgen Christian Höppner, der var søn af Hans Jacob Höppner fra Trankenhagen.

1-882. MARIA SCHARLOTTA CATHARINA ELISABETH WEINREICH

Født 23.5. 1814 og døbt 4 dage senere i Roggenstorf.

ANDRE WEINREICH'ER I MECKLENBURG OG LÜBECK-OMRÅDET

Yderligere en række personer med vort slægtsnavn er der fundet oplysninger om i Mecklenburg. Målet med forskningen i Mecklenburg var imidlertid at skaffe oplysninger om Johan Daniel Weinreichs tyske familie, og forskningen vedr. de følgende personer er derfor noget mangelfuld. Her skal blot nævnes de andre Weinreich'er, som vi har fået oplysninger om i forbindelse med forskningen i Mecklenburg og nærmest tilgrænsende områder. Deres indbyrdes slægtsforhold kendes kun i enkelte tilfælde.

1-883. JOHANN CHRISTOPH WEINREICH

Ved brylluppet indført i kirkebogen som trompeter. Gift 23.4. 1678 i Pfarrkirche, Güstrow med Catharina Pless(en).

1-884. JOHAN WINRICH

Gift 16.10. 1694 i Schillersdorf (Kakeldütt) med Anna Meltzer.

1-885. FABIAN SEBASTIAN WEINRICH

Født omkring 1732. Nævnes i perioden 1769 til 1777 som gartner i Brahlstorf, Vellahn. I 1805 var han gartner i Hof Nesow, Rehna. Død 31.3. 1805 i Hof Nesow. 3 børn: nr. 1-886 til 1-888.

1-886. MARIANA FRANCISCA JOHANNA WEINRICH

Døbt 18.3. 1769 i Vellahn. Datter af nr. 1-885.

1-887. HANS HARTWIG MATHIES ERDMANN SEBASTIAN WEINRICH

Døbt 27.3. 1770 i Vellahn. Søn sf nr. 1-885.

1-888. HANS DETLOF FRIEDRICH WEINRICH

Døbt 23.4. 1777 i Vellahn. Søn af nr. 1-885.

1-889. ANA WIENRICKEN

Gift 28.10. 1733 i Roggenstorf med Andreas Brüggeman.

1-890. MARI(E) WIENRICKEN

Marie Wienricken og Peter Schacht fik 5.10. 1734 i Roggenstorf en søn døbt As-

mus. Mari Wienricken og Hanss Tretow fik 3.8. 1744 i Roggenstorf en datter døbt Liesch Mari. Er der tale om to forskellige personer med navnet Mari(e) Wienricken? Eller er det samme person, der har været gift to gange? Måske nr. 1-852?

1-891. TRIN WIENRICKEN

Er nævnt 2 gange i kirkebogen i Roggensdorf som fadder ved dåb. Det er 16.10. 1750 og 20.4. 1755. Trin var dengang almindeligt kaldenavn for Cathrine.

1-892. LISETTE WEINREICH

Født 29.9. 1781 i Wismar.

1-893. CARL WEINREICH

Født 22.7. 1799 i Verden (det er ikke Mecklenburg). Ved folketællingen i 1819 var han hattemagersvend i Teterow.

1-894. JOHANN ANDREAS WEINREICH

Nævnt i 1761 som musketer ved kaptajnløjtnant von Levetzows kompagni. Gift 25.10. 1761 i Sankt Jacobi, Rostock med Anna Catharina Ehrenberg.
1 barn: nr. 1-895.

1-895. MARIA SOPHIA SUSANNA WEINREICH

Døbt 24.9. 1762. Datter af nr. 1-894.

1-896. JOHANN CHRISTOFFER WEINREICH

Gift 1.10. 1796 i Sankt Petri, Ratzeburg med Anna Magdalena Schütte, der var datter af afdøde Carsten Schütte.

1-897. SOPHIA ELISABETH WEINREICH

Gift 25.5.1792 i Hagenow Stadt med Jochen Hinrich Gädck.

1-898. CHRISTIAN LUDEWIG WEINREICH

Knapmager i Neubrandenburg. Gift 26.4. 1782 i Sankt Marien, Neubrandenburg med Sophia Charlotta Dähnke.

1-899. ASMUS WEINREICH

Smedesvend i Gressow. (Måske samme person som nr. 1-858?) Fik med Liesch (Elisabeth) Stolten uden for ægteskab et barn, se nr. 1-900.

1-900. GOTTLIEB LUDEWIG WEINREICH

Født 20.7. 1803 i Roggenstorf. Døbt 21.7. 1803 samme sted. Søn af nr. 1-899.

1-901. JOHANN RUDOLPH WEINREICH

Gift med Margaretha Elisabeth von Holten.
1 barn: nr. 1-902.

1-902. ANNA MARIA CHRISTIANA WEINREICH

Født i Lübeck. Datter af nr. 1-901. Gift onsdag 16.5. 1804 på adressen Neuen Wall 158, Sankt Nicolai, Hamburg, med Johann Christopher Runcke, der var født i Hamburg som søn af Simon Ludwig Runcke og Maria Elisabeth Eckhoff. Kirkebogen indeholder ved brylluppet en bemærkning om, at bruden de sidste 17 år havde opholdt sig i Hamburg.

1-903. HANS LUDWIG CHRISTOPH WILHELM WEINREICH

Kaldenavn: Ludwig. Gift 25.7. 1832 i Neustadt Glewe med Christina Schmidt.
1 barn: nr. 1-904.

1-904. LISETTE DOROTHEA SOPHIA MARIA WEINREICH

Født 20.5. 1832 i Neustadt Glewe. Datter af nr. 1-903.

1-905. KARL FRIEDRICH WILHELM JOHANN WEINREICH

Født 28.11. 1814 i Cartlow, Neuburg. Smedemester i Offendorf ved Ratekau nær Lübeck. Gift 13.4. 1860 i Ratekau med Katharina Margarete Kröger (enke, tidligere gift Schlichting), der var født 14.8. 1812 i Ratekau som datter af Hinrich Christof Kröger. Karl Weinreich døde 26.11. 1882 i Ratekau, og Katharina døde 23.4. 1891 samme sted.
1 barn: nr. 1-906.

1-906. AMANDUS FRIEDRICH WILHELM WEINREICH

Født 22.11. 1860 i Offendorf ved Lübeck. Søn af nr. 1-905. Gift 24.8. 1887 i Lübeck med Ida Mathilde Hanssen, der var født 9.2. 1862 i Moskva og døde 26.3. 1933 i Schleswig. Amandus Weinreich var dr. teol. og professor i praktisk teologi ved universitetet i Kiel. Han døde 1.3. 1943 i Schwerin.
1 barn: nr. 1-907.

1-907. JULIE ANNA EMILIE FANNY WEINREICH

Født 17.1. 1901 i Altona, Hamburg. Datter af nr. 1-906. Gift 11.9.1923 i Klosterhof Preetz ved Plön med Harald Julius Otto Boyens, der var født 1.10. 1891 i Hump-

trup, Sydslesvig. Han var præst i Løgumkloster og senere i Hamburg. 1 barn: Angelika Anna Merry Katharina Boyens, der er født 19.3. 1933 i Løgumkloster, Danmark, og gift med Hans Eckart Besch.

DE TYSKE WEINREICH-SLÆGTER

Navnet Weinreich består af to dele. Den første del kommer ifølge Ernst Förstemann (Ernst Förstemann: Altdeutsches Namenbuch, bind 1, Nordhausen 1856) af VIN, på oldhøjtysk WINI, og på gotisk nærmest udtalt VINJIS. Ordet skulle betyde ven og findes i mange navnesammensætninger, nogle gange som forstavelse som i vores navn, men mest som endelse. Förstemann har fundet det i 196 gamle navne, som f. eks. Alfwin, Hildiwin, Wolfwin o.s.v. Af disse er kun 13 kvindenavne, mens resten er mandsnavne. De fleste af navnene er mere end 1000 år gamle, og nogle er påvist helt tilbage til 500-tallet.

Den sidste del af vores slægtsnavn skulle komme af RICJA, der findes i navnesammensætninger allerede i førgermansk tid, og kan oversættes som hersker eller fyrste. Jævnfør latin REX. I gotisk forvanskes det til REIKS og bliver til REIKI d.v.s. rige - i oldnordisk RIKE. Fra alle germanske lande kendes fra 2. århundrede og helt op til nutiden mandsnavne med endelsen RIK.

Fra Viniricja har navnet så gennem mange mellemled udviklet sig til det slægtsnavn, vi nu kender som Weinreich. Fra det ottende århundrede har vi ifølge Förstemann formerne: Winirich, Winerich, Winrich, Wenirih og Wenrich. Også i England kendte man navnet i gammel tid som det angelsachsiske Vineric. På nyhøjtysk skiftede navnet til følgende former: Weinreich, Weinrich og Wienrich.

Heraf kan vi altså udlede, at vores slægtsnavn betyder "rig på venner", hvilket er den almindeligste udlægning, eller måske "vennernes høvding (konge)".

Dr. Arthur Weinreich fra Königsberg i Østpreussen grundlagde i 1938 sammen med Heinrich Weinreich fra Iserlohn et "Arbeitsgemeinschaft Weinreich", senere kaldet "Arbeitsgemeinschaft der Geschlechter Weinreich, Weinrich und Wienrich". Det var et arbejdsfællesskab, hvor formålet var at forske i disse slægter og forsøge at opstille slægtstavler. Som medlemmer optoges en række bærere af slægtsnavnet. Disse skulle hver især forske deres egen slægtsgren tilbage til omkring 1750. Herefter skulle resultaterne så samles i fællesskabet, så man kunne få rede på, hvordan de forskellige grene hang sammen. Medlemmerne fik tilsendt kvartalsberetninger med resultater af forskningen. Arbejdsfællesskabet fungerede til 1944, hvor arbejdet måtte opgives på grund af krigen. På dette tidspunkt var der ialt i kvartalsberetningerne udsendt 88 A4-sider, tæt beskrevne med forskningsresultater.

Dr. Arthur Weinreichs søn, ingeniør Hans Weinreich forskede senere videre, og slægtsarkivet findes idag hos dennes søn, ingeniør Hans-Werner Weinreich i Barsinghausen ved Hannover.

I arbejdsfællesskabets anden kvartalsberetning, der blev udsendt i januar 1939, blev der skrevet således om vort slægtsnavn:

Navnet Weinreich lød oprindelig Winrich og betød "rig på venner", og det har altså intet med "Wein" (vin) at gøre. I Preussen blev navnet stavet ret forskelligt: Winrich, Weynrich, Weinrich, Weinreych, og var først et fornavn. Først efter 1400 blev det et almindeligt efternavn, idet et fornavn trådte til som personnavn. I de byer, hvor den sydtyske og mellemtyske nationalitet dominerede, holdt navnet Wein-

reich sig uforandret gennem tiden. I de lande, hvor den nedertyske (nordtyske) befolkning var fremherskende, forandrede navnet sig som en tillempning til den nordtyske (plattyske) dialekt. I Lindenau kirkebog omkring 1650: Weinrich, Wynrich, Winrich, senere til dels Weinreich. Endnu idag er der i nærheden af Eisenberg to slægter: Winrich og Weinreich. I Löwenhagen kirkebog (Østpreussen) lyder navnet fra 1627 til 1690 Weinreich, så træder navnet Wierich i stedet indtil 1750, så findes begge navne ved siden af hinanden indtil omkring 1780, hvor navnet Weinreich alene træder frem.

I en senere kvartalsberetning står der specielt om navnet i Den Tyske Ordens område mod øst (Østpreussen). Her nævnes det, at alene i det 14. og 15. århundrede var der i området ca. 20 navnebærere spredt i flere af byerne. Når man så desuden tager i betragtning hvor få og tilfældige kilderne er, så må navnet have været lige så udbredt i området som før 2. verdenskrig, hvor det var ret almindeligt. Da navnet ikke blot forekom i byerne, men også på landet, kan det ikke forklares alene med indvandringen fra Franken, Thüringen og Schlesien. Måske står hyppigheden i sammenhæng med den kendsgerning, at de af stedets oprindelige befolkning, der var gået over til kristendommen, antog tyske navne, hvorved de også i det ydre løstes fra deres eget folk og antydede, at de var Den Tyske Ordens trofaste undersåtter. Det ligger da nær at antage, at ordensmester Winric(h) von Kniprodes (nr. 1-908) navn var særlig efterspurgt ved navnevalget. Man kan også tænke, at vores navn i de østlige områder holdt sig længere som fornavn, og at man senere end i Det Tyske Rige fik faste slægtsnavne. Selv efter reformationen blev bønderne ofte kun betegnet med fornavn i de officielle registre. Heraf følger, at ikke alle familier, der idag bærer vores navn, kan være beslægtede.

Om navnet skal desuden anføres, at efter tysk skik fik pigerne gerne endelsen -en eller -in føjet til efternavnet, og de er således i kirkebøgerne angivet f.eks. Weinreichen (nr. 1-876) eller Weinrichen (nr. 1-610).

Blandt de ældste med vores navn er en Winrich, der var mundskænk hos den berømte hertug af Lothringen Gotfred af Bouillon, som sammen med andre ledede den 1. korsfarerhær, der angreb og 15.7. 1099 erobrede Jerusalem. Gotfred af Bouillon, der kaldte sig "Den Hellige Gravs Beskytter", døde 18.7. 1100 i Jerusalem.

Selv om navnet Weinr(e)ich findes over hele det gamle tyske område, så har det både ved gennemgangen af arbejdsfællesskabets forskningsresultater og ved forfatterens øvrige forskning vist sig, at det forekommer særlig hyppigt i nogle bestemte områder, nemlig Hessen (bl. a. Weilburg og Waldeck), Franken (især Ansbach), Thüringen (her findes iøvrigt en by der hedder Weinreichsleben), Schlesien (Riesengebirge) og Østpreussen. Går vi tilbage i tiden, er det nok Franken, der bliver det dominerende sted, og det skulle også være påvist, at mange Weinr(e)ich'er i Schlesien og Østpreussen skulle stamme fra Franken, og her særlig fra Ansbach. Mange af de tyske korsriddere kom netop fra Franken, og det var dem, der førte an i kolonialiseringen af både Schlesien og Østpreussen, særlig efter forlæggelsen af stormestersædet til Marienburg i 1309. En del Weinr(e)ich'er skulle således være flyttet med mod nordøst, og allerede i 1336 bliver den første med vores navn,

Hennke Winrich, nævnt i Marienburg, og i Danzig var der flere personer med navnet i sidste halvdel af 1300-tallet. I Schlesien er navnet påvist tilbage til 1359.

Fra Schlesien er en del flyttet videre mod nord til Pommern eller mod nordøst til Østpreussen, der måske blev det sted, hvor navnet senere blev hyppigst.

I Deutsches Geschlechterbuch bind 145 (udgivet på Verlag von C. A. Starke, Limburg an der Lahn, 1967) beskrives således en pommersk Weinreich-slægt. Slægten kan følges tilbage til Friedrich Wenrich, der i 1600-tallet levede i Petersdorf nær Hirschberg i Riesengebirge. Hans søn Johann Friedrich Weinreich, der var lutheraner, udvandrede fra det katolske område og bosatte sig i Stargard i Pommern, hvor han blev sæbesyder. De næste generationer stavede alle navnet Weinreich. De blev overvejende boende i Pommern, flere af dem blev købmænd i Stettin.

I Thüringen findes en Weinreichslægt, der nedstammer fra Valentin Weinreich, der var født omkring 1590, og hvis slægt kan følges helt til idag. Selv om nogle er blevet boende i Thüringen, er mange fra denne slægt dog flyttet vestpå. Navnet er i Thüringen påvist tilbage til midten af 1400-tallet.

En slægtsforsker mere bør nævnes her. Det er dr. Berthold Weinrich fra Baden bei Wien. Han har forsket slægt siden 1935 og har idag et meget stort arkiv med forskningsmateriale. Han har koncentreret sig om personer med stavemåden Weinrich, og særligt om sin egen slægt, der stammer fra Weilburg i Hessen.

Familieoverleveringen ved at berette, at omkring 1465 drog en ung mand, Burkhard Winrich, ud fra det, der dengang hed Sachsen, til Weilburg, hvor han giftede sig med Else, der var datter af embedsmanden Johann Kolb. Else og Burkhard blev dermed stamforældre til den store Weinrich-slægt fra Weilburg. Deres 2 sønner og deres sønnesøn benyttede stavemåde Winrich, men derefter skiftede stavemåden til Weinrich, som har holdt sig lige til idag, hvor slægten er nået til 15. generation. Berthold Weinrich har skrevet en omfattende artikel "Die Familie Weinrich aus Weilburg" om slægten og dens langt over 100 bærere af navnet Weinrich. Heri redegør han for hver enkelt person og deres slægtskab. Artiklen findes i skriftet "Wilinaburgia" i Weilburg, årgang 32, hæfte 84 og 85 fra juni og september 1957.

I det 16. og 17. århundrede skete der noget mærkeligt, idet der pludselig dukkede jøder af navnet Weinreich op. Grunden hertil er ukendt, men når man ved, hvorledes jøderne i ældre tid fik deres familienavn, kan man måske ane grunden. Ikke alle steder var bærere af de rent jødiske navne dengang velsete. Jøderne kunne da finde på at tage navn efter det land eller den by, hvor de boede, eller en familie, de følte sig knyttet til. På den måde er det måske gået til, at der fra det 16. og 17. århundrede viser sig jøder af navnet Weinreich i de østlige dele af Tyskland og Polen.

Ved slutningen af 2. verdenskrig flyttede store tyske folkegrupper vestpå, og mange med vort slægtsnavn måtte også forlade de østlige områder. Fra Østpreussen kom bl. a. en Weinreichfamilie, der kan føre sin slægt tilbage til Daniel Weinreich, hvis søn, der også hed Daniel Weinreich, blev født 9.4. 1821 i Kelladen, Kreis Labiau. Fra denne familie stammer Gerd Weinreich, der er lærer og forfatter. Han har i flere år med sin hustru været i Danmark, hvor han som gæstelærer har undervist danske skolebørn i tysk.

141. Våben, der tilhørte Heinrich Adolph Weinrich i Nürnberg. Gengivet efter tegning af Halbert, Ohio, USA.

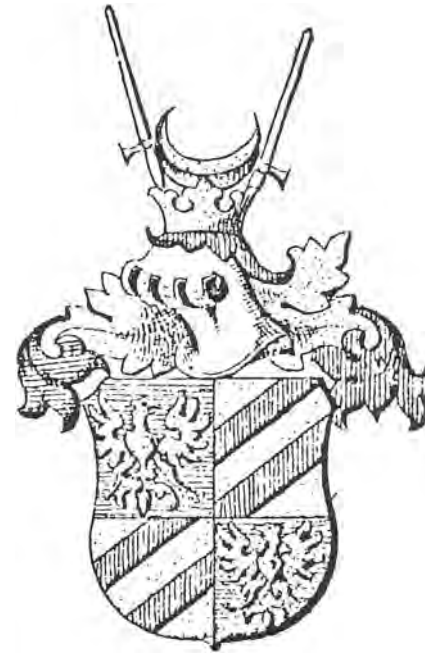

142. Johann Nicolaus Weinrichs våben fra 1803. Gengivet efter J. Siebmachers grosses und allgemeines Wappenbuch, 2. binds 1. del.

Navnet Weinreich findes også mange steder uden for Tyskland. Især i Holland er der mange Weinreich'er, men også i USA findes der en hel del.

Heraldik

Blandt Weinrich og Weinreich familierne har der været flere fremtrædende personer, nogle er blevet adlet, og nogle af familierne har været våbenførende.

Den første person, vi her skal omtale, er Heinrich Adolph Weinr(e)ich, der levede i Nürnberg i 1677. Hans efternavn er i de historiske kilder stavet lidt forskelligt, og både formen Weinreich og Weinrich forekommer. Hans familie førte et våben, der beskrives således:

I et blåt skjold en rød vandret bjælke, hvorpå en gylden løve springer mod højre (nogle beskrivelser siger mod venstre, andre siger blot, at løven springer frem). På hjælmen kommer en gylden løve frem, og hjælmdækket er blåt og rødt, hvilket er usædvanligt i et våben, hvor dækket normalt kun har en farve foruden guld eller sølv (Kilder: J. Siebmachers grosses und allgemeines Wappenbuch 5. binds 1. del,

143. Johan Michael Weinrichs våben tegnet efter J. Siebmachers grosses und allgemeines Wappenbuch, bind 5, 3.del.

144. Johann Martin Weinrichs våben gengivet efter bogen "Waldeckische Wappen" på stadsarkivet i Korbach.

det heraldiske firma York Insignia Ltd. i York, England, samt det heraldiske firma Halberts i Ohio, USA). Se billede nr. 141.

Johann Nicolaus Weinrich var født i Strüth i Taunus-området den 28.4. 1738. Han stammede fra en borgerlig slægt i Nassau.

Der var mange stridigheder mellem de tyske småstater, og Johann Nicolaus Weinrich valgte militærvejen og blev generalmajor og kommandant for "Landessicherheits"-korpset. Senere blev han kommandant af Ingolstadt i Bayern. Ingolstadt havde været befæstet siden 1539 og havde bl. a. kgl. kanonstøberier og krudtfabrikker af en vis betydning.

Han blev gift 11.2. 1767 med Elisabetha Franziska Inkäbrand, der var født i 1745 og døde 29.6. 1811 i Aschaffenburg. Den 13.6. 1803 blev han adlet af kejser Franz d. 2 og optaget i Wiens rigsadel. Den 23.6. 1803 blev han immatrikuleret i kongeriget Bayerns adel.

Våbenbeskrivelsen lyder således: Skjoldet er firdelt. I første og fjerde felt en gylden ørn på blå bund. I andet og tredie felt to røde skråbjælker på gylden bund. På hjælmen en gylden halvmåne med spidserne opad, omgivet af to sværd med spidserne opad og lidt udadvendte. Hjælmdække: Til højre blåt og gyldent, til venstre rødt og gyldent. (Når man i heraldik taler og højre og venstre, er det set bagfra. Når

145. Heinrich Weinreichs våben. Tegnet af forfatterens broder, Erik Weinreich, efter våbenbeskrivelse fra Berthold Weinrichs slægtsarkiv i Baden bei Wien.

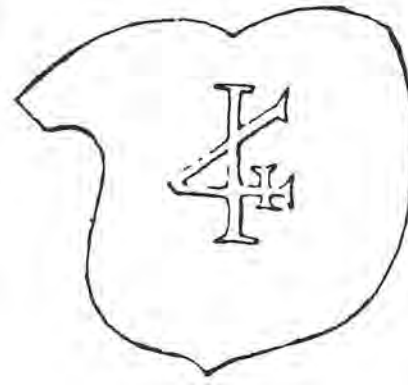

146. Bomærket fra 1. side af Danziger Chronik. Se: Caspar Weinreich (1-909). I 1930'erne og 1940'erne blev samme mærke brugt af det omtalte "Arbeitsgemeinschaft der Geschlechter Weinreich, Weinrich und Wienrich".

skjoldet afbildes forfra, er det altså omvendt). Beskrivelsen her er fra J. Siebmachers grosses und allgemeines Wappenbuch, fra 2. binds 1. del, der omhandler kongeriget Bayerns adel, udgivet 1856 i Nürnberg. I samme bogs gengivelse af skjoldet (se billede nr. 142) vender begge ørnene hovedet mod midten af skjoldet.

Ifølge "Genealogisches Handbuch des in Bayern immatrikulierten Adels, band 8" fra 1964 skulle den øverste ørn (felt 1) derimod vendes som den nederste, lige som der her tales om to kårder i stedet for de to sværd.

Kronen på hjælmen er en såkaldt rangkrone for ubetitlet adel.

Et par våbner med vindruer eksisterer også. Det ene tilhørte Johan Michael Weinrich, der var født 1683 i Dettern i Franken. Han var luthersk teolog, studerede i Schleusingen, Jena, Leipzig, Erfurt og Halle. 1712 blev han rektor for det fyrstelige Lycei i Meinungen og 1722 hofdiakon samme sted. Han døde 18.3. 1727. Johan Michael Weinrich var ikke adelig, og der er således tale om et borgerligt våben.

Våbenbeskrivelsen er mangelfuld, idet der bl. a. mangler farveangivelser. Den lyder således: På skjoldet en vinranke med 2 drueklaser og 3 blade. Forneden på skjoldet lidt jord. På hjælmen en vinranke med 2 drueklaser og 3 blade. Se billede nr. 143.

Om Johan Michael Weinrich, se: Allgemeines Gelehrten Lexicon, bind 4, udgivet af Christian Gottlieb Jöcher, Leipzig 1751.

Det andet våben med druer er lidt ældre. Våbenbeskrivelsen lyder således: På et sølvskjold en blå hængende drueklase. På hjælmen et sort vinfad med rød spuns. Hjælmdække i blå og sølv.

Johann Martin Weinrich var født 1644 og døde 1684. Han var landsdommer i Korbach og signerede med det her omtalte våben.

Hans far var Johannes Weinrich, der levede fra 1595 til 1657. Han studerede i Marburg, blev kancelliskriver, kantor i Nord Wildungen og skolemester i Waldeck. Han var jurist og fik 1621 embede som advokat og notar. Hans notariatssignet viser bogstaverne JWN (Johannes Weinrich Notar) og derover et latinsk tankesprog. Billedet i cirklen viser et vinfad, hvor spiritus strømmer ud af hullet. Altså både her og på sønnens våben hentydes der til navnet. Johannes Weinrich var fra 1627 til 1633 offentlig anklager. Som sådan virkede han ved "pinlige processer" i byretten i Nord Wildungen. Fra 1633 til 1637 var han grevelig sekretær og fra 1640 til 1656 embedsmand og notar i Nord Wildungen. Johannes Weinrich blev gift med Gertrud Reiffenberger fra Fritzlar, og da hun døde, giftede han sig anden gang med Anna Catharina Hartmann, der var datter af gæstgiver og rådsherre Adam Hartmann i Wildungen.

Foruden Johann Martin Weinrich var der også en søn Johann Wilhelm Weinrich, der levede fra 1637 til 1696. Han var bysekretær i Mengeringhausen, og hans søn Christian Friedrich Weinrich, der levede fra 1685 til 1718 var præst i Wetterburg og Flechtdorf.

Det sidste våben, der her skal omtales, tilhørte Heinrich Weinreich, der i 1943 boede i Hamburg. Det er et familievåben for en Weinr(e)ich-familie fra Iserlohn-Wermingsen.

Våbenbeskrivelsen lyder sådan: På et grønt skjold en 8-takket guldstjerne, hvor hver anden tak er forlænget ud til skjoldets kant (foroven, forneden og siderne). I stjernen en lignende, mindre rød stjerne og i dette et guld mauritiuskors. På hjælmen en grøn ørnevinge, på denne en guldcirkel med tegnet, som ses på billede 145, i sort (sammenlign med billede nr. 146). Hjelmdække til højre i guld og rød, til venstre i guld og grønt (altså omvendt, når skjoldet ses forfra). Over skjoldet står LEPRADAH og CJJREHA.

NOGLE FÅ KENDTE PERSONER

1-908. WINRIC VON KNIPRODE

Winric von Kniprode (eller Weinreich von Knippenrode, som der står på et gammelt stik) stammede fra den lille by Kniproth i nærheden af Köln, hvilket var årsagen til at ikke blot han selv, men også hans familie kaldte sig von Kniprode.

Hvornår han blev født, ved vi ikke, og hans ungdom kender vi intet til, men da han i 1351 blev valgt til stormester for Den tyske Orden, trådte han frem i tidens storpolitik, og dermed er han også fremme i historiens lys.

Den tyske Orden var en religiøs orden, og medlemmerne var halvejs munke og halvejs riddere. Deres dragt var en hvid kutte med et stort sort kors. Under Winric von Kniprodes ledelse trådte det religiøse i baggrunden, og det politiske blev enerådende. Målet blev udvidelse af ordenslandet Prøjsen i kamp mod Polen og Lithauen. Winric von Kniprodes stormestertid betragtes som ordenens højdepunkt. Senere gik det tilbage, og i 1410 led ordenen sit store nederlag i slaget ved Tannenberg mod Polen og Lithauen. I disse to lande lever traditionen den dag i dag om ordensridderne som indbegrebet af vold, mord, plyndring og nedbrænding af landsbyer. Det kan således nævnes, at Polens nationaldigter Adam Mickienicz i 1828 udgav et episk digt "Konrad Wallenrod", der handler om lithauernes kamp mod ordensridderne. I dette digt optræder Winric von Kniprode og det ikke for sine gode gerningers skyld.

Også i relation til Danmarkshistorien fik Winric von Kniprode betydning. Det skete da Valdemar Atterdag efter lange forhandlinger sluttede fred med Hansestæderne i Stralsund i 1370. Weinrich von Kniprode var da et fremtrædende medlem (måske endda leder) af Hansestædernes forhandlingsdelegation. Som led i de foregående forhandlinger sendte Valdemar Atterdag således den 28.1. 1370 et brev til Hansestæderne, hvori han tilstod byerne Kulm, Thorn, Elbing, Danzig, Königsberg og Braunsberg et fed på Falsterbo. I brevet, der var skrevet på latin, nævntes specielt stormesteren for Mariaordenen, altså Den tyske Orden, Winric von Kniprode ("Winrici Knyproden magistri generalis ordinis sancte Marie Theutunicorum"). Brevet findes nu på Königsbergarkivet i Staatliches Archivlager i Göttingen (se: C. A. Christensen og Herluf Nielsen: Diplomatarium Danicum, København 1980).

Nitten år senere kunne Winric von Kniprodes efterfølger i et brev til dronning Margrethe af Danmark fortælle hvilket indtryk hendes fars besøg havde gjort på Winric. For os havde det været morsommere, hvis Valdemar Atterdag kunde have meddelt hvilket indtryk Winric von Kniprode havde gjort på ham.

Winric von Kniprode døde 24.6. 1382 efter at have været leder af Den tyske Orden i omkring 30 år. Han blev begravet i krypten i ordenens hovedsæde, den kæmpestore ridderborg Marienburg i Østprøjsen (nu: Polen).

Også Winric von Kniprodes nevø, der 1383 blev biskop over Øsel (nu: Saaremaa) hed Winric von Kniprode (Josef Karlmann Brechenmacher: Etymologisches Wörterbuch der Deutschen Familienamen).

Flere senere efterkommere har benyttet efternavnet von Kniprode, hvilket tyder på, at Winric (Weinreich) måske snarere har været betragtet som et fornavn end et efternavn.

Billeder nr. 147 og 148.

147. Winric von Kniprode. Gengivet efter bogen "History of the Lithuanian Nation" af Constantine R. Jurgéla, udgivet i New York 1948. Hvor bogen har det gamle stik fra, er desværre ikke angivet. Der er en vis lighed med et kalkmaleri af Winric von Kniprode på en hvælving i Marienburg.

1-909. CASPAR WEINREICH

Den kendteste repræsentant for vores slægtsnavn er uden tvivl Caspar Weinreich. Det er han blevet som forfatter til bogen "Danziger Chronik" med undertitlen "et bidrag til Danzigs, de preusiske landes, Polens, Hansaforbundets og de nordiske rigers historie". Bogen er nærmest en krønike, en kronologisk gennemgang fra 1461 til 1496 med optegnelser vedr. Nordeuropas politiske forhold, handel og søfart. Forfatteren har vist sig at have været grundigt inde i tingene.

Danziger Chronik med kommentarer er udgivet af Theodor Hirsch og F. A. Vossberg, Berlin 1855, og genoptrykt i Wiesbaden 1973.

Historikere er dog ikke enige om, om krønikens forfatter er Caspar Weinreich eller Stenzel Bornbach. De to Danzigerhistorikere Th. Hirsch og Gehrke har ikke været enige, idet Gehrke har været at den mening, at Stenzel Bornbach var forfatteren, mens Caspar Weinreich kun var garant for oplysningerne. Krøniken bærer som begyndelse et bomærke, der kunne tyde på danzigerskipperfamilien Weinreich. Ifølge E. A. Winkelmann: "Verzeichnis der Hausmarken und Handgema-

len" (håndskrift, der før krigen fandtes på Rigsarkivet i Danzig) må det dog fastslås at være Bornbachs bomærke, hvorved Gehrkes synspunkt vinder i sandsynlighed.

Uanset forfatterskabet må det anføres, at Caspar Weinreich med overvejende sandsynlighed hørte til danzigerfamilien Weinreich, fra hvilken flere medlemmer i sidste halvdel af det 15. århundrede erhvervede sig en navn som skippere og redere, og også han selv hørte øjensynlig til dette erhverv.

1-910. HANS WEINREICH

Født i Danzig i den første halvdel af det 16. århundrede. Formodentlig tilhørte han samme familie af skippere og redere som Caspar Weinreich. Han bragte bogtrykkerkunsten i de to daværende dele af Preussen, både den kongelige og den stormesterlige del, til dens fulde betydning. Først trykte han fra 1513 i sin fædrene by, Danzig, hvor en enkelt bogtrykker, Konrad Baumgarten, dog havde været forud for ham, men det er dog først fra 1520 og de følgende år, der foreligger en fuldstændig række produkter, enkeltbladtryk og bøger, fra Hans Weinreichs Danzigpresse. Det var således i 1520, at Hans Weinreich trykte Martin Luthers forklaring til De 10 Bud.

Som den lutherske reformation i det hele taget vandt indpas i Danzig overordentlig tidligt, således begyndte også den derværende bogtrykker åbenbart snart

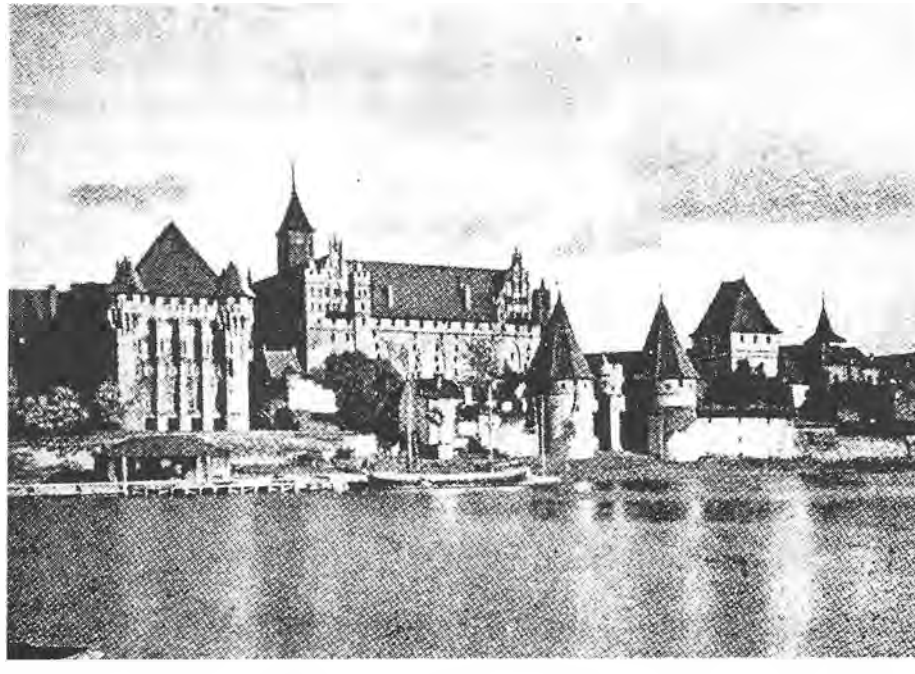

148. Den store ridderborg Marienburg, hvor Winric von Kniprode var stormester. Fæstningen blev grundlagt i 1274, men blev senere udbygget til et af Europas største fæstningsanlæg. Byen, hvor fæstningen ligger hed også førhen Marienburg, men er idag polsk og hedder nu Malbork.

at interessere sig for den, i det mindste eksisterer der en af ham trykt smædevise om gejstligheden. Desuden trykte og udbredte han under den krig, som stormester Albrecht af Brandenburg førte mod den polske konge i 1520 til 1521 et digt, der var forfattet til fordel for den førstnævnte, og altså et smædeskrift mod den polske konge, hvorfor han "på grund af ringeagt for herr kongen og den polske nation" blev straffet og sat i fængsel, da han forsøgte at sælge et eksemplar på gaden i Elbing, der dengang var polsk. Han blev dog udleveret til Danzig, hvor tre medborgere fik ham fri ved kaution i marts 1522.

Måske længtes han under sådanne omstændigheder efter at komme ud af fædrenebyen, måske var det ham selv, der ansporede de toneangivende kredse i Königsberg, hvor der indtil da slet ikke eksisterede noget trykkeri, til anlæggelse af et sådant. Næppe havde den tidligere franciskanermunk dr. Johann Briessmann vist sig i sensommeren 1526 i Königsberg, hvor den evangeliske lære hurtigt vandt terræn, og var begyndt at virke i Luthers ånd, medens stormester Albrecht forgæves rejste omkring i riget og søgte hjælp, da den ret velhavende stormesterlige sekretær Christoph von Gattenhofen, der var blevet derhjemme, lod anmodningen om at måtte oprette et trykkeri og en papirmølle i selve residensen overbringe til sin herre. Straks imødekom Albrecht, der med rette vurderede trykkerkunstens vigtighed som en sag, anmodningen i to skrivelser fra oktober og november 1521 på betingelse af, at hans landsfyrstelige rettigheder, især "en årlig forrentelse og benyttelse", blev tilgodeset i den forbindelse.

Danzigeren Hans Weinreich overtog det nye trykkeri, om det først kun var som teknisk leder, eller det straks var som ejer, kan ikke afgøres. Papirmøllen derimod kom på andre hænder.

Den opsigtsvækkende juleprædikenen, som den samlandske biskop Georg von Polentz holdt den 25.12. 1523 i domkirken i Königsberg, og hvori både biskoppen og landets regent bekendte sig til reformationen, gik som det første, ganske vist udaterede produkt fra den nye presse,trykt ud til stormesteren allerede den 26.2. 1524. Heraf kan det med sikkerhed antages, at denne presses virksomhed begyndte i den allerførste begyndelse af året 1524, også selv om et Danzig-tryk fra det samme år står i Weinreichs navn. Han kom vel først selv til Königsberg i efteråret 1524. Men at han også forsat skulle have ladet sin hjemlige presse arbejde, kan dog ikke bevises.

I Königsberg havde Hans Weinreich først sit trykkeri på nordsiden af den gamle bys torv under slottets parchammur, senere (i det mindste siden slutningen af 1541) i Löbenicht (dengang en tvillingby til Königsberg, idag en bydel i Kaliningrad). Også hans bolig var fra 1541 i Löbenicht. Hans navn symboliserer husets bomærke: Josva og Kaleb bærende en vinklase. Om Hans Weinreichs trykkervirksomhed i Königsberg taler på grund af den næsten fuldstændige mangel på aktmæssige og andre berettende belæg kun hans presses egne produkter, af hvilke der findes mindst 41 fra før 1527. De viser, at han ved siden af hebraiske bogstaver førte flere satser i schwabacher skrift af ikke uskønne former, også missaltyper og nogle titelbladbordurer. Men nodeværker måtte gives i kommission udenbys. Også antikvaskrift manglede han endnu helt.

En polsk bog kunne Hans Weinreich vel til nød fremstille, men da hans kassers sparspomme indhold ikke rakte til det store behov, og da hertug Albrecht holdt det for sin pligt ikke kun at forsyne sine egne polsktalende undersåtter, men også de evangeliske i selve Polen med de nødvendige bøger, så fik en indvandret polsk

præst, Joh. Maletius, lov til at anlægge et eget trykkeri til dette formål i nærheden af Lyck.

Skønt Hans Weinreich havde næret store forhåbninger til det nye universitet på sin kunsts vegne, så så han sig dog slemt skuffet. Det synes, som om han snart selv kølnedes i sin iver. Ganske vist anskaffede han i 1546 noder og kursiv latinsk tekstskrift, men de slidte schwabacher typer fornyede han ikke mere. Han måtte finde sig i, at to konkurrenter blev sat ved siden af ham i selve Königsberg i 1549: den berømte Luthertrykker fra Wittenberg, Hans Lust, der måtte oprette en filial der, og en bøhmer ved navn Alexander Augezdeckt, der fremstillede ret gode trykværker.

Om Hans Weinreich til sidst fortvivlede helt over sin forretnings videre forsvinden eller måske også faldt i unåde hos hertugen, lader sig ikke afgøre. Hvorom alting er, hans sidste tryk fra Königsberg, der er bevaret for os, fører på titelbladet som dato den 28. marts 1553, og fra året 1555 foreligger der igen et tryk fra Danzig af ham, men i sommeren 1554 begyndte hans efterfølger Hans Daubmann at arbejde i Königsberg. I 1553 altså eller senest i 1554 vendte Hans Weinreich tilbage til sin fædrene by, for der at genoptage sit erhverv, men ca. 1558 kom han igen til Königsberg, hvor han døde mellem juli 1559 og august 1560. Da vi ved, at han trykte afladsplakater i Danzig allerede i 1513, har han formodentlig opnået en alder af over 70 år. En byggegrund i Löbenicht kom efter hans død på retslig auktion.
Kilde, bl.a.: Allgemeine Deutsche Biographie, bind 21, Duncker og Humblots Forlag, Leipzig 1896.

1-911. JOHANN WEINREICH

Da Hertug Albrecht med reformationens gennemførelse i Preussen i 1525 forandrede ordentstaten til et verdsligt hertugdømme var det særlig hans frankiske og sachsiske rådsherrer, der indrettede og indadtil stabiliserede den nye stat. Naturligvis stod de frankiske ham særlig nær, iblandt dem Christoph von Gattenhofen, der som frankisk adelsmand var født 1484 i Ansbach, kom med den unge stormester til Preussen i 1511 og spillede en stor rolle som hans sekretær og rådgiver i politiske afgørelser. I hertugens følge må allerede på dette tidspunkt have været den senere embedssekretær Johann Weinreich, for i hans bestalling som "Amptschreiber von Mymmel" fremhæves han allerede 1527 for den "lange, tro og flittige tjeneste, som han hidtil lydigt har vist os gennem tyve år" og belønnes som embedssekretær med 40 mark årligt på livstid samt "bord med spise og drikke på slottet i Memel", desuden fri bolig og have, hvortil kommer 12 skæpper korn, en okse, 8 tønder herreøl og brænde. Da han forlod tjenesten i 1541 viste hertugen sig endnu særlig taknemmelig for den ydede tjeneste.

Johann Weinreich må allerede i Franken have tjent den daværende markgreve Albrecht og være født før 1485. En embedssekretær ("Amtsschreiber") var som hovedbeskæftigelse en ansat embedsmand, som havde latinske og juridiske kundskaber, som havde studeret, og som forvaltede embedets indtægter og udgifter som sin foresattes højre hånd. Vi erfarer fra hans bestalling, at hans kone hed Agathe og at de havde to sønner, Adam og Michel. Johann Weinreich må være død før 1550, idet han i et brev af 29.1. 1550 til hertugen omtales som den gamle salige Weinreich ("alten Weinreich seligen").

1-912. JOHANN WEINREICH

Rentemester Johann Weinreich hørte til de mænd, som hjalp hertug Albrecht med at opbygge og organisere den unge verdslige stat. Rentekammeret forvaltede finanserne under ledelse af rentemesteren, og det havde til huse i nordfløjen af slottet i Königsberg.

De af den hertugelige kasse betalte lønninger til alle i hertugens tjeneste værende embedsmænd er opført i håndskrevne folianter. De første folianter blev skrevet i året 1539 under rentemester Johann Weinreich.

Rentemester Johann Weinreich er en nevø til ovenstående embedssekretær af samme navn. Det fremgår af en arvekontrakt fra 1543, hvor rentemesteren kalder embedssekretæren for sin nærmeste og eneste arving og sin kære faders broder. I testamentet af 1559 testamenterer han store beløb til "min fars salige broders børn, Adam og Michel Weinreichin, mine kære fætre til venlig ihukommelse".

Rentemester Johann Weinreich var født i 1510 i Franken. Han trådte i hertug Albrechts tjeneste i 1524, men havde forladt tjenesten inden han skrev testamentet i 1559. Ifølge arvekontrakten af 1543 var han gift med Appolonia og havde ingen børn. På dette tidspunkt boede han i Löbenicht ved Königsberg. Der er bevaret talrige håndskrifter af ham, fordi han efter sin første kones død kom i konflikt med hertugen på grund af sin forlovelse med Anna Briessmann. Herugen glemte i denne forbindelse alle Johann Weinreichs betydelige fortjenester, og vi kan gætte på, at det var i denne sammenhæng, at Weinreich forlod hertugens tjeneste.

Anna Briessmann var datter af den kendte Johannes Briessmann, der var født 1488 i Kottbus og havde studeret teologi i Wittenberg og Frankfurt an der Oder. I Wittenberg blev han dr. teol. Han var ven af Martin Luther og hans medhjælper. Den 27.9. 1523 gik han som gråbroder på prædikestolen i Königsbergs domkirke og startede dermed reformationen i byen. Han var i denne tid rådgiver for og fortrolig med Georg von Polentz, der ifølge Martin Luther var den første af alle evangeliske biskopper på jorden. Johannes Briessmann giftede sig 12.6. 1523, en dag før Luther, og grundlagde dermed den evangeliske præstehusstand. Hans kone hed Elisabeth. Hun menes at have været abbedisse i nonneklosteret Sankt Marien i Löbenicht, så "den første reformator og den sidste abbedisse blev et par". Senere rejste han til Riga, hvor han ledede gennemførelsen af reformationen, og hvor datteren Anna blev født den 6.6. 1530. Da han vendte tilbage, blev han præst ved domkirken i Königsberg, hertugens fortrolige i teologiske spørgsmål, og rådgiver og leder ved Samland stift.

Før sin død havde Johannes Briessmann testamenteret, at hertugen og de øverste rådmænd skulle være formyndere for hans datter, hvilket rentemesteren intet kendte til. Han havde derfor ingen betænkelighed ved at udveksle ringe med Anna, især da familien var indforstået med denne forlovelse. Det skete i december 1549. Da hertug Albrecht hørte om denne forlovelse, ville han ikke give sit samtykke, da han imod landets love var blevet forbigået. Flere højtstående personer gik i forbøn til hertugen, men længe uden held. Først lang tid senere gav han efter, og ægteskabet blev derfor først indgået i 1556.

Rentemesteren døde 15.5. 1566. Hans hustru fik lavet et epitafium for ham i domkirken i Königsberg. Af den latinske indskrift her fremgår det, at Johann Weinreich var født i Franken, blev 55 år gammel og var gift i 10 år med sin hustru.

1-913. MARTIN WEINRICH

Født 1548 i Breslau. Broder til nedenstående Georg Weinrich. Blev hospitalspræst i Leipzig. Død 25.12. 1609 i Breslau som stadslæge og professor i fysik og veltalenhed. Efterlod følgende skrifter: "Problemata physico medica ex Joanne Baptista Montano", trykt 1590 i Wittenberg, og "Commentarius de monstris. In quo essentia, differentiae, causae et affectiones mirabilium animalium explicantur", trykt 1595 i Breslau.
Kilder: Allgemeine Deutsche Biographie, bind 21, Duncker og Humblots Forlag, Leipzig 1896, og Allgemeines Gelehrten Lexicon, bind 4, udgivet af Christian Gottlieb Jöcher, Leipzig 1751.

1-914. GEORG WEINRICH

Luthersk teolog. Født 23.4. 1554 i Hirschberg i Schlesien. Som fire af sine brødre studerede også han teologi. Sin forberedende uddannelse i klassiske sprog fuldendte han så tidligt, at han i det 15. leveår beherskede græsk og latin fuldstændig. I embedsstilling finder vi ham først ved fyrsteskolen i Grimma, derefter i præsteembedet i Saltze, hvor han tiltrådte i 1584. Fra 1586 var han virksom ved Thomaskirken i Leipzig. I 1594 blev han biskop, assessor i konsistorium og professor i teologi, senior for den polske "nation" og kannik i Zeitz, 1604 desuden i Meissen. I 1600 fungerede han som universitetets rektor, han var også seks gange dekan for sit fakultet og deltog i 1610 i den synode, der holdtes i Dresden. Efter hans tilbagevenden derfra blev han ramt af den ene sygdom efter den anden, indtil han døde den 27.1. 1617 i sin alders 63. år. Kort før sin død gentog han sin lærer Lucas Pollius' ord "Jam eo in vitam aeternam" (Nu går jeg ind i det evige liv). Georg Weinrich var forfatter til en meget lang række skrifter.
Kilde: Allgemeine Deutsche Biographie, bind 21, Duncker og Humblots Forlag, Leipzig 1896.

1-915. MAX WEINREICH

Født 22.4. 1894 i Kuldiga i Letland som søn af Lazar Weinreich og hustru Sophie Gutman. Familien var jødisk og deres modersmål var jiddisj, det sprog, der senere skulle blive Max Weinreichs livsgerning.

Jiddisj er de østeuropæiske jøders sprog. Under korstogstidens jødeforfølgelser flygtede meget store grupper af tyske jøder mod øst til Polen, Lithauen og Ukraine, og med sig tog de deres tyske modersmål, der allerede dengang var blandet med en del hebræiske låneord, og i Polen kom slaviske låneord til, men det var dog stadig mest en mellemhøjtysk dialekt, selv om det altid blev skrevet med hebræiske bogstaver.

Fra 1912 til 1918 studerede Max Weinreich ved universitetet i Sankt Petersborg, en sjældenhed for en jøde. Fra 1918 til 1923 studerede han ved universitetet i Berlin og tog i 1923 doktorgraden i Marburg. Han må i disse år i Tyskland have været stærkt venstreorienteret, for han oversatte til jiddisj værker af Sigmund Freud, der altid har været fordømt af ortodokse jøder, og antikrigsskuespil af den kommunistiske forfatter Ernst Toller. Derefter bosatte han sig i Wilno i Polen (det nuværende Vilnius i Lithauen), hvor han i 1925 blev medstifter af "Jiwo", instituttet for stu-

diet af jiddisj sprog og litteratur.

I 1940 flygtede han med sin familie til USA, hvortil "Jiwo" også blev overflyttet med Max Weinreich som leder indtil 1950. I 1947 blev han udnavnt til professor i jiddisj ved College of City of New York. Hans speciale som videnskabsmand har været den jiddisje litteraturs historie, psykologiske problemer for den polsk-jødiske ungdom m.v. I 1946 udgav han på jiddisj og engelsk bogen "Hitlers professorer", hvori han anklagede den tyske videnskab, der forblev i Tyskland under nazitiden, som medansvarlige for det jødiske folks skæbne.

Da Max Weinreich i 1964 blev 70 år, blev der i Holland udgivet et stort festskrift til ham: "For Max Weinreich on his seventieth birthday". Det indeholder artikler af fagfæller fra hele verden og en fortegnelse over hans skrifter, der omfatter 377 numre.

Max Weinreich blev 31.8. 1920 gift med Regina Szabad, med hvem han fik 2 sønner: Uriel Weinreich (nr. 1-916) og Gabriel Weinreich.

1-916. URIEL WEINREICH

Født 23.5. 1926 i Wilno i Polen (det nuværende Vilnius i Lithauen). Kom til USA i 1940. Studerede ved Colombia Universitet, fik doktorgrad i 1951. Studerede i Zürich fra 1949 til 1950. Dekan ved det linguistiske fakultet ved Colombia fra 1952 og professor i jiddisj sprog og litteratur og almindelig sprogvidenskab ved Colombia fra 1960. Vicepræsident i "Linguistic Society of America". Medlem af "Yivo" og medredaktør af det internationale sprogvidenskabelige tidsskrift "Word".

Foruden at være en af de største lærde i den jiddisje verden, regnes Uriel Weinreich som et af de store navne i moderne sprogvidenskab. Han har udgivet grundlæggende værker, f.eks. en lærebog i jiddisj "College Yiddish", der siden 1949 i kommet i mange udgaver, samt skrevet flere andre bøger.

Uriel Weinreich blev gift 26.6. 1949 med Beatrice Silvermann, der er doktor i jiddisj folklore. Han døde 30.3. 1967 i New York, kun 40 år gammel.

Register

Oversigtstavler og personregister
til bogens fem dele

OVERSIGTSTAVLER

Tavlerne herunder viser en oversigt over nogle af de ældre dele af slægten Weinreich fra Bjergsted og den Mecklenburgske familie, som den stammede fra. "g" i oversigtstavlerne betyder "gift".

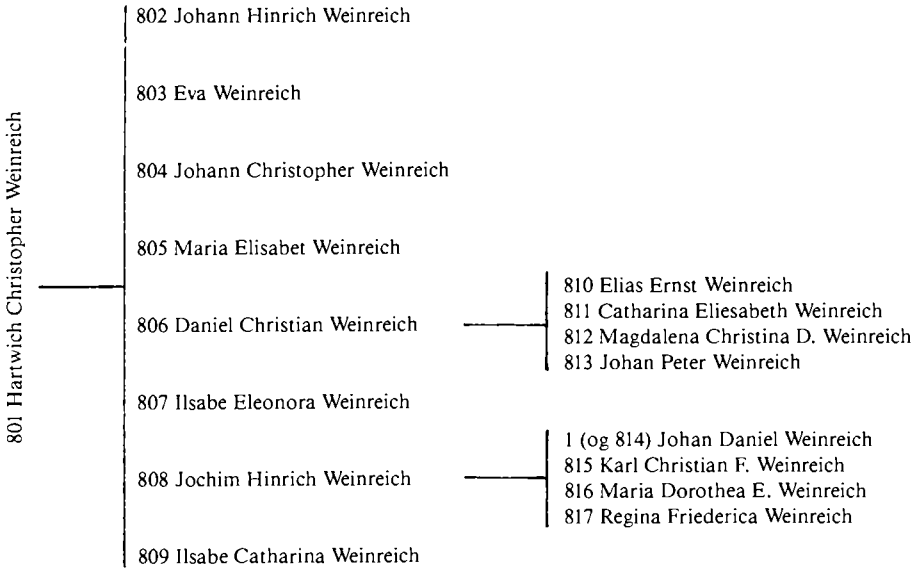

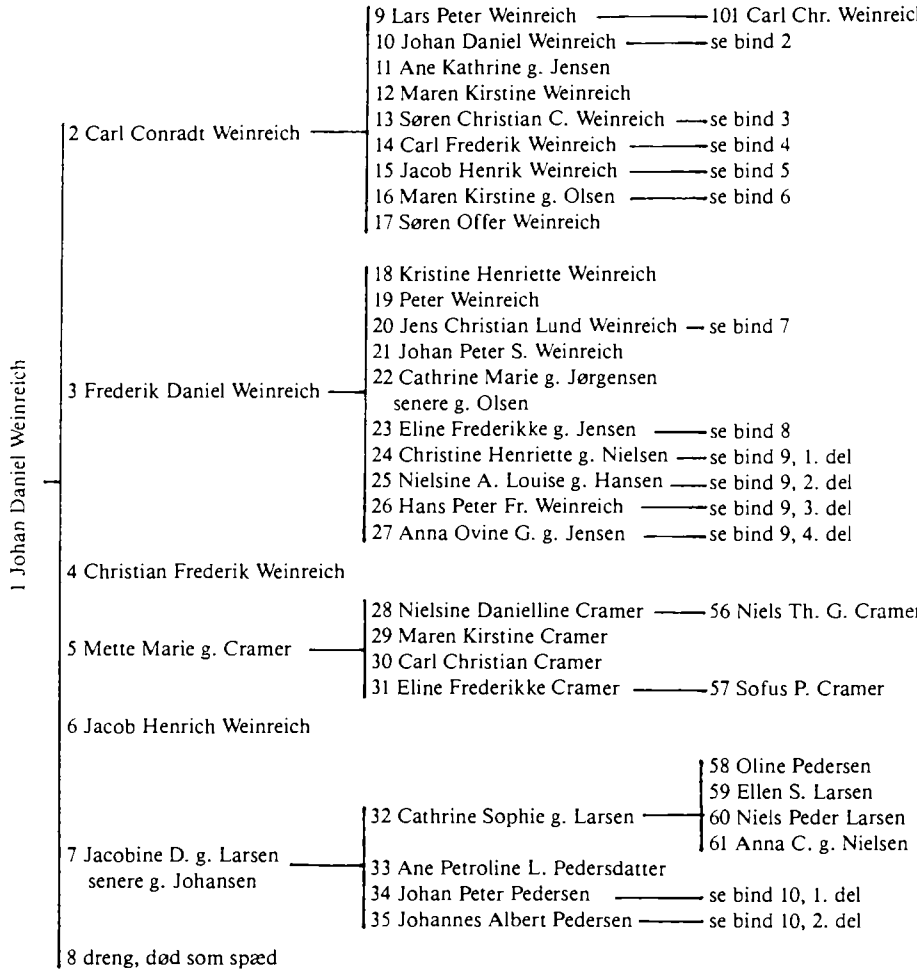
1 Johan Daniel Weinreich
2 Carl Conradt Weinreich
9 Lars Peter Weinreich
101 Carl Chr. Weinreich
10 Johan Daniel Weinreich
se bind 2
11 Ane Kathrine g. Jensen
12 Maren Kirstine Weinreich
13 Søren Christian C. Weinreich
se bind 3
14 Carl Frederik Weinreich
se bind 4
15 Jacob Henrik Weinreich
se bind 5
16 Maren Kirstine g. Olsen
se bind 6
17 Søren Offer Weinreich
3 Frederik Daniel Weinreich
18 Kristine Henriette Weinreich
19 Peter Weinreich
20 Jens Christian Lund Weinreich
se bind 7
21 Johan Peter S. Weinreich
22 Cathrine Marie g. Jørgensen
senere g. Olsen
23 Eline Frederikke g. Jensen
se bind 8
24 Christine Henriette g. Nielsen
se bind 9, 1. del
25 Nielsine A. Louise g. Hansen
se bind 9, 2. del
26 Hans Peter Fr. Weinreich
se bind 9, 3. del
27 Anna Ovine G. g. Jensen
se bind 9, 4. del
4 Christian Frederik Weinreich
5 Mette Marie g. Cramer
28 Nielsine Danielline Cramer
56 Niels Th. G. Cramer
29 Maren Kirstine Cramer
30 Carl Christian Cramer
31 Eline Frederikke Cramer
57 Sofus P. Cramer
6 Jacob Henrich Weinreich
7 Jacobine D. g. Larsen
senere g. Johansen
32 Cathrine Sophie g. Larsen
58 Oline Pedersen
59 Ellen S. Larsen
60 Niels Peder Larsen
61 Anna C. g. Nielsen
33 Ane Petroline L. Pedersdatter
34 Johan Peter Pedersen
se bind 10, 1. del
35 Johannes Albert Pedersen
se bind 10, 2. del
8 dreng, død som spæd

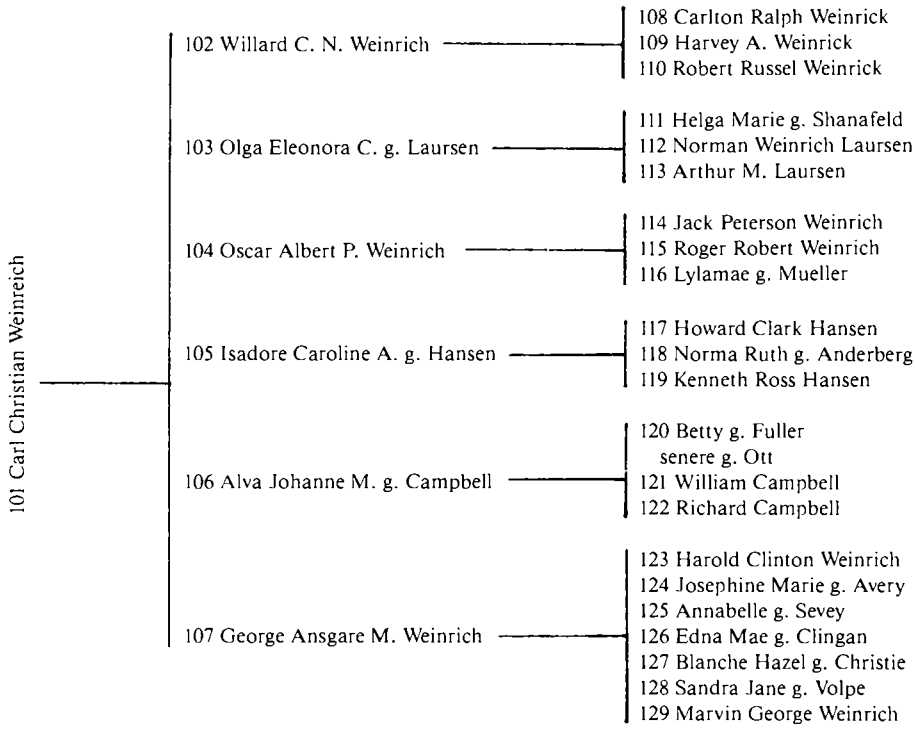
101 Carl Christian Weinreich
102 Willard C. N. Weinrich
108 Carlton Ralph Weinrick
109 Harvey A. Weinrick
110 Robert Russel Weinrick
103 Olga Eleonora C. g. Laursen
111 Helga Marie g. Shanafeld
112 Norman Weinrich Laursen
113 Arthur M. Laursen
104 Oscar Albert P. Weinrich
114 Jack Peterson Weinrich
115 Roger Robert Weinrich
116 Lylamae g. Mueller
105 Isadore Caroline A. g. Hansen
117 Howard Clark Hansen
118 Norma Ruth g. Anderberg
119 Kenneth Ross Hansen
106 Alva Johanne M. g. Campbell
120 Betty g. Fuller
senere g. Ott
121 William Campbell
122 Richard Campbell
107 George Ansgare M. Weinrich
123 Harold Clinton Weinrich
124 Josephine Marie g. Avery
125 Annabelle g. Sevey
126 Edna Mae g. Clingan
127 Blanche Hazel g. Christie
128 Sandra Jane g. Volpe
129 Marvin George Weinrich

PERSONERNES NUMRE

I venstre kolonne er anført numre i dette bind, og i højre kolonne er anført de samme personers numre i slægtsbogen fra 1958. Hvor der i venstre kolonne er sprunget numre over, hvilket er markeret med en streg, er de pågældende personer ikke omtalt i den gamle slægtsbog.

1-1	1
1-2	2
1-3	3
1-4	4
1-5	5
-	
1-7	6
-	
1-9	7
1-10	8
1-11	9
1-12	10
1-13	11
1-14	12
1-15	13
1-16	14
1-17	15
1-18	16
1-19	17
1-20	18
1-21	19
1-22	20
1-23	21
1-24	22
1-25	23
1-26	24
1-27	25
1-28	26
1-29	27
1-30	28
1-31	29
1-32	30
1-33	31
1-34	32
1-35	33
-	
1-56	94
1-57	95
1-58	98
1-59	99
1-60	96
1-61	97
-	
1-101	34
-	

PERSONREGISTER

Registeret omfatter alle de i bogen nævnte personer, herunder forfatternavne til litteraturhenvisningerne, men der henvises kun til de væsentligste beskrivelser af personerne. I registeret er der således ikke henvist til billedtekster og billeder, idet disse henvisninger findes ved beskrivelsen af personerne inde i bogen. Ligeledes henviser registeret ikke til oversigtstavlerne samt prædikenen af Johan Martin Weinrich.

Henvisningerne gælder primært personernes numre, og kun hvor henvisningerne gælder de beskrivende afsnit af bogen, er sidenumre anført.

Æ efter nummeret betyder ægtefælle til personen med nummeret.
F efter nummeret betyder svigerfar til personen med nummeret.
M efter nummeret betyder svigermor til personen med nummeret.
N efter nummeret betyder en person, der er nævnt ved nummeret.
aa er placeret først i alfabetet, å er placeret sidst.
ü er placeret sammen med y.
ä er placeret sammen med æ.
ö er placeret sammen med ø.

En person er anført såvel under fødenavn som senere efternavne. Såfremt kaldenavnet er forfatteren bekendt som et andet navn end fornavnet, er personen anført under begge disse navne.

A

Aakjær, Jeppe 1-61 N
Ager, Christian Jensen 1-560 N
Ager, Inger Kristine Jensdatter 1-554 Æ
Ager, Jens Pedersen 1-554 F
Albrecht, stormester, senere hertug 1-910 N, 1-911 N, 1-912 N
Albrectsen, H. side 133
Albreth, Johan side 133
Anatojevna, Vera side 114
Anchersen, C. 1-504 N
Anderberg, Albin Martin 1-118 F
Anderberg, Albin Martin 1-118 Æ
Anderberg, Christie D. 1-166 Æ
Anderberg, Elsie 1-118 M
Anderberg, Erik Albin 1-166, 1-118 N
Anderberg, Jaymes Cole 1-249
Anderberg, Nancy Ruth 1-168
Anderberg, Norma Ruth 1-118
Anderberg, Paul Howard 1-167
Anderberg, Taylor Neils 1-248
Andersdatter, Lisbeth side 125
Andersdatter, Maren Kirstine 1-15 M
Andersdatter, Maren 1-403 Æ
Andersen, Anders Peter 1-625 N
Andersen, Bodil Oline Christine 1-625 Æ

Andersen, Bodil 1-639 N
Andersen, Christen 1-3 N
Andersen, Christian 1-4 N
Andersen, H. C. side 126
Andersen, Inger Hessellund side 13, 18
Andersen, Jens 1-23 F
Andersen, Karen Weinrich 1-629
Andersen, Karin Birkehøj 1-731 Æ
Andersen, Lisbeth 1-637 N
Andersen, Marius side 9, 15
Andersen, Mette Marie 1-16 M
Andersen, Ole 1-16 F
Andersen, Ottine 1-15 N, side 18, 20
Andersen, Rene Møller 1-637 N
Andersen, Thora 1-625 M
Anderson, Irma Tullikki 1-139 M
Augezdeckt, Alexander 1-910 N
August den Stærke af Saksen og Polen side 143
Avery, Anna 1-124 M
Avery, Brian Richard 1-181 N
Avery, Bruce Paul 1-181
Avery, George 1-124 F
Avery, Jesse 1-124 Æ
Avery, Jodine Marie 1-182
Avery, Josephine Marie 1-124
Avery, Kathy 1-181 Æ
Avery, Laura Marie 1-262
Avery, Michael Paul 1-261
Avery, Peter Micheal 1-183
Avery, Tammy 1-183 Æ

B

Balsgaard, Carl Wilhelm 1-506 N
Balsgaard, Hans 1-506 Æ
Balsgaard, Jens Martin 1-506 N
Balsgaard, Marie Dorthea 1-506
Balsgaard, Peter August 1-506 N
Barton, Dorothy May 1-648 M
Barton, Ernest 1-648 F
Barton, Susan Mary 1-648 Æ
Bastholm, Christian 1-504 N
Baumgarten, Konrad 1-910 N
Bech, Andreis Pedersen 1-560 F
Bech, Anne 1-560 M
Bech, Else Cathrine 1-560 Æ
Bendtsen, forpagter på Svebøllegavn 1-32 N
Bentzen, Kirstine 1-406 Æ
Bentzen, Søren Henrik 1-406 N
Bentzon, Peder side 143
Berantzino, Gerda 1-633 Æ
Berantzino, Ingeborg Christine Alvilda 1-633 M
Berantzino, Karl Adolf Siegfried 1-633 F
Berg, Alice Alexandra 1-641
Berger, Gustav 1-710 N
Berghuis, Mary Lou 1-145
Berghuis, Samual 1-145 Æ
Bergsøe, Paul side 103
Bergsøe, Poul side 24
Berry, Charles Edgar 1-166 F
Berry, Christie D. 1-166 Æ
Berry, Lila Christine 1-166 M
Berthelsen, Hans Carl 1-621 Æ
Berthelsen, Olga 1-621, 1-633 N
Besch, Angelika Anna Merry Katharina 1-907 N
Besch, Hans Eckart 1-907 N
Beusche, Ilsche 1-851 Æ
Beusche, Jochim 1-851 N
Beyer, Valentin Hermansen side 140
Bilderback, Helen Taylor 1-111 M
Bildering, regimentsskriver side 144
Bille, Hedvig Margrethe side 139
Bilsted, Carl Jacob Truels side 139
Bilsted, Cathrine Marie 1-3 M, side 137, 140, 142
Bilsted, Christine (Christiane) side 139, 140
Bilsted, Edeline Frederikke 1-3 Æ, side 137, 143
Bilsted, Hans side 139
Bilsted, Jacob side 138, 139, 140
Bilsted, Marie Severine side 139
Bilsted, Ole Severin 1-3 F, side 137, 138
Bilsted, Sofie side 137
Bjergsted, Peter 1-20 N
Bjerregaard, Grethe side 23, 24
Bjerregaard, Hans side 23
Black, Micky 1-180 M
Blixen(-Finecke), Karen 1-559 N
Boehmer, major 1-602 N
Boller, Else Børgesdatter side 145
Borchers, Anna Catharina Lucretia 1-555 Æ
Borchers, Anna Elisabeth 1-555 M
Borchers, August Clemens 1-555 F
Bornbach, Stenzel 1-909 N
Boske, Arthur Albert 1-119 F
Boske, Joyce Marie 1-119 Æ
Boske, Mable Dorothy 1-119 M
Bouillon, se: Gotfred af Bouillon
Boyens, Angelika Anna Merry Katharina 1-907 N
Boyens, Harald Julius Otto 1-907 Æ
Boyens, Julie Anna Emilie Fanny 1-907
Bozich, Carolyn Jean 1-133 Æ
Bozich, Mary Margrete 1-133 M
Bozich, Thomas 1-133 F
Brady, Darlene Sue 1-231 M
Brady, David Alan 1-284
Brady, James William 1-231 F
Brady, Lynda Ann 1-231
Brady, Patrick Andrew 1-286
Brady, Robert Earl 1-231 Æ
Brady, Ryan Arthur 1-285

Brahe, Steen 1-401 N
Brechenmacher, Josef Karlmann 1-908 N
Bremer(s), Anna Catharina 1-864 Æ, 1-865 Æ
Bremer, Claus 1-864 F
Bremer(s), Ilsche 1-851 Æ
Brewer, Mable Mae 1-112 M
Briessmann, Anna 1-912 Æ
Briessmann, Elisabeth 1-912 N
Briessmann, Johannes 1-912 Æ, 1-910 N
Bruce, Alisha 1-190 Æ
Brun, Catharina Jensdatter 1-559 M
Brüggeman, Ana 1-889
Brüggeman, Andreas 1-889 Æ
Brygger, Peder Nielsen side 145
Buchwald, C. 1-504 N
Buck, Dorthy Edna Mae 1-109 Æ

C

Cain, se: McCain
Campbell, Alva Johanne Marie 1-106, 1-118 N
Campbell, Betty 1-120, 118 N
Campbell, Cindy 1-175
Campbell, Joan 1-122 Æ
Campbell, Richard 1-122
Campbell, Vallarie 1-176
Campbell, William 1-106 Æ
Campbell, William 1-121
Christensdatter, Ane Marie 1-26 M
Christensdatter, Dorthe side 145
Christensdatter, Maren side 144
Christensdatter, Maren Sofie 1-9 Æ
Christensdatter, Margrethe Elizabeth Anne 1-403 N
Christensen, Anders 1-3 N
Christensen, Anders 1-617 N
Christensen, Ane Kirstine 1-4 N
Christensen, Ane Kirstine 1-710 Æ
Christensen, C. A. 1-908 N
Christensen, Jørgen 1-20 F, 1-22 F
Christensen, Mikkel 1-15 F
Christensen, Peder 1-710 F
Christensen, Peder side 110, 111
Christensen, Per 1-640 N
Christensen, Peter 1-617 N
Christensen, Rachel 1-710 N
Christensen, Sofie 1-710 M
Christian den 5., konge 1-401 N, side 145
Christian den 7., konge 1-504 N
Christian den 9., konge 1-61 N
Christiansen, Aage side 122
Christiansen, Kristiane Weinreich side 122
Christiansen, Mads 1-2 N
Christiansen, Sjane side 122
Christie, Alisha 1-190 Æ
Christie, Anastasia 1-269
Christie, Blanche Hazel 1-127
Christie, Brent Howard 1-196
Christie, Cindy Sue 1-193
Christie, Connie Joyce 1-194
Christie, Corrina Donna Mae 1-192
Christie, John 1-270
Christie, Randell Lee 1-191
Christie, Reuben Ira 1-195
Christie, Robert 1-271
Christie, Robert Arthur 1-127 F
Christie, Robert Keith 1-127 Æ
Christie, Robin Keith 1-190
Christie, Shannon K. 1-197
Clausen, Hendrick 1-1 N, side 132
Clausen, Jens 1-11 F
Clausen, Johann Hendrick 1-1 N, side 132
Clausen, Karen 1-11 M
Clausen, Laura side 20
Clingan, Blanche Elinor 1-126 M
Clingan, Edna Mae 1-126
Clingan, Pamela Jane 1-187
Clingan, Ralph Burton 1-126 F
Clingan, Richard Ormas 1-126 Æ
Clingan, Sally 1-188 Æ
Clingan, Thomas Ralph 1-189
Clingan, Timothy Richard 1-188
Coleman, Adam Andrew 1-234
Coleman, Alan 1-156 F
Coleman, Beatrice Ann 1-156
Coleman, Garret 1-156 Æ
Coleman, June 1-156 M
Coleman, Kevin Garret 1-233
Collins, Michael Robert 1-168 Æ
Collins, Nancy Ruth 1-168
Conradsdatter, Ane Cathrine 1-11
Cramer, Carl Christian 1-30, 1-5 N
Cramer, Carl Christian 1-5 Æ
Cramer, Eline Frederikke 1-31
Cramer, Maren 1-5 M
Cramer, Maren Kirstine 1-29, 1-5 N
Cramer, Mette Marie Danielsdatter 1-5, side 135
Cramer, Niels Theodor Gissing 1-56
Cramer, Nielsine Danielline 1-28, 1-5 N
Cramer, Niels 1-5 F
Cramer, Sofus Petersen 1-57
Crinnion, Clifton Robert 1-123 F
Crinnion, Edith Mae 1-123 M
Crinnion, Inez Blanch 1-123 Æ
Curtis, Dawn Marie 1-141 M
Cvirtjefskaja, Fedorovna side 114

D

Daa, Gregers side 140
Daley, Dorothy 1-178 M
Dannerfjord, Johanne side 20
Daubmann, Hans 1-910 N

Delau, Johan 1-401 N
Detlefsen, Gerhard 1-784 Æ
Detlefsen, Rita Dorothea Bertha Irmtraud 1-784
Dils, Joann Ann 1-108 Æ
Dinesen, Karen Christence 1-559 N
Dolberg, Ruth side 18, 19
Dons, Julius 1-20 N
Dragon, Anders side 107
Dunaven, David 1-185 Æ
Dunaven, Deborah Jean 1-185
Dähnke, Sophia Charlotta 1-898 Æ
Dørffler, Carl Andreas 1-25 N, side 13, 18, 21
Dørffler, Ebba 1-25 N, side 18

E

Earl, Jance 1-140 Æ
Eckhoff, Maria Elisabeth 1-902 M
Ehrenberg, Anna Catharina 1-894 Æ
Elling, Cont. side 110
Ellison, Judy Maxine 1-131
Ellison, Kenneth 1-131 Æ
Ellison, Lori Lynn 1-203 Æ
Ellison, Nicholas 1-281
Ellison, Scott Kenneth 1-203
Ellison, Zachery Scott 1-280
Engelbreth, Edel Fridericha side 140, 142, 143, 146
Engelbreth, Rasmus side 143
Engelbretsen, Knud side 143
Engelbretsen, Marie Elisabeth Sørensdatter side 143, 144
Esbern Snare side 133

F

Feilberg, H. F. side 133
Feldthusen, Carl Bernhard 1-724 F
Feldthusen, Else 1-724 Æ
Feldthusen, Maria Antonia 1-724 M
Fischer, Inger Kristine Jensdatter 1-554 Æ
Fischer, Peter Christian 1-560
Fischer, Peter Larsen 1-554 N, 1-558 N
Fisk, Gladys 1-125 M
Flatter, Thelma Faye 1-146
Fog, Michel Mogensen side 144
Frantzen, Else Marie Therese 1-640 N
Frantzen, Henry Felix 1-640 N
Frantzen, Lis Elna 1-640 N
Franz Josef, østrigsk kejser 1-710 N
Franz den 2., kejser side 289
Frederik den 4., konge side 145
Frederik den 5., konge 1-504 N
Frederik den 6., konge side 140
Freesen, Margrete Maria 1-404 Æ
Freud, Sigmund 1-915 N
Friis, Achton side 102
Friis-Hansen, Kim 1-559 N
Fuller, Betty 1-120, 1-118 N
Fuller, Gordon 1-120 Æ
Fuller, Gordon 1-171
Fuller, William 1-172
Förstemann, Ernst side 285

G

Gaeth, Ilsabe Maria Juliana 1-808 Æ
Gaeth, Maria 1-808 Æ
Gaines, Vivian Rosella 1-108 Æ
Gatewood, Donald 1-302 Æ
Gatewood, Kathleen Ann 1-302
von Gattenhofen, Christoph 1-910 N, 1-911 N
Gehrke, historiker 1-909 N
Gertsdatter, Aarsula side 125
Gillespie, Francis Joan 1-129 Æ
Gissing, Niels 1-28 N, 1-56 N
Godtfredsen, Christopher side 110
Goebel, Enda Marie 1-110 M
Goebel, John William 1-110 F
Goebel, Susan Carol 1-110 Æ
Goisme, Rosenstand 1-504 N
Gore, Barry 1-646 Æ
Gore, Elizabeth 1-646
Gore, Paul Anthony 1-646 N
Gore, Robert John 1-646 N
Gotfred af Bouillon side 286
Griffin, Bill 1-162 Æ
Griffin, Cynthia Louise 1-162
Gritter, Sara Lea -181 N
Gritter, Thomas Martin 1-181 N
Groh, Allan 1-218
Groh, Brittney 1-283
Groh, Carolyn 1-219
Groh, Doris Jean 1-138
Groh, John 1-138 Æ
Groh, Marilyn 1-220
Groh, Mark 1-216
Groh, Steven 1-217
Gustavson, Jodi Kay 1-169
Gustavson, Steve 1-169 Æ
Gutman, Sophie 1-915 N
Gyberg, regimentsskriver side 144
Gyldendal, forlagsagent 1-504 N
Gyth, Jensenius side 135
Gädck, Jochen Hinrich 1-897 Æ
Gädck, Sophia Elisabeth 1-897

H

Hald, Marie Jensdatter side 140
Hall, Kathy 1-181 Æ
Hall, Tanya 1-186 Æ

Hallburg, Enda Marie 1-110 M
Hammer, Gregers Astrup 1-634 N
Hammer, Ida Birgitte 1-634 N
Hammer, Niels Astrup 1-634 N
Hansdatter, Anna Sophie 1-604 Æ
Hansdatter, Elna 1-14 Æ
Hansdatter, Johanne Marie 1-790 N
Hansdatter, Karen 1-11 M
Hansdatter, Karen side 125
Hansen, Adolf 1-25 F
Hansen, Andreas Nicolaj 1-559 N
Hansen, Anna Katrine 1-559
Hansen, Anne Margrethe 1-613, 1-604 N
Hansen, Beatrice Margaret 1-117 Æ
Hansen, Birthe Kirstine Marie 1-712 M
Hansen, Bodil side 9, 18
Hansen, Caroline 1-615, 1-604 N
Hansen, Catharina Jensdatter 1-559 M
Hansen, Ebba 1-25 N, side 18
Hansen, Godfred 1-559 Æ
Hansen, Hans 1-613 N, 1-604 N
Hansen, Hans Christian 1-559 F
Hansen, Hans Jacob 1-613 Æ, 1-604 N
Hansen, Hans Peter 1-559 N
Hansen, Hansine Christophine Karen Marie 1-618 Æ
Hansen, Howard Clark 1-117
Hansen, Isadora Caroline Amalie 1-105
Hansen, Jacob 1-613 N
Hansen, Jama Sue 1-199
Hansen, Jens 1-604 N
Hansen, Jens side 125
Hansen, Jodi Kay 1-169
Hansen, Johan Frederik 1-613 N, 1-604 N
Hansen, Johanne Sophie 1-614, 1-604 N
Hansen, Johannes Weinrich 1-613 N, 1-604 N
Hansen, Joyce Marie 1-119 Æ
Hansen, Julie Ann 1-279
Hansen, Julius Martin 1-25 Æ, 1-3 N, side 115
Hansen, Kathleen Ann 1-302
Hansen, Kathrine 1-25 M
Hansen, Kenneth Ross 1-119
Hansen, Lars 1-1 N
Hansen, Lena 1-105
Hansen, Louise 1-25, 1-3 N
Hansen, Mads 1-618 F
Hansen, Maren 1-61 M
Hansen, Margaret 1-301 Æ
Hansen, Mark Kenneth 1-170
Hansen, Niels Christian 1-105 Æ
Hansen, Nielsine Andrea Louise 1-25, 1-3 N
Hansen, Norma Ruth 1-118
Hansen, Peder 1-4 N
Hansen, Peter 1-613 N, 1-604 N
Hansen, Peter 1-615 Æ
Hansen, Poul Bodi side 21
Hansen, Rasmus 1-604 N
Hansen, Rasmus 1-613 N
Hansen, Rasmus 1-614 Æ
Hansen, Sophie 1-613 N
Hansen, Timothy Howard 1-301
Hansen, Timothy 1-199 Æ
Hanssen, Ida Mathilde 1-906 Æ
Harboe, Ludvig 1-504 N
Harder, Maria Elisabeth 1-808 Æ
Harper, Karen Gay 1-178
Harper, William Dale 1-178 Æ
Hartmann, Adam side 291
Hartmann, Anna Catharina side 291
Hartvigsdatter, Else 1-4 N
Hauch-Fausbøll, Th. 1-560 N, side 139
Haynes, Emily Kay 1-254
Haynes, Eunice 1-178 M
Haynes, Hilford 1-178 F
Haynes, Karen Gay 1-178
Haynes, Robert 1-178 Æ
Haywood, Annette 1-649
Haywood, George 1-649 F
Haywood, Joan 1-649 M
Haywood, Laura Emily 1-649 N
Haywood, Mark 1-649 Æ
Haywood, Olivia Rose 1-649 N
Hegermann-Lindencrone, C. D. 1-15 N
von der Heide, David side 144
von der Heide, Lisabeth Davidsdatter side 144, 145
Hein, Piet 1-559 N
Heine, Amy Jennett 1-112 Æ
Heine, Lorenz E. 1-112 N
Heiss, Betty Jane 1-110 Æ
Heje, Ole Engel side 133
Hejndorf, Alice Weinreich side 37
Heminger, Katherine Marlene 1-134
Heminger, Thomas 1-134 Æ
Henderson, Joseph Fleming 1-179 F
Henderson, June Havens Schaub 1-179 M
Herslet, magister og rektor 1-504 N
Heske, Anna Charlotte 1-701 M
Hiemstra, Kenin Marie 1-247
Hiemstra, Kevin Eugene 1-165 Æ
Hiemstra, Mary Jane 1-165
Hingst, Hedewig Friederika 1-806 Æ
Hirsch, Theodor 1-909 N
Hjort-Lorenzen, H. R. 1-560 N
Holm, Frida side 20
Holm, hr. 1-504 N
Holmer, Rasmus side 145
Holst, Peder Andersen side 133
von Holten, Margaretha Elisabeth 1-901 Æ
Homfeld, Dorothea Beatha Christiana 1-606
Homfeld, Jacob 1-606 Æ
Hoppe, Anna Loysa 1-801 Æ
Houlberg, Ella side 20
Houlberg, Richard side 20
House, Jewel Ann 1-163 M
House, Karen Elizabeth 1-244
House, Pati Jae 1-163
House, William A. 1-163 F
House, William John 1-163 Æ
Hudson, Leona Maxine 1-130 M
Humfeldt, Dorothea Beatha Christiana 1-606
Humfeldt, Jacob 1-606 Æ
Husar, Kristen side 107
Hutchinson, Mary Margrete 1-133 M
Hübner, murermester 1-865 F
Hübner(n), Catharina Maria 1-865 Æ
Hübner(n), Trien Marie 1-865 Æ
Hyne, Alma 1-651 M
Høegh-Guldberg, Catharine Marie side 140
Høegh-Guldberg, Lucie Emerentze side 140
Høegh-Guldberg, Ove side 140
Højer, Barbara Kirstine side 132, 134
Höppner, Friederich Johan Jürgen Christian 1-881 Æ
Höppner, Hans Jacob 1-881 F
Höppner, Henrica Catharina Lowisa 1-881

I

Iftersdatter, Kirsten 1-403 N

Ingersoll, Elizabeth Ann 1-201 M
Ingersoll, Jerry Edward 1-201 Æ
Ingersoll, Wayne Jay 1-201 F
Ingersoll, Yvonne Christine 1-201
Inkäbrand, Elisabetha Franziska side 289

J

Jackowiak, Josephine 1-108 Æ
Jacobsen, Hans 1-26 F
Jacobsen, Jacob Henrich side 111
Jacobsen, Katrine 1-26 M
Jacobsen, Thomas 1-7 N
Jahn, Friedrica Margretha Johanna 1-603
Jahn, Hartwig 1-603 Æ
Jakobsen, Jakobine 1-26 Æ
Jenkins, Jeremiah Walter 1-278
Jenkins, Kathy Jo 1-198
Jenkins, Steven Craig 1-198 Æ
Jensdatter, Ane Marie 1-13 Æ
Jensdatter, Ane Sofie 1-27 M
Jensdatter, Johanne Marie 1-10 M
Jensdatter, Karen 1-2 N
Jensdatter, Maren 1-14 Æ
Jensen, Alfrida Weinrich 1-630
Jensen, Allan Astrup 1-634 N
Jensen, Anders Peder 1-23 Æ
Jensen, Ane Kathrine 1-11
Jensen, Anna Ovine Guldbertine 1-27
Jensen, Anni 1-631 N
Jensen, Chresten side 145
Jensen, Christen side 110, 111, 113
Jensen, Christian Peder 1-27 F
Jensen, Christian 1-1 N
Jensen, Dorrit Weinrich 1-645, 1-634 N
Jensen, Eline Frederikkel-20 N
Jensen, Eline Frederikke 1-23, 1-3 N
Jensen, Elisabeth 1-14 M
Jensen, Ellen Kirstine 1-3 M
Jensen, Ellinor Ruth Vibeke 1-634
Jensen, Elna 1-14 Æ
Jensen, Erik Aalbæk side 127
Jensen, Georg Andreas 1-27 Æ
Jensen, Hans side 125
Jensen, Henning Christian Weinrich 1-631
Jensen, Hilmar 1-632
Jensen, Ingeborg Mathilda 1-107 Æ
Jensen, Jacob Christian 1-637 F
Jensen, Jens 1-14 F
Jensen, Jens Erik Astrup 1-634 Æ
Jensen, Jens Peter 1-20 N
Jensen, Jørgen 1-631 N
Jensen, Karen 1-631 Æ
Jensen, Karen Marie 1-3 N
Jensen, Ketty Stensgaard 1-639 N
Jensen, Knud 1-11 Æ
Jensen, Laurits Marius 1-624 Æ
Jensen, Leif Hilmar Weinrich 1-632
Jensen, Line 1-20 N
Jensen, Lisbeth 1-14 M
Jensen, Lisbeth 1-639 N
Jensen, Maren 1-61 M
Jensen, Maren 1-710 M
Jensen, Margit Lillian Linde 1-637 Æ
Jensen, Mariane 1-22 M
Jensen, Mathea Henriette Jakobine 1-637 M
Jensen, Nete side 20
Jensen, Niels side 103, 135
Jensen, Niels Peder 1-61 F
Jensen, Ole 1-22 F
Jensen, Ole side 113
Jensen, Peder 1-3 F
Jensen, Rasmus side 111
Jensen, Sexta Sophie Octavia 1-624
Jensen, Sofie 1-20 N
Jensen, Svend Weinrich 1-643, 1-631 N
Jensen, Søren 1-20 N
Jensen, Thorkild side 113
Jespersen, Amanda Wilhelmine Anna Bertha 1-711, 1-710 N
Jespersen, Kathrine Rachel Weinreich 1-720
Jespersen, Paul Weinreich 1-721, 1-710 N
Jespersen, Søren 1-711 Æ
Jetzing, jødisk kvinde 1-701 N
Jockel, Anna Charlotte 1-701 M
Jockel, Charlotte Wilhelmine 1-701 Æ, 1-710 N
Jockel, Georg Christoph 1-701 F
Johansdatter, Anna Kirstina side 133
Johansen, Finn Dastrup side 32
Johansen, Jacobine Danielsdatter 1-7, 1-1 N, 1-2 N, side 113
Johansen, Peder 1-7 Æ
Johnson, Kim 1-179 Æ
Jolson, Kristopher 1-180 N
Jordan, Jack Korak 1-155 F
Jordan, Marjorie Ann 1-155 Æ
Jordan, Opal Betty 1-155 M
Jöcher, Christian Gottlieb 1-913 N, side 290
Jöers(en), Dorothea 1-857 Æ
Jørgensdatter, Christiane 1-20 Æ, 1-22 N
Jørgensen, Birthe Kirstine Marie 1-712 M
Jørgensen, Cathrine Marie 1-22, 1-3 N
Jørgensen, Elvin 1-628
Jørgensen, Frederik 1-20 N
Jørgensen, Hertha Athalia 1-712 Æ
Jørgensen, Jørgen Christian 1-712 F
Jørgensen, Jørgen Peter 1-628 N
Jørgensen, Karl Sofus Elvin Veinreich 1-628
Jørgensen, Kristine Elisabeth Hjorth 1-790 N
Jørgensen, Maren Sofie 1-4 N
Jørgensen, Merry Mignon 1-712 Æ
Jørgensen, Niels 1-20 N, 1-22 Æ
Jørgensen, Thorvald Christian 1-659 N

K

Kaarsberg, John side 114
Kaarsberg, Kai side 114
Kall, dekan 1-504 N
Karl den 11., svensk konge 1-401 N
Karmarch, Jens side 145
Kelderhouse, Robert 1-135 Æ
Kelderhouse, Sharon Kay 1-135
Kiby, Dorrit Weinrich 1-645
Kiby, Erling 1-645 Æ
Kielkou, Samuel 1-501 N
Kjeldsen, Tim 1-710 N
Knipe, Sharon Ann 1-133 Æ
von Kniprode, Winric 1-908 N
von Kniprode, Winric 1-908, side 286
Knoblauch, officer 1-401 N
Knudsen, Albert 1-627 F
Knudsen, Anna Karla Andrea 1-627 Æ
Knudsen, Fanny 1-627 M
Knudsen, Niels side 110, 111
Kock, Godfriede Elisabeth Margrethe 1-558 Æ
Kolb, Else side 287
Kolb, Johann side 287
Kono, Juro 1-636 Æ
Kono, Ruth Iris Weinrich 1-636
Konow, Hans 1-559 N
Kothe(n), Catharina 1-853 Æ
Krag, Frederik side 140
Kratzenstern, lærer 1-504 N
Krause, Catharina Charlotte 1-705 M
Krauter, Carl 1-163 F
Krauter, Hilda 1-163 M
Krauter, Kenneth John 1-163 Æ
Krauter, Pati Jae 1-163
Kristiansdatter, Ellen Kirstine 1-3 M
Kristoffersen, Ane Kirstine 1-4 N
Kristoffersen, Marius 1-5 N
Krogh, Hanne Ketty 1-642
Kronbo, Karin side 9, 18
Kröger, Hinrich Christof 1-905 F
Kröger, Katharina Margrete 1-905
Kurz, Maria Antonia 1-724 M

L

La Prise, se: Prise
Larsdatter, Anne 1-4 M
Larsdatter, Ane Cathrine 1-4 N
Larsdatter, Ane Lisbeth side 126
Larsdatter, Ane Marie 1-10 Æ
Larsdatter, Wilhelmine 1-4 N
Larsen, Anna Conradine 1-61
Larsen, Bertha Elise Kathrine 1-790 N
Larsen, Cathrine Sophie 1-32
Larsen, Christine Louise 1-507
Larsen, Corrina Donna Mae 1-192
Larsen, Ellen Christine 1-565 Æ
Larsen, Ellen Sophie 1-59
Larsen, Emmerich Hjort 1-790 N
Larsen, Frederik Vilhelm side 115
Larsen, Hans 1-507 F
Larsen, Hans Christian 1-35 F
Larsen, Hans Søren 1-790 N
Larsen, Henrik 1-7 N
Larsen, Jacobine Danielsdatter 1-7, 1-1 N, 1-2 N, side 113
Larsen, Jens side 125
Larsen, Johanne Marie 1-10 M
Larsen, Johanne Marie 1-790 N
Larsen, Karl Weinrich 1-790
Larsen, Kirstine Lovise 1-507
Larsen, Lars 1-10 F
Larsen, Lars Hansen 1-507 Æ
Larsen, Marianne 1-35 M
Larsen, Marie Sofie 1-35 Æ
Larsen, Niels Peder 1-60
Larsen, Ole 1-4 N
Larsen, Peder 1-2 F
Larsen, Peder 1-32 Æ
Larsen, Peder 1-7 Æ
Larsen, Peter 1-4 N
Larsen, Peter 1-790 N
Larsen, Ralph 1-192 Æ
Lauritsen, Søren side 144
Laursen, Amy Jennett 1-112 Æ
Laursen, Arthur M. 1-113, 1-111 N, 1-159 N
Laursen, Beatrice Ann 1-156
Laursen, Carl Laurits 1-103 Æ, 1-118 N, 1-155 N, 1-159 N
Laursen, Charles Arthur 1-160, 1-159 N
Laursen, Charles Arthur 1-240
Laursen, Charlie 1-103 Æ, 1-118 N, 1-155 N, 1-159 N
Laursen, Emma May 1-113 Æ
Laursen, Helga Marie 1-111
Laursen, James Norman 1-229
Laursen, Jeffrey Alan 1-232
Laursen, Jonathan Carl 1-230
Laursen, Karen Ann 1-154 Æ
Laursen, Karen Ruth 1-159
Laursen, Lawrence Arthur 1-155
Laursen, Lynda Ann 1-231
Laursen, Marjorie Ann 1-155 Æ
Laursen, May 1-113 Æ
Laursen, Norman Weinrich 1-112, 1-111 N
Laursen, Norman Weinrich 1-154
Laursen, Olga Eleonora Cecilia 1-103, 1-105 N, 1-118 N
Laursen, Patrick Perry 1-242
Laursen, Shelly Ann 1-160 Æ
Laursen, Tanya Marie 1-241
Lavesdatter, Anne 1-560 M
Lawson, Nancy L. 1-160 M
Lea, Kathy 1-181 Æ

Lehmann, Anna 1-555 N
Lehmann, Anna Catharina Lucretia 1-555 Æ
Lehmann, Michael 1-555 N
Lehmann, Samuel Gottlob 1-555 N
Leise, Anders 1-728 N
Leise, Annette 1-728 N
Leise, Jørgen 1-728 Æ
Leise, Lizzie 1-728
Leise, Margurite 1-728 N
Lemvig, Casper 1-501 N
Lengnick, J. C. L. side 142
Lerche, greve til Lerchenborg 1-23 N
Lessow, Cathrine side 140
Lessow, Christentze Hansdatter side 140
Lessow, Hans Tønnesen side 140
Levin, Johan side 119
Lewis, Cheri Lynn 1-243
Lewis, Lauren Lynn 1-287
Lewis, Perry 1-243
Lillienskjold, Anton Jacob side 140
Lillienskjold, Margrethe Øllegaard side 140
Linde, Mathea Henriette Jakobine 1-637 M
Linde, Thyra 1-719 Æ
Logie, Pandora Ann 1-179 Æ
Loring, Arlene 1-203 M
Lund, Augusta Sofie Laura 1-714, 1-710 N
Lund, Beth 1-714 N
Lund, Emil 1-714 N
Lund, Hans side 137
Lund, Hans Christian side 143
Lund, Helen 1-714 N
Lund, Jens Christian 1-20 N, side 137
Lund, Joseph 1-714 Æ
Lund, Lovise side 143
Lund, Murray 1-714 N
Lust, Hans 1-910 N
Luther, Martin 1-910 N, 1-912 N
Lutzhöft, Christian August 1-782 Æ
Lutzhöft, Dorothea Katharina Luise 1-782, side 265
Lutzhöft, Rita Dorothea Bertha Irmtraud 1-784
Lüdecke, C. W. 1-504 N
Lützhøft, Hans Holten side 265
Lønstrup, Mogens 1-505 N

M

Madsen, Hans Peter side 122
Madsen, Ingeborg Christine Alvilda 1-633 M
Madsen, Kristiane Weinreich side 122
Madsen, Sjane side 122
Mahlmeister, Anna Margaretha Caecilia 1-602 Æ
Mahlmeister, Anna Maria 1-602 N
Mahlmeister, Elisabeth 1-602 N
Mahlmeister, Maria Anna 1-602 M
Mahlmeister, Michael 1-602 F
Maletius, Joh. 1-910 N
Malthe-Bruun, Kim 1-559 N
Malthe-Bruun, Vibeke 1-559 N
Mann, Edith Mae 1-123 M
Margrethe den 1., dronning 1-908 N
Mathiasdatter, Stine 1-4 N
Matsen, Gert side 125
Matthiessen, Lilly 1-721 Æ
McCain, Nellie Violet 1-113 M
Meltzer, Anna 1-884 Æ
Messerschmidt, Poul side 24, 27
Van der Meulen, Christopher Lee 1-264
Van der Meulen, Craig James 1-263
Van der Meulen, James 1-182 Æ
Van der Meulen, Jodine Marie 1-182
Michelsen, Carl Christian Emil 1-710 N
Michelsen, Emil 1-710 N
Michelsen, Karl 1-710 N
Michelsen, Rosa 1-710 N
Michelsen, Wilhelmine Frederikke Bolette 1-710 Æ
Mickienicz, Adam 1-908 N
Mikkelsdatter, Catharine side 143
Mikkelsdatter, Kathrine 1-15 Æ
Mikkelsdatter, Maren Kathrine 1-15 Æ
Miller, Irma Ellen 1-159 M
Mills, Marjorie Constance 1-164 M
Molenbeck, Tammy 1-183 Æ
Moon, Anita Joyce 1-139 Æ
Moon, David Russell 1-139 F
Moon, Irma Tullikki 1-139 M
Moore, Ila Aletha 1-108 Æ
Mortensdatter, Maren 1-5 M
Mortensdatter, Mette 1-1 M, side 132, 133
Mortensen, Caroline side 15
Mortensen, Erik side 26, 32
Mortensen, Gertrud side 9
Mueller, Emil Max 1-116 F
Mueller, Karl Lewis 1-116 Æ
Mueller, Lylamae 1-116
Mueller, Mary Jane 1-165
Mueller, Matthew Thomas 1-245
Mueller, Michael Lewis 1-164
Mueller, Mikaela Sidney 1-246
Mueller, Pati Jae 1-163
Mueller, Sidney 1-164 Æ
Mueller, Violet Beatrice 1-116 M
Mullens, Frank 1-177 F
Mullens, James Franklin 1-177 Æ
Mullens, Joshua Ivan 1-252
Mullens, Lori Ann 1-177
Mullens, Onioa 1-177 M
Mullens, Patrick Alan 1-253
Munthe, C. 1-504 N
Myers, Benita 1-190 N
Myers, Bethani Marie 1-272
Møller, lærerinde frk. side 106
Møller, Andrea 1-16 N
Møller, Ane Cathrine side 133

Møller, Jakobine 1-9 N
Møller, Johanne Laursdatter side 144
Møller, Lauritz Detlevsen side 144, 145
Møller, Magdalene Valborg 1-628 M
Møller, Maria Georgine side 133, 135
Müller, kaptajn 1-602 N
Müller, Anna Juliana Henrietta 1-610
Müller, Ilse Dorothea 1-610 M
Müller, Joh. Casper 1-610 Æ
Müller, Johann Joachim 1-610 F
Müller, Julie 1-610

N

Nagel, Bitten 1-638
Nagel, Ellen Margrethe Weinrich 1-638
Nagel, Jan 1-638 N
Nagel, Jørgen Johan 1-638 Æ
Nagel, Thuri 1-638 N
Neufundt, Johan Jacob 1-402 Æ
Neufundt, Marie Elisabeth 1-402
Nielsdatter, Anne 1-7 M
Nielsdatter, Karen 1-20 M, 1-22 M
Nielsdatter, Karen 1-616 Æ
Nielsdatter, Katrine 1-26 M
Nielsdatter, Maren Sofie 1-22 N
Nielsen, Alma 1-651 M
Nielsen, Anders 1-4 N
Nielsen, Ane Marie 1-26 M
Nielsen, Anna Conradine 1-61
Nielsen, Bjarne Stensgaard 1-639 N
Nielsen, Børge Viggo 1-651 F
Nielsen, Christine Henriette 1-24, 1-3 N
Nielsen, Dagmar Louise 1-651 Æ
Nielsen, Dally Weinreich side 19, 21
Nielsen, Elise Juliane Marie 1-101 Æ
Nielsen, Emil side 119
Nielsen, Fanny 1-627 M
Nielsen, Hans 1-790 N
Nielsen, Hans Peter side 118
Nielsen, Herluf 1-908 N
Nielsen, Ingeborg 1-101 M
Nielsen, Inger 1-639
Nielsen, Inger Kirstine 1-26 M
Nielsen, Jens Christian Laurits side 113
Nielsen, Julia(ne) 1-101 Æ
Nielsen, Jørgen 1-61 Æ, side 104, 107, 115, 118
Nielsen, Ketty Stensgaard 1-639 N
Nielsen, Lars 1-32 F
Nielsen, Lis Elna 1-640 N
Nielsen, Ludvig 1-61 N
Nielsen, Martha side 13, 18, 19
Nielsen, Mary side 9
Nielsen, Mathias Berg 1-24
Nielsen, Niels Christian 1-101 F
Nielsen, Niels Christian 1-2 N
Nielsen, Olaf side 107
Nielsen, Ole G. side 126
Nielsen, Olga 1-710 N
Nielsen, Ottomine 1-26 Æ
Nielsen, Per 1-640 N
Nielsen, Poul side 18, 21
Nielsen, Sofie 1-710 M
Nielsen, Sten Stensgaard 1-639 Æ
Nielsen, Søren 1-26 F
Nielsen, møbelhandler 1-710 N
Nilsdatter, Else Marie side 134
Noer, Ole side 37
Nolff, Elizabeth Ann 1-201 M
Norrie, J. W. G. 1-14 N
Nyegaard, Marie Severine side 139
Nygaard, Niels Pedersen side 139
Nyrop, Christian 1-1 N
Nørlem, Anna Margrethe side 140
Nørlem, Catharine Marie side 140
Nørlem, Christentze Hansdatter side 140
Nørlem, Jens Pedersen side 140
Nørlem, Lucie Emerentze side 140
Nørlem, Marie Jensdatter side 140
Nørlem, Peder Jensen side 140
Nørlit, Axel side 9, 23

O

Offersdatter, Anne 1-2 M
Olsdatter, Ane Margrethe 1-4 Æ
Olsdatter, Ane side 125
Olsdatter, Dorthea 1-2 N
Olsdatter, Grethe 1-4 Æ
Olsdatter, Secil side 125
Olsen, befæstningsarb. på Trekroner 1-34 N
Olsen, Aage 1-626 Æ
Olsen, Aage 1-650, 1-637 N
Olsen, Andrea 1-16 N
Olsen, Ane Marie 1-626, 1-635 N
Olsen, Anna Ulrikka 1-16 N
Olsen, Aron 1-650 N
Olsen, Bitten 1-638
Olsen, Ellen Margrethe Weinrich 1-638
Olsen, Hans Christian side 115
Olsen, Hansine Frederikke 1-34 Æ
Olsen, Henriette 1-651 N
Olsen, Jens 1-2 N
Olsen, Jens Aage Henry 1-626 Æ
Olsen, Jens Peter 1-16 Æ
Olsen, Kaj Alexander Weinrich 1-637
Olsen, Karl Olaf 1-16 N
Olsen, Lars 1-4 N
Olsen, Lisbeth 1-637 N
Olsen, Maren Kirstine 1-16, 1-2 N
Olsen, Margit Lillian Linde 1-637 Æ
Olsen, Marie 1-626, 1-635 N
Olsen, Marie side 9
Olsen, Peder 1-22 Æ
Olsen, Peder side 110

Olsen, Ruth Iris Weinrich 1-636
Olsen, Stephan 1-650 N
Olsen, Stine 1-16, 1-2 N
Olsen, Sven 1-651, 1-637 N
Olsen, Søren Peter 1-16 N
Olsen, Villy Weinreich side 24, 32, 37
Orcutt, Karl 1-143 Æ
Orcutt, Laura Ruth 1-143
Ott, Betty 1-120, 1-118 N
Ott, James 1-120 Æ

P

Palmer, Opal Betty 1-155 M
Palsteen, Grete 1-24 N
Peacock, Sally 1-188 Æ
Pedersdatter, Ane Mette 1-3 Æ, side 115
Pedersdatter, Ane Petroline Larsine 1-33, 1-7 N, side 107
Pedersdatter, Cathrine Sophie 1-32
Pedersdatter, Elisabeth 1-14 M
Pedersdatter, Karen 1-2 Æ
Pedersdatter, Karen side 145
Pedersdatter, Line 1-33, 1-7 N, side 107
Pedersdatter, Lisbeth 1-14 M
Pedersdatter, Mette Marie 1-16 M
Pedersdatter, Petroline 1-33, 1-7 N, side 107
Pedersen, Alfred John 1-713 Æ
Pedersen, Astrid side 110
Pedersen, Axel Bøgelund 1-61 N, side 19, 105, 115
Pedersen, Christine 1-3 N
Pedersen, Dorthea Sofie 1-625 Æ
Pedersen, Edith 1-713 N
Pedersen, Else Karin Gudrun 1-628 Æ
Pedersen, Grethe 1-719 Æ, 1-710 N
Pedersen, Hansine Frederikke 1-34 Æ
Pedersen, Hans 1-615 N, 1-604 N
Pedersen, Jacob side 110
Pedersen, Jens Peter Kristian 1-628 F
Pedersen, Johan 1-615 N
Pedersen, Johan 1-7 F
Pedersen, Johan Peter 1-34, 1-7 N, side 107, 113
Pedersen, Johannes Albert 1-35, side 114, 115
Pedersen, Kjeld Juel side 26, 32
Pedersen, Leah 1-713 N
Pedersen, Leroy 1-713 N
Pedersen, Magdalene Valborg 1-628 M
Pedersen, Margrethe 1-719 Æ, 1-710 N
Pedersen, Marie Sofie 1-35 Æ
Pedersen, Niels Juel 1-10 N, side 9, 21
Pedersen, Ole 1-4 F
Pedersen, Oline Henriette Kirstine 1-58
Pedersen, Peder 1-625 F
Pedersen, Peder Weinreich side 9, 15, 19, 20, 22, 24
Pedersen, Thora 1-625 M
Pedersen, Valborg Nita 1-713, 1-710 N
Perrot, Alexander 1-622 Æ
Perrot, Eleonora Vilhelmine Alexandra 1-622
Perrot, Frits Harald 1-622 N
Perrot, James 1-622 N
Perrot, Nora 1-622
Perrot, Wilhelm 1-622 N
Peterman, Brandi Mae 1-275
Peterman, Corrina Donna Mae 1-192
Peterman, Donald 1-192 Æ
Peterman, Holly Ann 1-276
Peterman, Jeffery Donald 1-277
Petersen, murersvend 1-31 N
Petersen, Ane Petra 1-625 N
Petersen, Bodil Oline Christine 1-625 Æ
Petersen, Christian 1-20 N
Petersen, Helge Philip side 19
Petersen, Inger 1-722 Æ
Petersen, Inger side 32
Petersen, Jacob side 22
Petersen, Kristine 1-715 Æ
Petersen, Mathilda 1-104 Æ
Petersen, Olive Mathilde 1-104 Æ
Petersen, Rita 1-20 N
Petersen, Sofie 1-20 N
Pett, Margaret Bridgett Elaine 1-198 M
Pickers, Ilse Dorothea 1-610 M
Pillemark, Jens 1-501 N
Piszczek, Arlene 1-203 M
Piszczek, Lori Lynn 1-203 Æ
Piszczek, Robert 1-203 F
Pleissig, Catharina Rosina 1-609 M
Pless(en), Catharina 1-883 Æ
von Polentz, Georg 1-910 N, 1-912 N
Pollius, Lucas 1-914 N
Poulsdatter, Ane Cathrine 1-23 M
La Prise, Andrew Frederick 1-250
La Prise, Hannah Ruth 1-251
La Prise, John Peter 1-168 Æ
La Prise, Joseph 1-168 F
La Prise, Marie 1-168 M
La Prise, Nancy Ruth 1-168

Q

Quehl, Dennis Lee 1-165 Æ
Quehl, Earnest 1-165 F
Quehl, Else 1-165 M
Quehl, Mary Jane 1-165

R

Raakjær, Christine side 139
Rantzau, Christian Ditlev side 144
Rasmusdatter, Ingeborg side 145
Rasmusdatter, Maren 1-3 N

Rasmussen, Anna Margrethe Tabita side 115
Rasmussen, Else Marie Therese 1-640 N
Rasmussen, Fred 1-710 N
Rasmussen, Hans 1-614 N, 1-604 N
Rasmussen, Jens Christian 1-3 N
Rasmussen, Lars side 125
Rasmussen, Peter side 110
Redd, Charles Carl 1-113 F
Redd, Emma May 1-113 Æ
Redd, May 1-113 Æ
Redd, Nellie Violet 1-113 M
Reiffenberger, Gertrud side 291
Reventlow, Ludvig Alfred Otto greve 1-559 N
Riber, H. V. 1-504 N
Richter, June Havens Schaub 1-179 M
Riis, Cathrine side 140
Robarge, Dorothy 1-178 M
Robarge, Emily Kay 1-254
Robarge, James Arthur 1-178 F
Robarge, Karen Gay 1-178
Robarge, Mathew Adam 1-256
Robarge, Richard James 1-178 Æ, 1-254 N
Robarge, Travis James 1-255
Robbins, Annie 1-117 M
Robbins, Beatrice Margaret 1-117 Æ
Robbins, John 1-117 F
Roelsgaard, Stinne side 19
Rosen, Laura side 18
Rosendal, Axel 1-645 F
Rosendal, Dorrit Weinrich 1-645
Rosendal, Jens Gustav Krarup 1-645 Æ
Rosendal, Marie Louise Weinrich 1-652
Rothe, Hedvig Margrethe side 139
Rothe, Karen Lassen side 139
Rothe, Nicolaj August side 139
Rothrock, Darlene Sue 1-231 M
Rumph, Howard G. 1-160 F
Rumph, Nancy L. 1-160 M
Rumph, Shelly Ann 1-160 Æ
Runcke, Anna Maria Christiana 1-902
Runcke, Johann Christopher 1-902 Æ
Runcke, Maria Elisabeth 1-902 M
Runcke, Simon Ludwig 1-902 F
Rundberg, Anna Margareta side 133
Röhrs, Abraham Ehrenfried 1-609 Æ
Röhrs, Bernhard Johann 1-609 F
Röhrs, Catharina Rosina 1-609 M
Röhrs, Christiana Dorothea Claudina 1-609

S

Salo, Bonnie 1-140 Æ
Sare, Dawn Marie 1-141 M
Sare, Debra Marie 1-141 Æ
Sare, Donald George 1-141 F
Schacht, Asmus 1-890 N
Schacht, Marie 1-890
Schacht, Peter 1-890 Æ
Schiernbech, Andreas side 140
Schiernbech, Anna Margrethe side 140
Schiernbech, Christine (Christiane) side 139, 140
Schiernbech, Hans side 140
Schiernbech, Margrethe Øllegaard side 140
Schlichting, Katharina Margrete 1-905 Æ
Schmidt, Christina 1-903 Æ
Schmidt, Joseph 1-108 N
Schmidt, Peter Jakob side 140
Schröder, Catharina Sophia 1-405 Æ
Schröder, Dorothea Sara 1-552, 1-551 N
Schröder, Hans Peter 1-552 Æ
Schultz, St. 1-504 N
Schütte, Anna Magdalena 1-896 Æ
Schütte, Carsten 1-896 F
Schön, Anna 1-555 N
Schönborn, Anna Maria 1-705 N, 1-710 N
Schönborn, Bertha Ulrike Caroline 1-705, 1-710 N
Schönborn, Catharina Charlotte 1-705 M
Schönborn, Gustav Theodor 1-705 N, 1-710 N
Schönborn, Johann Gotlieb 1-705 F
Schönborn, Theodor Ferdinand 1-705 Æ, 1-710 N
Schönheyder, Chr. 1-504 N
Seaman, Jewel Ann 1-163 M
Seidelin, Lisbeth Jørgensdatter side 145
Seidelin, Mogens 1-507 N, side 146
Seiferlein, Mable Dorothy 1-119 M
Selchau, Andreas side 142
Selchau, Cathrine Marie 1-3 M, side 137, 140, 142
Selchau, Christian Andreas (den yngre) side 142
Selchau, Christian Andreas (den ældre) side 142, 143
Selchau, Christian Henrik side 140, 142, 143
Selchau, Edel Friderícha side 140, 142, 143, 146
Selchow, Heinricus de side 142
Severin(sen), Hans Peter side 126
Sevey, Annabelle 1-125
Sevey, Clinton 1-125 F
Sevey, Deborah Jean 1-185
Sevey, Gladys 1-125 M
Sevey, Kyle Richard 1-266
Sevey, Lou Ann 1-184
Sevey, Stacy Marie 1-265
Sevey, Tanya 1-186 Æ
Sevey, William Lewis 1-125 Æ
Sevey, William Richard 1-186
Shanafelt, Helen Taylor 1-111 M
Shanafelt, Helga Marie 1-111
Shanafelt, Ransom Earl 1-111 F
Shanafelt, William Earl 1-111 Æ
Sherman, James 1-304 Æ
Sherman, Wanda J. 1-304
Siebmacher, J. side 288, 290

Siiger, Juliane side 20
Silvermann, Beatrice 1-916 Æ
Sivertsen, Carl Christian 1-710 F
Sivertsen, Maren 1-710 M
Sivertsen, Wilhelmine Frederikke Bolette 1-710 Æ
Slott, Christian Jensen side 122
Smith, skolelærer 1-54 N
Smith, Cathrine 1-102 Æ
Smith, Grethe Berantzino 1-644
Smith, Hugh Benjamin 1-644 F
Smith, Irene Mae 1-644 M
Smith, Kathern 1-102 Æ
Smith, Kelly 1-644 N
Smith, Lisa 1-644 N
Smith, Michael Benjamin 1-644 N
Smith, Ricard Keith 1-644 N
Smith, William Keith 1-644 Æ
Snethen, Blanche Elinor 1-126 M
Sophie Caroline, fyrstinde af Ostfriesland 1-554 N
Sophie Magdalene, dronning 1-554 N
Spencer, Annie 1-635 M
Spencer, Byron 1-635 F
Spencer, Sheila 1-635 Æ
Spier, Karoline Marie 1-504 Æ
Splittoft, Johan side 134
Splittorf, Andreas Conrad side 133
Splittorf, Anna Cathrine side 133
Splittorf, Barbara Kirstine 1-1 Æ,1-7N,s.13,19,110,113,132,134,135
Splittorf, Birgite side 133
Splittorf, Birgitha side 133
Splittorf, Carl side 134
Splittorf, Conrad(t) Johan 1-1 F, side 132, 133, 134
Splittorf, Hans Henric side 134
Splittorf, Jens Johansen side 133
Splittorf, Johan side 134
Splittorf, Johan Conradt side133
Splittorf, Johan Heinrich side 133
Splittorf, Johannes Andreas side 133, 135
Splittorf, Johannes side 133
Splittorf, Kirstine 1-1 Æ, 1-7 N, side 13,19,110,113,132,134,135
Splittorf, Morten side 134
Splittorf, Niels Krum side 134
Splittorf, Sidse Cathrine side 134
Stahnke, Ilsabe Catharina 1-801 Æ
Stampe, H. A. side 143
Stampe, Lovise side 143
Stanley, Violet Beatrice 1-116 M
Stauffer, Dale Lavern 1-130 F
Stauffer, Leona Maxine 1-130 M
Stauffer, Mary Jane 1-130 Æ
Steinbek, Barthold Hinrich 1-808 N
Steinbek, Maria Elisabeth 1-808 Æ
Stemann, Poul Christian von side 142
Stolten, Liesch (Elisabeth) 1-899 N
Strauss, Catharina Sophia Margaretha 1-860 Æ
Struensee, Johan Friedrich side 140
Stutzman, Bethany Joy 1-237
Stutzman, Darren Kyle 1-239
Stutzman, Dorman Howard 1-159 F
Stutzman, Eric Christopher 1-235, 1-159 N
Stutzman, Irma Ellen 1-159 M
Stutzman, Karen Ruth 1-159
Stutzman, Kristen Joann 1-236, 1-159 N
Stutzman, Larry Dorman 1-159 Æ
Stutzman, Melissa Monet 1-238
Sutherland, Amy Jennett 1-112 Æ
Sutherland, Mable Mae 1-112 M
Sutherland, Roy Charles 1-112 F
Swanson, Douglas Keith 1-187 Æ
Swanson, Keith Douglas 1-268
Swanson, Krista Sue 1-267
Swanson, Pamela Jane 1-187
Szabad, Regina 1-915 Æ
Sørensdatter, Anna 1-501 Æ
Sørensen, Anna 1-631 M
Sørensen, Arnold Rasmus Josef 1-639 F
Sørensen, Bodil 1-639 N
Sørensen, Elna 1-639 M
Sørensen, Hans 1-631 F
Sørensen, Inger 1-26 Æ
Sørensen, Inger 1-639
Sørensen, Inger Kirstine 1-26 M
Sørensen, Karen 1-631 Æ
Sørensen, Laurits 144
Sørensen, Lisbeth 1-639 N
Sørensen, Mads 1-26 F
Sørensen, Rasmus side 125
Sørensen, Svend Erik 1-639 Æ
Sørensen, Vilhelm side 113
Sørensen, Vilhelm side 121

T

Thams, distriktsdommer 1-504 N
Therkelsen, Erik side 26, 27
Thomas, Dorothy May 1-648 M
Thomsen, Marianne 1-35 M
Todd, Micky 1-180 M
Todd, Robert 1-180 F
Todd, Sonya D. 1-180 Æ
Toller, Ernst 1-915 N
Townsend, Eunice 1-178 M
Traul, Irene Mae 1-644 M
Tretow, Hans 1-863 F
Tretow, Hanss 1-890 Æ
Tretow, Liesch Mari 1-890 N
Tretow, Mari 1-890
Tretows, Catharina 1-863 Æ

U

Unmack, væver 1-1 N

V

Valdemar Atterdag, konge 1-908 N
Vallee, Eleanor 1-149 M
Vallee, James Mathew 1-149 F
Vallee, Jaqueline Renee 1-149 Æ
Vallons, Karen Ann 1-154 Æ
Vallons, Norma 1-154 M
Vallons, Ralph 1-154 F
Van der Meulen, se: Meulen
Van Winkle, se: Winkle
Veinreich, Alice Alexandra 1-641
Veinreich, Else Karin Gudrun 1-628 Æ
Veinreich, Elvin 1-628
Veinreich, Hanne Ketty 1-642
Veinreich, Karl Sofus Elvin 1-628
Voitekevitch, Eugen(ia) side 114
Voitekevitch, Ludmilla (Milla) side 114
Voitekevitch, Viktor side 114
Volpe, Dale Edmund 1-128 Æ
Volpe, Elizabeth 1-128 M
Volpe, Jama Sue 1-199
Volpe, James Dale 1-128 F
Volpe, Sandra Jane 1-128
Volpe, Todd Edward 1-200
von der Heide, se: Heide
von Gattenhofen, se: Gattenhofen
von Holten, se: Holten
von Kniprode, se: Kniprode
von Polentz, se: Polentz
Vossberg, F. A. 1-909 N

W

Waagepetersen, J. T. 1-14 N
Wanscher, Edith Kate 1-723
Wanscher, Ole 1-723 Æ
Warner, Jeffery 1-177 Æ
Warner, Lori Ann 1-177
Warren, Eleanor Lucille 1-142 M
Watts, Doreen 1-647 M
Watts, Isabel 1-647 N
Watts, Laura 1-647 N
Watts, Lucy 1-647 N
Watts, Marianne 1-647
Watts, Stephen 1-647 Æ
Watts, Thomas 1-647 F
Waybrant, Charles Calvin 1-142 F
Waybrant, Christine Ann 1-225
Waybrant, Eleanor Lucille 1-142 M
Waybrant, Lorene Lynn 1-142
Waybrant, Martyn James 1-142 Æ
Waybrant, Paul James 1-224
Weinreich, Aage 1-650, 1-637 N
Weinreich, Adam 1-911 N, 1-912 N
Weinreich, Adriana Sophia 1-562
Weinreich, Agathe 1-911 Æ
Weinreich, Agnes Flora Natalie 1-709
Weinreich, Alexander Carl Christian 1-627
Weinreich, Alice Vajhøj 1-727 Æ
Weinreich, Amanda Wilhelmine Anna Bertha 1-711, 1-710 N
Weinreich, Amandus Friedrich Wilhelm 1-906
Weinreich, Andreas Diderich 1-558
Weinreich, Andreas Frederik 1-406, side 208
Weinreich, Ane Kathrine 1-11
Weinreich, Ane Kirstine 1-710 Æ
Weinreich, Ane Margrethe 1-4 Æ
Weinreich, Ane Marie 1-10 Æ
Weinreich, Ane Marie 1-13 Æ
Weinreich, Anna 1-912 Æ
Weinreich, Anna Catharina Lucretia 1-555 Æ
Weinreich, Anna Catharina 1-864 Æ, 1-865 Æ
Weinreich, Anna Catharina 1-894 Æ
Weinreich, Anna Karla Andrea 1-627 Æ
Weinreich, Anna Katrine 1-559
Weinreich, Anna Loysa 1-801 Æ
Weinreich, Anna Magdalena 1-896 Æ
Weinreich, Anna Maria Christiana 1-902
Weinreich, Anna Ovine Guldbertine 1-27
Weinreich, Anne-Grethe side 37
Weinreich, Appolonia 1-912 Æ
Weinreich, Arthur side 285
Weinreich, Asmus 1-899
Weinreich, Augusta Sofie Laura 1-714, 1-710 N
Weinreich, Beatrice 1-916 Æ
Weinreich, Benny Emil 1-722
Weinreich, Bente 1-733
Weinreich, Bertha Ulrike Caroline 1-705, 1-710 N
Weinreich, Bine 1-26 Æ
Weinreich, Birger side 32, 37
Weinreich, Bjarne Christian 1-731
Weinreich, Bjørn 1-725
Weinreich, Carina 1-656
Weinreich, Carl 1-3 N, 1-20 N, side 9, 13, 15, 18, 19, 23, 24,32,102
Weinreich, Carl 1-893
Weinreich, Carl side 9, 19
Weinreich, Carl side 19
Weinreich, Carl Christian 1-101
Weinreich, Carl Christian side 18
Weinreich, Carl Conradt 1-2, 1-5 N, 1-7 N
Weinreich, Carl Frederik 1-14, 1-2 N
Weinreich, Carl Martin 1-561
Weinreich, Carolina Sophia Louisa 1-867
Weinreich, Carsten 1-659
Weinreich, Caspar 1-909, 1-910 N
Weinreich, Caspar Friederich Jacob 1-564
Weinreich, Catharina 1-883 Æ

Weinreich, Catharina Eliesabeth 1-811
Weinreich, Catharina Maria 1-865 Æ
Weinreich, Cathrine Marie 1-22, 1-3 N
Weinreich, Charlotte Wilhelmine 1-701 Æ, 1-710 N
Weinreich, Christian 1-20 N, side 122
Weinreich, Christian 1-26 N
Weinreich, Christian side 32, 37
Weinreich, Christian Frederik 1-4
Weinreich, Christian Johann Hinrich Asmus 1-866
Weinreich, Christian Ludewig 1-898
Weinreich, Christiana Margareta Elisabeth 1-876
Weinreich, Christiane 1-20 Æ, 1-22 N
Weinreich, Christiane Frederikke 1-567, 1-568 N
Weinreich, Christina 1-657
Weinreich, Christina 1-903 Æ
Weinreich, Christine 1-20 N, side 122
Weinreich, Christine side 21
Weinreich, Christine Henriette 1-24, 1-3 N
Weinreich, Christopher 1-801
Weinreich, Conrad(t) 1-2, 1-5 N, 1-7 N
Weinreich, Constantinus Friderichsen 1-403, 1-402 N
Weinreich, Dagmar Louise 1-651 Æ
Weinreich, Dagmar side 24
Weinreich, Dan side 37
Weinreich, Daniel 1-1, 1-814, side 9, 19, 23, 32, 110, 113, 114, 135, 271, 281
Weinreich, Daniel 1-3, 1-1 N, 1-5 N, 1-7 N, side 114, 115, 137
Weinreich, Daniel side 287
Weinreich, Daniel side 287
Weinreich, Daniel Christian 1-806
Weinreich, Dieterich Jacob 1-556
Weinreich, Dorothea Charlotta Catharina Maria 1-868
Weinreich, Dorothea Clara 1-553
Weinreich, Dorothea Katharina Luise 1-782, side 265
Weinreich, Dorothea Sara 1-552, 1-551 N
Weinreich, Edeline Frederikke 1-3 Æ, side 137, 143
Weinreich, Edith Kate 1-723
Weinreich, Egon side 18, 22, 24
Weinreich, Elias Ernst 1-810
Weinreich, Eline Frederikke 1-20 N
Weinreich, Eline Frederikke 1-23, 1-3 N
Weinreich, Ellen Christine 1-565 Æ
Weinreich, Elly 1-651 Æ
Weinreich, Elna 1-14 Æ
Weinreich, Else 1-724 Æ
Weinreich, Emil 1-710
Weinreich, Emil 1-734
Weinreich, Enoch 1-717, 1-710 N
Weinreich, Erik side 32, 37
Weinreich, Ernst Ludwig Diedrich Friedrich 1-865, 1-864 N
Weinreich, Eva 1-803
Weinreich, Ferdinand Emil 1-710
Weinreich, Folmer side 32
Weinreich, Frederik 1-20 N, side 125
Weinreich, Frederik Christian 1-737
Weinreich, Frederik Daniel 1-3, 1-1 N, 1-5 N, 1-7 N, side 114, 115, 137
Weinreich, Friedrich 1-406, side 208
Weinreich, Friedrich Wilhelm 1-701, 1-710 N
Weinreich, Friedrich Wilhelm Adalbert 1-707
Weinreich, Frithjof Ferdinand 1-715, 1-710 N
Weinreich, Fritz 1-20 N
Weinreich, Gabriel 1-915 N
Weinreich, Georg Magnus 1-401
Weinreich, Gerd side 287
Weinreich, Godfriede Elisabeth Margrethe 1-558 Æ
Weinreich, Gottfriede Marie 1-566
Weinreich, Gottlieb Carl H(e)inrich 1-880
Weinreich, Gottlieb Johan Christian 1-864
Weinreich, Gottlieb Ludewig 1-900
Weinreich, Grethe 1-4 Æ
Weinreich, Grethe 1-719 Æ, 1-710 N
Weinreich, Gunnar 1-727
Weinreich, Gustav Adolph 1-708
Weinreich, Gustav Alfred Emil 1-712, 1-710 N
Weinreich, Gyda side 26, 32, 36
Weinreich, Hans 1-910
Weinreich, Hans side 285
Weinreich, Hans Johann Jürgen 1-875
Weinreich, Hans Ludwig Christoph Wilhelm 1-903
Weinreich, Hans Peter Frederik 1-26, side 15, 115, 118
Weinreich, Hans Peter 1-20 N
Weinreich, Hans-Werner side 285
Weinreich, Hartwich Christopher 1-801
Weinreich, Hedewig Friederika 1-806 Æ
Weinreich, Heinrich side 285
Weinreich, Heinrich side 291
Weinreich, Heinrich Adolph side 288
Weinreich, Helga 1-729 Æ
Weinreich, Henrica Catharina Lowisa 1-881
Weinreich, Henry side 18,24
Weinreich, Hertha Athalia 1-712 Æ
Weinreich, Hugo side 19
Weinreich, Hulda Laura Emilie 1-703
Weinreich, Ida Christine 1-568
Weinreich, Ida Fanny 1-658
Weinreich, Ida Mathilde 1-906 Æ
Weinreich, Ilsabe Catharina 1-801 Æ
Weinreich, Ilsabe Catharina 1-809
Weinreich, Ilsabe Eleonora 1-807
Weinreich, Ilsabe Maria Juliana 1-808 Æ
Weinreich, Inger 1-26 Æ

Weinreich, Inger 1-639
Weinreich, Inger 1-722 Æ
Weinreich, Inger side 13, 18
Weinreich, Inger Kristine Jensdatter 1-554 Æ
Weinreich, Jacob Henrich 1-6
Weinreich, Jacob side 9, 18, 19
Weinreich, Jacob Henrik 1-15
Weinreich, Jacobine Danielsdatter 1-7, 1-1 N, 1-2 N, side 113
Weinreich, Jakobine 1-26 Æ
Weinreich, Jens side 37
Weinreich, Jens Christian side 15, 23, 24, 32
Weinreich, Jens Christian Lund 1-20, side 125, 126
Weinreich, Jens Peter 1-557
Weinreich, Jochim Christoph 1-869
Weinreich, Jochim Hinrich 1-808
Weinreich, Johan Daniel 1-1, 1-814, side 9, 19, 23, 32, 110, 113, 114, 135, 271, 281
Weinreich, Johan Daniel 1-10
Weinreich, Johan Daniel side 21
Weinreich, Johan Jacob 1-555
Weinreich, Johan Martin 1-504, side 210
Weinreich, Johan Peter Severin 1-21
Weinreich, Johan Peter 1-813
Weinreich, Johann 1-911, 1-912 N
Weinreich, Johann 1-912
Weinreich, Johann Andreas 1-894
Weinreich, Johann Christian Gottlieb 1-864
Weinreich, Johann Christoffer 1-896
Weinreich, Johann Christopher 1-804
Weinreich, Johann Christoph 1-883
Weinreich, Johann Friedrich side 287
Weinreich, Johann Gottfried 1-404
Weinreich, Johann Hinrich 1-802
Weinreich, Johann Hinrich 1-808
Weinreich, Johann Rudolph 1-901
Weinreich, Johanna Catharina Margaretha 1-563
Weinreich, Johanna Dorothea Catharina Margareta 1-877
Weinreich, Josephine 1-108 Æ
Weinreich, Julie Anna Emilie Fanny 1-907
Weinreich, Julius August 1-702
Weinreich, Jørgen Christian 1-20 N, side 122
Weinreich, Kamma side 21
Weinreich, Karen 1-2 Æ
Weinreich, Karin Birkehøj 1-731 Æ
Weinreich, Karl Christian Friedrich 1-815
Weinreich, Karl Friedrich Wilhelm Johann 1-905
Weinreich, Katharina Margrete 1-905 Æ
Weinreich, Kathrine 1-15 Æ
Weinreich, Kirsten 1-726
Weinreich, Kirstine 1-406 Æ
Weinreich, Knud Alfred 1-719, 1-710 N
Weinreich, Kristine 1-26 N
Weinreich, Kristine 1-715 Æ
Weinreich, Kristine Henriette 1-18
Weinreich, Kurt side 37
Weinreich, Lars Peter 1-10 N
Weinreich, Lars Peter 1-9, 1-2 N
Weinreich, Laura Petrea Frederikke 1-20 N
Weinreich, Lauritz Daniel 1-13 N
Weinreich, Lazar 1-915 N
Weinreich, Lilly 1-721 Æ
Weinreich, Line 1-20 N
Weinreich, Lisette 1-892
Weinreich, Lisette Dorothea Sophia Maria 1-904
Weinreich, Lizzie 1-728
Weinreich, Lodowicka Wilhelmine Amalia 1-704
Weinreich, Louise 1-25, 1-3 N
Weinreich, Ludwig 1-903
Weinreich, Magdalena Christina Dorothea
Weinreich, Magnus 1-20 N, side 126
Weinreich, Maren 1-14 Æ
Weinreich, Maren Kathrine 1-15 Æ
Weinreich, Maren Kirstine 1-12
Weinreich, Maren Kirstine 1-16, 1-2 N
Weinreich, Maren Sofie 1-9 Æ
Weinreich, Margaretha Elisabeth 1-901 Æ
Weinreich, Margrethe 1-20 N, side 126
Weinreich, Margrethe 1-719 Æ, 1-710 N
Weinreich, Maria 1-808 Æ
Weinreich, Maria Catharina Carolina Elisabeth Henrietta 1-879
Weinreich, Maria Christiana Margareta Elisabeth 1-878
Weinreich, Maria Dorothea Ernesta 1-816
Weinreich, Maria Elisabeth 1-808 Æ
Weinreich, Maria Elisabet 1-805
Weinreich, Maria Scharlotta Catharina Elisabeth 1-882
Weinreich, Maria Sophia Susanna 1-895
Weinreich, Marie 1-10 N
Weinreich, Max 1-915
Weinreich, Merry Mignon 1-712 Æ
Weinreich, Mette Marie Danielsdatter 1-5, side 135
Weinreich, Michel 1-911 N, 1-912 N
Weinreich, Mogens 1-729
Weinreich, Natalie Flora Hermine 1-706
Weinreich, Nielsine Andrea Louise 1-25, 1-3 N
Weinreich, Olaf 1-26 N, side 19
Weinreich, Oluf 1-54
Weinreich, Ottomine 1-26 Æ
Weinreich, Per side 126
Weinreich, Peter 1-19
Weinreich, Peter 1-565, 1-558 N, 1-567 N
Weinreich, Peter Andreas 1-551
Weinreich, Peter Christian 1-560
Weinreich, Peter Dieterich 1-554, side 225

Weinreich, Peter Johannes side 9, 18
Weinreich, Poul side 18, 22, 24
Weinreich, Poul side 19
Weinreich, Poul side 27
Weinreich, Poul (Alexander) 1-640
Weinreich, Poul Ephraim 1-716, 1-710 N
Weinreich, Regina Friederica 1-817
Weinreich, Regina 1-915 Æ
Weinreich, Sofie 1-20 N
Weinreich, Sophia Charlotta 1-898 Æ
Weinreich, Sophia Elisabeth 1-897
Weinreich, Sophie 1-915 N
Weinreich, Stine 1-16, 1-2 N
Weinreich, Sven 1-651, 1-637 N
Weinreich, Søren 1-15 N, side 18, 19, 21
Weinreich, Søren Christian Conradsen 1-13
Weinreich, Søren Offer 1-17, 1-2 N
Weinreich, Søren 1-732
Weinreich, Thorvald side 20
Weinreich, Thyra 1-719 Æ
Weinreich, Tom 1-735
Weinreich, Trien Marie 1-865 Æ
Weinreich, Ulla Susanne 1-730
Weinreich, Uriel 1-916, 1-915 N
Weinreich, Valborg Nita 1-713, 1-710 N
Weinreich, Valentin side 287
Weinreich, Viggo side 32
Weinreich, Warmund 1-785
Weinreich, Wilhelm 1-701 N
Weinreich, Wilhelm 1-781
Weinreich, Wilhelm Karl Friedrich 1-783
Weinreich, Wilhelmine Frederikke Bolette 1-710 Æ
Weinreich, Willie Marquard 1-724
Weinreich, Willy 1-23 N, 1-504 N, side 15, 18, 22, 23, 24, 32
Weinrich, Alex 1-635
Weinrich, Alexander Carl Christian 1-619
Weinrich, Alexander Peter 1-654
Weinrich, Alva Johanne Marie 1-106, 1-118 N
Weinrich, Amalia Louisa Henrietta Friedrica 1-611
Weinrich, Andreas Friedrich 1-405
Weinrich, Andreas Friedrich 1-406, side 208
Weinrich, Ane Marie 1-626, 1-635
Weinrich, Anna 1-501 Æ
Weinrich, Anna Catharina side 291
Weinrich, Anna Juliana Henrietta 1-610
Weinrich, Anna Margaretha Caecilia 1-602 Æ
Weinrich, Anna Sophie 1-604 Æ
Weinrich, Annabelle 1-125
Weinrich, Anne Margrethe 1-613, 1-604 N
Weinrich, Annette 1-649
Weinrich, Berthold side 287
Weinrich, Bjørn Alexander Elvin 1-635
Weinrich, Blanche Hazel 1-127
Weinrich, Bodil Oline Christine 1-625 Æ
Weinrich, Børge 1-633
Weinrich, Carl Christian 1-101
Weinrich, Caroline 1-615, 1-604 N
Weinrich, Catharina Sophia 1-405 Æ
Weinrich, Chad Eric 1-259
Weinrich, Cheri Lynn 1-243
Weinrich, Christian 1-620
Weinrich, Christian Friedrich side 291
Weinrich, Christian James 1-655
Weinrich, Christiana Dorothea Claudina 1-609
Weinrich, Christina Catharina 1-408
Weinrich, Christine Louise 1-507
Weinrich, Constantinus Friderichsen 1-403, 1-402 N
Weinrich, Cynthia Louise 1-162
Weinrich, Danielle 1-258
Weinrich, David George 1-180
Weinrich, Dorothea Beatha Christiana 1-606
Weinrich, Dorthea Sofie 1-625 Æ
Weinrich, Dorthea 1-501 Æ, 1-504 N
Weinrich, Edna Mae 1-126
Weinrich, Eleonora Vilhelmine Alexandra 1-622
Weinrich, Elisabetha Franziska side 289
Weinrich, Elise Juliane Marie 1-101 Æ
Weinrich, Elizabeth 1-646
Weinrich, Ellinor Ruth Vibeke 1-634
Weinrich, Fabian Sabastian 1-885
Weinrich, Ferdinand August Anton 1-605
Weinrich, Francis Joan 1-129 Æ
Weinrich, Friedrica Margretha Johanna 1-603
Weinrich, Georg 1-914, 1-913 N
Weinrich, George Ansgare Marvin 1-107
Weinrich, Gertrud side 291
Weinrich, Grethe Berantzino 1-644
Weinrich, Hans Børge Torkild 1-633
Weinrich, Hans Detlof Friedrich 1-888
Weinrich, Hans Hartwig Mathies Erdmann Sebastian 1-887
Weinrich, Hansine Christophine Karen Marie 1-618 Æ
Weinrich, Harold Clinton 1-123
Weinrich, Heinrich Adolf 1-410
Weinrich, Heinrich Adolph side 288
Weinrich, Inez Blanch 1-123 Æ
Weinrich, Ingeborg Mathilda 1-107 Æ
Weinrich, Isadora Caroline Amalie 1-105
Weinrich, Jack Peterson 1-114
Weinrich, Jeremy Clinton 1-257
Weinrich, Johan 1-617
Weinrich, Johan Georg Michael 1-604
Weinrich, Johan Martin 1-504, side 210
Weinrich, Johan Michael side 290
Weinrich, Johan Samuel 1-502, 1-501 N
Weinrich, Johann Friedrich 1-411
Weinrich, Johann Martin side 291
Weinrich, Johann Nicolaus side 289
Weinrich, Johann Wilhelm side 291
Weinrich, Johanne Sophie 1-614, 1-604 N
Weinrich, Johannes Friedrich Joseph 1-608

Weinrich, Johannes 1-501, 1-504 N, side 210
Weinrich, Johannes 1-602, 1-601 N
Weinrich, Johannes 1-616, 1-604 N
Weinrich, Johannes side 291
Weinrich, Jonathan 1-505
Weinrich, Josephine Marie 1-124
Weinrich, Julia(ne) 1-101 Æ
Weinrich, Julie 1-610
Weinrich, Karen 1-616 Æ
Weinrich, Karen Astrid 1-623
Weinrich, Karen Gay 1-178
Weinrich, Karoline Marie 1-504 Æ
Weinrich, Kathy Jo 1-198
Weinrich, Kim 1-179 Æ
Weinrich, Kirstine Lovise 1-507
Weinrich, Konrad Gottfried 1-407
Weinrich, Lena 1-105
Weinrich, Lori Ann 1-177
Weinrich, Lylamae 1-116
Weinrich, Margaretha Carolina Petrina Dominica 1-612
Weinrich, Maria Benedikta 1-409
Weinrich, Mariana Francisca Johanna 1-886
Weinrich, Marianne 1-647
Weinrich, Marie 1-626, 1-635 N
Weinrich, Marie Dorthea 1-506
Weinrich, Marie Elisabeth 1-402
Weinrich, Martin 1-913
Weinrich, Marvin George 1-129
Weinrich, Mathilda 1-104 Æ
Weinrich, Mickeal Shane 1-260
Weinrich, Nicolaus 1-601
Weinrich, Niels Peter 1-618, 1-628 N
Weinrich, Nora 1-622
Weinrich, Olga Eleonora Cecilia 1-103, 1-105 N, 1-118 N
Weinrich, Olga 1-621, 1-633 N
Weinrich, Olive Mathilde 1-104 Æ
Weinrich, Oscar Albert Peter 1-104
Weinrich, Pandora Ann 1-179 Æ
Weinrich, Paul Vance 1-179
Weinrich, Peder Christian 1-625
Weinrich, Peter 1-618, 1-628 N
Weinrich, Peter Elvin 1-648
Weinrich, Roger Robert 1-115
Weinrich, Sandra Jane 1-128
Weinrich, Sexta Sophie Octavia 1-624
Weinrich, Sheila 1-635 Æ
Weinrich, Sonya D. 1-180 Æ
Weinrich, Sophia Ida Ottilia Henrietta 1-607
Weinrich, Susan Mary 1-648 Æ
Weinrich, Thomas Jack 1-161
Weinrich, Victoria Louise 1-653
Weinrich, Willard Christian Nielsenine 1-102
Weinrick, Aaron Gene 1-210
Weinrick, Angela Sue 1-152
Weinrick, Anita Joyce 1-139 Æ
Weinrick, Armen Michael 1-209
Weinrick, Barbara 1-303 Æ
Weinrick, Beatrice 1-108 Æ
Weinrick, Betty Jane 1-110 Æ
Weinrick, Bob 1-110
Weinrick, Bonnie 1-140 Æ
Weinrick, Brent James 1-228
Weinrick, Carlton Ralph 1-108
Weinrick, Carlton Ralph 1-133
Weinrick, Carolyn Jean 1-133 Æ
Weinrick, Cathrine 1-102 Æ
Weinrick, Charles M. 1-303, 1-108 N
Weinrick, Chrystal Kay 1-153
Weinrick, Dale Ralph 1-130
Weinrick, Danial Lloyd 1-227
Weinrick, Daniel Fitzgerald 1-223
Weinrick, Debra Marie 1-141 Æ
Weinrick, Dena Sue 1-204
Weinrick, Doris Jean 1-138
Weinrick, Dorthy Edna Mae 1-109 Æ
Weinrick, Dwight 1-205
Weinrick, Dwight Raliegh 1-132
Weinrick, Gary Gene 1-148
Weinrick, George Lloyd 1-149
Weinrick, Harvey A. 1-109, 1-141 N, 1-142 N
Weinrick, Ila Aletha 1-108 Æ
Weinrick, Jance 1-140 Æ
Weinrick, Jaqueline Renee 1-149 Æ
Weinrick, Joann Ann 1-108 Æ
Weinrick, John Christian 1-140, 1-141 N, 1-142 N
Weinrick, Joyce 1-132 Æ
Weinrick, Judy Maxine 1-131
Weinrick, Karla Kay 1-137
Weinrick, Katherine Marlene 1-134
Weinrick, Kathern 1-102 Æ
Weinrick, Kathrine 1-207
Weinrick, Laura Ruth 1-143
Weinrick, Lorene Lynn 1-142
Weinrick, Louis Karl 1-139, 1-141 N
Weinrick, Mary Jane 1-130 Æ
Weinrick, Mary Jo 1-136
Weinrick, Mary Lou 1-145
Weinrick, Patricia Suzanne 1-222
Weinrick, Paul 1-208
Weinrick, Peter 1-206
Weinrick, Piatt Raliegh 1-211
Weinrick, Ralph 1-108
Weinrick, Rebecca Marie 1-226
Weinrick, Robert John 1-151
Weinrick, Robert Russell 1-110
Weinrick, Robert Russell 1-144
Weinrick, Ronald Harvey 1-141
Weinrick, Russell Donald 1-147
Weinrick, Sharon Ann 1-133 Æ
Weinrick, Sharon Kay 1-135
Weinrick, Stacey Leigh 1-221
Weinrick, Susan Carol 1-110 Æ
Weinrick, Thelma Faye 1-146
Weinrick, Victoria 1-202
Weinrick, Vivian Rosella 1-108 Æ

Weinrick, Wanda J. 1-304, 1-108 N
Weinrick, Willard Christian Nielsenine 1-102
Weinrick, Willard Eugene 1-150
Weinrick, Yvonne Christine 1-201
Weirup, Dorthea 1-501 Æ, 1-504 N
Weischer, Johan 1-504 N
Wellmann, Anna Elisabeth 1-555 M
Wenrich, Friedrich side 287
Wheat, Brian 1-184 Æ
Wheat, Lou Ann 1-184
Wibe, J. D. 1-504 N
Wienrich, C. Jürgen Friedrich 1-873
Wienrich, Christiana Sophia Maria 1-871
Wienrich, Dorothea Maria Sophia 1-870
Wienrich, Johan Hans Friedrich 1-872
Wienrich, Wilhelmina Sophia Magdalena 1-874
Wienrick, Ana 1-889
Wienrick, Ann Mari 1-861
Wienrick, Asmus 1-858
Wienrick, Benedicty 1-854
Wienrick, Catharina 1-853 Æ
Wienrick, Catharina 1-863 Æ
Wienrick, Catharina Sophia Margaretha 1-860 Æ
Wienrick, Cathrine 1-891
Wienrick, Dorothea 1-857 Æ
Wienrick, Elsch Trin 1-856
Wienrick, Hans 1-857
Wienrick, Ilsche 1-851 Æ
Wienrick, Jochen Hinrich 1-859
Wienrick, Jochen 1-855
Wienrick, Jochim 1-851
Wienrick, Johann Fridrich 1-860
Wienrick, Jürgen 1-853
Wienrick, Jürgen 1-863
Wienrick, Mari(e) 1-890
Wienrick, Maria 1-852
Wienrick, Trin 1-891
Wienrick, Trin Liesch 1-862
Wienricken, Ana 1-889
Wienricken, Mari(e) 1-890
Wienricken, Trin 1-891
Wiinrech, Constantinus Friderichsen 1-403, 1-402 N
Winkelmann, E. A. 1-909 N
Van Winkle, Donald David 1-164 F
Van Winkle, Marjorie Constance 1-164 M
Van Winkle, Sidney 1-164 Æ
Winrich, Anna 1-884 Æ
Winrich, Burkhard side 287
Winrich, Else side 287
Winrich, Hennke side 287
Winrich, Johan 1-884
Woods, David Brian 1-198 Æ
Woods, George Arthur 1-198 F
Woods, Kathy Jo 1-198
Woods, Margaret Bridgett Elaine 1-198 M
Worsøe, Marie Elisabeth Sørensdatter side 143, 144
Wragg, Annie 1-635 M
Wulff, Jens 1-13 F
Wulff, Lars 1-504 N

Y

Yates, Elizabeth 1-646
Yates, Geoffrey 1-646 Æ
Yates, Margaret 1-646 M
Yates, Walter Harry 1-646 F

Z

Zinglersen, Alfred Zinklar Harting 1-627 N
Zinglersen, Anna Karla Andrea 1-627 Æ
Zinglersen, Ida Fanny 1-658